

باسمه تعالی

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت:	۵۸۳۳
رده‌بندی دیویی:	۱۳۲۶ ز۱ م۲۸۱ ۲۹۷/۷۷۲
سرشناسه:	مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، ۱۰۳۷ - ۱۱۱۱ق.
عنوان قراردادی:	
عنوان:	زاد المعاد به ضمیمه صحیفه سجادیه
کاتب:	تاریخ کتابت:
محل نشر: [تبریز]	ناشر: مطبعه حاج ابوالحسن احمد آقا؟ تاریخ نشر: ۱۳۲۶ق
صفحه شمار:	۵۷۴ ص مصور☐ درسی☐ گراور یا افست☐
زبان: فارسی	ابعاد: ۱۷×۲۷ نوع خط: نسخ و نستعلیق
روش تهیه:	وقفی☐ اهدایی☑ خریداری☐ ارسالی☐
توضیحات:	عبدالله قاضی تاریخ ثبت: مرداد ۱۳۸۱
یادداشتها:	فهرست ادعیه حواشی در انتها آمده است.
موضوع(ها):	۱. دعاها. ۲. زیارتنامه‌ها. ۳. علی بن حسین (ع)، امام چهارم، ۳۸ - ۹۴ق. صحیفه سجادیه.
شناسه(های) افزوده:	الف. علی بن حسین (ع)، امام چهارم، ۳۸ - ۹۴ق. صحیفه سجادیه. ب. قاضی، عبدالله، اهداکننده. ج. عنوان.
فهرستگار:	شیبانی تاریخ فهرستنگاری: تیر ۸۳

اتمام پذیرفت
در زمان دولت
عدالت گستر و
سلطنت

و سعادت آثر
اعلیحضرت سید سلاطین
زمان و سرور خواقین دوران
و سایهٔ رحمت یزدان و مایهٔ امن
و امان جامع اسلام و ایمان
السلطان بن السلطان
بن السلطان

و الخاقان بن
الخاقان بن الخاقان
سلطان احمد شاه
خلد الله ملکه و سلطانه

هذا کتاب زاد المعاد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة فی الآخرة والاولی
الصلوة علی سید الوری محمد وعترته ائمة الهدی اما بعد بنده خاطی محمد
باقر بن محمد تقی عفی الله عن جرائمهما بر الواح ارواح صافیه برادران ایمانی و اخلاء روحانی می‌نگارد
که چون جناب مقدس ایزدی تعالی شانه برای هدایت گمگشتگان بوادی ضلالت و جهالت
طرق صوم و صلوة و دعا و عبادات که اشرف طاعات و اقرب طرق نیل سعادات اند مقرر کرده
و از حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیه و علیهم اجمعین ادعیه و اعمال بسیار
منقول گردیده که کتب دعا مشحون است از آنها و این خادم اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات
الله الملک العلام اکثر آنها را در کتاب بحار الانوار ایراد نموده ام و اکثر خلق را باعتبار
اشتغال بانواع اشغال دنیویه و غیرها تحصیل آنها و عمل بجمیع آنها میسر نیست خواستم
منتخبی از اعمال سال و فضایل ایام و لیالی شریفه و اعمال آنها که باسانید صحیحه و معتبره
وارد شده است در این رساله ایراد نمایم که عامه خلق از برکات آنها محروم نباشند
شاید این بنده عاصی را بدعای مغفرت یاد نمایند و مسمی گردانیدم آنرا بزاد المعاد
الله ان یهدینا و ایاهم الی سبیل الرشاد و چون اتمام این رساله و آغاز و انجام این
عجاله در زمان دولت عدالت ثمر و اوان سلطنت سعادت اثر اعلیحضرت سید سلاطین
زمان و سرور خواقین دوران شاهزاده اوراق ملت و دین نقاوه احفاد سید المرسلین
آب و رنگ گلستان مصطفوی چشم و چراغ دودمان مرتضوی سلطان جم خدم و خاقان
فرشته حشم شجاعت نژادی که تیغ آبدارش برای سرهای کفار نهر کیست در ارباب حسا
نبوی

... برای ترمیم بنیان مخالفان و معاندان مصدوقه یرسل علیکما شواظ
من نار ... بنیانهای اعیان مزید رفعتشان در آستان رفیع بنیانش باکف الخضیب
... صوفیان صفوت نشان بزمزمه دعای خلود دولت ابد توامان
... ابان انصار المهدی المنتظر هم داستان هر که تیغ خلاف از نیام کین برکشید
چون ... بر خود بلرزید و هر که چهار آیینه نفاق در بر کشید صورت مرگ خود دید
... عقده گشای گره‌های کار بستگان گشادگی کف دریا نوالش
... املهای پژمردگان موسس قواعد ملت و دین مروج شریعت با عطا
... ساحت درگاه خلایق پناهش از تقبیل شفاه سلاطین زمان لبریز و
... و دران ... صریح مورد عزت و جلالش تر زبان بندگی قد مسنا الضر ایها العزیز
... السلطان الاعظم فالخاقان الاعدل الاکرم ملجا الاکاسرة و ملاذ القیاصرة محیی
... الغراء و مشید قواعد الملة البیضاء السلطان بن السلطان و الخاقان بن
الخاقان ... سلطان حسین الموسوی الحسینی الصفوی بهادر خان لازالت ایام دولته و
... علماء ... میسر گردیده تحفه آن بارگاه خلایق امیدگاه گردانیده امید
... اشرف گردیده و اعلیحضرت از فوائد آن منتفع گردند بمحمد و آله الطاهرین
... الموفق و المعین و آن مشتمل است بر چهارده باب باب اول در بیان فضایل و
... ماه رجب و آن مشتمل بر پنج فصل است فصل اول در بیان فضایل این ماه و
... است بدانکه این ماه و ماه شعبان و رمضان بهترین ماههای سال اند و
... منقول است که هر که حرمت ماه رجب و شعبان را بداند و وصل نماید بروزه
... رمضان این ماههای مبارک گواهان او باشند نزد حق تعالی
... روز منادی از افق اعلی ندا کند که ای رجب و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده
... عمل این بنده در شماها و طاعت او از برای خدا همه اینها گویند که این بنده تو
... طاعت تو و استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خشنودی
... در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه که موکلند بر این
... این بنده را مگر طلب کند طاعت و خشنودی تو و امید از رحمت تو
... تو و آن چه را نهی کرده بودی ترک کرد و آنچه از او طلبیده بودی بجا آورد
... کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و چشم و گوش و سایر جوارح او از آنچه

بخدمت حضرت صادق ع در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر
مبارک آن حضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفته در اینماه گفتم والله نه فرزند
رسول خدا فرمود آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر از خدا کسی
نمیداند بدرستیکه اینماهیست که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده است و حرمت آنرا
عظیم گردانیده است و برای روزه داران آن کرامت داشتن را واجب گردانیده است
گفتم ای پسر رسول الله اگر در باقی مانده این ماه روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران فایز
میگردم فرمود که ای سالم هر که یکروز از آخر اینماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت
سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر اینماه را روزه بدارد بر صراط
باسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر اینماه روزه بدارد ایمن گردد از ترس عظیم روز
قیامت و از شدتها و هولهای آن روز و برات بیزاری از آتش جهنم را باو عطا کنند و ایضا
از حضرت امیر المؤمنین ع روایت کرده است که هر که یکروز از ماه رجب از اول یا از
وسط یا از آخر آن روزه بدارد گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود و هر که
یکشب از اینماه را احیا کند حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد کند و قبول کند شفاعت
او را در حق هفتاد هزار گناهکار و هر که در این ماه تصدق از برای خدا بکند خداوند عطا
در بهشت نعمتی چند باو عطا میفرماید که چشمی ندیده باشد و گوشی نشنیده باشد و بر
خواطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده
است که چون روز قیامت شود منادی ندا کند از میان عرش که کجایند رجبیون گروهی
برخیزند که نور رویهای ایشان جمیع محشر را روشن کرده اند و تاج پادشاهی بر سر ایشان
باشد که مکلل باشد آن تاج بمروارید و یاقوت و با هر یک از ایشان هزار ملک
بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و همه او را ندا کنند که گوارا
باد ترا کرامتهای حقتعالی ای بنده خدا پس خداوند رحمن ندا کند ایشانرا که ای بندگان
و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در ماوای نیکو ساکن گردانم
و عطاهای شما را بزرگ گردانم و عطا کنم شما را از بهشت غرفها که نهرها در زیر
آنها جاری باشد و همیشه در آن غرفها باشید و نیکو مزد است مزد کارکنان
از برای من بی آنکه واجب گردانم بر شما روزه داشتید از برای من در ماهیکه بزرگ
حرمت آنرا عظیم گردانیده بودم و حق آنرا واجب ساخته بودم ای ملائکه من بنده کان

بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و روزها را با تشنگی بشب آورد و در شبها خود را
در تعب افکند برای بندگی تو و تصدق بفقرا و مساکین بسیار داد و احسان بسیار
بسیار نمود و با این ماهها مصاحبت نیکو کرد و چون از اینها جدا شد وداع نیکو کرد و
بعد از رفتن اینها پیرامون محرمات تو نگردید و نیکو بنده بود این بنده پس حقتعالی فرماید که
این بنده را بسوی بهشت استقبال کنند او را ملائکه خدا بتحفها و کرامتها و او را بر شتر
نور و اسباب نور سوار کنند و ببرند بسوی بهشت نعیم که هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود
و سرائیکه جوانانش پیر نمیشوند شادی و خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز ایشان را
تعب نمیباشد و از عذاب ایمن گردیدند و مشقت حساب بر ایشان نیست و ایضا از آن حضرت منقول
است که ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی در حرمت و فضیلت با آن نمیرسد و قتال با کافر
در این ماه حرام است و رجب ماه خدا است و شعبان ماه من است و رمضان ماه امت من
است کسیکه یکروز از این ماه روزه دارد مستوجب خشنودی بزرگ خدا گردد و
غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و بسند
معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر ع منقول است که هر که یکروز از ماه رجب روزه
دارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و هر که سه روز از آن را روزه دارد
بهشت از برای او واجب گردد و ایضا فرمود که رجب نام نهری است در بهشت از
شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یکروز از ماه رجب روزه دارد البته از آن
نهر بیاشامد و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود که
ماه رجب ماه استغفار امت من است پس بسیار در اینماه طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده
و مهربانست و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار
ریخته میشود پس بسیار بگوئید استغفر الله و اسئله التوبة و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که هفت روز از آن روزه بدارد هفت در جهنم
بر روی او بسته گردد و هر که هشت روز از آن روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او گشاده گردد
و هر که پانزده روز از آن روزه بدارد خدا حساب او را آسان کند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد
حقتعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا خشنودی خود را برای او بنویسد
هرگز او را عذاب نکند و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده که گفت رفتم

بنویسند و هر که

اعمال رجب

وکنیزان مرا داخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثوابها برای کسیست که چیزی
از ماه رجب را روزه دارد اگر چه یک روز باشد از اول یا میان یا آخر و بسند معتبر
از حضرت امام رضا روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزه دارد حق تعالی
در روز قیامت از او خشنود باشد و هر که دو روز از او روزه دارد حق تعالی بغایت
از او خشنودی گردد و او را خشنود گرداند و هر که سه روز از آن را روزه دارد
خداوند که هم از او راضی گردد و خصمان او را راضی کند در قیامت و هر که هفت
روز از آن را روزه دارد چون بمیرد درهای آسمان برای روح او گشوده شود
تا بملکوت اعلی برسد و هر که هشت روز از آن را روزه دارد هشت در بهشت بر
روی او گشوده شود و هر که پانزده روز از آن را روزه دارد هر حاجت که از حق تعالی
بخواهد بر آورد مگر آنکه سؤال او برای گناهی باشد یا متضمن قطع رحم باشد و هر
که تمام ماه را روزه دارد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد
شده باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد با برگزیدگان و نیکو
کاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد

فصل دوم در بیان اعمالیست که کسیکه از روزه داشتن عاجز باشد یا بر او
دشوار باشد از آن بعمل آورد در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل روز
مستحب است بکند هم تصدق کردن که موافق نرخها این زمانها تقریبا هفتاد دینار
بوده باشد و بروایت دیگر عوض روزه یک مد گندم یا جو وارد شده است و احوط
در مد صد درم شاه است و ظاهرا صد درم کهنه کافی باشد و در روایتی دیگر
در خصوص روزه ماه رجب یک گرده نان نیز وارد شده است اگر قادر بر روزه
داشتن نباشد و حمل کرده اند بر کسیکه پیر یا ناتوان باشد و قادر بر درهم نباشد و ایضا
در خصوص روزه ماه رجب از حضرت رسول مرویست که بعوض روزه اگر بر آن
قادر نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخوانند تا ثواب روزه را بیابند

سُبْحانَ الْاِلهِ الْجَلیلِ سُبْحانَ مَنْ لا یَنْبَغِی التَّسْبیحُ اِلّا لَهُ سُبْحانَ
پاک است خدای بزرگوار پاک است آنکه سزاوار نیست تنزیه مگر او را پاک است
الْاَعَزِّ الْاَکْرَمِ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ اَهْلٌ و در روایت معتبره وارد
خداوند غالب گرامی تنزیه میکنم کسی را که پوشیده است عزت را و او مر آن را سزاوار است

شده است که هر که بمنزل برادر مؤمن خود وارد شود و فضل روزه سنت کرده
باشد و او طعامی حاضر کند و او را تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده از ثواب
روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر اظهار نکند که روزه ام ثوابش بیشتر است
و برابر یکسال روزه است و زن را بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت
مالک و فرزند را بی رخصت پدر و مادر و میهمان را بی رخصت میهمان دار و میهمان
دار را بی رخصت میهمان روزه سنت داشتن از احادیث ظاهر میشود که خوب
نیست و مشهور میان علما آنست که روزه سنت داشتن مملوک بدون اذن مالک
باطل است و همچنین روزه سنت زن بی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر
مشهور آنست که روزه سنت داشتن فرزند بدون اذن ایشان مکروه است و باطل
نیست و بعضی گفته اند که بی رخصت باطل است و احوط آنست که بدون اذن پدر و مادر
روزه سنت ندارد و در روزه سنت میهمان بی رخصت میهمان دار نیز خلاف است و
احوط آنست که میهمان و میهماندار هیچیک بدون رخصت دیگری روزه مستحب ندارند
اگر چه اظهر آنست که مکروه هست **فصل سیم** در بیان اعمال هر شب و هر روز است بسند
معتبر منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در روز اول ماه رجب این دعا
خواندند و علما ذکر کرده اند که در هر روز سنت است خواندن این دعا

یا مَنْ یَمْلِکُ حَوائِجَ السّائِلینَ وَیَعْلَمُ ضَمیرَ
ای آنکه مالک است حاجتهای خواهندگان را و میداند اندیشهای
الصّامِتینَ لِکُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْکَ سَمْعٌ حاضِرٌ وَجَوابٌ عَتیدٌ
سکوت کنندگان را برای هر خواستنی از تو شنیدنی است حاضر و پاسخی است آماده
اَللّهُمَّ وَمَواعیدُکَ الصّادِقَةُ وَاَیادیکَ الْفاضِلَةُ وَرَحْمَتُکَ
خدایا وعدهای تو راست است و نعمتهایت افزون است و رحمت تو
الْواسِعَةُ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ
واسع است پس درخواست میکنم از تو اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بر آوری
حَوائِجی لِلدُّنْیا وَالْآخِرَةِ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و بسند معتبر منقول است که حضرت صادق
حاجتهای دنیا و آخرت مرا بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی
در هر روز ماه رجب این دعا میخواندند خابَ الْوافِدُونَ عَلی غَیْرِکَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ اِلّا
نومید شدند واردان بر غیر تو و زیان کردند پیش آیندگان مگر

ذكر الاوقات و ... ذكرها جعفر بن محمد عن ابائه عليهم السلام ... المتوكل بن عمير ...

لك وضاع الملمون الا بك واجدب المنتجعون الا من انتجع

فضلك بابك مفتوح للراغبين وخيرك مبذول للطالبين

وفضلك مباح للسائلين ونيلك متاح للآملين ورزقك

مبسوط لمن عصاك وحلمك معترض لمن ناواك عادتك الاحسان

الى المسيئين وسبيلك الابقاء على المعتدين اللهم

فاهدني هدى المهتدين وارزقني اجتهاد المجتهدين و

لا تجعلني من الغافلين المبعدين واغفر لي يوم الدين وايضا بسند

معتبر منقولست كه محمد بن ذكوان بخدمت حضرت صادق ع عرض كرد كه فداى تو شوم اين ماه رجب است

مرا دعائى تعليم نما كه حقتعالى مرا بان نفع بخشد حضرت فرمود كه در هر روز از ماه رجب در صبح

وپيش وبعد از همه نمازها يا من ارجوه لكل خير وامن سخطه عند

در شب وروز ابن دعا را بخوان

كل شر يا من يعطي الكثير بالقليل يا من يعطي من سأله يا من

يعطي من لم يسأله ومن لم يعرفه تحننا منه ورحمة اعطني بمسألتي

اياك جميع خير الدنيا وجميع خير الآخرة واصرف عني بمسألتي

اياك جميع شر الدنيا وشر الآخرة فانه غير منقوص ما اعطيت

الصلوة على محمد وآله
الصلوة على حملة العرش
الصلوة على مصدق الرسل
دعاؤه لنفسه وخاصته
دعاؤه عند الصباح والمساء
دعاؤه في المهمات
دعاؤه في الاستعاذة
دعاؤه في الاشتياق
دعاؤه في اللجاء الى الله
دعاؤه بالتوبة
دعاؤه في الاعتراف
دعاؤه في طلب الحوائج
دعاؤه في الظلامات
دعاؤه عند المرض
دعاؤه في الاستقالة
دعاؤه على الشيطان
دعاؤه في المحذورات
دعاؤه في الاستسقاء
دعاؤه في مكارم الاخلاق
دعاؤه في الاستكفاء
دعاؤه عند الشدة

وزدني من فضلك يا كريم

يا ذا الجلال والاكرام يا ذا المن والطول حرم شيبتي على النار

ودستش مزد ما ازابديده اش ترشد وشيخ طوسى ره بسند معتبر روايت كرده است

كه حضرت صادق عليه السلام بمعلى بن خنيس گفت كه در ماه رجب اين دعا را بخوان

اللهم اني اسئلك صبر الشاكرين لك وعمل الخائفين منك

ويقين العابدين لك اللهم انت العلي العظيم وانا عبدك

البائس الفقير وانت الغني الحميد وانا العبد الذليل

اللهم صل على محمد وآل محمد وامنن بغناك على فقري و

بحلمك على جهلي وبقوتك على ضعفي يا قوي يا عزيز اللهم

صل على محمد وآله الاوصياء المرضيين واكفني ما اهمني من

امر الدنيا والآخرة يا ارحم الراحمين وازدوايت سيد بن طاوس ظاهر ميشود

كه اين دعا جامعترين دعاهاست وهمه روزه ماه رجب بايد خواند وشيخ طوسى وسيد بن باقى روايت كرده اند كه

بيرون آمد از ناحيه مقدسه حضرت صاحب الامر ع بر دست شيخ ابو القاسم ... كه در هر روز از ماه رجب اين دعا را بخوانند

اللهم اني اسئلك بالمولودين في رجب محمد بن علي الثاني و

ابنه علي بن محمد المنتجب واتقرب بهما اليك خير القرب

دعاؤه عند ذكر الموت
دعاؤه في طلب الستر والوقاية
دعاؤه عند ختمه القرآن
دعاؤه اذا نظر الى الهلال
دعاؤه لدخول شهر رمضان
دعاؤه لوداع شهر رمضان
دعاؤه يوم الفطر والجمعة
دعاؤه في يوم عرفة
دعاؤه في يوم الجمعة والاضحى
دعاؤه في دفع كيد الاعداء
دعاؤه في الرهبة
دعاؤه في التضرع والاستكانة
دعاؤه في الالحاح
دعاؤه في التذلل

يَا مَنْ اِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ وَفِيمَا لَدَيْهِ رُغِبَ اَسْئَلُكَ سُؤَالَ

ای آنکه بسوی او نیکی طلب کرده شده و در آنچه نزد اوست رغبت کرده شده و خواستم میکنم از تو درخواست

مُعْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ اَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَاَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ

عاجزی گناه کاری که بتحقیق هلاک شده او را گناهان او و بسته شده او را عیبهای او پس بطول انجامید

عَلَى الْخَطَايَا دُؤُبُهُ وَمِنَ الرَّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْئَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ

بر گناهان کوشش او و از مصیبتهای امور عظیم او میخواهم از تو توبه و نیکی

الْاَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَاكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ

رجوع را و ایستادن از گناه و از آتش رها شدن گردنش را و گذشتن

عَمَّا فِي رِبْقَتِهِ فَاَنْتَ يَا مَوْلَايَ اَعْظَمُ اَمَلِهِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ

از آنچه در گردن اوست پس توئی ای آقای من بزرگترین آرزوی او خدایا و میخواهم از تو

بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ اَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي هٰذَا

بمسائل تو که بزرگوارند و وسیلههای با رفعت تو اینکه بپوشانی مرا در این

الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا

ماه برحمتی از خودت با وسعت و نعمتی باز دارنده و نفسی بآنچه روزی کنی او را

قَانِعَةٍ اِلَى نُزُولِ الْحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْاٰخِرَةِ وَمَا هِيَ اِلَيْهِ صَائِرَةٌ

قانع بسوی فرود آمدن گور و مکان آخرت و آنچه نفس بسوی او باز گردد

و از حضرت رسول منقول است که در جمیع ماه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ

رجب هر بامداد و پسین هفتاد مرتبه بگوید

طلب آمرزش میکنم از خدا و رجوع میکنم بسوی او

پس دستها را بسوی اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ و این استغفار در جمیع ایام

آسمان بلند کند بگوید — خداوندا بیامرز مرا و توبه پذیر بر من — سال مستحب است و هزار

مرتبه سوره قل هو الله احد در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار در آن وارد شده است

اگر خواهد در یک روز بخواند و اگر خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه هزار

مرتبه خوانده باشد و ایضاً منقول است که هر که هزار مرتبه لا اله الا الله در جمیع

ماه بگوید صد هزار حسنه برای او نوشته شود و حقتعالی در بهشت صد شهر برای او بنا کند در هر شب از شبهای ماه رجب هزار مرتبه

لا اله الا الله وارد شده است و صد مرتبه این استغفار نیز

وارد شده است که چهار صد مرتبه بخواند اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

فضیلت بسیار دارد وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

طلب آمرزش میکنم از خدائیکه نیست خدائی مگر او

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت

یگانه است و نیست شریکی مر او را و بازگشت میکنم بسوی او — رسول فرمود که هر که در هر شب و روز ماه رجب

و شعبان و رمضان سه مرتبه سوره حمد و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد

و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ

پاکست خدا و

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا

ستایش مر خدا راست و نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگتر است و نه حرکتی و نه قوتی مگر

بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید

بخدای بلند مرتبه — خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهار صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ

خداوندا بیامرز مردان گرویده و زنان گرویده را — آمرزش میجویم از خدا و بازگشت میکنم بسوی او

بگوید گناهانش را خدا بیامرزد اگر چه بعدد قطرههای باران و برگ درختان و کف دریاها

باشد و در روز عید حقتعالی او را ندا کند که براستی تو دوست منی و بهر حرفی تو را شفاعت

میدهم در برادران و خواهران مؤمن تو و حضرت فرمود که اگر در عمری یکبار این عمل را

بکند حقتعالی بهر حرفی هفتاد هزار حسنه با و عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای

دنیا سنگینتر باشد و هفتصد حاجت او را در وقت مردن و هفتصد حاجت او را در

قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر و مثل آن را در وقت از کردن نامهها

اعمال و نزد سنجیدن اعمال در میزان و نزد صراط برآورد و او را در سایه عرش خود

جای دهد و حساب کند او را حساب آسان و هفتاد هزار ملک او را مشایعت کنند تا

داخل بهشت شود و با و عطا کند آن چه که هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده

باشد **فصل چهارم** در بیان فضایل و اعمال شب و روز اول است تا روز پانزدهم

در شب اول ماه رجب غسل سنت است و منقول است که در شب اول ماه رجب و

شب پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر

متولد شده باشد و در روز دیدن ماه دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاها است و

هفت مرتبه سوره حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن گردد و در هر ماهی این سنت است

و منقول است که چون ماه اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيمَانِ وَ

رجب را ببیند بگوید — خداوندا طالع گردان او را بر ما با ایمنی و ایمان

السلامة والإسلام ربي وربك الله عز وجل ودر شب اول ماه

سلامتی و اسلام پروردگار من و پروردگار تو خدای غالب بزرگوار و در روز اول زیارت

حضرت امام حسین فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد شده است که هر که

در اول رجب آنحضرت را زیارت کند بهشت ورا واجب شود البته واحیای شب اول

و از حضرت صادق منقول است که بر تو باد که محافظت نمائی بر احیای شب عید ماه رمضان و شب عید قربان

شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب و شب نیمه شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن

بسیار بکن و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقول است که در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا بخواند

اللهم إني أسئلك بأنك مليك وأنك على كل شيء مقتدر

خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا باینکه تو پادشاهی و اینکه تو بر هر چیز توانائی

وأنك ما تشاء من أمر يكن اللهم إني أتوجه إليك بنبيك

و بدرستیکه تو آنچه خواهی از امری میشود خداوندا من رو آوردم بسوی تو به پیغمبر تو

محمد نبي الرحمة صلواتك عليه وآله يا محمد يا رسول الله

محمد پیغمبر تو محمد رحمت رحمتهای تو بر او و آل او ای محمد ای فرستاده خدا

إني أتوجه إلى الله ربي وربك لينجح لي بك طلبتي اللهم

من رو آوردم بسوی خدا پروردگار من و پروردگار تو تا برآورد بتو حاجت مرا خدایا

بنبيك محمد وبالأئمة من أهل بيته أنجح طلبتي پس حاجات خود را

به پیغمبر تو محمد و به پیشوایان از خانواده او برآور حاجتهای مرا

طلب نما و بیست رکعت نماز نیز وارد شده است هر دو رکعت بیک سلام و در هر

رکعت حمد و یک مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت

ایمن گردد و شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت امام موسی علیه السلام

در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ میشدند این دعا را در سجده میخواندند

لك المحمدة إن أطعتك ولك الحجة إن عصيتك لا صنع لي

مر تو راست ستودن اگر فرمانبرداری کنم ترا و مر تراست حجت اگر نافرمانی کنم تو را نه کرداری مرا

ولا لغيري في إحسان إلا بك يا كائنا قبل كل شيء

و نه غیر مرا در نیکی مگر بتوفیق تو ای موجود پیش از هر چیز

ويا مكون كل شيء إنك على كل شيء قدير اللهم إني أعوذ

و ای هست کننده هر چیز بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی خداوندا بدرستیکه من پناه میبرم بتو

بك من العديلة عند الموت ومن شر المرجع في القبور ومن

بتو از شیطان عدیله نزدیک مردن و از بدی بازگشت در گورها و از

الندامة يوم الآزفة فأسئلك أن تصلي على محمد وآله

پشیمانی روز قیامت پس درخواست میکنم از تو اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل او

وأن تجعل عيشي عيشة نقية وميتتي ميتة سوية و

و اینکه بگردانی زندگانی مرا زندگانی پاکیزه و مردن مرا مردن براحت و

منقلبي منقلبا كريما غير مخز ولا فاضح اللهم صل على محمد و

بازگشتم را بازگشتی نیکو نه خوار و نه رسوا خدایا رحمت فرست بر محمد و

آله الينابيع الحكمة وأولي النعمة ومعادن العصمة واعصمني

آل او که چشمهای حکمت و صاحبان نعمت و کانهای عصمتند و نگاهدار مرا

بهم من كل سوء ولا تأخذني على غرة ولا على غفلة ولا تجعل

بواسطه ایشان از هر بدی و نه بگیر مرا بر مغروری و نه بر ناآگاهی و نه گردان

عواقب أعمالي حسرة وارض عني فإن مغفرتك للظالمين

آخر های کردارهایم را افسوس و ندامت و خوشنود باش از من پس بدرستیکه آمرزش تو بخصوص ستمکاران است

أنا من الظالمين اللهم اغفر لي ما لا يضرك وأعطني ما لا

و من هستم از ستمکاران خدایا بیامرز از برای من آنچه را که زیان نمیرساند ترا و عطا کن مرا آنچه را که

ينقصك فإنك الوسيع رحمته البديع حكمته وأعطني

کم نمیگرداند از تو پس بدرستیکه تو فراخست رحمت او بی نظیر است حکمت او و عطا کن مرا

السعة والدعة والأمن والصحة والبخوع والقنوع والشكر

فراخی و رفاهیت و ایمنی و صحت و فروتنی و قناعت و سپاس

والمعافاة والتقوى والصبر والصدق عليك وعلى أوليائك

و درگذشت و پرهیزکاری و شکیب و راستی بر تو و بر دوستان تو

واليسر والشكر واعمم بذلك يا رب أهلي وولدي وإخواني

و آسانی و شکر و فراگیر باین ای پروردگار کسان مرا و فرزندان مرا و برادران مرا

فی السعداء من اولیائه

فیك ومن احببت واحببنی وولدت وولدنی من المسلمین و

در راه تو وکسیکه دوست دارم و دوست دارد مرا و زاییده ام و زاییده مرا از مردان مسلم

المسلمات والمؤمنین والمؤمنات یا رب العالمین وایضا بسند معتبر

زنان مسلمه و مردان گرونده و زنان گرونده ای پروردگار جهانیان منقولاست که

مستحبست که بعد از سلام گفتن از نماز و ترجای بخر نشسته است این دعا را بخواند

الحمد لله الذی لا تنفد خزائنه ولا یخاف

سپاس مر خدای را که بپایان نمیرسد خزینهای او و نترسد

امنه رب ان ارتکبت المعاصی فذلك ثقة بکرمك انك

امان یافته او پروردگارا اگر بجا آورم معاصی پس این بجهت اعتمادیست بکرم تو بدرستی که

تقبل التوبة عن عبادك وتعفو عن سیئاتهم وتغفر الزلل

می پذیری توبه را از بندگان خود و میگذری از بدیهای ایشان و میآمرزی لغزشهای را

فانك مجیب لداعیك ومنه قریب فانا تائب الیك من

پس بدرستی که اجابت کننده خواننده خود را و باو نزدیکی پس من بازگشت کننده ام بسوی تو از

الخطایا وراغب الیك فی توفیر حظی من العطایا یا خالق

خطاها و رغبت کننده ام بسوی تو در وافر گردانیدن بهره تو از عطاها ای پدید آورنده خلایق

البرایا یا منقذی من کل شدید یا مجیری من کل محذور

خلایق ای رهاننده من از هر سختی ای پناه من از هر مخافت

وفر علی السرور واکفنی شر عواقب الامور فانك الله علی نعمائك

زیاد کن بر من شادی را و دفع کن از من بدی آخر کارها را پس بدرستی که توئی خدا بر نعمتهای تو

وجزیل عطائك مشکور ولکل خیر مذخور وایضا از حضرت امام علی النقی منقولست که بعد از نماز وتر این دعا را نیز بخوانند

وعطای و افر خود شکر کرده شده و برای نیکی ذخیره شده

یا نور النور یا مدبر الامور یا مجری البحور یا باعث من فی

ای نور همه نور ای تدبیر کننده کارها ای جاری کننده دریاها ای برانگیزاننده آنانکه در

القبور یا کهفی حین تعیینی المذاهب وکنزی حین تعجزنی

قبرهایند ای پناه من هنگامیکه ماننده سازد مرا راهها و گنج من هنگامی که عاجز کند مرا

المکاسب ومونسی حین تجفونی الاباعد وتملنی الاقارب

کسبها و انیس من هنگامی که ستم کنند مرا دوران و غمگین سازند مرا نزدیکان

ومنزهی بمجالسة اولیائه ومرافقة احبائه فی ریاضه و

و پاک کننده من بهم نشینی دوستان او و مرافقت احباء او در باغات او و

مساقی بمؤانسته من عرصاته ورافعی بمجاورته من ورطة

آشامانده من بموانست او از آب پاکیزه حوضهای او و بردارنده من بمجاورت او از مغاک

الذنوب الی ربوع التقریب ومبدلی بولایته عزة العطایا

گناهان بسوی بلندی نزدیک جستن و بدل کننده من بسبب دوستی او ارجمندی عطاها

من ذلة الخطایا اسئلك یا مولای بالفجر واللیالی

از خواری خطاها سؤال میکنم از تو ای آقای من بپامداد و شبهای

العشر والشفع والوتر واللیل اذا یسر وبما جری

ده گانه و جفت و طاق و شب چون سایه افکند و با آنچه جاری شده

به قلم الاقلام بغیر کف ولا ابهام وباسمائك العظام و

باو قلم قلمها بدون کف و بی ابهام و بنامهای تو که بزرگست و

بحججك علی جمیع الانام علیهم منك افضل السلام وبما

بحجتهای تو بر همه مردمان بر ایشان باد از تو افزونترین درود باد و با آنچه امر کرده

استحفظهم من اسمائك الکرام ان تصلی علیهم وترحمنا

بحفظ ایشان را از نامهایت که گرامی است اینکه رحمت فرستی بر ایشان و رحمت کنی ما را

فی شهرنا هذا وما بعده من الشهور والایام وان تبلغنا

در ماه ما این ماه و ماهی که پس از آنست از ماهها و روزها و آنکه برسانی ما را

شهر الصیام فی عامنا هذا وفی کل عام یا ذا الجلال والاکرام

ماه روزه را در سال ما این سال و در هر سال ای خداوند بزرگی و بخشش

والمنن الجسام وعلی محمد وآله منا افضل السلام ادعیه و اعمال و اینشب

و عطاهای بزرگ و بر محمد و آل او از ما باد بهترین سلام

بسیار است و روزه روز اول فضیلت بسیار دارد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در روز اول ماه رجب حضرت نوح بکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جن و انس را که با او در کشتی بودند که روزه بدارند هر که از روز را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و از حضرت امام رضا منقولست که هر که روز بدارد

اول ماه رجب از برای رغبت در ثواب خدا بهشت او را واجب شود و هر که یکروز
از وسط آن ماه روزه دارد حقتعالی شفاعت او را قبول نماید در مانند ربیعه و مضر
که دو قبیله عظیمند از قبایل عرب و هر که یکروز از آخر این ماه روزه بدارد حقتعالی او را
از پادشاهان بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در پدر و مادر و دختر و پسر
و برادر و خواهر و عمو و عمه و خالو و خاله او و همسایگان و آشنایان او و هر چند
همه مستوجب جهنم شده باشند شیخ طوسی و دیگران از سلمان فارسی رحمه الله
روایت کرده اند که گفت در آخر روز جمادی الثانیه رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه
فرمود که ای سلمان تو از اهلبیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن و زن مؤمنه که در
ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و سه مرتبه سوره
قل هو الله و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند البته حقتعالی محو کند از نامه
عمل او هر گناهی را که در کودکی و بزرگی کرده باشد و خدا عطا کند باو ثواب کسی را که
تمام ماه را روزه گرفته باشد و تا سال آینده حقتعالی او را از نمازگذارندگان
بنویسد و در هر روز آن ماه ثواب شهیدی از شهیدان جنگ بدر برای او بآسمان ببرند
و بهر روز که در آن ماه روزه بدارد ثواب عبادت یک ساله در نامه اعمال او بنویسند
و هزار درجه در بهشت برای او بلند کنند و اگر تمام ماه را روزه بدارد خدا او را
از آتش جهنم نجات دهد و بهشت را از برای او واجب گرداند پس سلمان جبرئیل
این نماز را برای من آورد و گفت یا محمد این نماز علامتی است میان شما و میان
منافقان زیرا که این نماز را منافقان نمیکنند گفتم یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم و در چه
وقت بجا آورم گفت در روز اول ماه رجب ده رکعت بجا می آوری یعنی هر دو رکعت بیک سلام
و در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه مرتبه
سوره قل یا ایها الکافرون و بعد از هر سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو

لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی
نیست خدائی مگر خدای یکتا که نیست شریکی مراو را مراو راست پادشاهی و مراو راست ستایش زنده میکند

و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر
و میمیراند و اوست زنده که نخواهد مرد بدست اوست خوبیها و او بر هر چیز قادر و تواناست

اللهم لا مانع لما اعطیت و لا معطی لما منعت و لا ینفع ذا الجد
خداوندا نیست بازدارنده مر آنچه را عطا کنی تو و نیست دهنده مر آنچه را بازداشته تو و نفع ندهد صاحب کوشش را

منک الجد پس دستها را بر روی خود میکشی و در روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده
رکعت بهمان نوع بجا می آوری و بعد از هر سلام دست بسوی آسمان بردار و میگوئی
از تست کوشش

لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت
نیست خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی مراو را مراو راست پادشاهی و مراو راست ستایش زنده میکند و میمیراند

و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر الها
و او زنده است که نمیرد بدست اوست خوبی و او بر هر چیز تواناست خدای

واحدا احدا فردا صمدا لم یتخذ صاحبة و لا ولدا پس دستها را
یگانه یکتا بی همتای بی مانند بی نیاز فرانگرفته زنی و نه فرزندی بر روی خود

میکشی و در روز آخر ماه یازده رکعت بهمان نحو میکنی و بعد از هر سلام دستها را بر میداری و میگوئی

لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی
نیست خدائی مگر خدای یکتا نیست شریکی مراو را مراو راست پادشاهی و مراو راست ستایش زنده میکند

و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء
و میمیراند و او زنده است که نمیرد بدست اوست خیر و او بر همه چیز

قدیر و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین و لا حول و لا قوة
تواناست و رحمت فرستد خدا بر محمد و آل او که پاکانند و نیست حرکت و نه توانائی

الا بالله العلی العظیم پس دستها را بر روی خود بمال و حاجت خود را بطلب که
مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ
البته بر آورده است و خدا میان تو و جهنم هفت خندق
قرار میدهد که عرض هر خندق ما بین زمین و آسمان بوده باشد و بعد هر رکعتی
ثواب هزار هزار رکعت در نامه عمل تو مینویسند و برات بیزاری از جهنم و گذشتن بر
صراط برای تو مینویسند و منقول است که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه سوره
توحید بخواند خدا در قیامت نوری باو عطا کند که بآن نور داخل بهشت شود
و در روایت معتبره وارد شده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در روز
جمعه اول ماه رجب متولد شده است که موجب مزید شرف این روز گردیده و در روایتی
وارد شده است که ولادت حضرت امام علی النقی ع در روز دوم ماه رجب واقع
شده است و در روایتی دیگر در روز سیم و بروایت ابراهیم بن هاشم وفات آنحضرت
در روز سیم واقع شده است و ابن عباس گفته است که ولادت آن حضرت در

پنجم این ماه واقع شده است و ولادت حضرت امام محمد تقی ع در دهم این ماه واقع شده است و بعضی از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد شده است و در فضیلت ایام البیض ماه رجب احادیث معتبره وارد شده است یعنی روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که فضیلت سه ماه را خدا باین امت داده است که باامتهای دیگر نداده است ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و سه شب باین امت داده است که بامتان دیگر نداده است شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم و سه سوره باین امت داده که مثل آنها را بامتهای دیگر نداده است سوره یس و سوره تبارک الذی بیده الملک و سوره توحید پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده خاهد بود پرسیدند که چگونه جمع کند فرمودند که در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت نماز بجا آورد بسه سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را بیابد و جمیع گناهانش آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا و از حضرت صادق ع منقولست که هر که ایام البیض ماه رجب را روزه دارد خدا بهر روزی عبادت یکساله و روزه یکساله برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمنان باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور آنستکه ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین ع در میان کعبه معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود دوازده روز قبل از مبعوث شدن حضرت رسول ص و علی بن ابرهیم گفته است که ولادت حضرت امام علی النقی ع نیز در روز سیزدهم ماه رجب بوده در سال دویست و چهار از هجرت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل در آن سنت است و احیای آن در عبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت رسول ص منقولست که در شب نیمه رجب حق تعالی امر میکند ملائکه را که هر گناهی که در دیوان اعمال مؤمنان باشد محو کنند و ایضاً از آن حضرت منقولست که هر که روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه رجب را روزه دارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد از دنیا نرود مگر با توبه نصوح و بهر روزی که روزه داشته هفتاد گناه کبیره او آمرزیده شود و هفتاد حاجت او برآورده شود و در وقتی که از قبر بیرون میاید نزد میزان و نزد صراط و چنان باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل ع آزاد کرده باشد

و شفاعت و را قبول کند در هفتاد نفر از اهلبیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند و خدا بنا کند از برای او در جنان فردوس هفتاد هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هفتاد هزار حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی بسند صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بجا میاوری با حمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شوی هر یک از سوره حمد و معوذتین و توحید و آیة الکرسی را چهار مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ

پاک است خدا و ستایش مر خدای راست و نیست خدائی مگر خدا و

میگوئی پس چهار مرتبه میگوئی

اللّٰهُ اَكْبَرُ پس میگوئی اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي وَلَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَمَا شَاءَ

خدا بزرگتر است خداست خدا پروردگار من و انباز نمیسازم باو هیچ چیزی را و آنچه خواسته

اللّٰهُ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ و در شب پانزدهم و روز آن زیارت حضرت امام حسین ع

خدا و نیست توانائی مگر برای خدا

سنت مؤکد است و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقول است که حضرت امام رضا ع سؤال کرد که زیارت امام حسین ع در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمه رجب و نیمه شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان را باید کرد بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولستکه حضرت امیر المؤمنین ع در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که بشدتی و غمی مبتلا گردد و این دعا را بخواند البته کربت و شدت او زایل میگردد و این چهار رکعت را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد میخواند و دعا اینست اَللّٰهُمَّ يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ وَمُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ اَنْتَ كَهْفِي حِينَ

خدایا ای خوار گرداننده هر گردنکش و غالب سازنده گروندگان توئی پناه من وقتی که

تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَاَنْتَ بَارِئُ خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَقَدْ كُنْتَ عَنْ

درمانده گردند مرا مذهبها و توئی پدید کننده آفرینش من از روی رحمت بمن و تحقیق که هستی تو از

خَلْقِي غَنِيّاً وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَاَنْتَ

آفرینش من بی نیاز و اگر نبودی رحمت هر آینه بودی من از هلاک شده گان و توئی

مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى اَعْدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ اِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ

یاری کننده من بنصرت دادن بر دشمنانم و اگر نبود یاری کردن تو مرا هر آینه بودم من از

الْمَفْضُوحِينَ يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئَ الْبَرَكَةِ

رسواشده كان اى فرستنده رحمت از خزانه آن و پديد كننده بركت

مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفْعَةِ فَأَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ

از جاهاى آن اى آنكه مخصوص شده بمرتبه بلند و رفعت پس دوستانش بعزت او

يَتَعَزَّزُونَ يَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ

عزيز شوند اى آنكه نهاده اند مراورا پادشاهى گردن بند خوارى بر گردنشان

فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ أَسْئَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا

پس ايشان از غضب او ترسانند سؤال ميكنم ترا بكينونيت تو كه مشتق گردانيده

مِنْ كِبْرِيَائِكَ وَأَسْئَلُكَ بِكِبْرِيَائِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِنْ عِزَّتِكَ

از بزرگى خود و سؤال ميكنم ترا بعزت تو كه مشتق شده آن از عزت خود

وَأَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا

و سؤال ميكنم ترا بعزت تو كه مستوى شده بآن بر عرش تو پس آفريدى تو بآن

جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهُمْ لَكَ مُذْعِنُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ

همه آفريده كانت را پس آنها مر ترا اعتقاد كننده كانند اينكه رحمت فرستى بر محمد و اهل خانه او

پس حاجات خود را از خدا بخواهد و بدانكه عمده اعمال نصف رجب دعاى ام داود است كه ابن بابويه و شيخ طوسى و سيد بن طاوس رضى الله عنهم بسندهاى معتبر روايت كرده اند و براى برآمدن حاجات و كشف كربات و دفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل روايتش آنست كه فاطمه مادر داود بن الحسن كه پيرزاده امام حسن مجتبى ع دايه حضرت امام جعفر صادق ع بود و بشير داود آن حضرت را شير داده بود و چون محمد بن عبد الله بن الحسن در مدينه خروج كرد و منصور دوانقى لشكر فرستاد و او را كشتند و ابراهيم برادر محمد را نيز شهيد كردند و عبد الله بن الحسن و جمعى از سادات حسنى را با غل و زنجير از مدينه بعراق بردند داود نيز در ميان ايشان بود ام داود گفت چون مدتى از حبس فرزندم گذشت از او خبرى بمن نرسيد و پيوسته دعا و تضرع ميكردم و از صلحا و نيكان و برادران مؤمن التماس دعا ميكردم و ايشان تقصير نميكردند و مطلقا اثر اجابت نميافتم و گاهى خبر عوض ميرسيد كه او را كشتند و گاهى ميگفتند او را با پسر اعمام او در زير عمارت زنده كذاشتند و مرا مصيبت من عظيمتر بود و هر روز بيشتر ميشد تا آنكه از غم كداختم و نزديك

و از ملاقات او نا اميد گرديدم تا آنكه روزى شنيدم كه حضرت صادق عليه السلام را علتى عارض شد بعيادت آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا كردم خواستم برگردم حضرت فرمود كه از داود چه خبر دارى و چون من شير داود را بآنحضرت داده بودم چون نام داود را شنيدم گريستم و گفتم فداى تو شوم داود كجا است او در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع اميد كرده ام و از شما التماس ميكنم كه او را دعا كنيد كه او برادر رضاعى شما است حضرت فرمود كه چرا غافلى از دعاى استفتاح و دعاى اجابت و نجاح و آن دعائى است كه درهاى آسمان براى آن گشوده ميشود و ملائكه استقبال ميكنند خواننده آنرا و بشارت ميدهند او را باجابت و آن دعائيست كه از مجيب الدعوات محجوب نميگردد و خواننده آنرا ثوابى نيست مگر بهشت ام داود گفت اى فرزند طاهرين و راستگويان چگونه است آن دعا حضرت فرمود اى مادر داود ماه محرم يعنى ماه رجب نزديكشده است و آن ماهيست مبارك و حرمت آن عظيم است و دعاها در آن مستجاب است چون آن ماه در آيد سيزدهم و چهاردهم و پانزدهم آنرا كه ايام البيض اند روزه بدار پس حضرت كيفيت آنعمل را تعليم او نمود و فرمود كه اين دعا را حفظ كن و تعليم هر كس مكن كه مبترسم بدست كسى افتد كه از براى امر باطلى و زا شروع اين دعا را بخواند بدرستيكه اين دعا بسيار شريفست و مشتملست بر اسم اعظم خدا هر كه بخواند البته حاجت او بر آورده ميشود و اگر درهاى آسمان و زمين بسته شود و دريا ها حايل باشند ميان تو و حاجت تو چون اين دعا را بخوانى خدا آسان ميگرداند رسيدن تو را بمطلب تو و حاجت تو را بر مياورد و هر كه اين دعا را بخواند خدا دعاى او را مستجاب ميگرداند خواه مرد باشد و خواه زن و اگر جن و انس دشمن فرزند تو باشند خدا وند كفايت شر ايشان ميكند و زبان ايشانرا ميبندد و ايشان را منقاد فرزند تو ميگرداند ام داود گفت كه حضرت اين دعا را براى من نوشت و بخانه برگشتم و چون ماه رجب داخل شد بنحو يكه حضرت فرموده بود بعمل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا كردم و از روزه افطار نمودم و قدرى عبادت كردم و بخواب رفتم در خواب ديدم جميع ملئكه و پيغمبران و شهدا و عباد را كه بر ايشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول ص مرا خطاب فرمود كه اى مادر داود بشارت باد تو را كه اين جماعت كه ميبينى همه برادران و ياوران و شفيعان تواند و از براى تو طلب آمرزش ميكنند و بشارت ميدهند تو را بآنكه حاجت تو بر آورده است پس بشارت باد تو را بآمرزش و خوشنودى خدا و خدا تو را جزاى خير دهد و شاد باش كه حق تعالى

فرزند تو را حفظ میکند و بتو بر میگرداند ان شاء الله تعالی ام داود گفت که من از خواب بیدار
شدم بعد از آن باز نقدر روزهایی که سوار شدند روی از عراق بمدینه اید داود نزد من امد و
گفت ای مادر من در عراق در زندان بسیار تنگی و سنگینی بند و زنجیر بودم و نا امید بودم
از خلاص شدن چون شب نصف جمعه شد در خواب دیدم که باندیها زمین پست شد و تو را
دیدم که بر روی حصیر نماز خود نشسته بودی و بر دور تو مردان چند بودند که سرهای ایشان
در اسمان بود و پاهای ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه خدا میکردند پس یکی از ایشان که
از همه خوشروتر و خوشبوتر و جامههای پاکیزه در بر داشت و گمان کردم که حضرت رسالت
پناه جد منست خطاب کرد بمن که بشارت باد ترا ای فرزند عجوزه صالحه که حق تعالی
دعا مادر تو را در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دوانقی بدر زندان
رسیده بطلب من امده بودند و در میان شب مرا بنزد او بردند پس امر کرد که زنجیرها را از
من برداشتند و ده هزار درهم که زیاده از هزار تومان بوده بحساب این زمان بمن عطا
کرد و فرمود که مرا بر شتر راهواری سوار کنند و بنهایت سرعت بمدینه بیاورند ام داود
گفت که من داود را بخدمت حضرت صادق ع بردم حضرت فرمود که سبب خلاصی تو از بود
که منصور حضرت امیر المؤمنین ع در خواب دید که باو فرمود رها کن فرزند مرا و اگر نکنی
تو را در این اتش میاندازم چون نظر کرد دریای اتشی در زیر پای خود دید پس از دهشت
بیدار شد و از کرده خود پشیمان گردید و تو را رها کرد تا کیفیت این عمل شریف ام داود
گفت که حضرت صادق ع فرمود که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
را روزه بدار و در روز پانزدهم در وقت زوال غسل بکن و بروایتی بکر نزدیک بزوال
غسل بکن و چون زوال معلوم شود پاکیزهترین جامههای خود را بپوش و بخانه خلوتی برو
و سعی بکن که کسی نزد تو نیاید که تو را مشغول گرداند و با تو سخن بگوید و هشت رکعت
نافله زوال را بجا آور و رکوع و سجود را خوب بعمل آور و پس نماز ظهر را با اداب و شرایط بعمل
آور و بعد از نماز فریضه ظهر دو رکعت نماز بکن بهر سوره که خواهی بعد از آن صد مرتبه بگو
یا قاضی حوائج السائلین پس هشت رکعت نافله عصر را با اداب و شرایط بجا آور و در
بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه توحید
و یکمرتبه سوره انا اعطیناک الکوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و اداب بجا آور و در
روایتی وارد شده است که رو بحصیر پاکیزه بنشین پس صد مرتبه سوره حمد و صد مرتبه سوره

قل هو الله احد و ده مرتبه ایة الکرسی بخوان پس هر یک از این سورهها را یکمرتبه بخوان سوره
انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و صافات و حم سجده و حمعسق و حم دخان و انا فتحنا
و اذا وقعت و تبارک الذی بیده الملک و ن و القلم و اذا السماء انشقت تا اخر قران و اگر نتوانی این
سورهها را از روی مصحف درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه سوره توحید بخوان و شیخ ره
گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این سورههای مخصوص را بخوانی صد مرتبه سوره حمد و صد
مرتبه ایة الکرسی و هزار مرتبه سوره توحید بخوان و این احوط است و در روایت دیگر وارد
شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
و بعد از ایة الکرسی صد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و ال محمد و اگر ایة الکرسی را
نیز نتواند درست بخواند صد مرتبه سوره حمد و هزار مرتبه سوره توحید را بخواند پس
دعا را بخواند و بهتر انست که ایة الکرسی را تا هم فیها خالدون بخواند و دعا این است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
بنام خدای بخشنده مهربان | راست فرموده خدای بزرگ | آنچنانی خدای که نیست خدایی جز او

الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي
که زنده پاینده است | خداوند بزرگی و کرم کردن | بخشنده مهربان | بردبار | بزرگوار آنچنانی

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ
نیست مانند او چیزی و او شنواست بیناست داناست | آگاه است گواهی داد خدا اینکه

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلٰهَ إِلَّا
نیست خدایی مگر او و گواهی دادند فرشتگان و خداوندان دانش | ایستاده بعدالت نیست خدایی مگر

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللهِ الْإِسْلَامُ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ
او که غالب درست کار است | بدرستیکه دین نزد خدا اسلام است | و رسانیدند فرستادگان او

الْكِرَامُ وَأَنَا عَلَىٰ ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ
که گرامی اند | و من بر این از گواهانم | خدایا | مر تراست حمد و

الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ
علو مر تراست بزرگواری مر تراست افتخار و مر تراست قهر و مر تراست نعمت و مر تراست

الْعَظَمَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَ
بزرگی و مر تراست رحمت و مر تراست مهابت و مر تراست سلطنت و

لَكَ الْبَهاءُ وَلَكَ الْاِمْتِنانُ وَلَكَ التَّسْبيحُ وَلَكَ التَّقْديسُ وَ
مر تراست بهاء و مر تراست منت و مر تراست تسبیح و مر تراست تنزیه و

لَكَ التَّهْليلُ وَلَكَ التَّكْبيرُ وَلَكَ ما يُرى وَلَكَ ما لا يُرى
مر تراست تهلیل و مر تراست کبریائی و مر تراست هرچه دیده میشود و مر تراست هرچه دیده نمیشود

وَلَكَ ما فَوْقَ السَّمواتِ الْعُلى وَلَكَ ما تَحْتَ الثَّرى وَلَكَ
و مر تراست آنچه بالای آسمانهای بلند است و مر تراست آنچه زیر زمین است و مر تراست

الْاَرَضُونَ السُّفْلى وَلَكَ الْاخِرَةُ وَالْاُولى وَلَكَ ما تَرْضى
زمینها زیر و پایین و مر تراست آخرت و دنیا و مر تراست آنچه پسندی

بِهِ مِنَ الثَّناءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْماءِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى جَبْرَئيلَ
بآن از ثناء و ستایش و سپاس و نعمتها خداوندا رحمت فرست بر جبرئیل

اَمينِكَ عَلى وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ عَلى اَمْرِكَ وَالْمُطاعِ فى سَمواتِكَ
که امین تو بر وحی تو و تواناست بر فرمان تو و فرمانده شده در آسمانهای تو

وَمَحالِّ كَراماتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِماتِكَ النّاصِرِ لِاَنْبِيائِكَ الْمُدَمِّرِ
و جایگاه بزرگواریهای تست که بردارنده کلمات تست یاری کننده پیغمبران تو هلاک سازنده

لِاَعْدائِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى ميكائيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ
دشمنان تست خدایا رحمت فرست بر میکائیل فرشته رحمت تو و آفریده شده

لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعينِ لِاَهْلِ طاعَتِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى
برای رأفت تو و آمرزش خواهنده یاری کننده مر اهل فرمانبرداری تو خدایا رحمت فرست بر

اِسْرافيلَ حامِلِ عَرْشِكَ وَصاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِاَمْرِكَ وَ
اسرافیل بردارنده عرش تو و خداوند صور انتظار برنده مر امر ترا و

الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خيفَتِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى عِزْرائيلَ قابِضِ
ترسناک با بیم از ترس تو خدایا رحمت فرست بر عزرائیل بازگیرنده

اَرْواحِ جَميعِ خَلْقِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطّاهِرينَ
روحهای همه آفریدگان تو خدایا رحمت فرست بر بردارندگان عرش که پاکانند

وَعَلى مَلائِكَةِ الذِّكْرِ اَهْلِ التَّأْمينِ عَلى دُعاءِ الْمُؤْمِنينَ وَ
و بر فرشتگان ذکر اهل آمین گفتن بر دعای گروندگان و بر

السَّفَرَةِ الْكِرامِ الْبَرَرَةِ الطَّيِّبينَ وَعَلى مَلائِكَتِكَ الْكِرامِ
سفره کرام نیکوان پاکیزه و بر فرشتگان تو کرام

الْكاتِبينَ وَعَلى مَلائِكَةِ الْجِنانِ وَخَزَنَةِ النّيرانِ وَمَلَكِ الْمَوْتِ
که نویسندگان و بر فرشتگان بهشت و خازنان آتش و فرشته مرگ

وَالْاَعْوانِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى اَبينا آدَمَ
یاوران ای خداوند جلالت و بزرگواری خدایا رحمت فرست بر پدر ما آدم

بَديعِ فِطْرَتِكَ الَّذى كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلائِكَتِكَ وَاَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّهُمَّ
بدیع آفرینش تو آنچنانی که گرامی داشتی بسجده کردن فرشتگانت و مباح نمودی بهشت خود خدایا

صَلِّ عَلى اُمِّنا حَوّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ
رحمت فرست بر مادر ما حوا پاکیزه از پلیدی صاف شده از چرک زیاد شده

مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحالِّ الْقُدْسِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى هابيلَ
از آدمی که آمد و شد کننده میان محلهای پاکیزه خداوندا رحمت فرست بر هابیل

وَشَيْثَ وَاِدْريسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصالِحٍ وَاِبْرهيمَ وَاِسْمعيلَ
و شیث و ادریس و نوح و هود و صالح و ابراهیم و اسمعیل

وَاِسْحقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْاَسْباطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَاَيُّوبَ
و اسحق و یعقوب و یوسف و پیغمبران و لوط و شعیب و ایوب

وَمُوسى وَهرُونَ وَيُوشَعَ وَميشا وَالْخِضْرِ وَذِى الْقَرْنَيْنِ وَ
و موسی و هرون و یوشع و میشا و خضر و ذی القرنین و

يُونُسَ وَاِلْياسَ وَالْيَسَعَ وَذِى الْكِفْلِ وَطالُوتَ وَداوُدَ وَ
یونس و الیاس و الیسع و ذی الکفل و طالوت و داود و

سُلَيْمانَ وَزَكَرِيّا وَشَعْيا وَيَحْيى وَتُورَخَ وَمَتّى وَاِرْمِيا وَحَيْقُوقَ
سلیمان و زکریا و شعیا و یحیی و تورخ و متی و ارمیا و حیقوق

وَدانِيالَ وَعُزَيْرٍ وَعيسى وَشَمْعُونَ وَجِرْجيسَ وَالْحَوارِيّينَ
و دانیال و عزیر و عیسی و شمعون و جرجیس و حواریین

وَالْاَتْباعِ وَخالِدٍ وَحَنْظَلَةَ وَلُقْمانَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى
و تابعین و خالد و حنظله و لقمان خداوندا رحمت فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

محمد و آل محمد و رحم کن محمد و آل محمد و برکت بر محمد و آل محمد

كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرٰهِيمَ وَآلِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ

چنانکه رحمت فرستادی و رحم کردی و برکت دادی بر ابراهیم و آل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده

مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَأَئِمَّةِ

بزرگواری خدایا رحمت فرست بر اوصیاء و نیک بختان و شهیدان و پیشوایان

الْهُدَى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْتَادِ وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَّادِ

هدایت خدایا درود فرست بر ابدال و اوتاد و سیاحت کنندگان و عابدان

وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ وَأَهْلِ الْجِدِّ وَالْاِجْتِهَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّداً

و مخلصان و زاهدان و اهل کوشش و کوشش و مخصوص گردان محمد

وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ

و اهل بیت اورا بهترین رحمتهای خود و بزرگ گردان کرامتهای خود را و برسان روح را

وَجَسَدَهُ مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَاماً وَزِدْهُ فَضْلاً وَشَرَفاً وَكَرَماً

و جسد اورا از من درود و سلام و بیفزا اورا فضل و شرف و کرم

حَتَّى تُبَلِّغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ

تا برسانی اورا به بلندترین مرتبهای اهل شرف از پیغمبران و فرستادگان

وَالْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ أُسَمِّ

و بهتران مقربان خدایا درود فرست بر کسانیکه نام بردم و نام نبردم

مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ

از فرشتگان و پیغمبرانت و فرستادگانت و اهل فرمانبرداریت

وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَإِلَى أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي

و برسان صلوات مرا بایشان و بسوی روحهای ایشان و بگردان ایشانرا برادران من

فِيكَ وَأَعْوَانِي عَلَى دُعَائِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَ

در راه تو و یاوران من بر خواندن تو خدایا بدرستیکه من طلب شفاعت میکنم بتو بسوی تو

بِكَرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ

بواسطه کرم تو بسوی کرم تو و بجود تو بسوی جود تو و برحمت تو بسوی رحمت تو

وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَأَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِكُلِّ مَا سَئَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ

و باهل عبادت تو بسوی تو و درخواست میکنم از تو خدایا بهرچه درخواست نمود از تو یکی از ایشان

مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ

از درخواست بزرگوار بازگردیده نشده و بآنچه که خواندند ترا باو از خواندنی

مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ

اجابت شده نه بی بهره شده ای خدا ای بخشاینده ای مهربان ای بردبار ای گرامی ای بزرگ

يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا مُنِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ

ای بزرگوار ای با جمال ای رساننده ای ضامن ای وکیل ای درگذرنده ای پناه دهنده

خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مَنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا [illegible] يَا عَلِيمُ يَا بَصِيرُ

ای آگاه ای روشن ای بازدارنده ای توانا ای دولت دهنده ای تدبیر کننده ای بزرگ ای دانا ای بینا

يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طُهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ

ای جزا دهنده ای نیکوئی کننده ای پاک ای پاکیزه ای مقهور سازنده ای آشکار ای پنهان ای پوشاننده

يَا مُحِيطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ

ای احاطه کننده ای توانا ای نگاهدارنده ای بزرگوار ای نزدیک ای دوست ای ستوده

يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا

ای بزرگوار ای پدید آورنده ای بازگرداننده ای گواه ای نیکوئی کننده ای جمال دهنده ای نعمت دهنده

مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ

ای افزون سازنده ای باز گیرنده ای گستراننده ای راه نماینده ای فرستنده ای راه نماینده براستی ای بازگیرنده

يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَاقِي يَا خَلَّاقُ يَا

ای عطا کننده ای منع کننده ای دفع کننده ای رفع کننده ای باقی ای پایدار ای نگاهدارنده ای بسیار آفریننده ای

رَزَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ

روزی دهنده ای بخشنده ای توبه پذیرنده ای گشاینده ای دهنده ای سود دهنده ای کسیکه بدست او

كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَؤُفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا

هر کلید ای سود بخش ای مهربان ای با عطوفت ای کفایت کننده ای شفا دهنده ای

مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا

عفو کننده ای پاداش دهنده ای وفا کننده ای نگاهبان ای غالب ای شکست کننده ای برتر ای

سَلامُ يا مُؤْمِنُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا نورُ يا مُدَبِّرُ يا فَرْدُ يا وِتْرُ يا
اى سلام اى مومن اى يكتا اى بيهمتا اى نور اى كارساز اى يگانه اى طاق اى
قُدّوسُ يا ناصِرُ يا مُونِسُ يا باعِثُ يا وارِثُ يا عالِمُ يا حاكِمُ يا بادي
منزه اى يارى كننده اى مونس اى برانگيزاننده اى وارث اى دانا اى داور اى برتر
يا هادي يا مُتَعالي يا مُصَوِّرُ يا مُسَلِّمُ يا مُتَحَبِّبُ يا قائِمُ يا دائِمُ
اى رهنما اى بلند مرتبه اى مصور اى سليم اى برگزيده اى پايدار اى هميشه
يا عَليمُ يا حَكيمُ يا جَوادُ يا بارِئُ يا بارُّ يا سارُّ يا عَدْلُ يا فاصِلُ
اى دانا اى درست كردار اى جواد اى آفريدگار اى نيكوكردار اى داناى نهانها اى دادگر اى فاصله دهنده
يا دَيّانُ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا سَميعُ يا بَديعُ يا خَفيرُ يا مُعينُ يا
اى جزا دهنده اى بخشنده اى منت گذارنده اى شنوا اى پديد آورنده اى حمايت كننده اى ياد دهنده اى
ناشِرُ يا غافِرُ يا قَديمُ يا كَريمُ يا مُسَهِّلُ يا مُيَسِّرُ يا مُميتُ يا مُحْيي
زنده كننده اى آمرزنده اى قديم اى كرم كننده اى سهل كننده اى آسان كننده اى ميراننده اى زنده
يا نافِعُ يا رازِقُ يا مُقْتَدِرُ يا مُسَبِّبُ يا مُغيثُ يا مُغْني يا مُقْني
اى سود رساننده اى روزى دهنده اى اقتدار كننده اى سبب ساز اى فريادرس اى بى نياز گرداننده اى دهنده
يا خالِقُ يا راصِدُ يا واحِدُ يا حاضِرُ يا جابِرُ يا حافِظُ يا شَديدُ
اى آفريننده اى نگهبان اى يكتا اى حاضر اى پيوند كننده اى نگاهدارنده اى سخت عقوبت
يا غِياثُ يا عائِدُ يا قابِضُ يا مُنيبُ يا مُبينُ يا ظاهِرُ يا مُجيبُ يا
اى فريادرس اى عائد اى قبض كننده اى توبه پذيرنده اى آشكار اى ظاهر اى اجابت كننده
مُتَفَضِّلُ يا مُسْتَجيبُ يا عادِلُ يا بَصيرُ يا مُؤَمَّلُ يا مُبْدِئُ يا
اى بخشنده اى پاسخ دهنده اى دادگر اى بينا اى آرزو برده شده اى
مُسْدي يا اَوّابُ يا وافي يا راشِدُ يا مَلِكُ يا رَبُّ يا مُذِلُّ يا مُعِزُّ
دارنده اى عطا فرماينده اى وفا كننده اى رشد اى پادشاه اى پروردگار اى خوار كننده اى عزيز كننده
يا ماجِدُ يا رازِقُ يا وَلِيُّ يا فاضِلُ يا سُبْحانُ يا مَنْ عَلا فَا
اى بزرگوار اى آفريننده اى صاحب اختيار اى فاضل اى منزه اى آنكه بلند
سْتَعْلى فَكانَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلى يا مَنْ قَرُبَ فَدَنى وَبَعُدَ فَنَاى
برتر است پس باشد بديدن گاه بلند اى آنكه نزديكى پس نزديكى و دورى پس دورى

وَعَلِمَ السِّرَّ وَاَخْفى يا مَنْ اِلَيْهِ التَّدْبيرُ وَلَهُ الْمَقاديرُ يا مَنْ
و ميداند پنهان و پوشيده را اى كسيكه بسوى اوست تدبير و مر اوست اندازها اى كسيكه
الْعَسيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسيرٌ وَيا مَنْ هُوَ عَلى ما يَشاءُ قَديرٌ يا مُرْسِلَ
دشوار بر او نهايت آسان است و اى آنكه او بر هرچه خواهد تواناست اى فرستنده
الرِّياحِ يا فالِقَ الْاِصْباحِ يا باعِثَ الْاَرْواحِ يا ذَا الْجُودِ وَ
بادها اى شكافنده صبحها اى برانگيزنده روحها اى خداوند جود و
السَّماحِ يا رادَّ ما قَدْ فاتَ يا ناشِرَ الْاَمْواتِ يا جامِعَ الشَّتاتِ
و انعام اى برگرداننده آنچه بتحقيق فوت شد اى زنده كننده مردها اى گرد آورنده پراكنده ها
يا رازِقَ مَنْ يَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ وَيا فاعِلَ ما يَشاءُ كَيْفَ يَشاءُ يا
اى روزى ده هركه خواهد بدون حساب و اى كننده آنچه خواهد هرگونه كه خواهد اى
ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا حَيُّ يا قَيّومُ يا حَيُّ يا حينَ يا حَيُّ يا حَيُّ
خداوند جلال و اكرام اى زنده اى پاينده اى زنده وقتيكه نيست زنده اى زنده
يا مُحْيِيَ الْمَوْتى يا حَيُّ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ بَديعُ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ
كننده مردگان اى زنده كه نيست خدائى مگر تو و پديد آورنده آسمانها و زمين
يا اِلهي وَسَيِّدي صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَ
اى خداى و آقاى من رحمت فرست بر محمد و آل محمد و رحم فرما محمد و آل محمد را و
بارِكْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلى
بركت كن بر محمد و آل محمد چنانكه رحمت فرستادى و بركت دادى و ترحم فرمودى بر
اِبْرهيمَ وَآلِ اِبْرهيمَ اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ وَارْحَمْ ذُلّي وَفاقَتي وَ
ابراهيم و آل ابراهيم بدرستيكه توئى ستوده بزرگوار و رحم كن خوارى مرا و پريشانى مرا و
فَقْري وَانْفِرادي وَوَحْدَتي وَخُضوعي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمادي
فقر مرا و تنهائى مرا و يكه بودن مرا و فروتنى مرا ميان دو دست تو و تكيه كردن
عَلَيْكَ وَتَضَرُّعي اِلَيْكَ اَدْعوكَ دُعاءَ الْخاضِعِ الذَّليلِ الْخاشِعِ
بر تو و زارى مرا بسوى تو ميخوانم ترا خواندن شخص فروتن خوار ترسان
الْخائِفِ الْمُشْفِقِ الْبائِسِ الْمَهينِ الْحَقيرِ الْجائِعِ الْفَقيرِ الْعائِذِ الْمُسْتَجيرِ
خوف دار بيمناك محتاج خوار بيمقدار گرسنه درمانده پناهنده زينهارخواهنده

المقر بذنبه المستغفر منه المستكين لربه دعاء من اسلمته
اقرار كننده بگناه خود امرزش طلبنده ازان زاری كننده مر پروردگار خود را خواندن كسيكه باز داشته

ثقته ورفضته احبته وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين
معتمد او و ترك كرده اورا دوستانش و بزرگ گشته ناله او خواندن سوزان اندوهگين

ضعيف مهين بائس مسكين بك مستجير اللهم واسئلك بانك
ناتوان سست سخت بدحال بيچاره بتو پناه جوينده خدايا و سؤال ميكنم از تو بانكه تو

مليك وانك ما تشاء من امر يكن وانك على ما تشاء قدير
پادشاه وانكه تو انچه را بخواهی از كاری ميشود و انكه تو بر انچه بخواهی توانائی

واسئلك بحرمة هذا الشهر والبيت الحرام والبلد الحرام
و درخواست ميكنم از تو بحرمت اين ماه و خانه محترم و شهر محترم

والركن والمقام والمشاعر العظام وبحق نبيك محمد عليه
و بركن و بمقام و شعرهای بزرگ و بحق پيغمبرت محمد بر او

واله السلام يا من وهب لادم شيثا ولابرهيم اسمعيل
و ال او سلام باد ای كسيكه بخشيدی مر ادم را شيث و مر ابراهيم را اسمعيل

واسحق ويا من رد يوسف على يعقوب ويا من كشف بعد البلاء
و اسحق و ای كسيكه برگردانيد يوسف را بر يعقوب و ای كسيكه برداشت بعد از بلا

ضر ايوب يا راد موسى على امه ويا زائد الخضر في علمه ويا
سختی ايوب را ای برگرداننده موسی را بر مادرش و ای افزاينده خضر در علم او و ای

من وهب لداود سليمان ولزكريا يحيى ولمريم عيسى يا حافظ
انكه بخشيدی مر داود را سليمان و مر زكريا را يحيی و مر مريم را عيسی ای نگاهدارنده

بنت شعيب ويا كافل ولد ام موسى اسئلك ان تصلى على محمد
دختر شعيب و ای كفالت كننده فرزند مادر موسی درخواست ميكنم انكه رحمت فرستی بر محمد

وال محمد وان تغفر لي ذنوبي كلها وتجيرني من عذابك و
و آل محمد و انكه بيامرزی برای من گناهان مرا تمامش را و در پناه آوری مرا از عذابت و

توجب لي رضوانك وامانك واحسانك وغفرانك وجنانك
واجب گردانی برای من خوشنوديت را و امان خود و احسان خود و امرزش خود و بهشت خود را

واسئلك ان تفك عني كل حلقة ضيق بيني وبين من يؤذيني
و درخواست ميكنم از تو انكه باز گشائی از من هر حلقه تنگی كه در ميان منست و ميان هر كه اذيت كند مرا

وتفتح لي كل باب وتلين لي كل صعب وتسهل لي كل عسير وتخرس
بگشائی برای من هر دری را و نرم گردانی برای من هر دشواری را و اسان كنی برای من هر مشكل را و لال گردانی

عني كل ناطق بسوء وتكف عني كل باغ وتكبت لي كل عدو لي و
از من هر گوينده ببدی و باز داری از من هر ستمكار را و نگونسار كنی برای من هر دشمن مرا و هر

حاسد وتمنع مني كل ظالم وتكفيني كل عائق يحول بيني وبين
حسد برنده و باز داری از من هر ستمكاری را و كفايت كنی از من هر ضرر رساننده كه حايل شود ميان من و ميان

حاجتي ويحاول ان يفرق بيني وبين طاعتك ويثبطني عن عبادتك
حاجت من و ميكوشد انكه جدائی افكند ميان من و ميان طاعت و فرونشاند مرا از عبادت تو

يا من الجم الجن المتمردين وقهر عتاة الشياطين واذل رقاب
ای انكه لجام كرده ديوان نافرمان را و مقهور كرده سركشان شياطين را و خوار گرداننده گردنهای

المتجبرين ورد كيد المتسلطين عن المستضعفين اسئلك
جباران را و برگرداننده مكر چيره كاران را از ناتوان كرده شدگان درخواست ميكنم

بقدرتك على ما تشاء وتسهيلك لما تشاء كيف تشاء ان تجعل
بتوانائيت بر هرچه خواهی و اسان گردانيدنت مر هرچه خواهی هرگونه خواهی انكه بگردانی

قضاء حاجتي فيما تشاء (پس بسجده برو و بگو) اللهم لك سجدت وبك
قضاء حاجتم را در انچه خواهی (برخاك بگذار و بگو) خدايا مر تورا سجده ميكنم و بتو

امنت فارحم ذلي وفاقتي واجتهادي وتضرعي ومسكنتي
گرويده ام پس رحم كن خواری مرا و بيچارگی مرا و كوشش مرا و زاری مرا و درماندگی مرا

وفقري اليك يا رب (پس بخضر فرمود كه سعی كن كه اب از ديده ات بيرون ايد)
و نيازم بسوی خودت ای پروردگار (اگرچه بقدر پر مگسی بود باشد كه ان علامت اجابت)

(دعا است در روايت ديگر وارد شده كه در) اللهم لك سجدت وبك امنت فارحم ذلي و
(در سجده اين دعا بخوان) خدايا مر ترا سجده كردم و بتو گرويده ام پس رحم كن خواری مرا و

خضوعي بين يديك وفقري وفاقتي اليك وارحم انفرادي
فروتنی مرا ميان دو دست خود و فقر مرا و بيچارگی مرا بسوی تو و رحم كن تنهائی مرا

وَخُشُوعِي وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِكَ
و ترسندگی مرا و توکلی مرا میان دو دست تو و توکل مرا بر تو الهی بتو
أَسْتَفْتِحُ وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآلِهِ أَتَوَجَّهُ
گشایش میجویم و بتو طلب روا شدن حاجت میکنم و بمحمد بنده تو و فرستاده تو و آل او رو میکنم
إِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حُزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَأَعْطِنِي
بسوی تو خدایا آسان بگردان بر من هر غصه و رام کن مرا هر دشواری و عطا کن مرا
مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا أَرْجُو وَعَافِنِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ ٢ نوبت
از خیر بیش از آنچه امیدوارم و عافیت بخش مرا از شر و بگردان از من بدی را
پس در سجده بگوید يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ اِقْضِ حَاجَتِي بِلُطْفِكَ يَا خَفِيَّ
ای برآرنده حاجتهای طلب کنندگان روا کن حاجت مرا بلطف خودت ای که نهانست
الْأَلْطَافِ و در روایت معتبر وارد شده است که ماد داود بحضرت عرض کرد که ای سید و آقای
لطفهای تو من آیا این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت فرمود بلی در روز عرفه
میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را
بیامرزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض آن ماه را روزه بدارد و در روز پانزدهم
اینماه دعا را بخواند بنحویکه ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر هم
وارد شده است که حضرت فرمود که در روز عرفه و هر کو این دعا را بخواند حاجت
او برآورده میشود **مؤلف** گوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که
ایام البیض را روزه بدارد یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدارد و در روز پانزدهم
این عمل را بجا آورد بمطلوب خود فایز میگردد و دور نیست که اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام
متبرکه نیز این عمل را بدون روزه بجا آورد نفعی باشد و اگر در غیر اشهر حرم و ذی القعده و ذی
الحجه و محرم و ماه رجب این دعا را بخواند بجای حرمة هذا الشهر الحرام بگوید حرمة الشهر الحرام وهذا
البلد [illegible] بهتر باشد **فصل پنجم** در بیان فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب است شیخ طوسی علیه الرحمة
و دیگران گفته اند که در روز هیجدهم این ماه ابراهیم پسر رسول خدا از دنیا رفت پس حزن و
اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت شماتت کرده اند مناسبست خصوصا عایشه و ابن
عباس که یکی از محدثین شیعه است گفته است که حضرت فاطمه صلوات الله علیها در روز
بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال فرمود اگر چه خلاف مشهور است اما لعن

بستغنی [illegible]

بر قاتلان و ظالمان آن جگرگوشه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله که عمده آنها عمر بن خطاب و زیارت
آنحضرت احتیاطا مناسبست بنحویکه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید ره گفته است که
در روز بیست و دوم اینماه معویه از دنیا رفته است مستحب است که این روز را روزه دارند
بشکرانه این نعمت و در روز بیست و سیم اینماه خارجیان خنجر زهرآلود بر ران مبارک حضرت
امام حسن مجتبی علیه السلام زدند زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان و قاتلان آنحضرت مناسبست
و در روز بیست و چهارم اینماه فتح خیبر بدست معجزنمای اسد الله الغالب علی بن ابیطالب علیه السلام
جاری شد و مرحب یهودی بر دست آنحضرت کشته شد گفته اند روزه این روز را بشکرانه
این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است و شیخ ره گفته است که شهادت امام موسی کاظم علیه السلام
در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع شده است اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و
ثواب روزه اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه ره و غیر او که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله در روز بیست و پنجم ماه رجب مبعوث شد برسالت و این خلاف مشهور و احادیث
بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانچه
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که روزه اش کفاره دویست ساله گناه است و بسند
بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب را روزه بدارد
خدا روزه آن روز را کفاره هفتاد ساله گناه گرداند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که
روز بیست و ششم اینماه را روزه بدارد خدا روزه او را کفاره هشتاد ساله گناه گرداند
و روز بیست و هفتم اینماه از جمله اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در
آن روز برسالت بر امت مبعوث گردید و جبرئیل پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب
بسیار مبارک است و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در ماه رجب شبی
هست که بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب بر آن میتابد و آن شب بیست و هفتم اینماه است
و در صبح آن شب حضرت رسول صلی الله علیه و آله برسالت مبعوث شد و کسیکه عبادت کند این شب را
مثل اجر شصت سال عبادت خدا با او عطا میفرماید پرسیدند که عمل این شب چیست
فرمودند که چون نماز شب خفتن را کردی بخواب و هر وقت که از شب بیدار شوی خواه پیش از
نصف شب خواه بعد از آن برخیز و دوازده رکعت نماز بکن و در هر دو رکعت سلام بگو
و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سوره های کوچک بخوان و بعد از آن سوره یس را بخوان
و چون از نماز فارغ شوی چنانچه [illegible] حمد و حمد و معوذتین و توحید و

خَلِيلِ اللهِ وَوَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ وَوَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ
دوست خدا و وارث موسی همسخن با خدا و وارث عیسی روح خدا
وَكَلِمَتِهِ وَوَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ وَنَبِيِّهِ وَرَسُولِهِ وَوَارِثَ
و کلمه او و وارث محمد دوست خدا و پیغمبر و فرستاده و وارث
عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللهِ وَخَلِيفَتِهِ وَوَارِثَ
علی سردار گروندگان و وصی فرستاده خدا و جانشین و وارث
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ لَعَنَ اللهُ قَاتِلِيكَ وَجَدَّدَ
حسن پسر علی و وصی امیر مومنان لعنت کند خدا کشندگان ترا و تازه کند
عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ أَنَا يَا سَيِّدِي
برایشان عذاب را در این ساعت و در هر ساعت منم ای آقای من
مُتَقَرِّبٌ إِلَى اللهِ جَلَّ وَعَزَّ وَإِلَى جَدِّكَ رَسُولِ اللهِ وَإِلَى أَبِيكَ
نزدیکی جوینده بسوی خدای غالب و بزرگ و بسوی جد تو فرستاده خدا و بسوی پدر تو
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَخِيكَ الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَلَيْكَ
سردار گروندگان و برادر تو حسن و بسوی تو ای آقای من بر تو باد
سَلَامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ بِزِيَارَتِي لَكَ بِقَلْبِي وَلِسَانِي
درود خدا و رحمت او و برکتهایش بزیارت کردن من ترا بدل و زبانم
وَجَمِيعِ جَوَارِحِي فَكُنْ يَا سَيِّدِي شَفِيعِي لِقَبُولِ ذَلِكَ مِنِّي
و همه جوارح پس باش ای آقای من شفیع من برای پذیرفتن این از من
وَأَنَا بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَاللَّعْنَةِ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ أَتَقَرَّبُ
و منم به بیزاری جوینده از دشمنان تو و لعنت کردن بر ایشان و بر ایشان نزدیکی میجویم
إِلَى اللهِ وَإِلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ فَعَلَيْكَ صَلَوَاتُ اللهِ وَرِضْوَانُهُ
بسوی خدا و بسوی شما همه پس بر تو باد رحمت خدا و خشنودی او
وَرَحْمَتُهُ پس اندکی میکردی بجانب چپ خود و رو میکردی بسوی قبر
(و رحمتش) علی بن الحسین که او نزد پای پدر خود مدفونست سلام میکنی
با او مثل این سلام پس دعا میکنی و مطلب حاجتهای دنیا و آخرت خود را پس
چهار رکعت نماز میگذاری که نماز زیارت هشت رکعت باشد پس رکعت چهار

روزه باشم و ایضا روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چرا
غافلید از روزه شعبان یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت
خیر البشر که فرمود شعبان ماه منست هر که یک روز از ماه من روزه دارد بهشت او را واجب شود
و هر که دو روز روزه بدارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام
ماه را روزه بدارد و بپیوند بماه رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگ هر چند
داخل خون حرام شده باشد که او را نفعی دهد و بسند صحیح از حضرت صادق ع روایتست که هر که سه
روز از ماه شعبان روزه بدارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا شفیع او شود در روز قیامت
و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام
زین العابدین ع اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من میدانید که این چه
ماه است این ماه شعبانست و حضرت رسول ص میفرمود که شعبان ماه منست پس روزه بدارید در
این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آنخداوندیکه جان علی بن
الحسین بدست اوست سوگند میخورم که گفت شنیدم از پدرم حسین بن علی علیه السلام که
شنیدم از پدرم حضرت امیر المؤمنین ع که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا
و تقرب بخدا او را دوست دارد خدا و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را از برای
او حتم گرداند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین ع روایت کرده است که حضرت رسول فرمود که
شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه خداست پس هر که ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در
روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را خدا مونس او گردد در وحشت قبر او و او را در قبر تنها
نگذارد و از قبر بیرون آید روی او سفید و نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند
و نامه مخلد بودن در بهشت بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند
پس حقتعالی او را ندا کند که ای بنده من او بگوید لبیک پس خدا فرماید روزه
داشتی از برای من گوید بلی ای آقای من پس خدا بطلبد ملائکه را که بگیرید دست
بنده مرا ببرید بنزد پیغمبر من پس با او بنزد او برند من با او گویم ماه مرا روزه داشتی او
گوید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت ترا میکنم پس حقتعالی فرماید که من حقوق خود
به بنده خود بخشیدم اما حقوق خلقم هر که از او عفو کند من نیز عفو کنم که او را راضی کند
پس مژده دهد او را بکرم و ببرد بصراط پس ببینم که صراط لغزنده است پس بلرزد و با گناه
کاران بر آن بند نشود پس دست او را بگیرم و بکسی که موکل است بصراط گوید که کیست این مرد

وبخوانند دعای ایراالکرسی یعنی دعای الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له
هفتم پس بخوان این دعا را بخوان — سپاس مر خدا را که فرا نگرفته هیچ فرزندی و نیست مر او را

شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا اللهم
شریکی در ملک و نیست مر او را یاوری از ذلت و بعظمت یاد کن خدا را خداوندا

انی اسئلک بمعاقد عزک علی ارکان عرشک ومنتهی الرحمة
بدرستیکه سؤال میکنم ترا باعتقاد — بر اطراف عرش تو و نهایت رحمت

من کتابک وباسمک الاعظم الاعظم الاعظم وذکرک الاعلی
است از کتاب تو و بنام تو بزرگتر بزرگتر بزرگتر و بذکر تو که بلندتر است

الاعلی الاعلی وبکلماتک التامات کلها ان تصلی علی
بلندتر بلندتر است و بکلمهای تو که تمام است همه آن اینکه رحمت فرستی بر

محمد وآل محمد وان تفعل بی ما انت اهله — پس هر حاجت که داری بطلب که هرچه بطلبی مستجاب
محمد و آل محمد و اینکه بکنی با من آنچه سزاوار آنی

میکردد مکر آنکه حرامی بطلبی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روزش
را روزه بدار که از برای تو حساب میشود بروزه یکسال و بسند معتبر دیکر از حضرت موسی بن جعفر ع منقول است که در شب بیست و هفتم رجب هر وقت که باشد دوازده رکعت نماز
بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه سوره معوذتین و توحید را بخوان و چون
از دوازده رکعت فارغ شوی در همان مکان چهار مرتبه بکو لا اله الا الله والله
اکبر والحمد لله وسبحان الله ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس هر حاجت که داری بطلب
مؤلف کوید که بهر یک از این دو روایت که عمل کند خوبست و اکر هر دو را بکند بهتر است
و اکر نماز نصف شب رجب را که بسند صحیح مذکور شد در اینشب بجا آورد خوبست و در آن
روایت وارد شده است که در اینشب نیز بجا آورد و شیخ طوسی ره کفته است که غسل در
اینشب هم مستحب است و زیارت حضرت رسول ص و حضرت امیر المؤمنین ع در اینشب مناسبست
و این دعا نیز وارد شده است اللهم انی اسئلک بالتجلی الاعظم فی هذه اللیلة
که در اینشب بخوانند — خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بتجلی عظیم بزرگتر در این شب

من الشهر المعظم والمرسل المکرم ان تصلی علی محمد وآله وان تغفر لنا ما
از این ماه بزرگ و بحرمت فرستاده شده کرامی اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل او و اینکه بیامرزی برای ما

انت به منا اعلم یا من یعلم ولا یعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه التی
تو بآن از ما داناتری ای کسیکه میداند و نه آموخته خدایا برکت فرما برای ما در شب ما این شبی که

بشرف الرسالة فضلتها وبکرامتک جللتها وبالمحل الشریف
بشرف رسالت زیادتی آنرا و بکرامت خود بزرک کردانی آنرا و بجای شریف

احللتها اللهم فانا نسئلک بالمبعث الشریف والسید اللطیف و
فرود آوری آنرا خدایا پس بدرستیکه ما درخواست میکنیم برانگیخته بزرگ و سید مهربان و

العنصر العفیف ان تصلی علی محمد وآله وان تجعل اعمالنا فی هذه
طینت پاک اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل او و آن که بکردانی کارهای ما را در این

اللیلة وفی سائر اللیالی مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشکورة
شب و در همه شبها پذیرفته کناهان ما را آمرزیده شد و نیکوئیهای ما را پاداش

وسیئاتنا مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من
کرده شد و بدیهای ما را پوشیده شده و دلهای ما را بخوبی کفتار شادمان و روزیهای ما را از

لدنک بالیسر مدرورة اللهم انک تری ولا تری وانت بالمنظر الاعلی
نزد خود باسانی پرداخته شده خدایا بدرستی که تو می بینی و نه بینیم و تو در دیدنکاه برتری

وان الیک الرجعی والمنتهی وان لک الممات والمحیا وان لک
و بدرستی که بسوی تو بازکشت و انتها و بدرستیکه بدست تست مردن و زنده شدن و بدرستیکه از آن تو

الآخرة والاولی اللهم انا نعوذ بک ان نذل ونخزی وان
آخرت و دنیا خدایا بدرستیکه پناه میبریم بتو اینکه خوار شویم و رسوا شویم و از اینکه

نأتی ما عنه تنهی اللهم انا نسئلک الجنة برحمتک ونستعیذ
بجا آوریم آنچه را که از آن نهی فرمائی خدایا بدرستی که ما درخواست میکنیم از تو بهشت را برحمت تو و پناه میبریم

بک من النار فاعذنا منها بقدرتک ونسئلک من الحور العین
بتو از آتش پس پناه ده ما را از آن بتوانائی خود و درخواست میکنیم از تو حور العین

فارزقنا بعزتک واجعل اوسع ارزاقنا عند کبر سننا واحسن
پس روزی ما را ببزرگواری خود بکردان فراخ‌تر روزیهای ما را نزد بزرگی سن ما و نیکوترین

اعمالنا عند اقتراب آجالنا واطل فی طاعتک وما
کردارهای ما را نزد نزدیک شدن اجلهای ما و دراز کن در طاعت خود و آنچه

بحق عالك في اكرامه واعظامه الى محل حمامه اللهم فاعنا على

الاستنان بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم فاجعله لي

شفيعا مشفعا وطريقا اليك مهيعا واجعلني متبعا حتى

القاك يوم القيمة عني راضيا وعن ذنوبي غاضيا قد اوجبت

لي منك الرحمة والرضوان وانزلتني دار القرار ومحل الاخيار

وسيد بن طاوس ره از ابن خالويه روايت كرده است كه اين مناجات حضرت امير المؤمنين و امامان از فرزندان اوست عليهم السلام كه در ماه مبارك شعبان ميخواندند

اللهم صل على محمد و

ال محمد واسمع دعائي اذا دعوتك واسمع ندائي اذا ناديتك

واقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت اليك ووقفت بين يديك

مستكينا لك متضرعا اليك راجيا لما لديك ثوابي وتعلم ما

في نفسي وتخبر حاجتي وتعرف ضميري ولا يخفى عليك امر منقلبي

ومثواي وما اريد ان ابدئ به من منطقي واتفوه به من طلبتي

وارجوه لعاقبتي وقد جرت مقاديرك علي يا سيدي فيما يكون

مني الى اخر عمري من سريرتي وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك

السلام عليك يا صفوة الله السلام عليك يا امين الله

اشهد انك رسول الله واشهد انك محمد بن عبد الله و

اشهد انك قد نصحت لامتك وجاهدت في سبيل ربك و

عبدته حتى اتاك اليقين فجزاك الله يا رسول الله افضل ما

جزى نبيا عن امته اللهم صل على محمد وال محمد افضل ما

صليت على ابراهيم وال ابراهيم انك حميد مجيد

و در روايت معتبر از حضرت صادق منقول است كه هر كه خواهد زيارت كند قبر حضرت رسول و قبر حضرت امير المؤمنين و فاطمه و حسن و حسين و قبرهاى حجتهاى خدا را صلوات الله عليهم و او در شهرهاى دور باشد پس غسل كند در روز جمعه و دو جامه پاكيزه بپوشد و بيرون رود بسوى صحرا پس چهار ركعت نماز بكند ... بايستد رو بقبله و بگويد

السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته

السلام عليك ايها النبي المرسل والوصي المرتضى و

فاطمة الزهراء والسبطان المنتجبان والاولاد الاعلام

والامناء المنتجبون جئت انقطاعا اليكم والى ابائكم

وولدكم الخلف على بركة الحق فقلبي لكم مسلم ونصرتي

لكم معدة حتى يحكم الله لدينه فمعكم معكم لا مع

يقرب إليك ويحظي عندك ويزلف لديك أعمارنا وأحسن

نزدیک میکند بسوی و بهره میدهد نزد تو و نزدیک میسازد نزد تو عمرهای ما را و نیکو کن

في جميع أحوالنا وأمورنا معرفتنا ولا تكلنا إلى أحد من خلقك

در همه حالها و کارهای ما معرفت ما را و وامگذار ما را بسوی هیچکس از آفریدگانت

فيمن علينا وتفضل علينا بجميع حوائجنا للدنيا والآخرة وابدأ

پس منت نه بر ما و زیادتی ده بر ما به همه حاجتهای دنیا و آخرت و ابتدا فرما

بآبائنا وأمهاتنا وأبنائنا وجميع إخواننا المؤمنين في جميع

بپدران ما و مادران ما و پسران ما و همه برادران ما گروندگان در همه

ما سئلناك لأنفسنا يا أرحم الراحمين اللهم إنا نسئلك

آنچه درخواست نمودیم ترا برای خود ما ای بهترین رحم کنندگان خدایا بدرستیکه ما درخواست میکنیم

باسمك العظيم وملكك القديم أن تصلي على محمد وآل محمد

بنام تو که بزرگست و پادشاهی تو که قدیم است اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد

وأن تغفر لنا الذنب العظيم إنه لا يغفر الذنب العظيم إلا

و اینکه بیامرزی برای ما گناه بزرگ را بدرستیکه نمیآمرزد گناه بزرگ را مگر

العظيم اللهم وهذا رجب المكرم الذي أكرمتنا به أول

بزرگ خدایا و این ماه رجب گرامی داشته شده است که اکرام فرمودی ما را باو اول

أشهر الحرم أكرمتنا به من بين الأمم فلك الحمد يا ذا الجود و

ماههای با حرمت گرامی ساختی ما را باو از میان امتها پس مر تراست ستایش ای خداوند جود و

الكرم فأسئلك به وباسمك الأعظم الأعظم الأعظم الأجل

کرم پس سئوال میکنم از تو بآن و بنام تو که بزرگتر بزرگتر بزرگتر است جلیل تر

الأكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك إلى غيرك

گرامی تر آن نامیکه آفریدی او را پس قرار گرفت در سایه تو پس بدر نمیرود از تو بسوی غیر تو

أن تصلي على محمد وأهل بيته الطاهرين وأن تجعلنا من

اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل بیت او که پاکانند و اینکه بگردانی ما را از

العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه لشفاعتك اللهم

کارکنندگان در آن بطاعت تو و آرزومندان در آن بر شفاعت تو خدایا

اهدنا إلى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل

راهنمائی کن ما را بسوی راستی راه و بگردان بازگشت ما را نزد خود بهترین بازگشت

في ظل ظليل وملك جزيل فإنك حسبنا ونعم الوكيل اللهم

در سایه رحمت و پادشاهی بسیار بدرستیکه تو بس کننده ما و نیکو وکیلی خدایا

اقلبنا مفلحين منجحين غير مغضوب علينا ولا ضالين

بازگردان ما را رستگاران رسیدگان نه غضب کرده شده بر ما و نه گمراهان

برحمتك يا أرحم الراحمين اللهم إني أسئلك بعزائم مغفرتك

برحمت تو ای بهترین رحم کنندگان خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم از تو بعزمهای مغفرتت

وبواجب رحمتك السلامة من كل إثم والغنيمة من كل بر و

و بواجبات رحمت تو سلامتی از هر گناه و غنیمت از هر خوبی و

الفوز بالجنة والنجاة من النار اللهم دعاك الداعون و

فیروزی یافتن بهشت و رهائی از آتش خدایا میخوانند ترا خوانندگان و

دعوتك وسئلك السائلون وسئلتك وطلب إليك الطالبون

و میخوانم من ترا و درخواست کردند از تو درخواست کنندگان و درخواست میکنم از تو و آوردند طلب خود را بسوی تو طلب کنندگان

وطلبت إليك اللهم أنت الثقة والرجاء إليك منتهى

و آوردم طلب خود را بسوی تو خدایا توئی اعتماد و امید بسوی تست نهایت

الرغبة والدعاء اللهم فصل على محمد وآله واجعل

رغبت و دعاء خدایا پس رحمت فرست بر محمد و آل او و بگردان

اليقين في قلبي والنور في بصري والنصيحة في صدري و

یقین را در دل من و روشنائی در دیدگان من و پند را در سینه من و

ذكرك في الليل والنهار على لساني ورزقا واسعا غير ممنون

یاد ترا در شب و روز بر زبان من و روزی گشاده بی منت

ولا محظور فارزقني وبارك لي فيما رزقتني واجعل غناي

و بی خطر پس روزی کن مرا و برکت فرما برای من در آنچه روزی کرده مرا و بگردان بینیازی مرا

في نفسي ورغبتي فيما عندك برحمتك يا أرحم الراحمين

در نفس من و رغبت مرا در آنچه در نزد تست برحمت تو ای بهترین رحم کنندگان پس بسجده رو و بگوی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدٰانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنَا بِوِلاٰیَتِهِ وَوَفَّقَنَا

ستایش مر خدایرا که راهنمائی کرد ما را بمعرفت خود و مخصوص گردانید ما را بدوستی خود و توفیق داد ما را

لِطٰاعَتِهِ پس شُکْراً شُکْراً صد مرتبه پس سر از سجده بردار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی قَصَدْتُكَ

برای طاعت خود سپاس میکنم صد بار سپاس پس سر از سجده بردار و بگو خدایا بدرستیکه من قصد کردم ترا

بِحٰاجَتِی وَاعْتَمَدْتُ عَلَیْكَ بِمَسْئَلَتِی وَتَوَجَّهْتُ اِلَیْكَ بِاَئِمَّتِی

بحاجت خود و اعتماد کرده ام بر تو بدر خواستنم و رو آورده ام بسوی تو با امامان خود

وَسٰادَتِی اَللّٰهُمَّ انْفَعْنٰا بِحُبِّهِمْ وَاَوْرِدْنٰا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنٰا

و آقایان خود خدایا نفع ده ما را بدوستی ایشان و وارد کن ما را جای وارد شدن ایشان و روزی کن ما را

مُرٰافَقَتَهُمْ وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ فِی زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ یٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِینَ

رفاقت ایشان و در آور ما را بهشت در جماعت ایشان برحمت خود ای بهترین ارحم کنندگان

و در روز بیست و هفتم غسل سنت است و روزه اش فضیلت بسیار دارد و بسندها
معتبر از حضرت صادق منقولست که روزه اش برابر است با روزه هفتاد سال و بروایت
دیگر شصت سال و ایضاً منقول است که حسن بن راشد از حضرت صادق سؤال کرد
که آیا غیر عیدها مشهور عیدی هست حضرت فرمود بلی شریفتر و فاضلتر از همه روز دیست که
حضرت رسالت را برسالت مبعوث کرده است و آن روز بیست و هفتم ماه رجب است
باید که روزه بداری و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و زیارت حضرت رسول و امیرالمؤمنین
منقولست و نماز این روز بطرق مختلفه وارد شده است و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید
کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که بکنند خوبست و بسند معتبر از ریان
ابن الصلت منقولست که چون حضرت امام محمد تقی ع ببغداد تشریف بردند در روز نصف
رجب و روز بیست و هفتم روزه داشتند با جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند
که این دو روز را روزه بدارند و در هر یک دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو
رکعت بیک سلام و در هر رکعت حمد و هر سوره که خواهند بکنند و چون از همه فارغ شوند سوره حمد
و توحید و معوذتین هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَکْبَرُ وَسُبْحٰانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلاٰ حَوْلَ وَلاٰ قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس چهار مرتبه بگویند اَللّٰهُ
اَللّٰهُ رَبِّی وَلاٰ اُشْرِكُ بِهِ شَیْئاً پس چهار مرتبه بگویند لا اُشْرِكُ بِرَبِّی اَحَداً و بسند معتبر دیگر
از حضرت صاحب الامر منقول است که در این روز دوازده رکعت نماز بجا میآوری و در هر
رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا را

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ

میگوئی ستایش مر خدایرا که فرا نگرفته فرزندی و نبوده باشد مر او را انبازی در پادشاهی و نبوده باشد

یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیراً یٰا عُدَّتِی فِی مُدَّتِی یٰا صٰاحِبِی

مر او را دوستی از مذلت و بزرگ شمار او را بزرگ شمردنی ای ذخیره من در مدت من ای صاحب من

فِی شِدَّتِی یٰا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی یٰا غِیٰاثِی فِی رَغْبَتِی یٰا نَجٰاحِی فِی حٰاجَتِی

در سختی من ای ولی من در نعمت من ای فریادرس من در رغبت من ای برآرنده حاجت من در حاجت من

یٰا حٰافِظِی فِی غَیْبَتِی یٰا کٰالِئِی فِی وَحْدَتِی یٰا اُنْسِی فِی وَحْشَتِی اَنْتَ

ای نگاهدار من در پنهانی من ای پناه من در تنهائی من ای انس من در وحشت من تو ئی

السّٰاتِرُ عَوْرَتِی فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُؤْمِنُ رَوْعَتِی فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ

پوشاننده عورت من پس مر تراست ستایش و توئی ایمن کننده ترس مرا پس مر تراست ستایش و توئی

الْمُقِیلُ عَثْرَتِی فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتِی فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ

درگذرنده لغزش من پس مر تراست ستایش و توئی بازدارنده از افتادن مرا پس مر تراست ستایش رحمت کن

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتِی وَآمِنْ رَوْعَتِی وَاَقِلْنِی عَثْرَتِی وَ

بر محمد و آل محمد و بپوشان عورت مرا و ایمن ساز ترس مرا و درگذر از لغزش من

اصْفَحْ عَنْ جُرْمِی وَتَجٰاوَزْ عَنْ سَیِّئٰاتِی فِی اَصْحٰابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ

و عفو فرما از جرم من و درگذر از بدیهای من در میان یاران بهشت وعده راست

الَّذِی کٰانُوا یُوعَدُونَ و چون از نماز و دعا فارغ شوی سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ
برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون

آنچنانکه هستند وعده کرده میشوند

و انا انزلناه و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه میخوانی پس هفت مرتبه میگوئی لاٰ اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحٰانَ

نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگتر است و منزه میدانم

اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلاٰ حَوْلَ وَلاٰ قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللّٰهِ پس هفت مرتبه میگوئی

خدا را و ستایش مر خدایرا و نیست حرکت و نه قوت مگر بخدا

اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی وَلاٰ اُشْرِكُ بِهِ شَیْئاً پس آنچه خواهی از خدا بطلب و بسند معتبر دیگر

خدا خدا پروردگار من و نمیسازم انباز با او چیزی را از حضرت موسی بن جعفر منقولست که سنت است

که این دعا را در یٰا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجٰاوُزِ وَضَمِنَ عَلٰی نَفْسِهِ الْعَفْوَ

روز مبعث بخوانند ای آنکه فرموده است بعفو و گذشت و واجب کرده بر خود عفو

وَالتَّجاوُزِ يا مَنْ عَفى وَتَجاوَزْ اُعْفُ عَنّي وَتَجاوَزْ يا كَريمُ اَللّٰهُمَّ وَ
و گذشت ای آنکه عفو نمود و گذشت کرد عفو نما از من و درگذر ای کریم خدایا و

قَدْ اَكْدى الطَّلَبُ وَاَعْيَتِ الْحيلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْاٰمالُ
تحقیق واماند شده طلب و عاجز گشت کر و مذهب و کهنه شده اند آرزوها

وَانْقَطَعَ الرَّجاءُ اِلّا مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَجِدُ
و بریده شد امید مگر از تو تنهائی نیست تو را انبازی مر ترا خدایا همانا من مییابم

سُبُلَ الْمَطالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَناهِلَ الرَّجاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً
راههای مطالب را بسوی تو گشاده و آبخورهای امید را نزد تو سرریز

وَاَبْوابَ الدُّعاءِ لِمَنْ دَعاكَ مُفَتَّحَةً وَالْاِسْتِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ
و درهای خواندن را هر که بخواند ترا گشوده شده و یاری جستن را برای هر که یاری جسته

بِكَ مُباحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّكَ لِداعيكَ بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلصّارِخِ
بتو آماده و میدانم که تو مر خواننده خویش را هستی بجایگاه اجابت و برای خروشنده

اِلَيْكَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَاَنَّ فِي اللَّهْفِ اِلى جُودِكَ وَالضَّمانِ
بسوی تو هستی کمینگاه فریادرسی و اینکه در التجا بسوی جود تو و ضمان

بِعِدَتِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلينَ وَمَنْدُوحَةً عَمّا في اَيْدِي
بوعده تو عوضی است از منع بخیلان و آسودگی است از آنچه در دست

الْمُسْتَأْثِرينَ وَاَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلّا اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ
توانگران است و اینکه تو در پرده نخواهی بود از آفریدگانت جز آنکه بپوشند ایشان را کردارها

دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زادِ الرّاحِلِ اِلَيْكَ عَزْمُ اِرادَةٍ وَ
نزد تو و بتحقیق دانسته ام که بهترین توشه بارکشنده بسوی تو عزم اراده است و

قَدْ ناجاكَ بِعَزْمِ الْاِرادَةِ قَلْبي وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعاكَ بِها
بتحقیق راز گفته با تو با عزم اراده دل من و درخواست میکنم از تو بهر خواندنی که خواند ترا بآن

راجٍ بَلَّغْتَهُ اَمَلَهُ اَوْ صارِخٍ اِلَيْكَ اَغَثْتَ صَرْخَتَهُ اَوْ مَلْهُوفٍ
امیدواری که رساندی باو آرزویش را یا فریادکننده بسوی تو که فریادرسیده باشی خروشش را یا درمانده

مَكْرُوبٍ فَرَّجْتَ عَنْ قَلْبِهِ اَوْ مُذْنِبٍ خاطِئٍ غَفَرْتَ لَهُ اَوْ مُعافًى
غمزده که گشاده باشی از دل او یا گناهکار خطاکاری که آمرزیده باشی مر او را یا عفو کرده

اَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ اَوْ فَقيرٍ اَهْدَيْتَ غِناكَ اِلَيْهِ وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةِ
که تمام کرده باشی نعمت را بر او یا نیازمندی که بدیده باشی بی‌نیازیت را بسوی او و مر این خواندن را

عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنْزِلَةٌ اِلّا صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَقَضَيْتَ
برتست حقی و در نزد تو منزلتی جز رحمت فرستی بر محمد و آل او و برآوری

حَوائِجي حَوائِجَ الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَهذا رَجَبٌ الْمُرَجَّبُ الْمُكَرَّمُ
حاجتهای مرا حاجتهای دردنیا و آخرت و اینماه رجب است که تعظیم کرده شده گرامی داشته

الَّذي اَكْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنا بِهِ مِنْ بَيْنِ
اینچنان گرامی داشتی ما را بآن اول ماه محرم و گرامی داشتی ما را بآن از میان

الْاُمَمِ يا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَنَسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ
امتها ای خداوند جود و کرم پس درخواست میکنیم از تو بآن و بنام تو بزرگتر بزرگتر

الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ في ظِلِّكَ فَلا
بزرگتر اجل تر گرامی تر که آفریدی او را پس قرار گرفت در سایه تو پس بدر

يَخْرُجُ مِنْكَ اِلى غَيْرِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ
نمیرود از تو بسوی غیر تو اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل بیت او که پاکانند

وَتَجْعَلَنا مِنَ الْعامِلينَ فيهِ بِطاعَتِكَ وَالْاٰمِلينَ فيهِ لِشَفاعَتِكَ
و بگردانی ما را از عمل کنندگان در اینماه بطاعت تو و آرزو برندگان در اینماه مر شفاعت ترا

اَللّٰهُمَّ وَاهْدِنا اِلى سَواءِ السَّبيلِ وَاجْعَلْ مَقيلَنا عِنْدَكَ خَيْرَ
خدایا و هدایت فرما ما را بسوی راه راست و بگردان بازگشت ما را نزد خود بهترین

مَقيلٍ في ظِلٍّ ظَليلٍ فَاِنَّكَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَكيلُ وَالسَّلامُ عَلى
بازگشت در سایه گسترده پس بدرستیکه تو کافی ما هستی و نیکو وکیل و درود بر

عِبادِهِ الْمُصْطَفَيْنَ وَصَلَواتُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَللّٰهُمَّ وَبارِكْ لَنا
بندگانش که برگزیده شده اند و رحمتهای او بر ایشان باد همگی خدایا و برکت ده برای ما

في يَوْمِنا هذَا الَّذي فَضَّلْتَهُ وَبِكَرامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ
در روز ما این امروز که برتری دادی آنرا و بکرامت که بزرگ ساختی آنرا و بمنزل

الْعَظيمِ مِنْكَ اَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلى مَنْ فيهِ اِلى عِبادِكَ
بزرگ از تو که فرود آوردی آنرا و رحمت فرست بر آنکه فرستادی بسوی بندگانت

أَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ أَجْلَلْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً دَائِمَةً
و فرستادی او را و بجایگاه بزرگوار فرود آوردی او را خدایا رحمت فرست بر او رحمتی همیشه
تَكُونُ لَكَ شُكْراً وَلَنَا ذُخْراً وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا يُسْراً وَاخْتِمْ
که باشد مر تو را سپاس و مر ما را ذخیره و بگردان برای ما از کار ما آسانی و ختم کن
لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى آجَالِنَا وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسِيرَ مِنْ أَعْمَالِنَا
برای ما به نیکبختی تا نهایت اجلهای او و بتحقیق که پذیرفته تو اندک را از کارهای ما
وَبَلِّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ آمَالِنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى
و برسان ما را برحمت خود افضل‌ترین آرزوهای ما را بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی و رحمت فرستد
اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که هر که روز
خدا بر محمد و آل او و درود باد
بیست و هشتم ماه رجب را روزه بدارد کفاره گناه او در نود سال کفاره است
و هر که روز بیست و نهم را روزه بدارد کفاره صد سال گناه باشد و هر که روز سیم این ماه را روزه بدارد خدا
گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و در رقاع نماز سلمان سنتست بنحوی که در اول مذکور شد
و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست و نهم احتیاطا نیز بکند و در کتب دعوات از برای
هر شب این ماه نماز مخصوص ذکر کرده اند و چون سند معتبر بنظر نرسید نخواستم ایراد نمایم و چون بسیار
مشهور است ایراد مینمایم بر سبیل اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلاة خوبست بکند بد نیست اما شب
اول سی رکعت بعد از حمد در هر رکعت یکمرتبه سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه سوره قل هو الله
دوم ده رکعت با حمد سیم ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سوره اذا جاء نصر الله والفتح ده
رکعت چهارم صد رکعت در اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ
برب الناس پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید ششم دو رکعت
در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه آیة الکرسی هفتم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد
و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربع هشتم
بیست رکعت در هر رکعت یک حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه نهم دو رکعت بحمد و پنج نوبت
الهیکم التکاثر دهم دوازده رکعت بعد از مغرب با حمد و سه مرتبه توحید یازدهم
دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه آیة الکرسی دوازدهم دو رکعت با حمد و
آمن الرسول ده مرتبه سیزدهم ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد
سوره والعادیات و در دوم سوره الهیکم التکاثر چهاردهم سی رکعت در هر رکعت بعد

حمد سوره توحید و آیه قل انما انا بشر مثلکم تا آخر سوره پانزدهم شانزدهم و هفدهم
سی رکعت با حمد و سه مرتبه سوره توحید در هر رکعت هیجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد از
حمد سوره توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از
حمد پانزده مرتبه توحید و آیة الکرسی بیستم دو رکعت در هر رکعت سوره حمد و پنج مرتبه سوره قدر
بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثر و ده مرتبه
توحید بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و هفت مرتبه سوره توحید
و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار بیست و سیم دو
رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والضحی بیست و چهارم چهل رکعت در هر رکعت
بعد از حمد آیه آمن الرسول و سوره توحید یکمرتبه بیست و پنجم بیست رکعت در میان نماز شام
و خفتن در هر رکعت بعد از حمد آیه آمن الرسول و سوره توحید یکمرتبه بیست و ششم دوازده
در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید بیست و هفتم و بیست و هشتم و بیست و نهم دوازده رکعت
هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعات صد مرتبه
صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و صد مرتبه استغفار بکند سی ام ده رکعت در هر رکعت
بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این نمازها ثوابهای بسیار مذکور است و بنا
بر عدم اعتماد بر سند ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور شد هر دو رکعت بیکسلام است و بعضی
که طولی دارد و میان نماز شام و خفتن واقع شده است باید بعد از داخل شدن وقت خفتن
واقع شود کتب خالی از اشکالی نیست لهذا اتمام مشهور شب رغائب را در این رساله ایراد ننمودم
با آنکه از طریق عامه نقل شده و معتبر نیست باب دوم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک
و ایام و لیالی آنست و در آن پنج فصلست فصل اول در بیان فضیلت این ماه است و ثواب
روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است و منسوب بحضرت سید انبیاء ص
چنانچه از حضرت صادق ع منقولست که چون حضرت رسول ص ماه شعبان را مشاهده مینمود امر میفرمود
ندا کننده را که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسول ام از جانب رسول خدا بسوی شما
و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین
فرمود که از روزی که ندای منادی حضرت را شنیدم روزه شعبان را ترک نکردم و تا زنده ام ترک
نخواهم کرد انشاء الله و فرمود که روزه ماه شعبان توبه است از جانب خدا از برای جمیع گناهان
و ایضا منقولست از ام سلمه که حضرت رسول ص هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان

روزه باشم و ایضا روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چرا
غافلید از روزه شعبان یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت
خیر البشر که فرمود شعبان ماه منست هر که یکروز از ماه من روزه دارد بهشت او را واجب شود
و هر که دو روز روزه بدارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام
ماه را روزه بدارد و بپیوندد بماه رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگ هر چند
داخل خون حرام شده باشد که او را نفع نمیدهد و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که هر که سه
روز از ماه شعبان را روزه بدارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا شفیع او شود در قیامت
و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق روایت کرده که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام
زین العابدین اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من میدانید که این چه
ماه است این ماه شعبانست و حضرت رسول میفرمود که شعبان ماه منست پس روزه بدارید در
این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خداوندی که جان علی بن
الحسین بدست اوست سوگند میخورم که گفت شنیدم از پدرم حسین بن علی علیه السلام که
شنیدم از جدم حضرت امیر المؤمنین که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا
و تقرب بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را از برای
او واجب گرداند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است که حضرت رسول فرمود که
شعبان ماه منست و رمضان ماه خداست پس هر که ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در
روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را خدا مونس او گردد در وحشت قبر و او را در قبرها
نگذارد و از قبر بیرون آید در روز قیامت با روی سفید نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند
و نامه مخلد بودن در بهشت را بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند
پس حقتعالی او را ندا کند که ای بنده من او بگوید لبیک ای خداوند من پس خدا فرماید روزه
داشتی از برای من گوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را که بگیرید دست
بنده مرا ببرید بنزد پیغمبر من پس بیاورند او را بنزد من من با او گویم ماه مرا روزه داشتی او
گوید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت تو را میکنم پس حقتعالی فرماید که من حقوق خود را
به بنده خود بخشیدم اما حقوق خلقم هر که از او عفو کند من نقد عوض بدهم که او را بسوی
پس میرسند او را بکرم و ببرند بر صراط پس ببینم که صراط لغزنده است و میلرزد و پای گناه
کاران بر آن بند نمیشود پس دست او را بگیرم و بیکی که موکل است بر صراط گوید که کیست این مرد

که آن را وصل میکرد بماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه
از روزها بهتر است فرمود که روزه شعبان برای تعظیم رمضان و از حضرت امام محمد باقر منقول
است که حضرت رسول ماه شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه
خدا و روزه هر دو کفاره گناهان گذشته و آینده است و ایضا از حضرت باقر منقولست که هر که ماه شعبان
را روزه دارد او را پاک گرداند از هر لغزشی و از قبیحها و معصیت و قسمهای دروغ و غضب
و از حضرت رسول منقولست که ماه شعبان ماهیست شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی
او را تعظیم مینمایند حق و حرمت او را میشناسند و آن ماهیست که زیاد میشود در آن روزیهای بندگان از
برای ماه رمضان و زینت کنند در آن بهشتها را و آن را شعبان نام کرده اند برای آنکه منشعب و بسیار
میگردد در آن روزیهای مؤمنان و حسنات در آن مضاعف میگردد هفتاد برابر و گناه در آن پست میگردد و امر بد
میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان
این ماه پس مباهات میکند بایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزه هر روز این ماه نقل فرمود
که ذکرش موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که روزه شعبان ذخیره
بنده است از برای روز قیامت و هر بنده که در شعبان روزه بسیار دارد البته خدا امر معیشت او را
باصلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر ثوابیکه روزه دار روزی از شعبان میدهند آنست که
بهشت از برای او واجب گردد و بسندهای معتبر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول فرمود که
شعبان ماه منست و رمضان ماه خداست پس هر که یکروز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم
در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده گردد و هر که
سه روز از ماه من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را از سر گیر یعنی هیچ گناه نداری و بسند
عالی از حضرت امام رضا منقولست که هر که یکروز از شعبان را از برای خدا روزه بدارد
داخل بهشت شود و هر که یکروز از شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در
زمره حضرت رسول محشور شود و کرامت داشتن خدا او را واجب گردد و هر که در شعبان تصدق
بکند اگر چه بنصف دانه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که
سه روز از آخر ماه شعبان را روزه بدارد و وصل نماید بماه رمضان خدا ثواب روزه دو ماه
متصل برای او بنویسد و ابن بابویه روایت کرده است که از اسامه پرسیدند که کدام ماه حضرت
رسول زیاده از ماههای دیگر روزه میگرفت گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند
و آن ماهیست که در آن عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست میدارم که عمل من بالا رود در وقتیکه

بر قاتلان و ظالمان آن جگر گوشهٔ حضرت رسالت پناه ص که عمدهٔ آنها عمر بن خطاب است و زیارت
آنحضرت احتیاطا مناسبست بنحویکه مذکور خواهد شد انشاءالله و شیخ مفید ره گفته است که
در روز بیست و دوم اینماه معویه از دنیا رفته است مستحب است که این روز را روزه دارند
بشکرانهٔ این نعمت و در روز بیست و سیم اینماه خارجیان خنجر زهرآلود بر ران مبارک حضرت
امام حسن مجتبی ع زدند زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان و قاتلان آنحضرت مناسبست
و در روز بیست و چهارم اینماه فتح خیبر بدست معجز نمای اسد الله الغالب علی بن ابیطالب ع
جاری شد و مرحب یهودی بدست آنحضرت کشته شد گفته اند روزهٔ این روز را بشکرانهٔ
این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است و شیخ ره گفته است که شهادت امام موسی کاظم
در روز بیست و پنجم ماه رجب و [illegible] اما استماع احادیث بسیار در فضیلت این روز و
ثواب روزه اش وارد شده [illegible] و بعضی نقل کرده اند از ابن بابویه ره و غیر او که حضرت
رسول ص در روز بیست و هفتم ماه رجب مبعوث شد برسالت و این خلاف مشهور روایات
بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانچه
از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که روزه اش کفارهٔ دویست ساله گناه است و بسند
بسیار معتبر از حضرت امام رضا ع مرویست که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب را روزه بدارد
خدا روزهٔ آن روز را کفارهٔ هفتاد ساله گناه گرداند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که
روز بیست و ششم اینماه را روزه بدارد خدا روزهٔ او را کفارهٔ هشتاد ساله گناه گرداند
و روز بیست و هفتم اینماه از جملهٔ اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول ص در
آنروز برسالت بر امت مبعوث گردید و جبرئیل ع بپیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب
بسیار مبارک است و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقولست که در ماه رجب شبی
هست که بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب بر آن میتابد و آن شب بیست و هفتم اینماه است
و در صبح آن شب حضرت رسول ص برسالت مبعوث شد و کسیکه عبادت کند این شب را
مثل اجر شصت سال عبادت خدا باو عطا میفرماید پرسیدند که عمل این شب چیست
فرمودند که چون نماز شب خفتن را کردی بخواب و هر وقت که از شب بیدار شوی خواه پیش از
نصف شب و خواه بعد از آن برخیز و دوازده رکعت نماز بکن و در هر دو رکعت سلام بگو
و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سورهای کوچک بخوان و بعد از آن سورهٔ یس را بخوان
و چون از همه فارغ شوی چنانچه نشسته سورهٔ توحید و حمد و معوذتین و توحید و

اللّهمّ صلّ علی محمّد واهل بیته وصلّ علی البتول الطاهرة
خدایا رحمت فرست بر محمد ص و اهل بیت او و رحمت فرست بر بتول پاک
الصدّیقة المعصومة التقیّة النقیّة الرضیّة الزکیّة
راستگوی گناه نکرده شده پرهیزکار پاک پسندیده پاک
الرّشیدة المظلومة المقهورة المغصوبة حقّها الممنوعة
راه یافته ستمدیده غلبه کرده شده که غصب کرده شده حق او منع کرده شده
ارثها المکسور ضلعها المظلوم بعلها المقتول ولدها
از میراثش شکسته شده استخوانهایش ستمدیده شوهر او کشته شده فرزند او
فاطمة بنت رسولک وبضعة لحمه وصمیم قلبه وفلذة
فاطمه دختر فرستادهٔ تو و پارهٔ گوشت او و خلاصهٔ دل او و قطعه
کبده والنخبة منک له والتحفة خصصت بها وصیّه
جگر او و انتخاب شده از جانب تو برای او و تحفه که مخصوص گردانیده باو وصی او را
وحبیبة المصطفی وقرینة المرتضی وسیّدة النساء و
و دوست او را که مصطفی است و قرین او که مرتضی است و بزرگ زنان
مبشّرة الاولیاء حلیفة الورع والزهد وتفّاحة الفردوس
مژده دهنده دوستان حلیف پرهیزکاری و زهد و سیب فردوس
والخلد التی شرّفت مولدها بنساء الجنّة وسللت منها
و خلد که شرافت دادی جای ولادتش را بزنان بهشت و بیرون آوردی از آن
انوار الائمّة وارخیت دونها حجاب النبوّة اللّهمّ صلّ
نورهای امامان و فرستادی نزدیک او حجاب پیغمبری را خدایا رحمت فرست
علیها صلوة تزید فی محلّها عندک وشرفها لدیک و
بر او رحمتی که بیفزاید در محل او نزد تو و شرافت او نزدیک تو و
منزلتها من رضاک وبلّغها منّا تحیّة وسلاما وآتنا
مرتبه او از خوشنودی تو و برسان او را از ما درود و سلامی و بده ما را
من لدنک فی حبّها فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا
از نزد خود در دوستی او زیادتی و احسان و رحمت و آمرزش

میگویم که فلان کس است که در دنیا ماه مرا روزه گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا را
روزه داشته است از برای طلب عفو خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را بدر بهشت
برسانم پس رضوان گوید که امروز روزیست که در را برای امت تو میگشاییم و او را داخل
بهشت کنیم پس حضرت امیر المؤمنین ع فرمود که روزه بدارید ماه حضرت رسالت را تا او شفیع شما گردد
در قیامت روزه بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سر بمهر بهشت

فصل دویم

در بیان اعمال هر روز ماه شعبانست بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که هر روز
هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد ستارهای
آسمان باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق علیه السلم منقولست که حضرت رسول ص فرمود
که شعبان ماه منست پس در این ماه بسیار صلوات بفرستید بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت
میگویند زیرا که پیغمبر ص شفاعت میکند کسیرا که در این ماه صلوات بر او و بر آلش بفرستد و از
حضرت صادق ع منقولست که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز
ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار
هزار مرتبه استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود بگو استغفر الله و
اسئله التوبة و بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان
هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله و اسئله التوبة بنویسد خدا از برای او برات بیزاری از آتش
جهنم و بگذرانند او را از صراط و داخل بهشت گردانند و بسندهای معتبر منقولست که هر که
در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم الحی
القیوم و اتوب الیه خدا روح او را در افق مبین جای دهد و آن فضائیست در پیش
عرش و در آن فضا نهرها جاریست و قدحها در کنار آن نهرها هست بعدد ستارهای آسمان
و در بعضی از روایات الحی القیوم پیش از الرحمن الرحیم است و هر دو خوبست و بسند
معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین ع در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه این
ماه صلوات را میخواندند اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد شجرة النبوّة و موضع الرسالة
خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد که درخت نبوت و جایگاه رسالت
و مختلف الملائکة و معدن العلم و اهل بیت الوحی اللّهمّ صلّ علی محمّد
و جای آمد و شد ملائکه و معدن علم و اهل بیت وحی خدایا رحمت فرست بر محمد
و آل محمّد الفلک الجاریة فی اللّجج الغامرة یأمن من رکبها
و آل محمد که کشتی روان در لجه های ژرف ایمن است کسیکه سوار شد آنرا

و یغرق من ترکها المتقدّم لهم مارق و المتأخّر عنهم زاهق و
و غرق شد کسیکه ترک نمود آنرا پیشی گیرنده از ایشان در رفته از دین و باز مانده از ایشان باطل است و
اللازم لهم لاحق اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد الکهف الحصین
لازم مر ایشانرا پیوسته است خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد که پناه استوار
و غیاث المضطرّ المستکین و ملجأ الهاربین و منجا الخائفین
و فریادرس بیچاره زار و پناه گریختگان و امن گاه ترسندگان
و عصمة المعتصمین اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد صلوة کثیرة
و نگهدار چنگ زنندگان خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد رحمت بسیار
طیّبة تکون لهم رضی و لحقّ محمّد و آل محمّد اداء و قضاء بحول منک
پاکیزه که باشد مر ایشانرا خوشنودی و مر حق محمد و آل محمد را ادا و قضا بتوانایی از تو
و قوّة یا ربّ العالمین اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد الطیّبین الابرار
و قوت ای پروردگار عالمیان خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد پاکیزگان نیکوان
الاخیار الذین اوجبت حقوقهم و فرضت طاعتهم و ولایتهم
برگزیدگان آنانکه واجب گردانیدی مراعات حقوق ایشان و فرض نمودی فرمانبرداری ایشان را و دوستی ایشانرا
اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد و اعمر قلبی و لا تخزنی بمعصیتک و
خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و آباد گردان دل مرا و رسوا مکن مرا بسبب نافرمانیت و
ارزقنی مواساة من قترت علیه من رزقک بما وسّعت علیّ من
روزی کن مرا مواسات آنکه تنگ کرده بر او از روزی تو بانچه فراخ داده بر من از
فضلک و نشرت علیّ من عدلک و احییتنی تحت ظلّک و هذا
فضل خودت و پهن کرده بر من از دادت و زنده داشتی مرا زیر سایهات و این
شهر نبیّک سیّد رسلک صلواتک علیه و آله شعبان الذی
ماه پیغمبرت بزرگ فرستادگانت رحمتهای تو باد بر او و آل او ماه شعبان که
حففته منک بالرحمة و الرضوان الذی کان رسول الله صلّی
داشته او را از نزد خود برحمت و خوشنودی آنکه بود پیغمبر خدا رحمت کناد
الله علیه و آله یدأب فی صیامه و قیامه فی لیالیه و ایّامه
خدا بر او و آل او کوشش مینمود در روزه او و نماز در شبهای او و روزهای او

يقرب اليك ويحظي عندك ويزلف لديك اعمارنا واحسن
نزدیک میکند بسوی تو و بهره میدهد نزد تو و نزدیک میسازد نزد تو عمرهای ما را و نیکو کن

في جميع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تكلنا الى احد من خلقك
در همه حالها و کارهای ما معرفت ما را و وا مگذار ما را بسوی کسی از آفریدگانت

فيمن علينا وتفضل علينا بجميع حوائجنا للدنيا والآخرة وابدا
پس منت نه بر ما و زیادتی ده بر ما بهمه حاجتها در دنیا و آخرت و ابتدا کن

بآبائنا وامهاتنا وابنائنا وجميع اخواننا المؤمنين في جميع
بپدران ما و مادران ما و پسران ما و همه برادران ما گروندگان در همه

ما سألناك لانفسنا يا ارحم الراحمين اللهم انا نسألك
آنچه درخواست نمودیم ترا برای خود ما ای بهترین رحم کنندگان خداوندا بدرستیکه ما درخواست میکنیم

باسمك العظيم وملكك القديم ان تصلي على محمد وآل محمد
بنام تو که بزرگ است و پادشاهی تو که قدیم است اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد

وان تغفر لنا الذنب العظيم انه لا يغفر الذنب العظيم الا
و اینکه بیامرزی برای ما گناه بزرگ را بدرستیکه نیامرزد گناه بزرگ را مگر

العظيم اللهم وهذا رجب المكرم الذي اكرمتنا به اول
بزرگ خداوندا و این ماه رجب گرامی داشته شده است که اکرام فرمودی ما را باو اول

اشهر الحرم اكرمتنا به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود و
ماههای با حرمت گرامی ساختی ما را باو از میان امتها پس مر تراست ستایش ای خداوند جود و

الكرم فاسألك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم الاجل
کرم پس سؤال میکنم از تو بان و بنام تو که بزرگتر است بزرگتر است بزرگتر است جلیلتر است

الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك
گرامیتر است آن نامیکه آفریدی او را پس قرار گرفت در سایه تو پس بدر نمیرود از تو بسوی غیر تو

ان تصلي على محمد واهل بيته الطاهرين وان تجعلنا من
اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل بیت او که پاکانند و اینکه بگردانی ما را از

العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه لشفاعتك اللهم
کارکنندگان در آن بطاعت تو و آرزومندان در آن بر شفاعت تو خداوندا

وسید بن طاوس و دیگران چنین ذکر کرده اند و اگرچه وفات منافی روایت است که سابقا ذکر کردیم اما چون مشهور است و روایت معتبر دارد باید که در روز سیم این ماه بمراسم تعزیت آن حضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و لعن بر قاتلان آنحضرت بکنند خصوصا ابوبکر و عمر و غاصبان حق آن حضرت و قنفذ غلام عمر و در روز بیستم آن حضرت را باید زیارت کنند و چنانچه شیخ مفید ره گفته است اظهار سرور و خوشحالی بکنند و روزه بدارند و نماز و اعمال خیر بکنند و زیارت آن حضرت بدو طریق وارد شده است اول آنکه سید بن طاوس ره روایت کرده است که هر که زیارت کند آنحضرت را باین زیارت بگوید السلام عليك يا سيدة نساء العالمين السلام عليك يا والدة الحجج على الناس اجمعين السلام عليك ايتها المظلومة الممنوعة حقها پس بگوید اللهم صل على امتك وابنة نبيك وزوجة وصي نبيك صلوة تزلفها فوق زلفى عبادك المكرمين من اهل السموات واهل الارضين پس طلب آمرزش کند از خدای تعالی و حق تعالی گناهان او را بیامرزد و داخل بهشت گرداند و این زیارت معتبر نیست همه وقت میتوان کرد دوم زیارت مبسوطی که علما ذکر کرده اند در کتب زیارات و سندش بنظر فقیر نرسیده و آن زیارت اینست

السلام عليك يا بنت رسول الله السلام عليك يا بنت
درود بر تو ای دختر رسول خدا درود بر تو ای دختر

نبي الله السلام عليك يا بنت حبيب الله السلام عليك
پیغمبر خدا درود بر تو ای دختر دوست خدا درود بر تو

يا بنت خليل الله السلام عليك يا بنت صفي الله السلام
ای دختر دوست خدا درود بر تو ای دختر برگزیده خدا درود

عليك يا بنت امين الله السلام عليك يا بنت خير خلق
بر تو ای دختر امین خدا درود بر تو ای دختر بهترین آفریده

الله السلام عليك يا بنت افضل انبياء الله السلام
خدا درود بر تو ای دختر فاضلترین پیغمبران خدا درود

عليك يا بنت خير البرية السلام عليك يا سيدة
بر تو ای دختر بهترین آفریدگان درود بر تو ای آقای

بخوعاً لك في اكرامه واعظامه الى محل حمامه اللهم فاعنا على
فروتنی مرا ترا در گرامی داشتن او و بزرگ داشتن او بسوی حمایت او خدایا پس یاری کن ما را بر

الاستنان بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم فاجعله لي
پیروی سنت او در این ماه و رسیدن در شفاعت نزد او خداوندا پس بگردان او را برای من

شفيعاً مشفعاً وطريقاً اليك مهيعاً واجعلني متبعاً حتى
درخواهنده خواهنده شده و راهی بسوی تو آماده و بگردان مرا برای او پیرو تا

القاك يوم القيمة عني راضياً وعن ذنوبي غاضياً قد اوجبت
ملاقات کنم ترا روز رستخیز از من خوشنود و از گناهان من چشم پوشیده تحقیق که واجب کردی

لي منك الرحمة والرضوان وانزلتني دار القرار ومحل الاخيار
مرا از نزد خود رحمت و خوشنودی و فرود آوردی مرا در سرای قرار و جایگاه برگزیدگان

وسید بن طاوس ره از ابن خالویه روایت کرده است که این مناجات حضرت امیر المؤمنین ع و امامان از فرزندان او است علیهم السلام که در ماه مبارک شعبان میخواندند

اللهم صل على محمد و
خدایا رحمت فرست بر محمد و

آل محمد واسمع دعائي اذا دعوتك واسمع ندائي اذا ناديتك
آل محمد و بشنو خواندن مرا آنگاه که میخوانم ترا و بشنو ندای مرا آنگاه که ندا میکنم ترا

واقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت اليك ووقفت بين يديك
و رو کن بر من آنگاه که راز گویم با تو پس تحقیق که گریخته ام بسوی تو و ایستاده ام میان دو دست تو

مستكيناً لك متضرعاً اليك راجياً لما لديك ثوابي وتعلم ما
درمانده مر ترا زاری کننده بسوی تو امیدوارنده مر آنچه را نزد تست ثواب خود را و میدانی آنچه

في نفسي وتخبر حاجتي وتعرف ضميري ولا يخفى عليك امر منقلبي
در نفس منست و خبر داری حاجت مرا و میدانی پنهان مرا و نیست پنهان بر تو بازگشت من

ومثواي وما اريد ان ابدئ به من منطقي واتفوه به من طلبتي
و جایگاه من و آنچه میخواهم که ابتدا نمایم بآن از گفتگو و سخن گویم بآن از مطلب خود

وارجوه لعاقبتي وقد جرت مقاديرك علي يا سيدي فيما يكون
و امیدوارم او را برای عاقبت خود و تحقیق که جاری شده تقدیرات تو بر من ای آقای من در آنچه باشد

مني الى آخر عمري من سريرتي وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك
از من تا آخر عمر من از پنهان من و آشکار من و بدست تست نه بدست غیر تو

زيادتي ونقصي ونفعي وضري الهي ان حرمتني فمن ذا الذي يرزقني
زیادتی من و نقصان من و سود من و زیان من خدای من اگر محروم کنی مرا پس کیست آنکه روزی دهد مرا

وان خذلتني فمن ذا الذي ينصرني الهي اعوذ بك من غضبك و
و اگر خوار و زار کنی مرا پس کیست که یاری کند مرا خدای من پناه میبرم بتو از غضب تو و

حلول سخطك الهي ان كنت غير مستاهل لرحمتك فانت اهل
فرود آمدن سخط تو خدای من اگر باشم غیر مستوجب مر رحمت ترا پس تو سزاواری

ان تجود علي بفضل سعتك الهي كاني بنفسي واقفة بين يديك
که بخشش نمائی بر من با فزونی فراخی خدای من گویا من خودم ایستاده ام میان دو دست تو

وقد اظلها حسن توكلي عليك فقلت ما انت اهله وتغمدتني
و تحقیق سایه افکنده نیکوئی توکل من بر تو پس گفتی آنچه را تو سزاوار اوئی و پوشانیدی مرا

بعفوك الهي ان عفوت فمن اولى منك بذلك وان كان قد دنى
بعفو خود خدای من اگر عفو کنی پس کیست سزاوارتر از تو بآن و اگر باشد تحقیق نزدیک شده

اجلي ولم يدنني منك عملي فقد جعلت الاقرار بالذنب اليك وسيلتي
اجل من و نزدیک نکرده باشد از تو کردار من پس تحقیق که میگردانم اقرار بگناه را بسوی تو وسیله خود

الهي قد جرت على نفسي في النظر لها فلها الويل ان لم تغفر لها
خدای من تحقیق که جرئت نمودم بر نفس خود در دیدن مر او را پس مر او راست ویل اگر نیامرزی مر او را

الهي لم يزل برك علي ايام حيوتي فلا تقطع برك عني في مماتي الهي كيف
خدای من زائل نشد نیکوئی تو بر من ایام زندگانی من پس قطع مکن نیکوئی از من در مردن من خدای من چگونه

آيس من حسن نظرك لي بعد مماتي وانت لم تولني الا الجميل في حيوتي
ناامید شوم از نیکوئی نظر رحمت تو برای من بعد مردن من و تو نکرده برای من مگر نیکوئی در زندگانی من

الهي تول من امري ما انت اهله وعد بفضلك على مذنب قد غمره
خدای من متولی شو از کار من آنچه تو سزاوار آنی و عود کن بفضل خود بر گناهکاری که گرفته او را

جهله الهي قد سترت علي ذنوباً في الدنيا وانا احوج الى سترها
نادانی او خدای من تحقیق که پوشانیدی بر من گناهانی در دنیا و من محتاجترم بسوی پوشانیدن آنها

علي منك في الاخرى الهي قد احسنت الي اذ لم تظهرها لاحد من
بر من از تو در آخرت خدای من بدرستی که نیکوئی کردی بسوی من زیرا که ظاهر نکردی آنها را برای

عبادك الصالحين فلا تفضحني يوم القيمة على رؤس الاشهاد

الهي جودك بسط املي وعفوك افضل من عملي الهي فسرني بلقائك

يوم تقضي فيه بين عبادك الهي اعتذاري اليك اعتذار من لم

يستغن عن قبول عذره فاقبل عذري يا اكرم من اعتذر اليه

المسيئون الهي لا ترد حاجتي ولا تخيب طمعي ولا تقطع منك

رجائي واملي الهي لو اردت هواني لم تهدني ولو اردت فضيحتي لم

تعافني الهي ما اظنك تردني في حاجة قد افنيت عمري في طلبها

منك الهي فلك الحمد ابدا ابدا دائما سرمدا يزيد ولا يبيد كما تحب

وترضى الهي ان اخذتني بجرمي اخذتك بعفوك وان اخذتني بذنوبي

اخذتك بمغفرتك وان ادخلتني النار اعلمت اهلها اني احبك

الهي ان كان صغر في جنب طاعتك عملي فقد كبر في جنب رجائك

املي الهي كيف انقلب من عندك بالخيبة محروما وقد كان حسن

ظني بجودك ان تقلبني بالنجاة مرحوما الهي وقد افنيت عمري

في شرة السهو عنك وابليت شبابي في سكرة التباعد منك

الهي فلم استيقظ ايام اغتراري بك وركوني الى سبيل سخطك

الهي وانا عبدك وابن عبدك قائم بين يديك متوسل بكرمك

اليك الهي انا عبد اتنصل اليك مما كنت اواجهك به من

قلة استحيائي من نظرك واطلب العفو منك اذ العفو نعت

لكرمك الهي لم يكن لي حول فانتقل به عن معصيتك الا في وقت

ايقظتني لمحبتك وكما اردت ان اكون كنت فشكرتك بادخالي

في كرمك ولتطهير قلبي من اوساخ الغفلة عنك الهي انظر الي نظر

من ناديته فاجابك واستعملته بمعونتك فاطاعك يا قريبا لا

يبعد عن المغتر به ويا جوادا لا يبخل عمن رجا ثوابه الهي هب

لي قلبا يدنيه منك شوقه ولسانا يرفع اليك صدقه ونظرا

يقربه منك حقه الهي ان من تعرف بك غير مجهول ومن لاذ بك غير

مخذول ومن اقبلت عليه غير مملوك الهي ان من انتهج بك لمستنير

وَاِنَّ مَنِ اسْتَعْصَمَ بِكَ لَمُسْتَجيرٌ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ يا اِلهى فَلا تُخَيِّبْ
و بدرستيكه هر آينه كسيكه چنگ در زند بتو هر آينه پناه جوينده است و بدرستيكه پناه آورده ام بتو اى خداى من پس خايب مساز

ظَنّى مِنْ رَحْمَتِكَ وَلا تَحْجُبْنى عَنْ رَأْفَتِكَ اِلهى اَقِمْنى فى اَهْلِ
گمان مرا از رحمت خود و محجوب منما مرا از مهربانيت خدايا بپا دار مرا در ميان اهل

وِلايَتِكَ مُقامَ مَنْ رَجَا الزِّيادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ اِلهى وَاَلْهِمْنى وَ
و دوستى خود در جايگاه آنكه اميد دارد افزونى را از دوستى تو خدايا و الهام فرما مرا و

لَهًا بِذِكْرِكَ اِلى ذِكْرِكَ وَاجْعَلْ هِمَّتى فى رَوْحِ نَجاحِ اَسْمائِكَ
اشتياق بذكرت را بسوى ذكر تو و بگردان ميل مرا بسوى پيروزى يافته نامهاى تو

وَمَحَلِّ قُدْسِكَ اِلهى بِكَ عَلَيْكَ اِلاّ اَلْحَقْتَنى بِمَحَلِّ اَهْلِ طاعَتِكَ
و جايگاه منزه تو خدايا سوگند بتو بر تو كه برسانى مرا بجايگاه اهل طاعت خود

وَالْمَثْوَى الصّالِحِ مِنْ مَرْضاتِكَ فَاِنّى لا اَقْدِرُ لِنَفْسى دَفْعاً وَ
و آرامگاه شايسته از خوشنودى خود پس بدرستيكه من توانائى ندارم براى خود دفع بلائى و

لا اَمْلِكُ لَها نَفْعاً اِلهى اَنَا عَبْدُكَ الضَّعيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ
نه مالك توانم گشت براى خود سودى را خدايا من بنده توام ناتوان گناهكارم و مملوك توام

الْمُنيبُ الْمَعيبُ فَلا تَجْعَلْنى مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ
بازگرونده باعيب پس مگردان مرا از آنانكه گردانيده از او روى خود را و محجوب ساخته او را

سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ اِلهى هَبْ لى كَمالَ الاِنْقِطاعِ اِلَيْكَ وَاَنِرْ
سهوش از گذشت تو خدايا ببخش مرا كمال بريده شدن بسوى ترا و روشن كن

اَبْصارَ قُلُوبِنا بِضِياءِ نَظَرِها اِلَيْكَ حَتّى تَخْرِقَ اَبْصارُ الْقُلُوبِ
ديدهاى دلهاى ما را بروشنى نگريستن آنها بسوى تو تا آنكه پاره گرداند ديدهاى دلها

حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ اِلى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَتَصيرَ اَرْواحُنا مُعَلَّقَةً
پردهاى نور را پس برسند بسوى معدن بزرگى و بگردد روحهاى ما آويخته

بِعِزِّ قُدْسِكَ اِلهى وَاجْعَلْنى مِمَّنْ نادَيْتَهُ فَاَجابَكَ وَلاحَظْتَهُ
بعز قدس تو خدايا و بگردان مرا از آنانكه خوانده تو ايشان را پس اجابت نموده ترا و ملاحظه كرده او را

فَصَعِقَ لِجَلالِكَ فَناجَيْتَهُ سِرّاً وَعَمِلَ لَكَ جَهْراً اِلهى لَمْ اُسَلِّطْ
پس بيهوش شد براى جلال تو پس راز گفتى با او پنهان و كار كرد براى تو آشكار خدايا نگردانيده ام مسلط

وبجانب راست سمان وبجانب چپ وبالای سر نظر كند پس با نگشت اشاره كند بجانب راست قبله و بگو بسند اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ
درود باد بر تو اى ابو عبد الله

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ
درود باد بر تو اى پسر فرستاده خدا درود باد بر تو و رحمت خدا

وَبَرَكاتُهُ واگر يكى از تمها باشيد بر او اين ده را بعمل آورد بهتر است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ
و بركاتش والله و انجمله آنها اين است درود باد بر تو اى وارث آدم

صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِىِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
برگزيده درود باد بر تو اى وارث نوح پيغمبر خدا درود باد بر تو

يا وارِثَ اِبْرهيمَ خَليلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى
اى وارث ابراهيم دوست دارنده خدا درود باد بر تو اى وارث موسى

كَليمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ
سخن گوينده خدا درود باد بر تو اى وارث عيسى روح خدا درود باد

عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
بر تو اى وارث محمد دوست خدا درود باد بر تو اى

وارِثَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَلِىِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى
وارث امير مؤمنان ولى خدا درود باد بر تو اى پسر محمد برگزيده

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ
درود باد بر تو اى پسر امير مؤمنان درود باد بر تو اى پسر فاطمه

الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَديجَةَ الْكُبْرى اَلسَّلامُ
زهراء درود باد بر تو اى پسر خديجه كبرى درود باد

عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ
بر تو اى خون خدا و پسر خون خدا و خون ريخته شده گواهى ميدهم

اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
بدرستيكه تو بتحقيق بپا داشته نماز را و داده زكوة را و امر كرده بمعروف

وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللهَ وَرَسُولَهُ حَتّى اَتيكَ
و نهى كرده از منكر و فرمانبردارى كردى خدا و پيغمبر او را تا آمد ترا مرگ

اليقين فلعن الله امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك و
مرگ پس لعنت کند خدا گروهی که کشتند ترا و لعنت کند خدا گروهی که ستم کردند ترا و

لعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به يا مولاي يا ابا
لعنت کند خدا گروهیرا که شنیدند آن را پس راضی گشتند بآن ای آقای من ای ابو

عبد الله اشهد انك كنت نورا في الاصلاب الشامخة و
عبد الله گواهی میدهم که تو بودی نور در صلبهای بزرگوار و

الارحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك
در رحمهای پاکیزه آلوده ننموده ترا فطرت جاهلیت بنجاسات خودش و نپوشانیده ترا

من مدلهمات ثيابها واشهد انك من دعائم الدين واركان
از تیرگی جامهایش و گواهی میدهم که تو هستی از ستونهای دین و رکنهای

المؤمنين واشهد انك الامام البر التقي الرضي الزكي
گروندگان و گواهی میدهم که توئی پیشوای نیکوکردار پسندیده پرهیزکار پاکیزه

الهادي المهدي واشهد ان الائمة من ولدك كلمة التقوى
رهنمای راه نموده شده و گواهی میدهم اینکه امامان از فرزندان تو کلمه پرهیزکاری

واعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا و
و نشانهای راه یافتند و رشته محکمند و حجتند بر اهل دنیا و

اشهد الله وملائكته وانبياءه ورسله اني بكم مؤمن و
و گواهی میدهم خدا را و فرشتگان را و همه پیغمبرانش را و فرستادگانش را که من بشما گرونده‌ام و

بايابكم موقن بشرايع ديني وخواتيم عملي وقلبي لقلبكم سلم
برجعت شما یقین دارم با داب دینم و خاتمهای کردارم و دلم با دل شما صلح است

وامري لامركم متبع صلوات الله عليكم وعلى ارواحكم و
و امرم مر امر شما را پیرو است رحمتهای خدا باد بر شما و بر روحهای شما و

على اجسادكم وعلى اجسامكم وعلى شاهدكم وعلى
بر جسدهای شما و بر جسمهای شما و بر حاضر شما و بر

غائبكم وعلى ظاهركم وعلى باطنكم (پس دو رکعت نماز زیارت میکند و اگر)
غائب شما و بر ظاهر شما و بر باطن شما

(نماز را پیش از زیارت بکند بهتر خوبست و اگر از دور زیارت کند پس قصد زیارت علی بن الحسین ع بکند بگوید) السلام عليك يا ابن رسول الله السلام
درود باد بر تو ای پسر رسول خدا درود

عليك يا ابن نبي الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين
بر تو ای پسر پیغمبر خدا درود بر تو ای پسر امیر مومنان

السلام عليك يا ابن الحسين الشهيد السلام عليك ايها
درود بر تو ای پسر حسین شهید درود بر تو ای

الشهيد وابن الشهيد السلام عليك ايها المظلوم وابن
شهید و پسر شهید درود بر تو ای مظلوم و پسر

المظلوم لعن الله امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن
مظلوم لعنت کند خدا گروهی که کشتند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که ستم کردند بر تو و لعنت کند

الله امة سمعت بذلك فرضيت به (پس قصد زیارت شهدا را بکند و بگوید) السلام
خدا گروهیرا که شنیدند آن را پس راضی شدند بآن درود باد

عليكم يا اولياء الله واحباءه السلام عليكم يا اصفياء الله
بر شما ای دوستان خدا و احباء او درود باد بر شما ای برگزیدگان خدا

واوداءه السلام عليكم يا انصار دين الله السلام عليكم
و دوستان او درود باد بر شما ای یاری کنندگان دین خدا درود باد بر شما

يا انصار رسول الله السلام عليكم يا انصار امير المؤمنين
ای یاری کنندگان رسول خدا درود باد بر شما ای یاری کنندگان امیر مومنان

السلام عليكم يا انصار فاطمة سيدة نساء العالمين السلام
درود باد بر شما ای یاوران فاطمه بزرگ زنان عالمیان درود باد

عليكم يا انصار ابي محمد الحسن بن علي الزكي
بر شما ای یاوران ابو محمد حسن پسر علی پاکیزه

الناصح السلام عليكم يا انصار ابي عبد الله بابي انتم
پند دهنده درود باد بر شما ای یاوران ابو عبد الله فدای شما پدرم باد

وامي طبتم وطابت الارض التي فيها دفنتم وفزتم فوزا
و مادرم پاکید شما و پاکست زمینی که در آن دفن شدید و رستگار شدید رستگاری

اشكر

عظيماً فيا ليتني كنت معكم فافوز معكم — و در شب قدر و پانزدهم ماه رجب و در سیم و پنجم ماه شعبان

بزرگ پس کاش من بودمی با شما پس رستگار شدمی با شما

و شبهای ماه مبارک رمضان و شبهای عید و سایر ایام میکه زیارت آنحضرت مستحب است بهمان طریق زیارت میتوان کرد و زیارات مبسوط و مخصوصه را در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام هر که خواهد از آن کتاب رجوع نماید و از جملهٔ برکات این شب اینست که ولادت با سعادت حضرت صاحب الامر ع در این شب واقع شده است و باین سبب سنت است که این دعا را در این شب بخوانند که منزلهٔ زیارت آنحضرتست

اَللّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنا هذِهِ وَمَوْلُودِها وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتي

خدایا بحق شب ما این شب و مولودش و حجت تو و وعده کرده شده او که

قَرَنْتَ اِلى فَضْلِها فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً وَعَدْلاً لا

مقرون کردیدی بفضل آن فضلی را پس تمام شد کلمه تو براستی و عدالت نیست

مُبَدِّلَ لِكَلِماتِكَ وَلا مُعَقِّبَ لِاياتِكَ نُورُكَ الْمُتَاَلِّقُ وَ

تغییر دهنده مر کلمات ترا و نه پس اندازه مر آیات ترا نور تو هویداست و

ضِياؤُكَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ في طَخْياءِ الدَّيْجُورِ الْغائِبُ

و روشنی تو تابنده است و منار نور در شبهای تار غائب

الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلائِكَةُ شُهَّدُهُ وَاللهُ

پوشیده بزرگست وقت زائیدنش و گرامیست شرف او و فرشتگان گواهانش و خدا

ناصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ اِذا آنَ ميعادُهُ وَالْمَلائِكَةُ اَمْدادُهُ سَيْفُ

یاور اوست و تقویت کننده او از زمان که نزدیک آید وعده او و فرشتگان باشند مدد او شمشیر

اللهِ الَّذي لا يَنْبُو وَنُورُهُ الَّذي لا يَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذي

از خدا که کند نمیشود و نور خداست که فرو نشیند و بردباری که

لا يَصْبُو مَدارُ الدَّهْرِ وَنَواميسُ الْعَصْرِ وَوُلاةُ الْاَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ

میل بجهل نکند مدار روزگار است و ناموسهای عصر و والیان امر و نازل کرده شده

عَلَيْهِمُ الذِّكْرُ وَما يَتَنَزَّلُ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاَصْحابُ الْحَشْرِ

بر ایشان قرآن و آنچه نازل میشود در شبهای قدر و یاران محشور شدن

وَالنَّشْرِ تَراجِمَةُ وَحْيِهِ وَوُلاةُ اَمْرِهِ وَنَهْيِهِ اَللّهُمَّ

و زنده شدن ترجمهای وحی خدایند و والیان امر خدا و نهی خدا خدایا

عَلى حُسْنِ ظَنّي قُنُوطُ الْاَياسِ وَلاَ انْقَطَعَ رَجائي مِنْ جَميلِ كَرَمِكَ

بر نیکوئی گمان من نومیدی یأس را و نه بریده گشت امیدم از نیکوئی کرم تو

اِلهي اِنْ كانَتِ الْخَطايا قَدْ اَسْقَطَتْني لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنّي بِحُسْنِ تَوَكُّلي

خدایا اگر باشد گناهان که ساقط ساخته باشد مرا نزد تو پس درگذر از من بسبب نیکی توکل من

عَلَيْكَ اِلهي اِنْ حَطَّتْنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِي

بر تو خدایا اگر فرود آورده باشد مرا گناهان از مکارم لطف تو پس بتحقیق آگاه گردانید

الْيَقينُ اِلى كَرَمِ عَطْفِكَ اِلهي اِنْ اَنامَتْنِي الْغَفْلَةُ عَنِ الْاِسْتِعْدادِ

یقین بسوی کرم مهربانی تو خدایا اگر خواب کرده است مرا غفلت از استعداد

لِلِقائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ اِلهي اِنْ دَعاني اِلى

برای ملاقات تو پس بتحقیق آگاه کرد مرا معرفت بکرم نعمتهای تو خدایا اگر خواند مرا بسوی

النّارِ عَظيمُ عِقابِكَ فَقَدْ دَعاني اِلَى الْجَنَّةِ جَزيلُ ثَوابِكَ

آتش بزرگی عقوبت تو پس بتحقیق که خوانده مرا بسوی بهشت بزرگی ثواب تو

اِلهي فَلَكَ اَسْاَلُ وَاِلَيْكَ اَبْتَهِلُ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى

خدایا پس از تو سؤال میکنم و بسوی تو زاری مینمایم و درخواست میکنم از تو اینکه رحمت فرستی بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَني مِمَّنْ يُديمُ ذِكْرَكَ وَلا يَنْقُضُ عَهْدَكَ

محمد و آل محمد و اینکه بگردانی مرا از کسانیکه همیشه در یاد تو باشد و نمی شکند عهد ترا

وَلا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلا يَسْتَخِفُّ بِاَمْرِكَ اِلهي وَاَلْحِقْني

و غافل نمی شود از شکر تو و استخفاف نمیکند بفرموده تو خدایا و برسان مرا

بِنُورِ عِزِّكَ الْاَبْهَجِ فَاَكُونَ لَكَ عارِفاً وَعَنْ سِواكَ مُنْحَرِفاً وَمِنْكَ

بنور عزت شادمان پس باشم مر ترا شناسنده و از جز تو میل کننده و از تو

خائِفاً مُراقِباً يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَصَلَّى اللهُ عَلى رَسُولِهِ

ترسنده مراقب ای خداوند جلال و اکرام و رحمت کناد خدا بر فرستاده خود

وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً كَثيراً — و از مناجاتها جلیل القدر است و بر مضامین عالیه مشتمل است و در همه اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسب است و از حضرت رسول منقولست که هر که در جمیع ماه شعبان هزار مرتبه بگوید

و آل او که پاکیزه اند و درود فرستد درودی بسیار بسیار

لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَلا نَعْبُدُ اِلاّ اِيّاهُ

نیست خدائی جز خدا و نمی پرستیم مگر او را

مُخلِصينَ لَهُ الدّينَ وَلَو كَرِهَ المُشرِكُونَ

خالص کنندگان برای او دین را و اگرچه ناخوش دارند انبازگیرندگان

عملها نوشته شود هزار سال از دیوانش و گناه هزار ساله از او محو کنند و چون از قبر بیرون اید بارویی نورانی مانند ماه شب چهارده و او را صدیق بنویسند و بسند معتبر منقول است که از حضرت صادق ع سؤال کردند از فضیلت روزه رجب حضرت فرمود چرا غافل گردید از روزه شعبان راوی گفت یا بن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه یکروز شعبان را روزه بدارد گفت والله بهشت ثواب او است گفت یا بن رسول الله بهترین عملها در اینماه چیست فرمود تصدق کردن و طلب آمرزش نمودن هرکه در اینماه تصدق بکند خدا او را تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچه خود را تربیت کند تا آنکه روز قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد فصل سیم در فضایل و ایام و اعمال مخصوصه اول ماه است اما ایام البیض بسندهای معتبر منقول است از حضرت صادق ع که هرکه روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب گردد البته و از حضرت رضا ع منقول است مستحب است روزه سه روز اول و سه روز در میان و سه روز آخر ماه و از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس میگویند خداوندا بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارکیست و موافق مشهور روز ولادت حضرت امام حسین ع است و از حضرت صاحب الامر ع فرمانی بیرون آمد که روز سیم ماه شعبان روز ولادت حضرت امام حسین علیه السلام است پس روزه بدارید و این دعا را بخوانید

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِحَقِّ المَولودِ في هٰذَا اليَومِ المَوعودِ

خداوندا بدرستیکه من درخواست میکنم از تو بحق زاده شده در این روز وعده کرده شده

بِشَهادَتِهِ قَبلَ استِهلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَكَتهُ السَّماءُ وَمَن

بشهادت او پیش از استهلال او و ولادتش گریست براو اسمان و هرکه

فيها وَالاَرضُ وَمَن عَلَيها وَلَمّا يَطَأ لابَتَيها قَتيلِ العَبرَةِ

دراوست و زمین و هرکه براوست و هنوز سپرده بود کشته عبرت

وَسَيِّدِ الاُسرَةِ المَمدودِ بِالنُّصرَةِ يَومَ الكَرَّةِ المُعَوَّضِ مِن قَتلِهِ

و خواجه اسیران مدد کرده شده بیاری روز حمله بردن عوض داده شده از کشتن

اَنَّ الاَئِمَّةَ مِن نَسلِهِ وَالشِّفاءَ في تُربَتِهِ وَالفَوزَ مَعَهُ في اَوبَتِهِ وَ

اینکه امامان هستند از فرزندان او و شفاست در تربت او و فایز شدن با او میباشد در رجعت او و

الاَوصِياءَ مِن عِترَتِهِ بَعدَ قائِمِهِم وَغَيبَتِهِ حَتّىٰ يُدرِكُوا الاَوتارَ وَ

اوصیاء هستند از عترت او پس از قایم ایشان و غیبت او تا آنکه دریابند ستم را و خونهای خود

يَثأَرُوا الثّارَ وَيُرضُوا الجَبّارَ وَيَكونوا خَيرَ اَنصارٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِم

خونهارا و خوشنود گردانند خدای جبار را و باشند بهترین یاری کنندگان رحمت کناد خدا برایشان

مَعَ اختِلافِ اللَّيلِ وَالنَّهارِ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِم اِلَيكَ اَتَوَسَّلُ وَاَسئَلُ

با آمد و شد شب و روز خداوندا پس بحق ایشان بسوی تو توسل میجویم و سؤال میکنم

سُؤالَ مُقتَرِفٍ مُعتَرِفٍ مُسيءٍ اِلىٰ نَفسِهِ مِمّا فَرَّطَ في يَومِهِ وَاَمسِهِ

مانند سؤال خواهش کننده و اقرار کننده گناهکار بسوی نفس خود از آنچه تقصیر کرده در امروز خود و دیروز خود

يَسئَلُكَ العِصمَةَ اِلىٰ مَحَلِّ رَمسِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعِترَتِهِ وَ

که درخواست کند از تو نگاهداریرا بسوی جایگاه دفن خود خداوندا رحمت فرست بر محمد و عترت او و

احشُرنا في زُمرَتِهِ وَبَوِّئنا مَعَهُ دارَ الكَرامَةِ وَمَحَلَّ الاِقامَةِ اَللّٰهُمَّ

محشور کن مارا در جماعت او و جای ده مارا با او در سرای کرامت و جایگاه اقامت خدایا

وَكَما اَكرَمتَنا بِمَعرِفَتِهِ فَاَكرِمنا بِزُلفَتِهِ وَارزُقنا مُرافَقَتَهُ وَ

و چنانکه گرامی داشتی مارا بشناخت او پس گرامی دار مارا بقرب او و روزی مارا مرافقت او و

سابِقَتَهُ وَاجعَلنا مِمَّن يُسَلِّمُ لاَمرِهِ وَيُكثِرُ الصَّلاةَ عَلَيهِ

سابقه او و بگردان مارا از کسیکه گردن نهاده مر فرمان او را و بسیار فرستاده رحمت را بر او

عِندَ ذِكرِهِ وَعَلىٰ جَميعِ اَوصِيائِهِ وَاَهلِ اصطِفائِهِ المَمدودينَ

نزد یاد کردن او و بر همه اوصیاء او و اهل برگزیده او که مدد کرده شده گانند

مِنكَ بِالعَدَدِ الاِثنَي عَشَرَ النُّجومِ الزُّهرِ وَالحُجَجِ عَلىٰ جَميعِ البَشَرِ

از تو بعدد دوازده ستارگان روشن و حجتهای بر همه آدمیان

اَللّٰهُمَّ وَهَب لَنا في هٰذَا اليَومِ خَيرَ مَوهِبَةٍ وَاَنجِح لَنا فيهِ كُلَّ

خدایا ببخش مارا در این روز بهترین بخشش و برآور برای ما در این روز هر

طَلِبَةٍ كَما وَهَبتَ الحُسَينَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعاذَ فُطرُسُ بِمَهدِهِ

مطلبی را چنانکه بخشیدی حسین ع را بمحمد ص جدش و پناه آورد فطرس بگهواره او

فَنَحنُ عائِذونَ بِقَبرِهِ مِن بَعدِهِ نَشهَدُ تُربَتَهُ وَنَنتَظِرُ اَوبَتَهُ آمينَ

پس ماییم پناه آورندگان بقبر او از پس او حاضر میشویم تربت او و انتظار میبریم رجعت او مستجاب کن

رَبَّ الْعالَمِینَ وزیارت انحضرت وغسل زیارت در این روز مستحب است وکیفیت
پروردگار جهانیان زیارت بعد ازین مذکور خواهد شد انشاء الله وشیخ طوسی وابن نقل
کرده است که حضرت امام حسین ع در روز پنجم این ماه متولد شده است واکر اخبار ظاهر
دو روز را حرمت بدارند واعمال را در این روز بعمل آورند خصوصا زیارت انحضرت
وایضا شیخ بسند معتبر روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین ع در روز هفتم ماه
شعبان متولد شده است اگرچه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر قول این
روایت اگر این روز زیارت انحضرت وسایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسب است فصل سیم
در بیان اعمال ایام البیض ماه شعبان است یعنی سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم در اعمال ماه رجب
مذکور شد که سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت ودر شب چهاردهم چهار رکعت ودر شب پانزدهم
شش رکعت نماز بجا آورند ودر هر رکعت بعد از حمد سوره یس وتبارک الذی بیده الملک وقل هو الله
بخوانند ودر نماز سنت سوره که از حفظ نتوانند خواند که از روی قران بخوانند وهر روزه
هر سه روز سنت است وفضایل واعمال شب پانزدهم زیاده از انست که در این رساله احصا توان
نمود واکتفا مینمائیم بانچه صحیح است از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که حضرت رسول ص
فرمود که چون شب نصف شعبان شود شب را بعبادت بایستید وروزش را روزه بدارید بدرستیکه
از اول تا اخر اینشب از جانب حق تعالی ندا میرسد که ایا استغفار کننده هست که طلب امرزش
کند از گناهان خود وما گناهان او را بیامرزیم ایا کسی هست که از ما طلب روزی کند وما روزی
او را فراخ کردانیم وغسل اینشب سنت است واز حضرت صادق ع منقول است که روز بد در اید
ماه شعبان را در شب نیمه ان غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد ورحمت الهی
شما را دریابد واز جمله اعمال اینشب زیارت حضرت امام حسین ع واز حضرت امام زین
العابدین ع منقولست که هر که خواهد که با او مصافحه کند یا او روح صد وبیست وچهار هزار
پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین ع را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه وپیغمبران در اینشب
از خدا رخصت میطلبند که بزیارت انحضرت بیایند ورخصت مییابند پس خوشا حال کسی که
ان بزرگواران با او مصافحه کنند واز جمله ایشانند پیغمبران اولوا العزم نوح وابرهیم وموسی
وعیسی ومحمد صلوات الله علیهم اجمعین که مبعوث کردیده اند بمشرق ومغرب زمین وجنیان
وادمیان واز حضرت صادق ع منقولست که در نیمه شعبان میامرزند جمیع گناهان کبیره اگر زیارت ان
حضرت کند در اینشب واقل زیارت انحضرت انستکه بر بامی یا بصحرا کشاده برآید که

فَصَلِّ عَلیٰ خاتِمِهِمْ وَقائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوالِمِهِمْ وَاَدْرِکْ
پس رحمت فرست بر خاتم ایشان وقائم ایشان که پنهانست از عالمهای ایشان ودریابان
بِنا اَیّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِیامَهُ وَاجْعَلْنا مِنْ اَنْصارِهِ وَاقْرِنْ
ما را ایام او وظهورش را وقیامش را وبگردان ما را از یاورانش ومقرون کردان
ثارَنا بِثارِهِ وَاکْتُبْنا فی اَعْوانِهِ وَخُلَصائِهِ وَاَحْیِنا
خون ما را بخون او وبنویس ما را در زمره یاورانش وخالصانش وزنده فرما ما را
فی دَوْلَتِهِ ناعِمینَ وَبِصُحْبَتِهِ غانِمینَ وَبِحَقِّهِ قائِمینَ وَ
در وقت دولتش متنعم شوندگان وبصحبت او غنیمت یابندگان وبحق او قیام کنندگان و
مِنَ السُّوءِ سالِمینَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
از بدی سالم بودگان ای بهترین رحم کنندگان وستایش مر خدا را که پروردگار
الْعالَمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَالْمُرْسَلینَ
جهانیانست ورحمت کناد خدا بر محمد ص خاتم پیغمبران وفرستاده شدگان
وَعَلیٰ اَهْلِ بَیْتِهِ الصّادِقینَ وَعِتْرَتِهِ النّاطِقینَ وَالْعَنْ
وبر اهل بیت او که راستگو باشند وعترت او که ناطق باشند ولعنت کن
جَمیعَ الظّالِمینَ وَاحْکُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَهُمْ یا اَحْکَمَ الْحاکِمینَ
همه ستمکاران را وحکم فرما میان ما ومیان ایشان ای بهترین حکم کنندگان
وزید شهید روایت کرده که پدرم امام زین العابدین ع ما همه را در شب نیمه شعبان نزد خود
جمع میکرد وشب را سه حصه میکرد در ثلث اول نماز میکرد ودر ثلث دویم دعا میکرد وما امین میگفتیم بر دعای او ودر ثلث اخر
استغفار وطلب امرزش میکرد وما نیز استغفار میکردیم تا صبح طالع میشد یعنی بعد
از نماز شب ونمازهای اینشب بسیار است واز جمله انها چهار رکعت است هر دو رکعت بیک
سلام وسی نفر از اصحاب حضرت صادق ع این نماز را از انحضرت روایت کرده اند ودر
هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند وبعد از نماز این دعا را بخواند
اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیْکَ فَقیرٌ وَمِنْ عَذابِکَ خائِفٌ وَبِکَ مُسْتَجیرٌ
بار خدایا بدرستیکه من بسوی تو نیازمندم واز عذاب تو ترسنده ام وبتو پناه جوینده ام
رَبِّ لا تُبَدِّلْ اِسْمی وَلا تُغَیِّرْ جِسْمی رَبِّ لا تَجْهَدْ بَلائی رَبِّ
پروردگارا تغییر مده نام مرا وتبدیل منما جسم مرا پروردگارا سخت مفرما بلای مرا پروردگارا

لا تشمت بی اعدائی اعوذ بعفوک من عذابک و اعوذ برضاک

شاد کام مکن بمن دشمنان مرا پناه میبرم بعفو تو از عذاب تو و پناه میبرم برضای تو

من سخطک و اعوذ بک منک جل ثناؤک انت کما

از خشم تو و پناه میبرم بتو از تو بزرگست ثنای تو تو همچنانکه

اثنیت علی نفسک و فوق ما یقول القائلون فیک در

ثنا گفتی بر نفس خود و بالای آنچه میگویند گویندگان در مدح تو

روایت دیگر باز چهار رکعت است بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد دویست و پنجاه مرتبه قل هو الله احد یا صد مرتبه یا پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند این است

اللهم انی الیک فقیر و انی من عذابک خائف مستجیر رب لا

بار خدایا بدرستیکه بسوی تو محتاجم و بدرستیکه من از عذاب تو ترسانم پناه جوینده ام پروردگارا

تبدل اسمی و لا تغیر جسمی رب لا تجهد بلائی اللهم انی

بدل مکن نام مرا و تغییر مده جسم مرا پروردگارا سخت مکن بلای مرا خدایا بدرستیکه

اعوذ بعفوک من عقوبتک و اعوذ برضاک من سخطک

پناه میبرم بآمرزش تو از عذاب تو و پناه میبرم بخشنودی تو از سخت گیری تو

و اعوذ برحمتک من عذابک و اعوذ بک منک لا اله الا

و پناه میبرم برحمت تو از عذاب تو و پناه میبرم بتو از تو نیست خدائی مگر

انت جل ثناؤک و لا احصی مدحتک و لا الثناء علیک

تو بزرگست ثنای تو و نمی توانم شمرد مدح ترا و نه ثنای بر تو

انت کما اثنیت علی نفسک و فوق ما یقول القائلون

تو چنانکه ثنا گفته بر نفس خود و بالای آنچه میگویند گویندگان

رب صل علی محمد و آل محمد و افعل بی کذا و کذا و بجای و افعل بی کذا و کذا

پروردگارا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بکن بمن چنین و چنان

حاجات خود را یاد کند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه قل هو الله احد بعمل آورد موافق میشود با نماز حضرت امیر المؤمنین ع و در فضیلت آن احادیث بسیار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که شب نیمه شعبان بهترین شبها است بعد از شب قدر که حق تعالی فضل خود را ببندگان در اینشب عطا مینماید و باجستان گناهان ایشان را

می آمرزد پس سعی کنید در عبادت در اینشب که این شبی است که خداوند بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است که سائلی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و اینشب را خدا از برای ما اهلبیت قرار داده بشب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده است پس اهتمام نمائید در اینشب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدرستیکه هر که در این شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید خدا گناهان گذشته او را بیامرزد و حاجتهای دنیا و آخرت او را بر آورد خواه طلب نماید و خواه طلب ننماید و پرسیدند که بهترین دعاها در اینشب کدامست فرمود که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دویم سوره قل هو الله بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله اکبر بگوید و اگر بهیئت تسبیح حضرت فاطمه ع بخواند ظاهراً خوب باشد پس این دعا را بخواند

یا من الیه ملجأ العباد فی المهمات و الیه

ای کسیکه بسوی اوست پناه بندگان در مهمات و بجانب اوست

مفزع الخلق فی الملمات یا عالم الجهر و الخفیات یا من لا یخفی

فریاد رسی آفریدگان در سختیها ای دانای آشکارا و پنهان ای که پنهان نباشد

علیه خواطر الاوهام و تصرف الخطرات یا رب الخلائق

بر او خطور کنندگان در وهمها و گردش خیالها ای آفریدگار آفریدگان

و البریات یا من بیده ملکوت الارضین و السموات انت

و بندگان ای کسیکه بدست اوست پادشاهی زمینها و آسمانها توئی

الله لا اله الا انت امت الیک بلا اله الا انت فیا لا

خدائی که نیست خدائی مگر تو توسل میجویم بسوی تو بکلمه لا اله الا انت پس ای که نیست

اله الا انت اجعلنی فی هذه اللیلة ممن نظرت الیه

خدائی مگر تو بگردان مرا در این شب از آنکه نگریسته بسوی او

فرحمته و سمعت دعاءه فاجبته و علمت استقالته

پس رحم کرده او را و شنیده دعایش را پس اجابت فرموده و دانسته آمرزش طلبیدنش را

فاقلته و تجاوزت عن سالف خطیئته و عظیم جریرته

پس عفو نمودیش و درگذشتی از گذشتهای خطاهایش را و بزرگ گناهانش را

فقد استجرت بك من ذنوبي ولجأت في ستر عيوبي اللهم

پس تحقیق که پناه جستم بتو از گناهانم و پناه آورده ام در پوشیدن عیبهایم خدایا

فجد علي بكرمك وفضلك واحطط خطاياي بحلمك

پس جود کن بر من بکرمت و فضلت و درگذر از گناهانم ببردباریت

وعفوك وتغمدني في هذه الليلة بسابغ كرامتك واجعلني

و عفوت و بپوشان مرا در این شب بافزونی کرامتت و بگردان مرا

فيها من اوليائك الذين اجتبيتهم لطاعتك واخترتهم

در این شب از دوستانت آنانکه برگزیدی ایشان را برای طاعت خود و اختیار کردی ایشان

لعبادتك وجعلتهم خالصتك وصفوتك اللهم اجعلني

برای عبادتت و گردانیدی ایشان را از مخلصان خود و برگزیدگانت خدایا بگردان مرا

ممن سعد جده وتوفر من الخيرات حظه واجعلني ممن سلم

از آنکه نیکو گردید بختش و وافر شد از خوبیها بهره او و بگردان مرا از آنکه سالم شد

فنعم وفاز فغنم واكفني شر ما اسلفت واعصمني من

پس متنعم شد و فیروز گردید پس غنیمت یافت و کفایت کن مرا شر آنچه پیش کرده ام و نگهدار مرا از

الازدياد في معصيتك وحبب الي طاعتك وما يقربني

زیادتی در نافرمانیت و دوست گردان بسوی من فرمانبرداریت را و آنچه را نزدیک کند مرا

منك ويزلفني عندك سيدي اليك ملجأ الهارب ومنك

بتو و تقرب دهد مرا نزد تو ای آقای من بسوی تست پناه گریزنده و از تست

ملتمس الطالب وعلى كرمك يعول المستقيل التائب

خواست طلب کننده و بر کرم تو تکیه میکند آمرزش خواهنده توبه کننده

ادبت عبادك بالتكرم وانت اكرم الاكرمين وامرت

ادب فرمودی بندگانت را بکرامت و توئی کریمترین کریمان و امر کردی

بالعفو عن عبادك وانت الغفور الرحيم اللهم فلا تحرمني

بگذشت از بندگانت و توئی آمرزگار مهربان خدایا پس محروم مکن مرا

ما رجوت من كرمك ولا تؤيسني من سابغ نعمك و

آنچه امید داشته ام از کرم تو و مساز مأیوس مرا از افزونی نعمتهایت و

لا تخيبني من جزيل قسمك في هذه الليلة لاهل طاعتك و

و نومید مگردان مرا از بزرگ قسمتهایت در این شب که مر اهل طاعتت را و

اجعلني في جنة من شرار بريتك رب ان لم اكن من اهل

بگردان مرا در سپری از بدیهای آفریدگانت پروردگارا اگر نباشم من از اهل آن

ذلك فانت اهل الكرم والعفو والمغفرة وجد علي بما

پس تو از اهل کرم و گذشت و آمرزشی و جود کن بر من بآنچه

انت اهله لا بما استحقه فقد حسن ظني بك وتحقق رجائي

تو اهل آنی نه بآنچه من سزاوارم پس تحقیق نیکوست گمان من بتو و ثابت است امیدواریم

لك وعلقت نفسي بكرمك وانت ارحم الراحمين واكرم الاكرمين

مر ترا و آویخته است نفس خود را بکرم تو و تو مهربانترین رحم کنندگانی و کریمتر کریمانی

اللهم واخصص من كرمك بجزيل قسمك واعذني بعفوك

خدایا و مخصوص گردان از کرمت ببزرگ قسمتهایت و پناه ده مرا بعفوت

من عقوبتك واغفر لي الذنب الذي يحبس علي الخلق و

از عقوبتت و بیامرز برای من گناهی را که محبوس میکند بر من خوی را و

يضيق علي الرزق حتى اقوم بصالح رضاك وانعم بجزيل عطائك

تنگ میکند بر من روزی را تا اینکه بایستم بشایسته خوشنودی تو و انعام کن ببزرگ عطایت

واسعد بسابغ نعمائك فقد لذت بحرمك وتعرضت لكرمك

و نیکبخت گردم بکامل نعمتهایت پس تحقیق پناه آورده ام بحرم تو و در پیش آمده ام مر کرمت را

واستعذت بعفوك من عقوبتك وبحلمك من غضبك فجد

و پناه جسته ام بعفوت از عقوبت تو و ببردباریت از خشم تو پس جود کن

لي بما سألتك وانل ما التمست منك اسألك بك لا

برای من بآنچه درخواست کردم از تو و برسان آنچه را خواهش کردم از تو سؤال میکنم از تو بتو نه

بشيء هو اعظم منك (پس سجده کن) يا رب بيست مرتبه يا الله

بچیزی که باشد او بزرگتر از تو ای پروردگار ای خدای

هفت مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله هفت مرتبه ما شاء الله لا قوة

نیست حرکت و توانائی مگر بخدا آنچه خواست خدا نیست توانائی

إلّا بالله ده مرتبه لا قوة إلّا بالله ده مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس هر
حاجت خود را از خدا بطلبد بحق خدا قسم که اگر بعدد قطرات
باران حاجت بطلبد خدا از برای او برآورد بکرم و فضل خود
و بروایتی دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید إلهي لِتَعَرَّضَ لَكَ فِي هٰذَا
یا رب محمد و هفت مرتبه بگوید پس بگوید خدا فراپیش آمدند برای تو در این

اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ الْقَاصِدُونَ وَأَمَّلَ فَضْلَكَ وَ
شب فراپیش آیندگان و آهنگ کردند ترا آهنگ کنندگان و طمع کردند فضل ترا و

مَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ وَلَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَجَوَائِزُ وَ
نیکویی ترا طلب کنندگان و مر تراست در این شب عطاها و جایزه‌ها و

عَطَايَا وَمَوَاهِبُ تَمُنُّ بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا
عطاها و بخششها که منت می نهی بانها بر هر که خواهی از بندگانت و منع میکنی آنها

مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَا أَنَا ذَا عَبْدُكَ الْفَقِيرُ
کسیکه پیشی نگرفته اورا عنایت از جانب تو و اینک منم بنده تو نیازمند

إِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ
بسوی تو امیدوارنده فضل تو و نیکویی تو پس اگر باشی تو ای آقای من

تَفَضَّلْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدْتَ
که فضل کرده باشی تو در این شب بر احدی از آفریدگانت و برگزیده باشی

عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
بر او بعطیه از مهربانیت پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ
که پاکیزگانند پاکانند بهترینند فاضلانند و ببخش بر من بنعمت

وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
و احسانت ای پروردگار عالمیان و رحمت فرست بر محمد که آخر پیغمبرانست

وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا إِنَّ اللهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ
و آل او که پاکیزگانند و درود فرست درود فرستادنی بدرستیکه خدای ستوده بزرگوارست خدایا

إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا
بدرستیکه من میخوانم ترا چنانکه امر کرده پس اجابت کن برای من چنانکه وعده کرده بدرستیکه تو خلاف

تُخْلِفُ الْمِيعَادَ مؤلف گوید که این دعا بسیار خوبست و از دعاهای این شب است
نمیکنی وعده را
اما ظاهرا جزو عمل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت
امام محمد باقر ع روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول ص نازل شد و گفت یا محمد امت خود را
امر کن که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
سوره قل هو الله احد بخوانند پس بسجده روند و در سجده بگویند اللهم لک سجد سوادی و خیالی
و بیاضی یا عظیم کل عظیم اغفر لی الذنب العظیم فانه لا یغفر غیرک یا عظیم پس هر که این عمل را بجا
آورد محو کند خدا از او هفتاد و دو هزار گناه را و مثل آن حسنه در نامه عمل او بنویسد و محو کند از
پدر و مادرش هفتاد هزار گناه را و نماز دیگر نماز زینب که عامه و خاصه از حضرت رسول ص روایت کرده اند
انحضرت فرمود که شب نیمه شعبان در خواب بودم که جبرئیل بر من نازل شد و گفت ای محمد آیا بخواب میروی
در این شب گفتم این شب کدام شب است گفت شب نیمه شعبان است پس برخیز برخاستم و برد مرا بسوی قبرستان بقیع و گفت
سر بلند کن بسوی آسمانها بدرستیکه این شبی است که درهای آسمانها در این شب گشوده میشود یعنی درهای
رحمت و درهای خوشنودی خدا و درهای آمرزش گناهان و درهای فضل و احسان و درهای توبه و درگاه
نعمت و درگاه جود و بخشش و می آمرزد خدا از بندگان در این شب بعدد موهای چهارپایان و نیمهای
ایشان یا محمد هر که احیا کند این شب را بگفتن الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا الله و الحمد لله
و نماز کردن و قران خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفار کردن بهشت را خوابگاه او
باشد و گناهان گذشته و آینده او آمرزیده میشود یا محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت
بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند چون از همه فارغ شود ده مرتبه
آیة الکرسی و ده مرتبه فاتحه و ده مرتبه سبحان الله بگوید خدا صد گناه کبیره هلاک کننده او را بیامرزد و بعدد
هر سوره و تسبیحی قصری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند در حق صد نفر از
اهل خانه او و خویشان او و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران
اینماه و ثواب عبادت کنندگان اینماه را باو عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم شود
پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن امت خود را که احیا کنند او را و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت
ان بدرستیکه این شب بسیار شریف است یا محمد چون من نزد تو میامدم جمیع ملائکه آسمانها پاهای
خود را جفت کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی ایستاده بودند و بعضی در رکوع بودند
و بعضی در سجود و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی بتکبیر و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار یا محمد
بدرستیکه خدا در این شب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و می آمرزد هر مؤمن را که بنماز

ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول یاد خدا باشد و این شبیست که هر که دعا کند البته دعایش مستجاب باشد و هر که سؤال کند عطا کرده میشود و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محروم کسیست که از خیر این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند نمیرد دل او در روزیکه دلها همه از ترس مرده باشد و نمیرد تا آنکه صد ملک را ببیند که سی از آن ملک او را بیمنکه (؟) الهی سی نفر ایشان بشارت دهند او را به بهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میداشتند و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او استغفار میکردند در ساعات شب و روز و ده نفر که او را حفظ میکردند از شر دشمنان و منقولست که

حضرت رسول در این شب این دعا را میخواندند اللّهمّ اقسم لنا من خشیتک ما یحول بیننا و

خدایا قسمت کن از برای ما از ترسیدن از تو چیزی که حایل گردد میان ما و

بین معصیتک و من طاعتک ما تبلّغنا به رضوانک و من

میان نافرمانی تو و از طاعت تو چیزی که برسانی ما را بواسطهٔ آن بخوشنودی خود و از

الیقین ما یهوّن علینا به مصیبات الدّنیا اللّهمّ امتعنا

یقین آنچه که آسان شود بر ما بسبب آن مصیبتهای دنیا خدایا بهره ور دار ما را

باسماعنا و ابصارنا و قوّتنا ما احییتنا واجعلها الوارث

بگوشهای ما و چشمهای ما و توانائی ما را که زنده داری ما را و بگردانی ما را ارث برنده

منّا واجعل ثارنا علی من ظلمنا وانصرنا علی من عادانا

از ما و بگردان خونخواهی ما را بر آنانکه ستم کردند و یاری ده ما را بر آنانکه دشمنی کردند

ولا تجعل مصیبتنا فی دیننا ولا تجعل الدّنیا اکبر همّنا و

و مگردان مصیبت ما را در دین ما و مگردان دنیا را بزرگتر اندوه ما و

لا مبلغ علمنا ولا تسلّط علینا من لا یرحمنا برحمتک یا ارحم

نه منتهای علم ما و مسلط مکن بر ما کسی را که رحم نکند بر ما برحمتت ای بهترین

الرّاحمین و این دعای جامع کاملست و متضمن جمیع مطالب دنیا و آخرتست و چون دعای کمیل بن زیاد که از خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین است و بهترین دعاها و از دعاهای این شب است و در وقتها دیگر نیز منقول گردیده با ترجمه آن ایراد مینمائیم تا در وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فایده اش

تمام تر و نفعش عظیمتر باشد بدانکه سید جلیل ابن طاوس در کتاب اقبال روایت کرده است که کمیل ابن زیاد گفت روزی با مولای خود در مسجد بصره نشسته بودم و شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که آن شب را بعبادت احیا کند و دعای حضرت خضر را در آن شب بخواند البته دعای او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل مراجعت نمود شب بخدمت رفتم چون مرا دید فرمود که بجهة کار آمدی ای کمیل گفتم یا امیر المؤمنین بطلب دعای خضر آمدم فرمود بنشین ای کمیل چون این دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در هر ماهی یکبار یا در هر سالی یکمرتبه یا در عمری یکمرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود و یاری کرده شوی و البته آمرزیده شوی ای کمیل طول صحبت و خدمت تو موجب آنست که تو را باینچنین نعمتی و کرامتی ممتاز و سرافراز کردانم پس گفت بنویس

و دعا را تلقین نمود بسم الله الرّحمن الرّحیم

من نمود دعا اللّهمّ انّی اسئلک برحمتک الّتی وسعت کلّ شیء و بقوّتک

این است

خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم از تو برحمت تو که فرا گرفته هر چیز را و بتوانائی تو

الّتی قهرت بها کلّ شیء و خضع لها کلّ شیء و ذلّ لها

که مقهور گردانیده بآن هر چیز را و فروتنی نموده مر آن را هر چیز و پست شده بآن

کلّ شیء و بجبروتک الّتی غلبت بها کلّ شیء و بعزّتک الّتی

هر چیز و بجبروت تو که غالب شده بدان هر چیز را و بعزت تو که

لا یقوم لها شیء و بعظمتک الّتی ملأت کلّ شیء و بسلطانک

نتواند ایستاد مر آن را هر چیز و بعظمت تو که پر کرده هر چیز و بسلطنت تو

الّذی علا کلّ شیء و بوجهک الباقی بعد فناء کلّ شیء

که برتر آمده هر چیز را و بذات تو که باقیست پس از نیست شدن هر چیز

و باسمائک الّتی ملأت ارکان کلّ شیء و بعلمک الّذی

و بنامهای تو که پر گردانیده رکنهای هر چیز را و بدانش تو که

احاط بکلّ شیء و بنور وجهک الّذی اضاء له کلّ شیء یا

احاطه کرده هر چیز و بنور ذات تو که روشن شده برای آن هر چیز ای

نور یا قدّوس یا اوّل الاوّلین و یا آخر الآخرین اللّهمّ

نور ای ... ای اول اولان و ای آخر آخران خدایا

اغفر لی الذّنوب الّتی تهتک العصم اللّهمّ اغفر لی الذّنوب

بیامرز برای من گناهانی را که بدرد پرده عصمت را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را

الّتي تنزل النّقم اللّهمّ اغفر لي الذّنوب الّتي تغيّر النّعم اللّهمّ

که فرو میاورد عذاب را خدایا بیامرز برای من گناهانی را که تغییر میدهد نعمتها را خدایا

اغفر لي الذّنوب الّتي تحبس الدّعاء اللّهمّ اغفر لي الذّنوب

بیامرز برای من گناهانی را که نگاه میدارد دعا را خدایا بیامرز برای من گناهانی را

الّتي تنزل البلاء اللّهمّ اغفر لي الذّنوب الّتي تقطع الرّجاء

که فرود میاورد بلا را خدایا بیامرز برای من گناهانی را که میبرد امیدداری

اللّهمّ اغفر لي كلّ ذنب اذنبته وكلّ خطيئة اخطأتها

خدایا بیامرز برای من هر گناهی که مرتکب شده‌ام آنرا و هر خطائی که کرده‌ام آنرا

اللّهمّ انّي اتقرّب اليك بذكرك واستشفع بك الى نفسك

خدایا بدرستیکه من نزدیکی میجویم بسوی تو بیاد کردن تو و طلب شفاعت میکنم بتو بسوی خودت

واسئلك بجودك ان تدنيني من قربك وان توزعني شكرك

و درخواست میکنم بجود تو اینکه نزدیک گردانی مرا از قرب خود و اینکه توفیق دهی مرا سپاس خود

وان تلهمني ذكرك اللّهمّ انّي اسئلك سؤال خاضع متذلّل

و اینکه الهام کنی مرا یاد کردنت خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم درخواست کردن فروتن خوار

خاشع ان تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك راضيا قانعا

باخشوع اینکه مسامحه کنی با من و رحم کنی مرا و گردانی مرا بقسمت خود خشنود با قناعت

وفي جميع الاحوال متواضعا اللّهمّ واسئلك سؤال من

و در همه حالها تواضع کننده خدایا و درخواست میکنم درخواست کردن کسیکه

اشتدّت فاقته وانزل بك عند الشّدائد حاجته وعظم

سخت گشته درماندگی او و فرود آورده بتو در نزد سختیها حاجتش را و بزرگست

فيما عندك رغبته اللّهمّ عظم سلطانك وعلا مكانك

در آنچه نزد تست رغبت او خدایا بزرگست سلطنت تو و بلندست مکان تو

وخفي مكرك وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك

و پنهانست مکر تو و آشکارست امر تو و غالبست قهر تو و روانست قدرت تو

ولا يمكن الفرار من حكومتك اللّهمّ لا اجد لذنوبي غافرا

و ممکن نیست گریختن از حکومت تو خدایا نمی یابم برای گناهانم آمرزنده

ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدّلا

و نه برای زشتیهای خودم پوشاننده و نه برای چیزی از کردارم که زشتست بخوبی بدل کننده

غيرك لا اله الّا انت سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرّأت بجهلي

بجز تو نیست خدائی مگر تو پاکی یاد میکنم ترا و ستایش ترا ستم کردم نفس خود را و جرئت کردم بنادانی

وسكنت الى قديم ذكرك لي ومنّك عليّ اللّهمّ مولاي كم

و اعتماد کردم بسوی دیرینه یاد کردنت مرا و منت تو بر من خدایا ای آقای من چه بسیار

من قبيح سترته وكم من فادح من البلاء اقلته وكم من عثار

از بدیها که پوشیدی آنرا و چه بسیار از گران از بلا که برطرف کردی آنرا و چه بسیار از لغزشها

وقيته وكم من مكروه دفعته وكم من ثناء جميل لست اهلا

که نگاهداری کردی او را و چه بسیار از مکروه که دفع کردی او را و چه بسیار از ثنای نیکو که نیستم سزاوار

له نشرته اللّهمّ عظم بلائي وافرط بي سوء حالي وقصرت

مر آنرا پراکنده کردی آنرا خدایا بزرگست بلای من و افراط کرده بمن بدی حالم و کوتاه است

بي اعمالي وقعدت بي اغلالي وحبسني عن نفعي بعد

بمن کردارهایم و زمینگیر کرده مرا بندهایم و محبوس کرده مرا از سودم دوری

امالي وخدعتني الدّنيا بغرورها ونفسي بجنايتها و

آرزوهایم و فریب داد مرا دنیا بفریفتن خودش و نفس من بجنایتش و

مطالي يا سيّدي فاسئلك بعزّتك ان لا يحجب عنك دعائي

... ای آقای من پس درخواست میکنم بعزت تو اینکه محجوب نگردانی از خودت خواندنم

سوء عملي وفعالي ولا تفضحني بخفيّ ما اطّلعت عليه

بدی کردارم و کارم و رسوا نگردانی مرا به پنهان آنچه مطلع گشته بر او

من سرّي ولا تعاجلني بالعقوبة على ما عملته في خلواتي

از پنهان من و شتاب نکنی بعقوبت بر آنچه کرده‌ام آنرا در خلوتهایم

من سوء فعلي واساءتي ودوام تفريطي وجهالتي وكثرة

از بدی کردارم و بد کردنم و همیشه تقصیر کردنم و نادانیم و بسیاری

شهواتي وغفلتي وكن اللّهمّ بعزّتك لي في الاحوال كلّها

خواهشهایم و غفلتم و بوده باش خدایا بعزتت برای من در احوالها همه آن

رؤفا وعلی فی جمیع الامور عطوفا الهی وربی من لی غیرک
مهربان و بر من در همه کارها مهربان خدایمن و پروردگار من کیست مرا جز تو

اسئله کشف ضری والنظر فی امری الهی وربی ومولای
که خواهم از او برداشتن زیان خود را و نگریستن در کارم خدایمن و پروردگار من و آقای من

اجریت علی حکما اتبعت فیه هوی نفسی ولم احترس فیه من
روان کردی بر من حکمی را که پیروی کردم در آن خواهش نفس خود را و نگاهبانی نکردم در آن از

تزیین عدوی فغرنی بما اهوی واسعده علی ذلک القضاء
آراستن دشمنم پس فریب داد مرا بانچه خواست و یاری کرد او را بر این قضا

فتجاوزت بما جری علی من ذلک بعض حدودک وخالفت
پس در گذشتم بانچه جاری شد بر من از این پاره احکام ترا و مخالفت کردم

بعض اوامرک فلک الحمد علی فی جمیع ذلک ولا حجة لی فیما
پاره فرمانهای ترا پس مر ترا است ستایش بر من در همه این و نیست حجتی مرا در انچه

جری علی فیه قضاؤک والزمنی فیه حکمک وبلاؤک وقد
جاری شد بر من در آن حکم تو و الزام کرد مرا در آن حکم تو و آزمودن تو و بدرستیکه

اتیتک یا الهی بعد تقصیری واسرافی علی نفسی معتذرا
آمدم ترا ای خدای من پس از تقصیر کردنم و گذشتنم از حد بر نفس خود عذر خواه

نادما منکسرا مستقیلا مستغفرا منیبا مقرا مذعنا معترفا
پشیمان شکسته عفو خواهنده آمرزش خواهنده بازگشت کنان اقرار کننده اذعان نماینده اعتراف کننده

لا اجد مفرا مما کان منی ولا مفزعا اتوجه الیه فی امری
نمی‌یابم گریزگاهی از انچه باشد از من و نه پناهگاهی که رو آورم بسوی آن در کارم

غیر قبولک عذری وادخالک ایای فی سعة من رحمتک
جز پذیرفتن تو عذر مرا و در آوردن تو مرا در فراخی از رحمت خود

اللهم فاقبل عذری وارحم شدة ضری وفکنی من شد
خدایا پس بپذیر عذر مرا و رحم کن سختی و بدحالی مرا و رها کن مرا از سختی

وثاقی یا رب ارحم ضعف بدنی ورقة جلدی ودقة عظمی
بند من ای پروردگار من رحم کن ناتوانی بدنم را و نازکی پوستم را و باریکی استخوانم را

یا من بدء خلقی وذکری وتربیتی وبری وتغذیتی هبنی
ای کسیکه ابتدا کرد آفرینش مرا و یاد کردن مرا و پروریدن مرا و نیکوئی مرا و غذا دادن مرا ببخش مرا

لابتداء کرمک وسالف برک بی یا الهی وسیدی وربی اتراک
بجهت ابتدای کرمت و گذشته نیکوئیت بمن ای خدایمن و آقای من و پروردگار من آیا می‌بینی

معذبی بنارک بعد توحیدک وبعد ما انطوی علیه قلبی
عذاب کننده من با آتشت پس از یگانه دانستن تو و پس از آنکه پیچیده بر او دل من

من معرفتک ولهج به لسانی من ذکرک واعتقده ضمیری من
از شناختن تو و شکفته شده بدان زبان من از یاد تو و اعتقاد کردن آن را ضمیر من از

حبک وبعد صدق اعترافی ودعائی خاضعا لربوبیتک
دوستی تو و بعد از راستی اعتراف من و خواندنم درحالیکه فروتنی کننده‌ام مر پروردگاری ترا

یا مولای هیهات انت اکرم من ان تضیع من ربیته او تبعد
ای مولای من دور است تو کریمتری از اینکه ضایع نمائی کسیرا که پروردی او را یا دور گردانی

من ادنیته او تشرد من آویته او تسلم الی البلاء من کفیته
کسیرا که نزدیک ساختی او را یا پراکنده کنی کسیرا که جا دادی او را یا روان کنی بسوی بلا کسیرا که کفایت نمودی

ورحمته ولیت شعری یا الهی وسیدی ومولای اتسلط النار
و رحم کردی و کاش دانستمی ای خدایمن و آقای من و مولای من آیا مسلط گردانی آتش را

علی وجوه خرت لعظمتک ساجدة وعلی السن نطقت
بر رویهائیکه در افتاده‌اند بجهت بزرگی تو سجده کننده و بر زبانهائیکه گویا شده‌اند

بتوحیدک صادقة وبشکرک مادحة وعلی قلوب اعترفت
بتوحید تو براستی و بسپاس تو مدح گویان و بر دلهائیکه اعتراف نمودند

بالهیتک محققة وعلی ضمائر حوت من العلم بک حتی صارت
بخدائیت از روی تحقیق و بر ضمیرهائیکه پر است از دانش بتو تا گردیده‌اند

خاشعة وعلی جوارح سعت الی اوطان تعبدک طائعة و
با خشوع و بر اعضائیکه رفته‌اند بسوی وطنهای پرستیدن تو فرمانبردار و

اشارت باستغفارک مذعنة ما هکذا الظن بک ولا اخبرنا بفضلک
اشاره کرده بباز گشت بتو از راه اعتقاد نیست چنین گمان بتو و نه خبر داده‌اند ما را بفضل تو

عنك يا كريم يا رب وانت تعلم ضعفي عن قليل من بلاء الدنيا
وعقوباتها وما يجري فيها من المكاره على اهلها على ان
ذلك بلاء ومكروه قليل مكثه يسير بقاؤه قصير مدته فكيف
احتمالي لبلاء الآخرة وجليل وقوع المكاره فيها وهو بلاء
تطول مدته ويدوم مقامه ولا يخفف عن اهله لانه لا
يكون الا عن غضبك وانتقامك وسخطك وهذا ما لا
تقوم له السموات والارض يا سيدي فكيف بي وانا عبدك الضعيف
الذليل الحقير المسكين المستكين يا الهي وربي وسيدي
ومولاي لاي الامور اليك اشكو ولما منها اضج وابكي لاليم
العذاب وشدته ام لطول البلاء ومدته فلئن صيرتني في
العقوبات مع اعدائك وجمعت بيني وبين اهل بلائك و
فرقت بيني وبين احبائك واوليائك فهبني يا الهي
وسيدي ومولاي وربي صبرت على عذابك فكيف

اصبر على فراقك وهبني صبرت على حر نارك فكيف اصبر عن
النظر الى كرامتك ام كيف اسكن في النار ورجائي عفوك
فبعزتك يا سيدي ومولاي اقسم صادقا لئن تركتني ناطقا
لاضجن اليك بين اهلها ضجيج الآملين ولاصرخن اليك
صراخ المستصرخين ولابكين عليك بكاء الفاقدين و
لانادينك اين كنت يا ولي المؤمنين يا غاية آمال العارفين
يا غياث المستغيثين يا حبيب قلوب الصادقين ويا اله
العالمين افتراك سبحانك يا الهي وبحمدك تسمع فيها صوت
عبد مسلم سجن فيها بمخالفته وذاق طعم عذابها بمعصيته
وحبس بين اطباقها بجرمه وجريرته وهو يضج اليك ضجيج
مؤمل لرحمتك ويناديك بلسان اهل توحيدك و
يتوسل اليك بربوبيتك يا مولاي فكيف يبقى في العذاب
وهو يرجو ما سلف من حلمك ورأفتك ورحمتك ام كيف

تولّها النار وهو يأمل فضلك ورحمتك أم كيف تحرقه لهيبها
وانت تسمع صوته وترى مكانه أم كيف يشتمل عليه زفيرها و
انت تعلم ضعفه أم كيف يتغلغل بين أطباقها وانت تعلم
صدقه أم كيف تزجره زبانيتها وهو يناديك يا ربه أم
كيف يرجو فضلك في عتقه منها فتتركه فيها هيهات ما ذلك
الظن بك ولا المعروف من فضلك ولا مشبه لما عاملت
به الموحدين من برّك واحسانك فباليقين أقطع لولا
ما حكمت به من تعذيب جاحديك وقضيت به من
اخلاد معانديك لجعلت النار كلها برداً وسلاماً وما
كانت لأحد فيها مقرّاً ولا مقاماً لكنك تقدست أسماؤك
أقسمت أن تملأها من الكافرين من الجنة والناس أجمعين
وان تخلد فيها المعاندين وانت جل ثناؤك قلت مبتدئاً
وتطوّلت بالانعام متكرماً أفمن كان مؤمناً كمن كان

فاسقاً لا يستوون الهي وسيدي فأسئلك بالقدرة التي
قدّرتها وبالقضية التي حتمتها وحكمتها وغلبت من عليه
أجريتها أن تهب لي في هذه الليلة وفي هذه الساعة كل
جرم أجرمته وكل ذنب أذنبته وكل قبيح أسررته وكل
جهل عملته كتمته أو أعلنته أخفيته أو أظهرته وكل
سيئة أمرت باثباتها الكرام الكاتبين الذين وكلتهم
بحفظ ما يكون مني وجعلتهم شهوداً عليّ مع جوارحي
وكنت انت الرقيب عليّ من ورائهم والشاهد لما خفي
عنهم وبرحمتك أخفيته وبفضلك سترته وان توفّر
حظي من كل خير تنزله أو احسان تفضله أو برّ تنشره أو
رزق تبسطه أو ذنب تغفره أو خطاء تستره يا رب يا رب
يا رب يا الهي وسيدي ومولاي ومالك رقي يا من بيده
ناصيتي يا عليماً بضري ومسكنتي يا خبيراً بفقري و

فاقتي يا ربّ يا ربّ يا ربّ اسئلك بحقك وقدسك

واعظم صفاتك واسمائك ان تجعل اوقاتي في الليل و

النهار بذكرك معمورة وبخدمتك موصولة واعمالي

عندك مقبولة حتى تكون اعمالي واورادي كلها وردا

واحدا وحالي في خدمتك سرمدا يا سيدي يا من عليه معولي

يا من اليه شكوت احوالي يا ربّ يا ربّ يا ربّ قوّ على

خدمتك جوارحي واشدد على العزيمة جوانحي وهب لي

الجد في خشيتك والدوام في الاتصال بخدمتك حتى اسرح

اليك في ميادين السابقين واسرع اليك في المبادرين

واشتاق الى قربك في المشتاقين وادنو منك دنو

المخلصين واخافك مخافة الموقنين واجتمع في جوارك

مع المؤمنين اللهم ومن ارادني بسوء فارده ومن كادني

فكده واجعلني من احسن عبادك نصيبا عندك

واقربهم منزلة منك واخصهم زلفة لديك فانه لا ينال

ذلك الا بفضلك وجد لي بجودك واعطف علي بمجدك

واحفظني برحمتك واجعل لساني بذكرك لهجا وقلبي

بحبك متيما ومنّ علي بحسن اجابتك واقلني عثرتي واغفر

لي زلتي فانك قضيت على عبادك بعبادتك وامرتهم

بدعائك وضمنت لهم الاجابة فاليك يا ربّ نصبت

وجهي واليك يا ربّ مددت يدي فبعزتك استجب لي

دعائي وبلغني مناي ولا تقطع من فضلك رجائي واكفني

شر الجن والانس من اعدائي يا سريع الرضا اغفر لمن لا

يملك الا الدعاء فانك فعال لما تشاء يا من اسمه دواء و

ذكره شفاء وطاعته غنى ارحم من راس ماله الرجاء و

سلاحه البكاء يا سابغ النعم يا دافع النقم يا نور المستوحشين

في الظلم يا عالما لا يعلم صل على محمد وآل محمد وافعل بي

خير سبيلا ومن كل ما لا تحب مانعا يا ارحم الراحمين

خوبی راهی و از هر چه که دوست نمیداری باز دارنده ای بهترین رحم کنندگان

ومن عفى عنى وعما خلوت به من السيئات يا من لم يؤاخذني

و ای کسیکه درگذشته از من و از انچه در خلوت کرده ام از گناهان ای کسیکه نگرفته است مرا

بارتكاب المعاصي عفوك عفوك عفوك يا كريم الهي وعظتني

بمرتکب شدن معصیتها میخواهم عفو ترا عفو ترا عفو ترا ای کریم ای خدای من پند دادی مرا

فلم اتعظ وزجرتني عن محارمك فلم انزجر فما عذري فاعف

پس پند نگرفتم و زجر کردی مرا از حرامهایت پس منزجر نشدم پس چیست عذر من پس درگذر

عني يا كريم عفوك عفوك اللهم اني اسئلك الراحة عند

از من ای کریم عفو تو عفو تو خدایا بدرستیکه سوال میکنم از تو راحت را نزد

الموت والعفو عند الحساب عظم الذنب من عبدك

مرگ و گذشت از نزد محاسبه بزرگست گناه از بنده تو

فليحسن العفو من عندك يا اهل التقوى ويا اهل المغفرة

پس نیکو [illegible] باید از نزد تو ای سزاوار پرهیزکاری و ای سزاوار امرزیدن

عفوك عفوك اللهم اني عبدك بن عبدك بن امتك ضعيف

عفو تو عفو تو خدایا بدرستیکه من بنده توام پسر بنده تو پسر کنیز تو ناتوان

فقير الى رحمتك وانت منزل الغنى والبركة على العباد

حاجتمند بسوی رحمت تو و توئی فرو فرستنده بی نیازی و برکت بر بندگان

قاهر مقتدر احصيت اعمالهم وقسمت ارزاقهم وجعلتهم

غالب توانا شمرده تو کردارشانرا و قسمت کرده روزیهای ایشانرا و گردانیده

مختلفة السنتهم والوانهم خلقا من بعد خلق لا يعلم العباد

مختلف زبانهاشانرا و رنگهاشانرا افرینشی از پس افرینشی نمیدانند بندگان

علمك ولا يقدر العباد قدرك وكلنا فقراء الى رحمتك

علم ترا و قادر نیستند بندگان قدرت ترا و ما همه محتاجیم بسوی رحمت تو

فلا تصرف عني وجهك واجعلني من صالح خلقك

پس بر مگردان از من رویت را و بگردان مرا از شایسته افریدگانت

ما انت اهله وصلى الله على رسوله والائمة الميامين من

انچه را توئی سزاوار ان و رحمت کناد خدا بر فرستاده او و امامان پیشوایان از

اله وسلم تسليما كثيرا كثيرا

ال او و درود دهاد درودی بسیار بسیار

فصل در اعمال بقیه ماه شعبانست از حضرت امام رضا منقول است که هر که سه روز از اخر ماه شعبان را روزه بدارد و بماه رمضان وصل کند خدا ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه اخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا رفتم حضرت فرمودند که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه اخر انست پس تدارک و تلافی کن در انچه از اینماه باقی مانده است تقصیرهائی که در ایام گذشته اینماه کرده و بر تو باد که رو اوری بر انچه برای تو نافع است ای بود را خرف و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قران مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا انکه چون ماه مبارک رمضان در اید خالص کرده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود امانت و حقی مگر انکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه مگر انکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده مگر انکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و اشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه اینماه این دعا را اللهم ان لم تكن غفرت لنا فيما مضى من شعبان فاغفر لنا فيما بقي منه بدرستیکه حقتعالی در اینماه ازاد میگرداند بنده ها بسیار از اتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و بسند بسیار معتبر منقولست که حضرت صادق در شب اخر شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا را میخواندند

اللهم ان هذا الشهر المبارك الذي انزلت

خداوندا بدرستیکه این ماه با برکت انچنانیست که فرو فرستادی

فيه القران وجعلته هدى للناس وبينات من الهدى

در او قران و گردانیدی انرا هدایت برای مردمان و حجتها از هدایت

والفرقان قد حضر فسلمنا فيه وسلمه لنا وتسلمه منا

و فرقان بتحقیق حاضر امده پس سلامت دار ما را در ان و بسلامت دار انرا برای ما و تسلم دار او را برای ما

في يسر منك وعافية يا من اخذ القليل وشكر الكثير

در اسانی از جانب تو و عافیت ای کسیکه میگیرد اندک را و جزا میدهد بسیار را

اقبل مني اليسير اللهم اني اسئلك ان تجعل لي الى كل

بپذیر از من اندک را خداوندا بدرستیکه من درخواست میکنم از تو اینکه بگردانی برای من بسوی هر

في العمل والامل والقضاء والقدر الهي ابقني خير البقاء و

در کار و آرزوها و قضا و قدر خدایا باقی دار مرا بهتر بقا و

وافني خير الفناء على موالاة اوليائك ومعاداة اعدائك

و میرانی مرا بهترین فنایی بر دوستی کردن با دوستانت و دشمنی نمودن با دشمنانت

والرغبة اليك والرهبة منك والخشوع والوفاء والتسليم

و میل کردن بسوی تو و ترسیدن از تو و فروتنی کردن و وفا نمودن و گردن نهادن

لك والتصديق بكتابك واتباع سنة رسولك اللهم

مر تو را و تصدیق کتابت را و پیروی نمودن سنت پیغمبرت را خداوندا

ما كان في قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط او فرح

هرچه باشد در دل من از شک یا ریبت یا جحود یا نومیدی یا فرح

او بذخ او بطر او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او نفاق

یا سرکشی یا کبر یا خیلاء یا ریا یا سمعه یا دشمنی یا نفاق

او كفر او فسوق او عصيان او عظمة او شيء لا تحب

یا کفر یا فسق یا نافرمانی یا بزرگی یا چیزیکه دوست نداری تو

فاسئلك يا رب ان تبدلني مكانه ايمانا بوعدك ووفاء

پس درخواست میکنم از تو ای پروردگارم اینکه بدل کنی مرا بجای آن ایمانی بوعده تو و وفا

بعهدك ورضا بقضائك وزهدا في الدنيا ورغبة فيما

بعهد تو و [illegible] بقضای تو و زهد در دنیا و میل نمودن در آنچه

عندك واثرة وطمانينة وتوبة نصوحا اسئلك ذلك

نزد تست و همواری و آرامی و بازگشت نیکو درخواست میکنم این را

يا رب العالمين الهي انت من حلمك تعصى فكانك لم تر من

ای پروردگار عالمیان خداوندا تو از بردباریت معصیت کرده میشوی گویا تو ندیدی از

كرمك وجودك تطاع فكانك لم تعص وانا ومن لم يعصك

کرم تو و جودت فرمانبرده میشوی پس گویا عصیان کرده نشدی و من و هرکه نافرمانی تو نکرده

سكان ارضك فكن علينا بالفضل جوادا وبالخير

ساکنان زمین توایم پس باش بر ما بفضل بخشنده و بخیر

عوادا يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد واله صلوة دائمة

بازگرداننده ای بهترین رحم کنندگان و رحمت فرستد خدا بر محمد و آل او رحمتی همیشه که

لا تحصى ولا تعد ولا يقدر قدرها غيرك يا ارحم الراحمين

شمرده نشود و شماره در نیاید و اندازه نتوان کرد اندازه او را بجز تو ای بهترین رحم کنندگان

واما نمازهای مخصوص بشبها که باسانید معتبره وارد شده است و علما ذکر کرده اند **شب اول** صد رکعت با حمد و توحید یکمرتبه و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه سوره حمد **شب دوم** پنجاه رکعت با حمد و توحید و معوذتین هر یک یکمرتبه **سیم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهارم** چهل رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **هفتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید **هشتم** دو رکعت در رکعت اول حمد و آیه آمن الرسول تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در دوم حمد و آیه قل انما انا بشر و پانزده مرتبه توحید **نهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذا جاء نصر الله **دهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیة الکرسی و سوره انا اعطیناک الکوثر سه مرتبه **یازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و قل یا ایها الکافرون ده مرتبه **دوازدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره الهیکم التکاثر **سیزدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره والتین **چهاردهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه سوره والعصر **پانزدهم** چهار رکعت در میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه یا رب اغفر لنا و ده مرتبه یا رب ارحمنا و ده مرتبه یا رب تب علینا و بیست و یکمرتبه توحید و ده مرتبه سبحان الذی یحیی الموتی و یمیت الاحیاء وهو علی کل شیء قدیر **شانزدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و آیة الکرسی و پانزده مرتبه توحید **هفدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد و یکمرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار **هیجدهم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه توحید **نوزدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجمرتبه آیه قل اللهم مالک الملک **بیستم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سوره اذا جاء نصر الله **بیست و یکم** هشت رکعت در هر رکعت یکمرتبه

توحید و معوذتین **بیست و دویم** دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه قل یا ایها الکافرون
و پانزده مرتبه توحید **بیست و سیم** سی رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره اذا زلزلت
بیست و چهارم دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه الهیکم التکاثر **بیست و ششم**
دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه آمن الرسول **بیست و هفتم** دو رکعت در هر
رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی **بیست و هشتم** چهار رکعت در هر
رکعت حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین **بیست و نهم** ده رکعت در هر رکعت حمد
یک مرتبه و هر یک از الهیکم التکاثر و توحید و معوذتین ده مرتبه **سی ام** دو رکعت در
هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی
محمد و آل محمد **باب سیم** در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک رمضان است و در آن هشت فصل است

فصل اول در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید دانست که ماه رمضان ماه خداوند
عالمیان و بهترین ماهها است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا روایت کرده اند
که حضرت رسول در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند که ایها الناس بدرستیکه رو کرده
است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهیست که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین
روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهایش بهترین ساعتها است و ماهیست که خوانده شده اید
در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح
دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعای شما در آن مستجاب است
پس سؤال کنید از پروردگار خود بنیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق
دهد شما را از برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدرستیکه شقی و بد
عاقبت کسیست که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی
شما در این ماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود
و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه
نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز
دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان
مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود
و بلند کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا در وقت نمازهای خود زیرا که وقت نمازها

بهترین ساعتها است نظر میکند خدا در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید
ایشان را هر گاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشان را هر گاه او را ندا کنند و مستجاب میکند
هر گاه او را دعا کنند ای گروه مردمان بدرستیکه جانهای شما در گرو کردهای شما است پس آزاد
کنید آنها را بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گران بار است از گناهان شما پس سبک
گردانید آنها را بطول دادن سجدهها در این ماه و بدانید که خدا سوگند یاد کرده است بعزت و
جلال خود که عذاب نکند نماز گذارندگان و سجده کنندگان این ماه را و نترساند ایشان را باتش جهنم
در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار نماید روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد
بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول
الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمودند که بپرهیزید از آتش جهنم بافطار دادن روزهداران اگرچه
اگرچه بنصف دانه خرما باشد و اگرچه بیک شربت آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد بکسیکه
که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در این ماه نیکو گرداند بر صراط
آسان گذرد در روزیکه قدمها در آن بلغزد و هر که سبک کند در این ماه خدمت غلام
و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را آسان کند و هر که در این ماه شر خود را از مردم باز دارد
حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه یتیم بیپدری را گرامی دارد خدا او را
در قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را
برحمت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود را از خویشان خود بکند خدا در قیامت
قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در
این ماه نماز واجبی ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای
دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات بر من و آل من بفرستد خدا سنگین گرداند
ترازوی عمل او را در روزیکه ترازوی اعمال سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن
در این ماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد یا ایها الناس
بدرستیکه درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی
شما نبندد و درهای جهنم در این ماه بسته است پس از خدا سؤال کنید که بر روی شما نگشاید و شیاطین
در این ماه غل میکنند پس سؤال کنید از خدا که هرگز مسلط نگرداند و ایضا از حضرت امیر
المؤمنین منقولست که در ماه رمضان خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس این ماهی است که
خدا او را بر سایر ماهها فضیلت و زیادتی داده است مانند فضیلت ما اهلبیت بر سایر

مردم و در اینماه گشاده میشود درهای آسمان و درهای بهشت و درهای رحمت و بسته
میشود درهای جهنم و در اینماه شنیده میشود نداهای مؤمنان و مستجاب میگردد دعا
های ایشان و رحم میکند گریه های ایشان را و در اینماه شبی هست که در آن شب ملائکه از آسمان
بزمین میایند و سلام میکنند بر مردان و زنان روزه دار بر حضرت پروردگار خود تا طلوع
صبح و آن شب قدر است که خدا مقدر کرده است در آن شب ولایت و امامت مرا پیش از آن که
آدم را خلق کند بدو هزار سال و عبادت آن شب بهتر است از عبادت هزار ماه و روزه روز آن
بهتر است از روزه هزار ماه ایها الناس بدرستیکه آفتابهای ماه رمضان و ماههای آن
طالع میشوند بر مردان و زنان روزه دار با رحمت و اینماه شما مانند ماههای دیگر نیست و روز
هایش بهترین روزها و شبهایش بهترین شبها است و دیوان و شیاطین در اینماه غل کرده
و در زندان اند و زیاد میکند خدا در اینماه روزیها و عمرها را و مینویسد و مقدر میگرداند در اینماه
حاجیان بیت الله و در اینماه خدا رو میکند بسوی اهل ایمان با آمرزش و غفران و رحمت
روزی و خوشنودی خداوند جزا دهنده ای روزه دار پس تدبیر کار خود بکن بدرستیکه در این
ماه مهمان پروردگار خودی نظر کن و تامل نما که چگونه خواهی بود در شب خود و روز خود
چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خویش نظر کن که شبها
در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رود ماه و گناهان تو بر تو
باقی مانده باشد پس در هنگامیکه روزه داران مزدهای خود را بگیرند تو از جمله
زیانکاران باشی و در وقتیکه بکرامتهای خود فایض گردند تو از محرومان باشی و در
روزیکه سعادتمند گردند بمجاورت دوستان پروردگار تو از جمله رانده شدها باشی
ای روزه دار اگر ترا آقای تو از درگاه خود بیرون گرداند بکدام درگاه رو خواهی آورد و اگر
محروم گرداند ترا پروردگار بزرگ کی ترا روزی خواهد داد و اگر او ترا خوار کند کی ترا گرامی
خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند کی ترا عزیز گرداند و اگر او ترا واگذارد کی ترا یاری خواهد
کرد و اگر او ترا ببندگی قبول نکند ببندگی کدام خدا را اختیار میکنی و اگر او لغزشها و گناهان
ترا نیامرزد کی خواهد داشت برای آمرزش گناهان خود و اگر خود را اگر تو واجب
گرداند از تو طلب نماید چه جواب برابر خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجوی بسوی خدا بتلاوت کردن
کتاب خدا در شبها و روزهای اینماه زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت او را قبول میکنند
و در روز قیامت شفاعت میکند از برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس بالا میروند بدرجات بهشت

بعد تلاوت نمایند قرآن ای روزه دار بشارت باد ترا که هر نفسی که در اینماه میکشی ثواب تسبیح
در نامه عمل تو بنویسند و خواب تو در اینماه عبادت است و طاعت تو در اینماه مقبول است و گناهان تو در اینماه
آمرزیده است و دعاهای شما بدعا در اینماه شنیده شده است و بمناجات و رازی که با خدا میگوئی بر تو
رحم میکند بدرستیکه شنیدم از حبیب خود حضرت رسول که خداوند عالمیان در هر شب از
شبهای ماه مبارک رمضان آزاد کرده هاست از آتش جهنم که عدد ایشان را بغیر از خدا کسی نمیداند
چون شب آخر ماه میشود در آن شب میآمرزد مثل آنچه در جمیع ماه آمرزیده است و ایضا فرمود
که هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است نگاه
دارد بهشت البته او را واجب گردد و هر که در اینماه روزه دارد و در هیچ شبی از شبهای آن
بحرام افطار نکند البته داخل بهشت شود پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید کائنات
که فرمود که بهترین اوصیا پیغمبران در بهترین ماهها شهید خواهد شد گفتم بهترین ماهها
کدام است و بهترین اوصیا کیست فرمود بهترین ماهها ماه رمضان است و بهترین اوصیا توئی یا علی
گفتم یا رسول الله البته این واقع خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بدرستیکه بر انگیخته میشود
بدبخت ترین امت من جفت پی کننده ناقه صالح و ضربتی بر سر تو خواهد زد که ریش تو از خون
سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند پس حضرت از منبر برآمد و ایضا از حضرت
رسول منقول است بسندهای معتبر که فرمود ایها الناس هر که وارد شود برا و ماه رمضان پس
روزه دارد روزش را و بایستد بنماز و عبادت قدری از شب آن و نمازهای آنرا در اوقات
فضیلت بجا آورد و کوشش نماید در رفتن بنماز جمعه و بامداد بنماز عید آن حاضر شود پس دریافته
خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز میگردد بجایزه های بسیار و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای
خدا مانند بخششهای بندگان نیست **فصل دوم** در بیان حقیقت روزه است و آنچه
در آن معتبر است بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را میشکند از طلوع
صبح تا بر طرف شدن سرخی از جانب مشرق بنا بر مشهور و یا پنهان شدن قرص آفتاب یعنی بر طرف
شدن شعاع آن از کوهها و عمارات بنا بر قول اول احوط است و باید قصد قربت باید که بداند
آنچه را که ترا نیت تواند کرد و چون در میان علما اختلاف بسیار هست در آنها اگر قصد کند
ترک همه را از برای رضای خدا ظاهرا کافی باشد اما بهتر آنست که آنچه متیقن باشد وجوب ترک آنها
قصد کند ترک آنها را بعنوان وجوب و آنچه خلافی باشد قصد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه
در غیر مکروه باشد قصد ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع محرمات را ضم کند بهتر است

واما انها که واجب است ترک انها کردن اول و دویم خوردن چیزی و اشامیدن است و
چیزیکه خوردنی و اشامیدنی ان متعارف و معتاد باشد در این خلافی نیست که مبطل صوم است و موجب
قضا و کفاره هر دو میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد باشد مانند انکه در
دماغ و گوش بچکاند چیزی را و بحلق داخل شود محل خلافست یعنی خلافست در خوردن و
اشامیدن چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن و اشامیدن انها مانند سنگ و چوب و خاک و
گیاهها و اب فشرده شده از گیاههای غیر معتاد و اظهر انست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب
از ان واجبست و احوط انستکه اگر بکند قضا و کفاره بعمل اورد سیم جماع کردن در قبل
زنست مطلقا خواه انزال بشود خواه نه و فعل ان موجب قضا و کفاره است بی خلاف و جماع کردن در
دبر زن هرگاه انزال بشود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور انست
که جماع در دبر زن بدون انزال نیز مبطل صوم است و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل
نمیدانند و اول اقوی است چهارم باقی ماندن بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی انستکه
مبطلست و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل ندانسته اند و بعضی قضای تنها را واجب
دانسته اند و احوط انستکه اگر زن حایض پاک شود پیش از صبح غسل بکند و اگر نکند احوط
انست بعد از صبح غسل بکند و ان روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند و اگر جنب را غسل ممکن نشد
احوط انستکه تیمم بکند و تیمم نشکند تا صبح شود و خواب اول از جنابت در حالیکه نیت
غسلکردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد جایز است و مشهور انستکه اگر تا صبح
بیدار نشود قضای ان روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و ان احوطست و مشهور
انستکه اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل کردن نداشته باشد بر او قضا و کفاره لازم است
و این احوطست اگر چه در دلیلش سخنی هست و مشهور در خواب دویم وجوب قضاست و این قول
قویست بلکه خلافی در ان ظاهر نیست و جمعی از اصحاب را اعتقاد انستکه در خواب سیم جنب هرگاه
بصبح رسد قضا و کفاره هر دو واجبست و اقوی عدم وجوب کفاره است و بعضی از متاخرین را
اعتقاد انستکه خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد مرحوم
فقیر اختیار نموده و این احوطست بلکه خالی از قوت نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه
مبارک رمضان نیز خلافست که ایا باید صبح را پاک دریابد یا نه و حق اینست که در قضای
ماه رمضان صبح نباید جنب باشد و در غیر قضا احوط انستکه اگر صبح طاهر نباشد و واجب معین
نباشد ان روز را روزه ندارد و اگر معین باشد ان روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند اما اگر عمدا

کرده باشد دور نیست که کفاره در کار نباشد و اگر بدهد احوطست و در روزه سنت اگر بر
جنابت عمدا بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت روزه بکند بگمان فقیر روزه اش صحیح
است و در واجب معین اگر عمدا نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت کند مشهور انستکه روزه اش
باطلست و قضا میکند و کفاره واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت
میتواند کرد و بعد از زوال خلافست و بعضی در واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند اگرچه قضای
ماه رمضان باشد و در روزه سنت خلافی نیست که اگر در شب نیت نکرده باشد و مفطری بعمل نیاورده
باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافست و بعضی گفته اند که تا نزدیک شام نیت میتواند
کرد و جمعی از محققین علما باین قائلند و نزد فقیر اقوی است و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت نمیتواند
کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام روز را میابد و اگر بعد از
زوال نیت کند ثواب روزه بعد از نیت تا شام را میابد پنجم رسانیدن غبار غلیظ است
بحلق و بعضی انرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضای تنها و بگمان فقیر مبطل نیست و احوط
رعایت مشهور است و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار غلیظ دود غلیظ و بخار
غلیظ را که از ان اجزا منفصل شود چون دود تنور و بخار دیگ و اظهر عدم بطلانست و احوط
اجتنابست حتی از دود دنبا کو ششم استمنا است یعنی طلب بیرون امدن منی کردن با حصول ان
و موجب قضا و کفاره است و مشهور انستکه هرگاه ملامسه و ملاعبه کند و انزال شود روزه باطل
میشود و قضا و کفاره لازم است و بعضی در این تامل نموده اند خصوصا وقتیکه نسبت بحلال
خود باشد و عادت او انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است مطلقا و در نظر کردن
بزن حلال یا حرام یا صدا او را شنیدن یا بخیال تخیل در اوردن هرگاه باعث امدن منی شود و
قصد انزال نداشته باشد و بان معتاد نباشد خلافست و اظهر عدم وجوب قضا و کفاره است
هفتم قی کردنست عمدا و اکثر موجب قضای تنها میدانند و بعضی قضا و کفاره هر دو را
واجب میدانند و بعضی هیچ یک را واجب نمیدانند و مسئله مشکلست و وجوب قضا تنها خالی از
قوت نیست و مشهور انستکه هرگاه قی بی اختیار اید بر او قضائی نیست و بعضی قضا را واجب
دانسته اند و این ضعیف است هشتم حقنه است و بعضی موجب قضا و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی
موجب قضای تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچیک ندانسته اند و بعضی حقنه مایع را موجب
قضا دانسته اند و حقنه جامد را مانند شیاف مکروه دانسته اند و بعضی مطلقا مکروه دانسته اند
و این قول اقوی است و احوط انستکه بدون ضرورت حقنه بمایع نکند و اگر بکند قضا بکند

واشهر و اقوی آنستکه چکانیدن دوا در گوش موجب فساد صوم نمیشود و سعوط در بینی هرگاه
تعدّی بحلق نکند ایضا اقوی آنستکه جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر بحلق
برسد احوط اجتنابست ششم دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است
بانکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقع بگوید بلکه کسیکه اهلیت مسئله گفتن نداشته
باشد و مسئله بگوید در حرمت آن شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا و کفاره میدانند
و بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوت نیست و احوط آنستکه اگر بکند قضا بکند
و کفاره بدهد هفتم سر فرو بردن در آبست و جمعی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی
قضای تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند
و اظهر حرمت است نه عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را فرو برد در آب
تا گردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط است و بعضی گفته اند که هرگاه
فرو برد منافذ سر را دفعة هرچند منابت بیرون باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط است
و احوط آنستکه در روزه سنت نیز سر را بآب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترک است
یازدهم بلغمیکه از سینه برآید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن علما را سه قولست اول جواز ابتلاع
آنچه بیرون میآید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر دوم جواز ابتلاع هر دو
قسم مادام که بدهن نرسد و تحریم ابتلاع هر دو هرگاه بدهن برسد سیم جواز کشیدن از سینه و عدم
جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که حکم بفساد کرده اند بعضی بقضای تنها حکم
کرده اند و بعضی کفاره را نیز واجب دانسته اند و بعضی بکفاره جمع قائل شده اند و گمان فقیر آنستکه هیچیک
لازم نمیشود اما احتیاط آنستکه بعد از آنکه بفضای دهن برسد فرو نبرد و از جمله مشهور میان
علما آنستکه مکروه است که زن روزه دار در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند که هرگاه تا گرده در
آب بنشیند قضا بر او لازمست و بعضی کفاره را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است و در
خاییدن کندر و مصطکی که اثر آن فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند
و اظهر جواز است و مشهور میان علما آنستکه اگر کسی گمان داشته باشد که شب باقیست بلکه
اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم
شود که صبح بوده است آنوقت که خورده یا آشامیده ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب
نیست و اگر ملاحظه نکرده خورده باشد قضا واجبست و کفاره واجب نیست و اگر کسی
مضمضه کند جهت وضوی نماز واجب و بی اختیار بحلقش فرو رود قضا بر او واجب نیست و اگر

جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجبست و اگر عبث مضمضه کند و آب بحلقش
فرو رود جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوطست و اظهر عدم وجوبست مطلقا و در روایتی وارد
شده است که بعد از مضمضه سه مرتبه آب دهن را بیندازد و این احوطست فصل ششم در سنتها
و آداب روزه است مکروه است روزه دار را بوسیدن زنان و دست بازی کردن ایشان مالیدن و دست
بازی کردن با ایشان و اقرب آنستکه کراهیت مخصوص بصورتیست که متحرک شهوت او باشد
و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروهست بچشم کشیدن چیزیکه از آن طعمی باشد که بحلق
برسد یا در آن مشکی باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن خون است از بدن که باعث ضعف
شود و در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکروه است
بوئیدن گلها خصوصا نرگس و بهتر آنست که مشک را هم نبوید و سایر بوهای خوش مکروه نیست
بلکه سنت است و از حضرت صادق منقول است که طیب تحفه صائم است و فرمود که هر روزه دار
که در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نشود و اشهر و اقوی آنستکه بوئیدن ادویه غلیظه
مفطر نیست و بعضی گفته اند که بوئیدن ادویه غلیظه که بجوف برسد موجب قضا و کفاره
میشود و احوط آنستکه بوی خوشی نباشد که بدماغ بالا رود و نبوید چنانچه در روایتی وارد شده است
و مکروهست که صائم جامه که ملاصق بدن است ترکند و مکروه است زن صائمه را که در آب بنشیند چنانچه
گذشت و از حضرت صادق منقولست که هرگاه روزه داری میباید که روزه دار باشد گوش تو و چشم تو و
موی تو و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات نیز و فرمود که باید روز روزه
تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضا از آنحضرت منقولست که روزه تنها همین از خوردن
و آشامیدن است تنها بلکه باید که در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ و بپوشانید
دیدههای خود را از حرام و با یکدیگر نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید
و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فخر مکنید و ستم مکنید و
بیخردی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت
و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افترا
و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت
بگردانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید
و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بادام دل آرام و خضوع و
خشوع و شکستگی و مذلت مانند بنده که از آقای خود ترسیده باشد از عذاب خدا و امیدوار

باشد رحمت و را و باید که پاک باشد از روزه دار دل تو از عیبها و باطن تو از جهلها و مکرها
و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوئی بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت
خود را خالص کردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حقتعالی نهی کرده است تو را از آن در
آشکار و پنهان و بترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن اوست در پنهان و آشکار و ببخشی
روح و بدن خود را بخدای عز و جل در ایام روزه خود و فارغ کردانی دل خود را از برای محبت او
و یاد او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا امر کرده است بان و خوانده است بسوی ان اگر
همه اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه
کم کنی و آنچه بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزه تو کم میشود از فضل ان و ثواب ان بدر
ستیکه پدرم گفت که رسول خدا شنید که زنی در روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت
طعام طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه که جاریه
خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست بدرستیکه حقتعالی روزه را حجاب کردانیده
است از سایر امور قبیحه از رفتار بد و گفتار بد چه بسیار کم است روزه داران و بسیار اند گرسنگی
کشندگان و حضرت امیر المؤمنین ع فرمود که چه بسیار روزه داری که او را بهره نیست بغیر از تشنگی
و گرسنگی و چه بسیار عبادت کننده که نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان
که بهتر است از بیداری و عبادت احمقان و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بی
خردانست زیرا که خواب مقربان چون بنیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود از جمله عبادات ایشانست
بلکه ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان محشور میکردند
و بر اسرار غیبیه و رؤیاهای صادقه مطلع میکردند و راهی از راههای قرب بر ایشان است و افطار خردمند
چون از راه دانائیست و بوجهیکه خدا خواسته است افطار مینمایند بهتر است از روزهای
احمقان که روزه را دستگاه خودفروشی کرده اند و ریا و عجب ممزوج میکردانند و بشرایط
صوم عمل نمیکنند فصل چهارم در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضانست سنت است
طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که
چون ماه هلال رمضان را دیدی اشاره بسوی هلال مکن و رو بقبله کن و دستها را بسوی خدا
بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو ربی و ربک الله رب العالمین اللهم اهله علینا بالامن
والایمان والسلامة والاسلام والمسارعة الی ما تحب وترضی اللهم بارک لنا فی شهرنا
هذا وارزقنا خیره وعونه واصرف عنا ضره وشره وبلاءه وفتنته و بهترین دعاها دعای

هلال صحیفه کامله است و ابن ابی عقیل دعا در رؤیت هلال ماه مبارک رمضان واجب دانسته است
الحمد لله الذی خلقنی وخلقک وقدر منازلک وجعلک مواقیت
سپاس مر خدا را که آفریده است مرا و آفریده تورا و مقدر کرده منزلهای ترا و کردانیده ترا وقتها
للناس اللهم اهله علینا اهلالا مبارکا اللهم ادخله علینا
برای مردمان خداوندا طلوع فرما بر ما طالع و ورودی با برکت خداوندا داخل کن او را بر ما
بالسلامة والاسلام والیقین والایمان والبر والتقوی
بسلامتی و اسلام و یقین و ایمان و نیکوئی و پرهیزکاری
والتوفیق لما تحب وترضی و در شب اول جماع کردن با حلال خود
و توفیق برای آنچه دوست داری و می پسندی سنت است و غسل در شب اول سنت است
و از حضرت صادق ع منقولست که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان در نهر جاری و بریزد کف آب
بر سر بهره دارد از طهارت معنوی تا ماه رمضان آینده و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب
اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن در آن سال باو نرسد و ایضا منقولست که چون ماه
رمضان داخل میشد حضرت صادق ع فرزندان خود را وصیت میفرمود که اهتمام کنید
و سعی نمائید در این ماه در عبادت که در این ماه روزیها قسمت میشود و اجلها و عمرها
نوشته میشود و حاجیان در این ماه مقدر میشوند که بحج بروند و در این ماه شبی هست
که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که بر شما باد در ماه رمضان
باستغفار و دعا بدرستیکه دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو میکند گناهان
شما را و زیارت حضرت امام حسین ع در شب اول ماه سنت است و از حضرت صادق ع
منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر زیارت آنحضرت
بکند گناهان او بریزد مانند برگ از درختان و از گناه بیرون آید مانند روزی که از
مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره خدا او را عطا فرماید و ایضا از آنحضرت منقولست
که هر که در هر شب این ماه سوره انا فتحنا در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ
گردد و در روایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک دو رکعت
نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال کند که خدا از او
کفایت شرور بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میترسد در این ماه و حفظ کند او را از
آنچه میترسد از بیماریها و دردها و نماز را نشسته میتوان کرد و سوره را از روی قرآن میتوان خواند

بد بنهاد ادر انسال از او دور کرداند و در حفظ خدا باشد تا سال اینده و در شب اول ماه رمضان
اول دعای صحیفهٔ کامله را بخواند که بهترین دعاها است و کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند
صحیح روایت کرده اند که از امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارك رمضان
اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را
بجهت رضای خدا و بی شائبهٔ اغراض فاسده و ریا بخواند در انسال باو نرسد فتنه و گمراهی و نه افتی که
ضرر رساند به بدن او و خدا حفظ کند او را از شر آنچه در انسال واقع میشود از بلاها

اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الَّذی دانَ لَهُ كُلُّ شَیْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ
خداوندا بدرستیکه من درخواست میکنم از تو بنام تو که پست گشته برای ان هر چیز و برحمت تو
الَّتی وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتی تَواضَعَ لَها كُلُّ شَیْءٍ وَبِعِزَّتِكَ
که فرو گرفت هر چیز را و ببزرگی تو که فروتنی نمود برای ان هر چیز و بعزت تو
الَّتی قَهَرَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتی خَضَعَ لَها كُلُّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ
که مغلوب نموده هر چیز را و بتوانائیت که خاضع شده برای ان هر چیز و ببزرگی تو
الَّتی غَلَبَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذی اَحاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ یا نُورُ
که غلبه نموده هر چیز را و بدانش تو که احاطه کرده بهمه چیز ای نور
یا قُدُّوسُ یا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ یا باقی بَعْدَ كُلِّ شَیْءٍ یا اَللّٰهُ یا
ای پاکیزه ای اولی که بوده پیش از همه چیز ای باقی که خواهی بود پس از همه چیز ای خدا ای
رَحْمٰنُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ
ای بخشنده رحمت کن بر محمد و بیامرز برایمن گناهانرا انچنانکه تغییر میدهد نعمتهارا و بیامرز
لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَقْطَعُ
مرا گناهانی که فرو میاورد نقمتهارا و بیامرز برایمن گناهانی که قطع میکند
الرَّجاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُدیلُ الْاَعْداءَ وَاغْفِرْ لِیَ
امیدواری را و بیامرز برایمن گناهانیرا که غالب میگرداند دشمنان را و بیامرز برایمن
الذُّنُوبَ الَّتی تَرُدُّ الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی یُسْتَحَقُّ
گناهانیرا که میگرداند دعا را و بیامرز برایمن گناهانیرا که سزاوار کرده میشود
بِها نُزُولُ الْبَلاءِ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَحْبِسُ غَیْثَ
بان فرود امدن بلا و بیامرز برایمن گناهانیرا که نگاه میدارد باران را

و اگر در شب اول ماه نیت روزهٔ تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت چنین کند
که فردا روزهٔ رمضان میدارم واجب قربة الی الله و در روز اول ماه سنتست غسل کند در اب
جاری و یک کف اب بر سر بریزد و از حضرت صادق منقولست که چون در اول سال چنین کند
بیمن کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد و ایضاً از انحضرت منقولست که هر که
در روز اول این ماه کفی از گلاب بروی بزند از خواری و پریشانی نجات یابد و اگر هر روز بکند در ان روز
ازین بلاها ایمن گردد و هر که یک کف گلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در انسال از مرض سر
سام ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی منقولست که هر که در اول هر ماه دو
رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دویم بعد
سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند بانچه میسر شود سلامتی انماه را خریده است و
در روز اول ماه این دعا سنتست اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنا
خدایا بتحقیق که حاضر گشت ماه رمضان و بتحقیق که واجب کردهٔ بر ما
صِیامَهُ وَاَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ هُدًی لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی
روزه انرا و فرو فرستادی در ان قرانرا راهنما برای مردمان و برهانها از هدایت
وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلی صِیامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا
و فرقان خدایا یاری ده مارا بر روزه داشتن ان و بپذیر انرا از ما و سالم دار از ما
وَسَلِّمْهُ لَنا فی یُسْرٍ مِنْكَ وَعافِیَةٍ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ
و سالم دار برای ما در اسانی از او و عافیت بدرستیکه بر هر چیز توانائی
وایضاً از حضرت صادق منقولست که چون ماه مبارك داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و اله این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضانَ اَللّٰهُمَّ
خدایا بدرستیکه بتحقیق داخل شد ماه رمضان خدایا
رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ الَّذی اَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی
پروردگارا ماه رمضان که فرو فرستادی در ان قران را و گردانیدی انرا برهانها از هدایت
وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ فَبارِكْ لَنا فی شَهْرِ رَمَضانَ وَاَعِنّا عَلی صِیامِهِ وَصَلَوتِهِ
و فرقان خداوندا پس برکت فرما برای ما در ماه رمضان و یاری ده مارا بر روزه داشتن ان و نماز
وَتَقَبَّلْهُ مِنّا وایضاً بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان یعنی روز اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دویم هر سوره که خواهد بخواند خدا جمیع
و بپذیر انرا از ما

السَّمٰاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطٰاءَ وَاغْفِرْ لِيَ

اسمانرا و بیامرز برایمن گناهانیرا که برمیدارد پرده را و بیامرز برایمن

الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنٰاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ

گناهانیرا که می شتاباند فنا را و بیامرز برایمن گناهانیرا که موجب میشود پشیمانیرا

وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَأَلْبِسْنِي دِرْعَكَ

و بیامرز برایمن گناهانیرا که میدرد عصمت را و بپوشان مرا زرهت را

الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا تُرٰامُ وَعٰافِنِي مِنْ شَرِّ مٰا أُحٰاذِرُ بِاللَّيْلِ وَ

که استوار است آنچنان زرهی که قصد کرده نمیشود و عافیت ده مرا از شر آنچه میترسم بشب و

النَّهٰارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوٰاتِ السَّبْعِ

روز در آینده سال من این سال خداوندا پروردگار اسمانهای هفت گانه

وَرَبَّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمٰا فِيهِنَّ وَمٰا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ

و پروردگار زمینهای هفتگانه و آنچه در آنهاست و آنچه میان آنهاست و پروردگار عرش

الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثٰانِي وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ

بزرگ و پروردگار سبع مثانی و قران بزرگ و پروردگار

إِسْرٰافِيلَ وَمِيكٰائِيلَ وَجَبْرَئِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

اسرافیل و میکائیل و جبرئیل و پروردگار محمد رحمت کناد خدا بر او

وَاٰلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخٰاتَمِ النَّبِيِّينَ أَسْئَلُكَ بِكَ وَبِمٰا

و ال او آقای پیغمبران و خاتم انبیا درخواست میکنم از تو بتو و بانچه

سَمَّيْتَ بِهِ يٰا عَظِيمُ أَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ

نامیده خود را ای بزرگ توئی آنکه عطا میکند بزرگ را و دفع میکند هر بدی را

وَتُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتُضٰاعِفُ مِنَ الْحَسَنٰاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ

و می بخشد هر بسیار را و مضاعف میکند از نیکیها باندک و به بسیار

وَتَفْعَلُ مٰا تَشٰاءُ يٰا قَدِيرُ يٰا اَللّٰهُ يٰا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ

و میکنی هرچه خواهی ای توانا ای خدا ای بخشنده رحمت فرست بر محمد و اهل

بَيْتِهِ وَأَلْبِسْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ سِتْرَكَ وَنَضِّرْ وَجْهِي

بیت او و بپوشان مرا در آینده سال من این سال پوشاندن تو و روشنی بخش روی مرا

بِنُورِكَ وَأَحِبَّنِي بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوٰانَكَ وَشَرِيفَ كَرٰامَتِكَ

بنور خودت و دوست بدار مرا بدوستیت و برسان مرا بخوشنودیت و شرف کرامت

وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مٰا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مٰا أَنْتَ

و بزرگ عطاییت و عطا کن مرا از بهتر چیزیکه نزد تو و از بهتر چیزیکه تو

مُعْطِيهِ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَأَلْبِسْنِي مَعَ ذٰلِكَ عٰافِيَتَكَ يٰا مَوْضِعَ

عطا کننده یکی از افریدگانت و بپوشان مرا با این عافیت خود را ای جایگاه

كُلِّ شَكْوٰى وَيٰا شٰاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى وَيٰا عٰالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيٰا دٰافِعَ

هر شکوه و ای گواه هر راز و ای دانای هر پنهان و ای دفع کننده

مٰا تَشٰاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يٰا كَرِيمَ الْعَفْوِ يٰا حَسَنَ التَّجٰاوُزِ تَوَفَّنِي

هرچه خواهی از بلا ای بزرگوار گذشت ای نیکو گذرنده بمیران مرا

عَلَى مِلَّةِ إِبْرٰاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ

بر ملت کیش ابراهیم و سرشت او و بر دین محمد رحمت خدا بر او و ال او

وَسُنَّتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفٰاةِ فَتَوَفَّنِي مُوٰالِياً لِأَوْلِيٰائِكَ مُعٰادِياً

و طریقه او و بر نیکوتر مردن پس بمیران مرا دوستدار مر دوستانت را و دشمن دارنده

لِأَعْدٰائِكَ اَللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنِي فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ

مر دشمنانت را بار الها و بر کنار دار مرا در این سال هر کاری یا گفتاری

أَوْ فِعْلٍ يُبٰاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي

یا کرداری را که دور میاندازد مرا از تو و بکش مرا بسوی هر کاری یا کرداری که نزدیک گرداند مرا

مِنْكَ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ يٰا أَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ

بتو در این سال ای بهترین رحم کنندگان و باز دار مرا از هر

عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي أَخٰافُ ضَرَرَ عٰاقِبَتِهِ وَأَخٰافُ

کار یا گفتار یا کردار که باشد از من که میترسم از زیان عاقبت آن و میترسم

مَقْتَكَ إِيّٰايَ عَلَيْهِ حِذٰاراً أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ

از دشمنی تو مرا بر آن از ترسیدن اینکه بگردانی روی بزرگواریت را

عَنِّي فَأَسْتَوْجِبَ بِهِ نَقْصاً مِنْ حَظٍّ لِي عِنْدَكَ يٰا رَؤُوفُ

از من پس سزاوار شوم بسبب آن کاهیدنی را از بهره که باشد مرا نزد تو ای مهربان

يا رحيم اللهم اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك و
اي بخشاينده الها بگردان مرا در آينده سال من اين سال در نگاهداشتن و
في جوارك وفي كنفك وجللني ستر عافيتك وهب لي كرامتك
در همسايگي تو و در پناه تو و بپوشان مرا پوشش عافيت خود و ببخش مرا كرامتت را
عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك اللهم اجعلني
بزرگست پناه تو و بزرگست ثناي تو و نيست خدائي غير تو خدايا بگردان مرا
تابعا لصالح من مضى من اوليائك والحقني بهم واجعلني
پيرو براي شايسته كسانيكه گذشته اند از دوستانت و بپيوند مرا بايشان و بگردان مرا
مسلما لمن قال بالصدق عليك منهم واعوذ بك اللهم ان
گردن نهنده مر آنكه گفت براستي بر تو از ايشان و پناه ميبرم بتو خدايا از اينكه
تحيط بي خطيئتي وظلمي واسرافي على نفسي واتباعي لهواي
احاطه كند بمن گناه من و ستم من و اسراف كنم بر نفس خود و پيروي كردم مر خواهش خود را
واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني وبين رحمتك
و مشغول گردم مر شهوتهاي خود را پس حايل شود اين ميان من و ميان رحمت تو و
ورضوانك فاكون منسيا عندك متعرضا لسخطك و
و خوشنودي تو پس باشم فراموش شده نزد تو پيش آينده مر خشمت را و
نقمتك اللهم وفقني لكل عمل صالح ترضى به عني وقربني
و نقمتت را خدايا توفيق ده مرا براي هر كار شايسته كه خوشنود گردي بآن از من و نزديك گردان مرا
اليك زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمدا صلى الله عليه
بسوي خودت نزديك شدني خدايا همچنانكه كفايت كردي پيغمبرت را محمد را رحمت كناد خدا بر او
واله هول عدوه وفرجت همه وكشفت غمه وصدقته
و آل او از ترس دشمنش و برداشتي اندوه او را و رفع نمودي غم او را و راست ساختي براي او
وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبذلك فاكفني
وعده ات را و بجاي آوردي براي او عهدت را خدايا بمثل اين كفايت كن مرا
هول هذه السنة وآفاتها واسقامها وفتنتها وشرورها
ترس اين سال و آفات او را و ناخوشيهاي آنرا و فتنه اش را و بديهاش را

واحزانها وضيق المعاش فيها وبلغني برحمتك كمال
و اندوه هايش را و تنگي معاش در آنرا و برسان مرا برحمت خود كمال
العافية بتمام دوام النعمة عندي الى منتهى اجلي اسئلك
عافيت بتمام هميشگي نعمت در نزد من تا نهايت اجل من درخواست ميكنم ترا
سؤال من اساء وظلم واستكان واعترف واسئلك ان
درخواست كسيكه بد كرده و ستم كرده و زاري نموده و اعتراف نموده و درخواست ميكنم ترا اينكه
تغفر لي ما مضى من الذنوب التي حصرتها حفظتك و
بيامرزي مرا آنچه پيش بوده از گناهان كه شمرده اند آنها را حافظان تو و
احصتها كرام ملائكتك علي وان تعصمني الهي من
شمرده اند از گراميان فرشتگان تو بر من و اينكه نگهداري كني مرا اي خداي من از
الذنوب فيما بقي من عمري الى منتهى اجلي يا الله يا رحمن يا
گناهان در آنچه باقيست از زندگاني من تا نهايت مردن من اي خدا اي بخشنده اي
رحيم صل على محمد واهل بيت محمد واتني كل ما
مهربان رحمت فرست بر محمد و اهل بيت محمد و بده مرا هر آنچه
سئلتك ورغبت اليك فيه فانك امرتني بالدعاء
درخواست نمودم از تو و رغبت نمودم بسوي تو در آن پس بدرستيكه تو فرموده مرا بخواندن
وتكفلت لي بالاجابة يا ارحم الراحمين
و ضامن گشته مرا باجابت كردن اي بهترين رحم كنندگان

فصل يجهر در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارك رمضان

است از حضرت صادق و كاظم منقول است كه بعد از هر نماز ماه مبارك رمضان اين دعا را بخوانند
يا علي يا عظيم يا غفور يا رحيم انت
اي بلند مرتبه اي بزرگوار اي آمرزگار اي مهربان توئي
الرب العظيم الذي ليس كمثله شيء وهو السميع البصير
پروردگار بزرگي كه نيست مانند او هيچ چيز و او شنواي بيناست
وهذا شهر عظمته وكرمته وشرفته وفضلته على
و اين ماهيست كه بزرگ ساختي آنرا و گرامي كردي آنرا و بلندي دادي آنرا و افزوني نهادي آنرا بر
الشهور وهو الشهر الذي فرضت صيامه علي وهو شهر
ماهها و آنست ماهي كه واجب كردي روزه داشتن آنرا بر من و او ماه

رَمَضانَ الَّذی اُنزِلَ فیهِ القُرآنُ هُدیً لِلنّاسِ وَ بَیِّناتٍ

رمضانیست که فرو فرستادی در آن قرآن را راهنما برای مردمان و برهانها

مِنَ الهُدی وَ الفُرقانِ وَ جَعَلتَ فیهِ لَیلَةَ القَدرِ وَ جَعَلتَها

از هدایت و جداکننده حق از باطل و گردانیدی در آن شب قدر را و گردانیدی او را

خَیراً مِن اَلفِ شَهرٍ فَیا ذَا المَنِّ وَ لا یُمَنُّ عَلَیکَ مُنَّ عَلَیَّ

بهتر از هزار ماه پس ای خداوند بخشش و منت نهاده نشود بر تو منت نه بر من

بِفَکاکِ رَقَبَتی مِنَ النّارِ فیمَن تَمُنُّ عَلَیهِ وَ اَدخِلنِی الجَنَّةَ

برهانیدن گردنم از آتش در کسیکه منت گذارده بر او و در آور مرا در بهشت

بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ و دعای بسیار خوبیست که در ایام شب یکمرتبه خودش خوانده شود و بسند صحیح منقول

برحمت خود ای بهترین رحم کنندگان است که هر که در هر شب ماه مبارک این دعا را

بخواند گناه چهل ساله او امرزیده شود اَللّهُمَّ رَبَّ شَهرِ رَمَضانَ الَّذی اَنزَلتَ فیهِ القُرآنَ

خدایا پروردگار ماه رمضان که فرو فرستادی در آن قرآن را

وَ افتَرَضتَ عَلی عِبادِکَ فیهِ الصِّیامَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

و واجب کرده بر بندگانت در آن ماه روزه را رحمت فرست بر محمد و آل محمد

وَ ارزُقنی حَجَّ بَیتِکَ الحَرامِ فی عامی هذا وَ فی کُلِّ عامٍ وَ اغفِر

و روزی کن مرا حج خانه ات را که محترمست در این سال این و در هر سال و بیامرز

لی تِلکَ الذُّنوبَ العِظامَ فَاِنَّهُ لا یَغفِرُها غَیرُکَ یا رَحمنُ یا عَلّامُ

برای من این گناهان بزرگ را پس بدرستیکه نیامرزد آنها را بجز تو ای بخشنده ای دانا

و ایضا هزار مرتبه سوره انا انزلناه سنت خواندن و صد مرتبه سوره حم دخان اگر میسر شود

و در سحور خوردن در سحر هر شب ماه مبارک مستحبست و از حضرت رسول منقولست

که حقتعالی و ملائکه صلوات میفرستند برانها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند

پس سحور بخورید اگر چه بجلت الخرما و یکشربت آب باشد و بهترین سحور قاروت است

و خرما و ایضا فرمود که سحور بخورید اگر چه بجرعه آبی باشد و خدا صلوات و رحمت می

فرستد بر سحور خورندگان و از حضرت صادق منقولست که هر که سوره انا انزلناه را در

وقت سحور خوردن و در وقت افطار بخواند و در ما بین این دو حالت بمیرد ثواب کسی

داشته باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود غلطیده باشد و گفته اند

که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و از اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و

هم چنین کسیکه میداند و قصد دارد که فردا روزه میگیرد و انیت خدا میگیرد بس است و اما اداب

افطار سنت است که اول نماز شام را بکند و بعد از آن افطار کند مگر انکه جمعی انتظار او

برند یا انکه گرسنگی و تشنگی بر او غالب باشد که مانع حضور قلب او باشد در نماز

در ابند و صورت افطار را مفید داشتن بهتر است و در وقت سوره انا انزلناه خواندن

سنت است چنانچه دانستی و از حضرت رسول منقولست که هر که در وقت افطار بگوید

یا عَظیمُ یا عَظیمُ اَنتَ اِلهی لا اِلهَ لی غَیرُکَ اِغفِر لِیَ الذَّنبَ العَظیمَ اِنَّهُ لا یَغفِرُ الذَّنبَ العَظیمَ

اِلّا العَظیمُ از گناهان بیرون اید مانند روزیکه از مادر متولد شده است و از حضرت امام

حسن منقولست که هر روزه دار را در وقت افطار دعا مستجاب هست پس باید که در لقمه

اول بگوید بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ یا واسِعَ المَغفِرَةِ اِغفِر لی و در حدیث معتبر دیگر از

حضرت امام موسی منقولست که در وقت افطار بگو اَللّهُمَّ لَکَ صُمتُ وَ عَلی رِزقِکَ

اَفطَرتُ وَ عَلَیکَ تَوَکَّلتُ تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کسی را که در این روز روزه داشته

است و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیرالمؤمنین در وقت افطار بدین ذکر مومنیت الله

و چون افطار میکردند میگفتند اَللّهُمَّ لَکَ صُمنا وَ عَلی رِزقِکَ اَفطَرنا فَتَقَبَّل مِنّا اِنَّکَ

اَنتَ السَّمیعُ العَلیمُ و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت رسالت پناه افطار

میکردند بر خرما و اب یا بر رطب و اب و در حدیث معتبر دیگر منقولست که انحضرت در وقت

افطار ابتدا بحلوا مینمودند و اگر نمییافتند بنبات یا قند یا خرما افطار میکردند و

اگر حاضر نبود باب نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند که اب نیم گرم پاک میکند معده

و فوت میدهد حد فرا و بینائی را زیاد میکند و گناهان را میشوید و عروق را ساکن میکرداند صفرا

غالب را فرو مینشاند و قطع میکند بلغم را و اطفای حرارت میکند و صداع را برطرف میکند

و ایضا از حضرت رسول منقولست که هر که بر خرمای حلالی افطار کند ثواب نمازش چهار

صد برابر مضاعف کرددد و از حضرت صادق منقول است که افطار کردن باب گناهان دل را میشوید

و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیرالمؤمنین دوست میداشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت

امام رضا منقولستکه هر که در وقت افطار یک کرده نان تصدق کند بر مسکینی خدا

گناهان او را بیامرزد و ثواب یک بنده ازاد کردن از فرزندان اسمعیل در نامه عمل او نوشته

شود و بهترین اعمال در روزها و شبهای این ماه تلاوت قرانست و بسیار باید خواند چون قران

در این ماه نازل شده است و در حدیثست که هر چیزی را بهاریست و بهار قران ماه مبارک رمضانست

ودر ماههای دیگر هر ماهی یکختم سنت است واقلش شش روز است ودر ماه مبارک در هر
سه روز یک ختم سنت است واگر هر روزی یک ختم تواند کرد خوبست ودر حدیث است که بعضی از
ائمه صلوات الله علیهم در این ماه چهل ختم وزیاده میکردند واگر هر ختمی ثوابش را بروح مقدس یکی از
ائمه ورسول خدا وفاطمه زهرا صلوات الله علیهم هدیه کند ثوابش مضاعف میگردد وصلوات بر محمد
وال محمد بسیار باید فرستاد واستغفار باید کرد ولا اله الا الله بسیار باید گفت ونافلهای شب و
روز را نباید ترک کرد ودر شبهای طاق این ماه غسل سنت است خصوصا شب اول و پانزدهم و هفدهم
و نوزدهم و بیست ویکم و بیست وسیم ودر دهه آخر در شبهای جفت نیز غسل سنت است
خصوصا شب آخر ودر روایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل مستحب است وبسند
معتبر از حضرت صاحب الامر عليه السلام منقول است که بشیعیان نوشتند که در هر شب ماه مبارک این دعا
بخوانند که دعای این ماه را میشنوند وبرای صاحبش استغفار میکنند دعا این ملائکه

اللهم اني افتتح الثناء بحمدك وانت مسدد للصواب بمنك
وايقنت انك انت ارحم الراحمين في موضع العفو والرحمة
واشد المعاقبين في النكال والنقمة واعظم المتجبرين في
موضع الكبرياء والعظمة اللهم اذنت لي في دعائك و
مسئلتك فاسمع يا سميع مدحتي واجب يا رحيم دعوتي
واقل يا غفور عثرتي فكم يا الهي من كربة قد فرجتها و
هموم قد كشفتها وعثرة قد اقلتها ورحمة قد نشرتها
وحلقة بلاء قد فككتها الحمد لله الذي لم يتخذ

صاحبة ولا ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن
له ولي من الذل وكبره تكبيرا الحمد لله بجميع محامده
كلها على جميع نعمه كلها الحمد لله الذي لا مضاد له في
ملكه ولا منازع له في امره الحمد لله الذي لا شريك له
في خلقه ولا شبيه له في عظمته الحمد لله الفاشي في
الخلق حمده الظاهر بالكرم مجده الباسط بالجود يده
الذي لا تنقص خزائنه ولا تزيده كثرة العطاء الا جودا
وكرما انه هو العزيز الوهاب اللهم اني اسئلك
قليلا من كثير مع حاجة بي اليه عظيمة وغناك عنه قديم
وهو عندي كثير وهو عليك سهل يسير اللهم ان عفوك
عن ذنبي وتجاوزك عن خطيئتي وصفحك عن ظلمي وسترك
على قبيح عملي وحلمك عن كثير جرمي عند ما كان من خطائي
وعمدي اطمعني في ان اسئلك ما لا استوجبه منك

الذي رزقتني من رحمتك وأريتني من قدرتك وعرّفتني

که روزی کردی مرا از رحمت خود و نمودی مرا از قدرت خود و شناسا کردی مرا

من إجابتك فصرت أدعوك آمناً وأسألك مستأنساً

از اجابت کردنت پس گردیدم که بخوانم ترا ایمن و بخواهم ترا انس گیرنده

لا خائفاً ولا وجلاً مدلاً عليك فيما قصدت فيه إليك

نه ترسنده و نه ترسناک خواهشمند ناز کننده بر تو در آنچه قصد کردم در آن بسوی تو

فإن أبطأ عني عتبت بجهلي عليك ولعل الذي أبطأ عني

پس اگر درنگ کرد از من عتاب کردم بنادانیم بر تو و شاید آنچه درنگ کرد از من

هو خير لي لعلمك بعاقبة الأمور فلم أر مولى كريماً أصبر

او بهتر است مرا بجهت دانائی تو بسرانجام کارها پس ندیدم آقائی بزرگواری شکیباتر

على عبد لئيم منك علي يا رب إنك تدعوني فأولي عنك

بر بنده لئیم از تو بر من ای پروردگارم بدرستیکه تو میخوانی مرا پس رو میگردانم از تو

وتتحبب إلي فأتبغض إليك وتتودد إلي فلا أقبل منك

و دوستی میکنی بسوی من پس دشمنی میکنم بسوی تو و دوستانه میکنی بسوی من پس رو نمیاورم بتو

كأن لي التطول عليك فلم يمنعك ذلك من الرحمة بي و

گویا مرا است انعام بر تو پس باز نداشت ترا این از رحم کردن بمن و

الإحسان إلي والتفضل علي بجودك وكرمك فارحم

نیکوئی کردن بسوی من و تفضل کردن بر من بجود تو و کرمت پس رحم کن

عبدك الجاهل وجد عليه بفضل إحسانك إنك جواد

بنده ات که نادان است و جود کن بر او بافزونی احسانت بدرستیکه تو جود کننده

كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخر الرياح فالق

بزرگواری ستایش مر خدایرا که مالک پادشاهی است روان سازنده کشتیهاست رام کننده بادها شکافنده

الإصباح ديان الدين رب العالمين الحمد لله على حلمه

صبحها حاکم روز قیامت پروردگار جهانیان ستایش مر خدایرا بر بردباریش

بعد علمه والحمد لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول

پس از دانشش و ستایش مر خدایرا بر گذشت او بعد از توانائیش و ستایش مر خدایرا بر درازی

أناته في غضبه وهو قادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق

انائیش در غضب او و او تواناست بر آنچه اراده کند ستایش مر خدایرا آفریننده خلق است

باسط الرزق فالق الإصباح ذي الجلال والإكرام والفضل

گستراننده روزی است شکافنده صبح است خداوند بزرگواری و کرم است و فضل

والإنعام الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك

و انعام که دور است پس دیده نمیشود و نزدیک است پس حاضر است راز گفتن بزرگوار است

وتعالى الحمد لله الذي ليس له منازع يعادله ولا شبيه

و بلند مرتبه ستایش مر خدایرا که نیست مر او را نزاع کننده که برابری کند مر او را و نه مانندی

يشاكله ولا ظهير يعاضده قهر بعزته الأعزاء وتواضع

که شبیه شود او را و نه پشتی که قوت دهد او را مقهور ساخته بعزت خود عزیزان را و فروتنی نمود

لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي

مر بزرگیش را بزرگان پس رسیده است بسبب توانائی او بهر چه خواسته ستایش مر خدایرا که

يجيبني حين أناديه ويستر علي كل عورة وأنا أعصيه

اجابت کند مرا هنگامیکه میخوانم او را و پوشانید بر من هر بدی را و من نافرمانی میکنم او را و

ويعظم النعمة علي فلا أجازيه فكم من موهبة هنيئة قد

بزرگ میکند نعمت را بر من پس مکافات نمیکنم او را پس چه بسیار از انعام گوارنده بتحقیق

أعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد أراني

عطا فرمود مرا و بزرگ ترسناک که کفایت کرده مرا و خوشحالی نیکو که نموده است مرا

فأثني عليه حامداً وأذكره مسبحاً الحمد لله الذي لا يهتك

پس ثنا میگویم بر او ستایش کننده و یاد میکنم تسبیح کننده ستایش مر خدایرا که پاره کرده نمیشود

حجابه ولا يغلق بابه ولا يرد سائله ولا يخيب آمله الحمد

پرده او و بسته نشود درش و رانده نشود خواهنده اش و نومید نمیشود امیدوارش ستایش

لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين ويرفع المستضعفين

مر خدایرا که ایمن کند ترسندگان را و برهاند شایستگان را و برمیدارد ناتوانان را

ويضع المستكبرين ويهلك ملوكاً ويستخلف آخرين والحمد لله

و پست میکند گردنکشان را و هلاک میکند پادشاهان را و جانشین میکند دیگران را و ستایش مر

قاصم الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال
الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات الطالبين
معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء
وسكانها وترجف الارض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح
في غمراتها الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا
ان هدانا الله الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا
يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء ويحيي الموتى وهو حي
لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك
ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك وخيرتك من خلقك و
حافظ سرك ومبلغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل
وازكى وانمى واطيب واطهر واسنى واكثر ما صليت وباركت و
ترحمت وتحننت وسلمت على احد من عبادك وانبيائك و
رسلك وصفوتك واهل الكرامة عليك من خلقك اللهم

على علي امير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين عبدك و
وليك واخي رسولك وحجتك على خلقك وآيتك الكبرى
والنبأ العظيم وصل على الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء
سيدة نساء العالمين وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدى
الحسن والحسين سيدي شباب اهل الجنة وصل على ائمة
المسلمين علي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى
بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن
بن علي والخلف الهادي المهدي حججك على عبادك و
امنائك في بلادك صلوة كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي
امرك القائم المؤمل والعدل المنتظر وحفه بملائكتك
المقربين وايده بروح القدس يا رب العالمين اللهم اجعله
الداعي الى كتابك والقائم بدينك استخلفه في الارض
كما استخلفت الذين من قبله مكن له دينه الذي ارتضيته له

ابدله من بعد خوفه امنا يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم
اعزه واعزز به وانصره وانتصر به وانصره نصرا عزيزا وافتح له
فتحا يسيرا واجعل له من لدنك سلطانا نصيرا اللهم اظهر به
دينك وسنة نبيك حتى لا يستخفي بشيء من الحق مخافة احد
من الخلق اللهم انا نرغب اليك في دولة كريمة تعز بها الاسلام
واهله وتذل بها النفاق واهله وتجعلنا فيها من الدعاة
الى طاعتك والقادة الى سبيلك وترزقنا بها كرامة الدنيا
والآخرة اللهم ما عرفتنا من الحق فحملناه وما قصرنا عنه
فبلغناه اللهم المم به شعثنا واشعب به صدعنا وارتق به فتقنا
وكثر به قلتنا واعزز به ذلتنا واغن به عائلنا واقض به عن
مغرمنا واجبر به خلتنا ويسر به عسرنا وبيض به وجوهنا
وفك به اسرنا وانجح به طلبتنا وانجز به مواعيدنا واستجب
به دعوتنا واعطنا به سؤلنا وبلغنا به من الدنيا والآخرة

آمالنا واعطنا به فوق رغبتنا يا خير المسئولين واوسع المعطين
اشف به صدورنا واذهب به غيظ قلوبنا واهدنا به لما
اختلف فيه من الحق باذنك انك تهدي من تشاء الى صراط
مستقيم وانصرنا به على عدوك وعدونا اله الحق آمين
اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا صلواتك عليه وآله و
غيبة ولينا وكثرة عدونا وقلة عددنا وشدة الفتن بنا
وتظاهر الزمان علينا فصل على محمد وآله واعنا على ذلك
بفتح منك تعجله وبضر تكشفه ونصر تعزه وسلطان حق
تظهره ورحمة منك تجللناها وعافية منك تلبسناها
برحمتك يا ارحم الراحمين وبسند بسيار معتبر بلكه صحيح از حضرت صادق منقول است كه اللهم اني اسئلك
ان تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم في الامر الحكيم من
القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام
المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عن سيئاتهم

وَاَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَ
و اینکه بگردانی در آنچه قضا کرده و تقدیر اینکه دراز گردانی عمر مرا در خوبی و عافیت و

تُوَسِّعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي
فراخی دهی در روزی من و بگردانی مرا از کسانیکه انتقام میکشی بآن برای دین خود و بدل مساز بمن غیر مرا

وابن دعای عالیه المضامین نیز در هر شب وارد است

اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَاَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ
خدایا برحمت در شایستگان پس درآور ما را و در علیین

فَارْفَعْنَا وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ
پس بردار ما را و بجامی از معین از چشمه سلسبیل پس بیاشامان ما را و از

الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَاَنَّهُمْ
حوران سیاه چشم برحمت پس تزویج کن ما را و از پسران جاویدان که گویا ایشان

لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ فَاَخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنَا
مروارید پوشیده شده اند پس خادم فرما ما را و از میوه های بهشت و گوشتهای مرغان پس طعام فرما ما را

وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنَا وَلَيْلَةَ
و از جامهای سندس و حریر و دیبا پس بپوشان ما را و شب قدر

الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلًا فِي سَبِيلِكَ فَوَفِّقْ لَنَا وَ
قدر و حج خانه ات که محترم است و کشته شدن در راه تو پس توفیق ده ما را و

صَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَاِذَا جَمَعْتَ الْاَوَّلِينَ
شایسته خواندن و درخواست کردن پس اجابت کن برای ما و هرگاه که جمع کنی اولین

وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ فَاكْتُبْ لَنَا
و آخرین روز قیامت پس رحم فرما بر ما و بیزاری از آتش پس بنویس برای ما

وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَغُلَّنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا وَمِنَ
و در دوزخ پس دربند مکن ما را و در عذابت و خواریت پس مبتلا مساز ما را و از

الزَّقُّومِ وَالضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَ
زقوم و ضریع پس مخوران ما را و با شیطانها پس مگردان ما را و

فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِنَا فَلَا تَكْبُبْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ
در آتش بر روهای ما پس میفکن ما را و از جامهای آتش و پیراهنهای

الْقَطِرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ
قطران پس مپوشان ما را و از هر بدی ای که نیست خدائی مگر تو بحق لا اله

اِلَّا اَنْتَ فَنَجِّنَا

واما دعای سحرها بسند معتبر وارد شده است که حضرت امام رضا ع فرمود که این دعائیست که حضرت امام محمد باقر ع در سحرها میخواندند و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و سرعت اجابت او هر آینه شمشیر برای طلب این دعا کشند و با یکدیگر قتال کنند و اگر سوگند یاد کنم که اسم اعظم خدا در این دعاست راست گفته ام پس چون این دعا را بخوانید با اهتمام و تضرع بخوانید و از غیر اهلش پنهان دارید

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
خدایا بدرستیکه من میخواهم از تو

مِنْ بَهَائِكَ بِاَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ بَهِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ
از روشنی تو بروشنتر آن و همه روشنی تو روشن است خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بروشنی تو

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ
همه آن خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا از جمال تو بجمیلترش و همه جمال تو نیکوست

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ
خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا بجمال تو همه آن خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا از جلال تو

بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ
بجلیلترش و همه جلال تو جلیل است خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا بجلال تو همه آن

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ
خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم از تو از عظمت تو ببزرگترش و همه عظمت تو

عَظِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بزرگست خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بعظمت تو همه آن خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم از

مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ
از نور تو بروشنترش و همه نور تو روشن است خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بنور تو

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ
همه آن خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از رحمت تو بوسیعترش و همه رحمت تو وسیع است

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ
خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا برحمت تو همه آن خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از کلمات تو

بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا
بتمامترش و همه کلمات تو تمام است خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بکلمات تو همه آن

اللّهمّ انّی اسئلك من كمالك باكمله وكلّ كمالك كامل اللّهمّ

خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از کمال تو بکاملترش و همه کمال تو کامل است خدایا

انّی اسئلك بكمالك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من اسمائك باكبرها

بدرستیکه من درخواست میکنم ترا بکمال تو همه آن خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا از نامهای تو ببزرگترش

وكلّ اسمائك كبيرة اللّهمّ انّی اسئلك باسمائك كلّها اللّهمّ انّی

و همه نامهای تو بزرگست خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا بنامهای تو همه آن خدایا بدرستیکه

اسئلك من عزّتك باعزّها وكلّ عزّتك عزيزة اللّهمّ انّی اسئلك

سؤال میکنم ترا از عزت تو بعزیزتران و همه عزت تو عزیزست الها بدرستیکه من سؤال میکنم ترا

بعزّتك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك من مشيّتك بامضاها وكلّ

بعزت تو همه آن خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا از مشیت تو بنافذتران و همه

مشيّتك ماضية اللّهمّ انّی اسئلك بمشيّتك كلّها اللّهمّ انّی

مشیت تو نافذ است خدایا بدرستیکه درخواست میکنم ترا بمشیت تو همه آن الها بدرستیکه

اسئلك من قدرتك بالقدرة الّتی استطلت بها علی كلّ شیء

میخواهم ترا از قدرت بقدرت آنچنانکه غالب گشته بآن بر همه چیز

وكلّ قدرتك مستطيلة اللّهمّ انّی اسئلك بقدرتك كلّها

و همه قدرت تو غلبه کننده است خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بقدرت تو همه آن

اللّهمّ انّی اسئلك من علمك بانفذه وكلّ علمك نافذ اللّهمّ

خداوندا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا از علم تو بنافذترش و همه علم تو نافذست الها

انّی اسئلك بعلمك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من قولك بارضاه

بدرستیکه من میخواهم ترا بعلم تو همه آن خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم از تو از گفتار تو پسندیده ترش

وكلّ قولك رضیّ اللّهمّ انّی اسئلك بقولك كلّه اللّهمّ انّی

و همه گفتار تو پسندیده است خدایا بدرستیکه درخواست میکنم ترا بگفتار تو همه آن خدایا بدرستیکه من

اسئلك من مسائلك باحبّها اليك وكلّ مسائلك اليك حبيبة

سؤال میکنم ترا از مسائل تو بدوست ترین آنها بسوی تو و همه مسائل تو بسوی تو دوست است

اللّهمّ انّی اسئلك بمسائلك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك من شرفك

خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بمسائل تو همه آن خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا از شرف تو

باشرفه وكلّ شرفك شريف اللّهمّ انّی اسئلك بشرفك كلّه

بشریفترین آن و همه شرف تو شریفست خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بشرف تو همه آن

اللّهمّ انّی اسئلك من سلطانك بادومه وكلّ سلطانك

خدایا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از سلطنت تو بدایم تر آن و همه سلطنت تو

دائم اللّهمّ انّی اسئلك بسلطانك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك

دایمست خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا بسلطنت تو همه آن خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا

من ملكك بافخره وكلّ ملكك فاخر اللّهمّ انّی اسئلك

از پادشاهی تو به نیکوتران و همه پادشاهی تو نیکوست خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا

بملكك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من علوّك باعلاه وكلّ علوّك

بپادشاهی تو همه آن خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از بلندمرتبگی تو ببلندترین آن و همه بلندمرتبگی تو

عالٍ اللّهمّ انّی اسئلك بعلوّك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من

بلندست خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا ببلندمرتبگی تو همه آن خدایا من سؤال میکنم از

منّك باقدمه وكلّ منّك قديم اللّهمّ انّی اسئلك بمنّك

عطای تو بدیرینه تران و همه عطای تو دیرینه است خدایا من سؤال میکنم ترا بعطای تو

كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من آياتك باكرمها وكلّ آياتك كريمة

همه آن خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از آیات تو بگرامی تران و همه آیات تو گرامیست

اللّهمّ انّی اسئلك بآياتك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك بما انت

خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بآیات تو همه آن خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا بآنچه تو

فيه من الشّأن والجبروت واسئلك بكلّ شأن وحده وجبروت

در اوئی از شأن و بزرگی و درخواست میکنم از تو بهر شأنی تنها و بهر بزرگی

وحدها اللّهمّ انّی اسئلك بما تجيبنی حين اسئلك فاجبنی يا الله

تنهائی آن خدایا بدرستیکه سؤال میکنم ترا بآنچه اجابت کنی مرا هنگامیکه سؤال میکنم از تو پس اجابت کن مرا ای خدا

پس هر حاجت که دارد از خدا طلب کند که برآورده است و از جملهٔ ادعیهٔ مشهورهٔ سحر دعائیست که شیخ طوسی و دیگران از ابوحمزهٔ ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین ع در شبهای ماه مبارک اکثر شب را نماز میکردند و چون سحر می شد این دعای جلیل القدر را میخواندند

الهی لا تؤدّبنی بعقوبتك ولا تمكر بی فی حيلتك من

بار خدایا ادب مکن مرا بعقوبتت و مکر مکن مرا در چاره ات از

أين لي الخير يا ربّ ولا يوجد إلا من عندك ومن أين لي
النجاة ولا تستطاع إلا بك لا الذي أحسن استغنى عن عونك
ورحمتك ولا الذي أساء واجترء عليك ولم يرضك خرج
عن قدرتك يا ربّ يا ربّ يا ربّ بك عرفتك و
أنت دللتني عليك ودعوتني إليك ولولا أنت لم أدر ما
أنت الحمد لله الذي أدعوه فيجيبني وإن كنت بطيئا حين
يدعوني والحمد لله الذي أسأله فيعطيني وإن كنت بخيلا
حين يستقرضني والحمد لله الذي أناديه كلما شئت لحاجتي
وأخلو به حيث شئت لسرّي بغير شفيع فيقضي لي حاجتي
والحمد لله الذي لا أدعو غيره ولو دعوت غيره لم
يستجب لي دعائي والحمد لله الذي أرجوه ولا أرجو غيره و
لو رجوت غيره لأخلف رجائي والحمد لله الذي وكلني إليه
فأكرمني ولم يكلني إلى الناس فيهينوني والحمد لله الذي يتحبّب إليّ

وهو غنيّ عني والحمد لله الذي يحلم عني حتى كأني لا ذنب لي فربي
أحمد شيء عندي وأحقّ بحمدي اللهم إني أجد سبل المطالب إليك
مشرعة ومناهل الرجاء إليك مترعة والاستعانة بفضلك
لمن أمّلك مباحة وأبواب الدعاء إليك للصارخين مفتوحة
وأعلم أنك للراجي بموضع إجابة وللملهوف بمرصد إغاثة
وأن في اللهف إلى جودك والرضا بقضائك عوضا عن منع
الباخلين ومندوحة عما في أيدي المستأثرين وأن الراحل
إليك قريب المسافة وأنك لا تحتجب عن خلقك إلا أن
تحجبهم الآمال دونك وقد قصدت إليك بطلبتي وتوجّهت
إليك بحاجتي وجعلت بك استغاثتي وبدعائك
توسّلي من غير استحقاق لاستماعك مني ولا استيجاب
لعفوك عني بل لثقتي بكرمك وسكوني إلى
صدق وعدك ولجائي إلى الإيمان بتوحيدك ويقيني

بمعرفتك منّي أن لا ربّ لي غيرك ولا إله إلّا أنت وحدك لا
معرفت تو از من اینکه نیست پروردگاری مرا جز تو و نیست خدای مگر تو تنهائی نیست
شريك لك اللهمّ أنت القائل وقولك حقّ ووعدك صدق
انبازی مر تورا خدایا توئی گوینده و گفتار تو حقست و وعده تو راست
واسئلوا الله من فضله إنّ الله كان بكم رحيما وليس من
و سؤال کنید خدا را از فضل او بدرستیکه خداست بشما مهربان و نیست از
صفاتك يا سيدي أن تأمر بالسؤال وتمنع العطيّة وأنت
صفتهای ای آقای اینکه بفرمائی بدرخواست و بازداری عطیه را و توئی
المنّان بالعطيّات على أهل مملكتك والعائد عليهم بتحنّن
منت نهنده بعطاها بر اهل مملکت خود و رساننده بر ایشان
رأفتك إلهي ربّيتني في نعمك وإحسانك صغيرا ونوّهت
مهربانی خدایمن پروریدی مرا در نعمتهایت و احسانت در حال کوچکی و بلند کردی
باسمي كبيرا فيا من ربّاني في الدنيا بإحسانه وتفضّله ونعمه
نام مرا در بزرگی پس ای کسیکه پروردی مرا در دنیا باحسان خود و تفضل خود و نعمتهای
وأشار لي في الآخرة إلى عفوه وكرمه معرفتي يا مولاي
و اشاره کرد مرا در آخرت بسوی عفو خود و کرم خود شناختن من ای آقای من
دليلي عليك وحبّي لك شفيعي إليك وأنا واثق من دليلي
راه نمودن مرا بر تو و دوستی من مر ترا شفیع منست بسوی تو و من اعتماد کننده‌ام از دلیل خود
بدلالتك وساكن من شفيعي إلى شفاعتك أدعوك يا سيدي بلسان
براهنمائی تو و آرام گیرنده‌ام از شفیع خود بسوی شفاعت تو میخوانم ترا ای بزرگ من بزبانی
قد أخرسه ذنبه ربّ أناجيك بقلب قد أوبقه جرمه أدعوك
تحقیق که لال کرده اورا گناه او پروردگارم مناجات میکنم با تو بدلی که تحقیق هلاک کرده اورا گناه او میخوانم ترا
يا ربّ راهبا راغبا راجيا خائفا إذا رأيت مولاي
ای پروردگار ترسنده رغبت کننده امیدوار بنده ترسان هرزمان ببینم آقای من
ذنوبي فزعت وإذا رأيت كرمك طمعت فإن عفوت
گناهانم را بفزع بیایم و هرگاه به بینم کرم ترا بطمع می افتم پس اگر عفو کنی

فخير راحم وإن عذّبت فغير ظالم حجّتي يا الله في جرأتي على
پس بهتر رحم کننده و اگر عذاب کنی پس نیستی ستم کننده حجت ای خدا در جرئت من بر
مسألتك مع إتياني ما تكره جودك وكرمك وعدّتي في شدّتي
درخواست کردم با آوردم آنچه را ناخوش داری او را جود تست و کرم تو و اعتماد من در سختی من
مع قلّة حيائي رأفتك ورحمتك وقد رجوت أن لا تخيب
با اندکی حیای من مهربانیست و رحمت تو و بدرستیکه امیدوارم که نگردد نا
بين ذين وذين منيتي فحقّق رجائي واسمع دعائي يا خير من
میان این دو و آن دو آرزوی من پس ثابت نما امید مرا و بشنو دعای مرا ای بهتر کسیکه
دعاه داع وأفضل من رجاه راج عظم يا سيدي أملي و
خواند او را خواننده و فاضلتر کسیکه امید دارد او امیدوارنده بزرگست ای بزرگ من آرزوی من و
ساء عملي فأعطني من عفوك بمقدار أملي ولا تؤاخذني
بدست کار من پس عطا کن مرا از عفو خود باندازه آرزویم و مؤاخذه مکن مرا
بأسوء عملي فإنّ كرمك يجلّ عن مجازاة المذنبين وحلمك
ببدی کردارم پس بدرستیکه کرم تو بزرگترست از پاداش گناهکاران و بردباری تو
يكبر عن مكافاة المقصّرين وأنا يا سيدي عائذ بفضلك
بزرگترست از مکافات تقصیر کنندگان و منم ای بزرگ من پناه آورنده بفضل خود
هارب منك إليك متنجّز ما وعدت من الصفح عمّن أحسن
گریزنده از تو بسوی تو خشم دارنده آنچه وعده کرده تو از گذشت از کسیکه نیکوست
بك ظنّا وما أنا يا ربّ وما خطري هبني بفضلك وتصدّق
بتو گمانش و چیستم ای پروردگار من و چیست قدر من ببخش مرا بفضل خود و تصدق نما
عليّ بعفوك أي ربّ جلّلني بسترك واعف عن توبيخي بكرم
بر من بعفو خود ای پروردگار من بپوشان مرا بپوشش خود و عفو کن از سرزنش کردن بکرم
وجهك فلو اطّلع اليوم عن ذنبي غيرك ما فعلته ولو خفت
ذات خود پس اگر مطلع میشد امروز از گناه من جز تو نمیکردم او را و اگر میترسیدم
تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لأنّك أهون الناظرين إليّ وأخفّ
از شتاب نمودن عقوبت هر آینه دوری کردم از او برای آنکه خوارتر نگرندگانی بسوی من و سبکترین

المطلعين عليّ بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين
واكرم الاكرمين ستار العيوب غفار الذنوب علام الغيوب
تستر الذنب بكرمك وتؤخر العقوبة بحلمك فلك الحمد
على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملني
ويجرئني على معصيتك حلمك عني ويدعوني الى قلة الحياء
سترك عليّ ويسرعني الى التوثب على محارمك معرفتي بسعة
رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر
الذنب يا قابل التوب يا عظيم المن يا قديم الاحسان اين
سترك الجميل اين عفوك الجليل اين فرجك القريب اين
غياثك السريع اين رحمتك الواسعة اين عطاياك الفاضلة
اين مواهبك الهنيئة اين صنائعك السنية اين فضلك
العظيم اين منك الجسيم اين احسانك القديم اين كرمك
يا كريم به وبمحمد وآل محمد فاستنقذني وبرحمتك فخلصني

يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل لست اتكل في النجاة من عقابك
على اعمالنا بل بفضلك علينا لانك اهل التقوى واهل
المغفرة تبدئ بالاحسان نعما وتعفو عن الذنب كرما فما ندري
ما نشكر اجميل ما تنشر ام قبيح ما تستر ام عظيم ما ابليت و
اوليت ام كثير ما منه نجيت وعافيت يا حبيب من تحبب اليك
ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع اليك انت المحسن ونحن المسيئون
فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك واي جهل يا رب
لا يسعه جودك او اي زمان اطول من اناتك وما قدر اعمالنا
في جنب نعمك وكيف نستكثر اعمالا نقابل بها كرمك بل
كيف يضيق على المذنبين ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة
يا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك يا سيدي لو انتهرتني ما
برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما انتهى الي من المعرفة
بجودك وكرمك وانت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء

بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَلَا
تُسْئَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَلَا تُنَازَعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تُشَارَكُ فِي أَمْرِكَ
وَلَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ
مَنْ لَاذَ بِكَ وَاسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَأَلِفَ إِحْسَانَكَ وَنِعَمَكَ وَ
أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلَا
تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَثَّقْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ
الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفَتُرَاكَ يَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ
تُخَيِّبُ آمَالَنَا كَلَّا يَا كَرِيمُ فَلَيْسَ هَذَا ظَنُّنَا بِكَ وَلَا هَذَا طَمَعُنَا
فِيكَ يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً
عَظِيمًا عَصَيْنَاكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَدَعَوْنَاكَ وَ
نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَاءَنَا يَا مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا
مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عِلْمُكَ فِينَا وَعِلْمُنَا بِأَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا

عَنْكَ حَثَّنَا عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ
فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ
فَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَجُدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُحْتَاجُونَ إِلَى
نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ
أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبُنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا
وَنَتُوبُ إِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَنُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ
خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ وَشَرُّنَا إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ
مَلَكٌ كَرِيمٌ يَأْتِيكَ عَنَّا فِي كُلِّ يَوْمٍ بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ
ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعَمِكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِآلَائِكَ فَسُبْحَانَكَ
مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَأَكْرَمَكَ مُبْدِئًا وَمُعِيدًا تَقَدَّسَتْ
أَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَكَرُمَ صَنَائِعُكَ وَفِعَالُكَ أَنْتَ
إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَايِسَنِي بِفِعْلِي وَ
خَطِيئَتِي فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ

اشغلنا بذكرك واعذنا من سخطك واجرنا من عذابك و
مشغول كن ما را بیادت و پناه ده ما را از خشمت و زنهار ده ما را از عذابت و

ارزقنا من مواهبك وانعم علينا من فضلك وارزقنا حج
روزی کن ما را از بخششهایت و انعام فرما بر ما از فضل تو و روزی کن ما را حج

بيتك وزيارة قبر نبيك صلواتك ومغفرتك ورحمتك
خانه‌ات و زیارت قبر پیغمبرت رحمتهای تو و آمرزش تو و رحمت تو

وبركاتك ورضوانك عليه وعلى اهل بيته انك قريب
و برکات تو و خوشنودیهای تو بر او و بر اهل بیت او بدرستیکه تو نزدیکی

مجيب وارزقنا عملا بطاعتك وتوفنا على ملتك وسنة
اجابت کننده و روزی کن ما را عمل بطاعتت و بمیران ما را بر ملت خود و طریقه

نبيك صلى الله عليه وآله اللهم اغفر لي ولوالدي وارحمهما
پیغمبرت رحمت کناد خدا بر او و آل او خدایا بیامرز مرا و مر والدینم را و رحم فرما بر ایشان

كما ربياني صغيرا واجزهما بالاحسان احسانا وبالسيئات
چنانکه پرورش دادند مرا در حال کوچکی و جزا ده ایشان را به نیکوئی نیکوئی و به بدیها

غفرانا اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم
آمرزش خدایا بیامرز مر مردان گرویده و زنان گرویده را زندگان از ایشان

والاموات تابع بيننا وبينهم بالخيرات اللهم اغفر لحينا و
و مردگان را در آور میان ما و میان ایشان بخوبیها خدایا بیامرز مر زنده ما را و

ميتنا شاهدنا وغائبنا ذكرنا وانثانا صغيرنا وكبيرنا حرنا
مرده ما را حاضر ما و غایب ما مرد ما و زن ما کوچک ما و بزرگ ما آزاد ما

ومملوكنا كذب العادلون بالله وضلوا ضلالا بعيدا و
و بنده ما دروغ گفتند برگردندگان از خدا و گمراه شدند گمراهی دوری و

خسروا خسرانا مبينا اللهم صل على محمد وآل محمد واختم
زیان کردند زیانی هویدا خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و ختم کن

لي بخير واكفني ما اهمني من امر دنياي وآخرتي ولا تسلط
برای من بخیر و کفایت کن مرا آنچه مهموم ساخته مرا از امر دنیای من و آخرت من و مسلط مکن

علي من لا يرحمني واجعل علي منك واقية باقية ولا تسلبني
بر من کسی را که رحم نکند مرا و بگردان بر من از نزد خود نگهدارنده همیشه و سلب مکن از من

صالح ما انعمت به علي وارزقني من فضلك رزقا واسعا حلالا
شایسته چیزی را که انعام کرده‌ای بر آن و روزی کن مرا از فضل خود روزی فراخ حلال

طيبا اللهم احرسني بحراستك واحفظني بحفظك واكلاني
پاکیزه را خدایا نگهداری کن مرا بنگهداری خود و حفظ فرما مرا بحفظ خودت و حراست کن

بكلائتك وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام
بحراست خودت و روزی کن مرا حج خانه‌ات که محترم است در سال ما این سال و در هر سال

وزيارة قبر نبيك صلواتك عليه وآله والائمة عليهم السلام
و زیارت قبر پیغمبر خود رحمتهای تو باد بر او و آل او و امامان بر ایشان باد درود

ولا تخلني يا رب من تلك المشاهد الشريفة والمواقف الكريمة
خالی و دور مدار مرا ای پروردگار از این مشهدهای باشرف و ایستادنگاه‌های با کرامت

اللهم تب علي حتى لا اعصيك والهمني الخير والعمل به وخشيتك
خدایا توبه پذیر از من تا نافرمانی نکنم ترا و الهام کن مرا خیر و عمل بخیر و ترس از تو

بالليل والنهار ابدا ما ابقيتني يا رب العالمين اللهم اني
شب و روز همیشه مادام که باقی داری مرا ای پروردگار جهانیان خدایا بدرستیکه

كلما قلت قد تهيأت وتعبأت وقمت للصلوة بين يديك
هر زمان گفتم که مهیا شدم و آماده شدم و ایستادم بنماز میان دو دست تو

وناجيتك القيت علي نعاسا اذا انا صليت وسلبتني مناجاتك
و مناجات کردم با تو انداختی بر من کسالت را وقتیکه من نماز کردم و سلب کردی از من مناجات

اذا انا ناجيتك مالي كلما قلت قد صلحت سريرتي وقرب
آنگاه که مناجات کردم با تو چیست مرا هر وقت که گفتم حقیقة شایسته شد خاطر من و نزدیک شده

من مجالس التوابين مجلسي عرضت لي بلية ازالت قدمي وحالت
از مجلسهای توبه کنندگان مجلس من عارض شد مرا بلائی که لغزانید قدم و حایل شد

بيني وبين خدمتك سيدي لعلك عن بابك طردتني وعن خدمتك
میان من و میان خدمت تو آقای من شاید از در خود رانده‌ای مرا و از خدمت

نحیتنی او لعلك رایتنی مستخفا بحقك فاقصیتنی او لعلك

دوری کردی مرا یا شاید دیده باشی مرا سبک شمرده بحق تو پس دور کرده باشی مرا یا شاید

رایتنی معرضا عنك فقلیتنی او لعلك وجدتنی فی مقام الکاذبین

دیده باشی مرا روگردان از خودت پس دشمن داشته مرا و شاید یافته باشی در جایگاه دروغگویان

فرفضتنی او لعلك رایتنی غیر شاکر لنعمائك فحرمتنی او

پس ترک کرده باشی مرا یا شاید دیده باشی مرا غیر سپاس مر نعمتهای تو را پس محروم کرده مرا یا

لعلك فقدتنی من مجالس العلماء فخذلتنی او لعلك رایتنی

شاید مفقود دیده باشی مرا از مجلسهای علماء پس خوار کرده باشی مرا یا شاید دیده باشی مرا

فی الغافلین فمن رحمتك ایستنی او لعلك رایتنی آلف مجالس

در بیخبران پس از رحمت خود مأیوس کرده باشی مرا یا شاید دیده باشی مرا الفت گیرنده مجلسهای

البطالین فبینی و بینهم خلیتنی او لعلك لم تحب ان تسمع

بیکاران پس میان من و میان آنها تخلیه کرده باشی یا شاید تو دوست نداشته باشی اینکه بشنوی

دعائی فباعدتنی او لعلك بجرمی و جریرتی کافیتنی او لعلك

دعای مرا پس دور کرده باشی مرا یا شاید تو بجرم من و گناه من مکافات کرده باشی مرا یا شاید

بقلة حیائی منك جازیتنی فان عفوت یا رب فطالما

باندکی حیای من از تو پاداش داده باشی مرا پس اگر درگذری ای پروردگار پس دراز است

عفوت عن المذنبین قبلی لان کرمك ای رب یجل عن مجازاة

درگذشتن از گناهکاران پیش از من بجهة آنکه کرم تو ای پروردگار بزرگتر است از مکافات

المذنبین و حلمك یکبر عن مکافاة المقصرین و انا عائذ

گناهکاران و بردباری تو بزرگتر است از مکافات تقصیرکنندگان و من پناه آورنده ام

بفضلك هارب منك الیك متنجز ما وعدت من الصفح

بفضل تو گریزنده ام از تو بسوی تو خواهانم آنچه را که وعده تو از گذشت

عمن احسن بك ظنا الهی اللهم انت اوسع فضلا و اعظم

از کسیکه نیکو گرد بتو گمان را خدای من خدایا تو واسع تری از روی فضل و بزرگتری

حلما من ان تقایسنی بعملی او ان تستزلنی بخطیئتی و ما

از روی بردباری از اینکه مقایسه کنی مرا بکردارم یا اینکه بخواهی لغزش مرا بسبب گناهم و چیستم

انا یا سیدی و ما خطری هبنی بفضلك یا سیدی و تصدق

من ای بزرگ من و چیست قدر من ببخش مرا بفضل خودت ای بزرگ من و تصدق فرما

علی بعفوك و جللنی بسترك و اعف عن توبیخی بکرم وجهك

بر من گذشت را و بپوشان مرا بستر خودت و درگذر از سرزنش من بکرم ذات تو

سیدی انا الصغیر الذی ربیته و انا الجاهل الذی علمته

آقای من منم کوچکی که پروریدی مرا و منم نادانی که دانا کردی او را

و انا الضال الذی هدیته و انا الوضیع الذی رفعته و

و منم گمگشته که راهنمائی کردی او را و منم آن پست که برداشتی او را و

انا الخائف الذی امنته و انا الجائع الذی اشبعته و العطشان

منم ترسنده که ایمن کردی او را و منم گرسنه که سیر کردی و تشنه

الذی رویته و العاری الذی کسوته و الفقیر الذی اغنیته

که سیراب کردی او را و برهنه که پوشانیدی او را و محتاجی که بی نیازی کردی او را

و الضعیف الذی قویته و الذلیل الذی اعززته و السقیم

و آن ناتوان که توانا کردی او را و آن خوار کردی که عزیز کردی او را و بیمار را

الذی شفیته و السائل الذی اعطیته و المذنب الذی

که شفا دادی او را و سؤال کننده که عطا کردی او را و گناهکاری که

سترته و الخاطئ الذی اقلته و انا القلیل الذی کثرته

پوشانیدی او را و خطاکاری که اقالت کردی او را و منم آن اندک که بسیار کردی او را

و المستضعف الذی نصرته و انا الطرید الذی اویته

و آن زبون گرفته شده که یاری کردی او را و منم رانده شده که جای دادی او را

و انا یا رب الذی لم استحیك فی الخلاء و لم اراقبك فی

و منم ای پروردگار که شرم نکردم از تو در خلوت و نترسیدم از تو در

الملاء انا صاحب الدواهی العظمی انا الذی علی سیده

آشکار منم خداوند از بلیهای بزرگ منم کسیکه بر آقای خود

اجترء انا الذی عصیت جبار السماء انا الذی اعطیت

جرأت نمود منم کسیکه نافرمانی کردم بزرگوار آسمان منم کسیکه داده ام

عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرُّشَى اَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ
بر گناهان بزرگ رشوها منم آنکسیکه چون مژده داده شده ام بآنها بیرون

اِلَيْهَا اَسْعَى اَنَا الَّذِي اَمْهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَسَتَرْتَ عَلَيَّ
بسوی آن شتابان منم آنکه مهلت دادی مرا پس برنگردیدم و پوشانیدی بر من

فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ وَاَسْقَطْتَنِي
پس شرم ننمودم و عمل کردم بگناهان پس از حد گذشتم و انداختی مرا

مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتَ فَبِحِلْمِكَ اَمْهَلْتَنِي وَبِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى
از چشم خود پس باک نداشتم پس به بردباریت مهلت دادی مرا و به پوشش خود پوشانیدی مرا تا آنکه

كَاَنَّكَ اَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَاَنَّكَ
گویا تو مهلت دادی مرا و از عقوبتهای نافرمانیها دور گردانیدی مرا تا آنکه گویا تو

اسْتَحْيَيْتَنِي اِلٰهِي لَمْ اَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَاَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ
شرم داری از من خدایا من نافرمانی نکردم آنوقت که نافرمانی کردم ترا و حال آنکه بربوبیت تو

جَاحِدٌ وَلَا بِاَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِوَعِيدِكَ
انکارکننده باشم و نه بفرموده تو استخفاف کننده و نه بر عقوبت تو متعرض شونده باشم و نه وعده‌های ترا

مُتَهَاوِنٌ وَلٰكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَنِي
سست گیرنده و لیکن گناهی بود که پیش آمد و زینت داد برای من نفس من و غلبه کرد مرا

هَوَايَ وَاَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَغَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ
خواهشم و اعانت کرد مرا بر آن بدبختیم و فریب داد مرا پوشش تو که فروگذاشته شده بر من

فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَخَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالْاٰنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ
پس بدرستیکه نافرمانی کردم ترا و خلاف نمودم بجهدم پس اکنون از عذابت که

يَسْتَنْقِذُنِي وَمِنْ اَيْدِي الْخُصَمَاءِ غَدًا مَنْ يُخَلِّصُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ اَتَّصِلُ
میرهاند مرا و از دستهای دشمنان فردا که خلاص میکند مرا و بریسمان که پیوندم

اِنْ اَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَا سَوْاَتَا عَلَى مَا اَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ
اگر تو ببری رشته خود را از من پس وا رسوائیا برآنچه شمرده است کتاب تو از

عَمَلِيَ الَّذِي لَوْلَا مَا اَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ اِيَّايَ عَنِ
کردار من که اگر نبودی آنچه را امیدوارم از کرم تو و فراخی رحمت تو و باز داشتن تو مرا از

الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ عِنْدَمَا اَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَاَفْضَلَ
ناامیدی هر آینه ناامید شدمی نزد آنچه را یاد میاورم ای بهتر کسیکه خواند او را خواننده و فاضلتر

مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اَللّٰهُمَّ بِذِمَّةِ الْاِسْلَامِ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ
کسیکه امید دارد او را امیدوار خدایا بامان اسلام دست بجویم بسوی تو و بحرمت قرآن

اَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُبِّي لِلنَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ التِّهَامِيِّ
اعتماد کنم برای تو و بدوستی من پیغمبر ناخوانده قرشی هاشمی عربی تهامی

الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُوحِشِ
مکی مدنی رحمتهای تو باد براو و آل او امیدوارم قرب نزد ترا پس وحشت بدل

اسْتِينَاسَ اِيمَانِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَاِنَّ قَوْمًا
انس گرفتن ایمان مرا و مگردان ثواب مرا ثواب آنکس که پرستید غیر ترا پس بدرستیکه گروهی

آمَنُوا بِاَلْسِنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَاَدْرَكُوا مَا اَمَّلُوا وَاِنَّا آمَنَّا
گرویدند بزبانهای ایشان تا نگاهداری کنند باو خونهایشان را پس دریافتند آنچه را آرزو کردند و بدرستیکه ما ایمان آوردیم

بِكَ بِاَلْسِنَتِنَا وَقُلُوبِنَا لِتَعْفُوَ عَنَّا فَاَدْرِكْ بِنَا مَا اَمَّلْنَا وَثَبِّتْ
بتو بزبانهای خود و دلهای خود تا عفو کنی از ما پس دریاب بما آنچه آرزو کردیم و ثابت دار

رَجَاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
امیدت را در سینهای ما و میل مده دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و ببخش

لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعِزَّتِكَ لَوْ
ما را از نزد خودت رحمت بدرستیکه تو بسیار بخشنده پس سوگند بعزتت اگر

انْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا
برانی مرا جدا نگردم از درگاه تو و نه باز ایستم از تملق تو بجهت آنچه

اُلْهِمَ قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ اِلَى مَنْ يَذْهَبُ
الهام شد دل من از معرفت بکرم تو و فراخی رحمت تو بسوی چه کس میرود

الْعَبْدُ اِلَّا اِلَى مَوْلَاهُ وَاِلَى مَنْ يَلْتَجِئُ الْمَخْلُوقُ اِلَّا اِلَى خَالِقِهِ
بنده مگر بسوی آقایش و بسوی که پناه میبرد آفریده مگر بسوی آفریننده اش

اِلٰهِي لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْاَصْفَادِ وَمَنَعْتَنِي سَيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْاَشْهَادِ
خدایا اگر بندی مرا در غلها و منع کنی مرا عطایت را از میان گواهان

وَدَلَلْتَ عَلى فَضائِحي عُيُونَ الْعِبادِ وَاَمَرْتَ بي اِلَى النّارِ وَ

و دلالت کنی بر رسوائیهای من چشمهای بندگان و امر کنی مرا بسوی آتش و

حُلْتَ بَيْني وَبَيْنَ الْاَبْرارِ ما قَطَعْتُ رَجائي مِنْكَ وَلا صَرَفْتُ وَجْهَ

حایل شوی میان من و میان نیکوان نخواهم برید امید مرا از تو و نگردانم روی

تَأْميلي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَلا اَخْرَجَ حُبَّكَ عَنْ قَلْبي اَنَا لا اَنْسى اَيادِيَكَ

آرزومندی را بجهت عفو از تو و بیرون نرود دوستی تو از دل من فراموش نکنم نعمتهای ترا

عِنْدي وَسَتْرَكَ عَلَيَّ في دارِ الدُّنْيا يا سَيِّدي صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نزد خود و پوشیدنت بر من در خانه دنیا ای بزرگ من رحمت فرست بر محمد و آل محمد

وَاَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيا مِنْ قَلْبي وَاجْمَعْ بَيْني وَبَيْنَ الْمُصْطَفى وَآلِهِ خِيَرَتِكَ

و بیرون کن دوستی دنیا را از دل من و جمع کن میان من و میان برگزیده ات و آل او برگزیده

مِنْ خَلْقِكَ وَخاتَمِ النَّبِيّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَانْقُلْني

از آفریدگانت و خاتم پیغمبران محمد رحمت خدا بر او و آل او و نقل کردی

اِلى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ اِلَيْكَ وَاَعِنّي بِالْبُكاءِ عَلى نَفْسي فَقَدْ اَفْنَيْتُ

بدرجه بازگشت بسوی خود و یاری کن مرا بگریستن بر خود پس بدرستیکه نابود کردم

بِالتَّسْويفِ وَالْآمالِ عُمْري وَقَدْ نَزَلْتُ مَنْزِلَةَ الْآيِسينَ مِنْ خَيْري

بتاخیر انداختن و آرزوهای عمر خود را و بتحقیق که فرود آمدم منزل نومیدان از خیر خود

فَمَنْ يَكُونُ اَسْوَءَ حالاً مِنّي اِنْ اَنَا نُقِلْتُ عَلى مِثْلِ حالي اِلى قَبْرٍ

پس کیست که باشد بدحال تر از من اگر من نقل کرده شوم بر مثل حال خود بسوی قبری

لَمْ اُمَهِّدْهُ لِرَقْدَتي وَلَمْ اَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الصّالِحِ لِضَجْعَتي وَما لي

که آماده نکرده ام برای خوابیدن خود و فرش نکرده ام بکار شایسته برای خفتن خود و چیست مرا

لا اَبْكي وَلا اَدْري اِلى ما يَكُونُ مَصيري وَاَرى نَفْسي تُخا

که نگریم و حال آنکه نمیدانم بکجا خواهد بود بازگشت من و می بینم نفس خود را که

دِعُني وَاَيّامي تُخاتِلُني وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ فَوْقِ رَاْسي اَجْنِحَةُ الْمَوْتِ

[illegible] و بتحقیق حرکت آمده نزد بالای سر من بالهای مرگ

فَما لي لا اَبْكي اَبْكي لِخُرُوجِ نَفْسي اَبْكي لِظُلْمَةِ قَبْري اَبْكي لِضيقِ

پس چیست مرا که گریه نکنم بگریم برای بیرون آمدن جانم بگریم برای تاریکی گورم گریه کنم برای تنگی

لَحْدي اَبْكي لِسُؤالِ مُنْكَرٍ وَنَكيرٍ اِيّايَ اَبْكي لِخُرُوجي مِنْ قَبْري عُرْياناً

خوابگاهم بگریم برای پرسش منکر و نکیر مرا بگریم برای بیرون آمدنم از قبر برهنه

ذَليلاً حامِلاً ثِقْلي عَلى ظَهْري اَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَميني وَاُخْرى عَنْ شِمالي

خوار بردارنده سنگینی گناهم را بر پشت خود در حالیکه بنگرم یکبار از طرف راست خود و بار دیگر از طرف چپ

اِذِ الْخَلائِقُ في شَاْنٍ غَيْرِ شَاْني لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْنيهِ

زیرا که آفریدگان باشند در کاری غیر کار من مر هر مردی را از ایشان در آنروز کاری که بازدارد او را

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْها

رویهائی باشد آنروز گشاده خندان شادان و رویهائی در آنروز بر آنهاست

غَبَرَةٌ تَرْهَقُها قَتَرَةٌ وَذِلَّةٌ سَيِّدي عَلَيْكَ مُعَوَّلي وَمُعْتَمَدي

غبار تیره فرو گرفته آنها را گرد و خواری آقای من بر توست توکل من و اعتماد من

وَرَجائي وَتَوَكُّلي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقي تُصيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشاءُ

و امید من و توکل من و برحمت توست آویختن من میرسانی برحمت خود هر که را خواهی

وَتَهْدي بِكَرامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلى ما نَقَّيْتَ مِنَ الشِّرْكِ

و راهنمائی کنی بکرامت خود هر که را دوست داری پس ترا ستایش بر آنکه پاک کردی از شرک

قَلْبي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلى بَسْطِ لِساني اَفَبِلِساني هذَا الْكالِّ اَشْكُرُكَ

دل من و مر تراست ستایش بر گشادن زبان من آیا پس بزبان خود این را سپاس کنم یا بنهایت

اَمْ بِغايَةِ جُهْدي في عَمَلي اُرْضيكَ وَما قَدْرُ لِساني يا رَبِّ في جَنْبِ

یا بغایت جهد و کوشش در کار من خوشنود کنم ترا و چیست قدر زبان من ای پروردگار در پهلوی

شُكْرِكَ وَما قَدْرُ عَمَلي في جَنْبِ نِعَمِكَ وَاِحْسانِكَ اِلَيَّ اِلّا اَنَّ جُودَكَ

سپاس تو و چیست قدر کار من در پهلوی نعمتهای تو و نیکوئی تو بسوی من مگر اینکه جود تو

بَسَطَ اَمَلي وَشُكْرَكَ قَبِلَ عَمَلي سَيِّدي اِلَيْكَ رَغْبَتي وَمِنْكَ رَهْبَتي

گسترانید آرزوی مرا و سپاس تو پذیرفت کار من آقای من بسوی توست رغبت من و از توست ترس من

وَاِلَيْكَ تَاْميلي وَقَدْ ساقَني اِلَيْكَ اَمَلي وَعَلَيْكَ يا واحِدي عَكَفَتْ

و بسوی توست آرزو بردن من و بتحقیق که رسانید مرا بسوی تو آرزوی من و بر توست ای یگانه من ایستاده

هِمَّتي وَفيما عِنْدَكَ انْبَسَطَتْ رَغْبَتي وَلَكَ خالِصُ رَجائي وَخَوْفي

همت من و در آنچه نزد توست گسترانیده شده رغبت من و برای توست خالص امید من و ترس من

وبک انست محبتی والیک القیت بیدی وبحبل طاعتک
و بتو انس گیرد دوستی من و بسوی تو افکندم دست خود را و در رشته فرمانبرداریت
مددت رهبتی یا مولای بذکرک عاش قلبی وبمناجاتک
کشیده ام ترس خود را ای آقای من بیاد تو زندگی میکند دل من و بمناجات تو
بردت الم الخوف عنی فیا مولای ویا مؤملی ویا منتهی سؤلی
سرد کردم الم ترس را از خود پس ای آقای من و ای امید من و ای نهایت خواهش من
صل علی محمد وآل محمد وفرق بینی وبین ذنبی المانع لی
رحمت فرست بر محمد و آل محمد و جدائی گذار میان من و میان گناهم که بازدارنده است مرا
من لزوم طاعتک فانما اسألک لقدیم الرجاء فیک وحوی
از لزوم طاعت تو پس بدرستیکه خواهش میکنم برای دیرینه امیدواریم در تو و
الیک وعظیم الطمع منک الذی اوجبته علی نفسک من الرأفة
بسوی تو و بزرگی طمع من از تو که واجب کردی اورا بر نفس خود از مهربانی
والرحمة فالامر لک وحدک لا شریک لک والخلق کلهم
و رحمت پس فرمان مر تراست به تنهائی نیست انبازی مر ترا و آفریدگان همه ایشان
عیالک وفی قبضتک وکل شیء خاضع لک تبارکت یا رب
عیال تواند و در قبضه قدرت تواند و هر چیز فروتنی کننده است مر ترا بزرگوارتری ای پروردگار
العالمین الهی ارحمنی اذا انقطعت حجتی وکل عن جوابک
جهانیان الها رحمت کن مرا هنگامیکه بریده شود حجت من و کند گردد از پاسخ
لسانی وطاش عند سؤالک ایای لبی فیا عظیم
زبان من و برود نزد پرسیدن تو مرا خرد من پس ای بزرگ
رجائی ولا تخیبنی اذا اشتدت فاقتی الیک فلا تردنی
امید من و نه محروم کنی مرا آنوقت که سختی گیرد فقر من بسوی تو پس برنگردان
بجهلی ولا تمنعنی لقلة صبری واعطنی لفقری و
بنادانیم و نه منع کنی مرا برای اندکی شکیب من و عطا ده مرا برای نیازمندیم و
ارحمنی لضعفی سیدی علیک معتمدی ومعولی ورجائی
رحم کن مرا برای ناتوانیم بزرگ من بر تست تکیه کردن من و اعتماد من و امید من

وتوکلی وبرحمتک تعلقی وبفنائک احط رحلی وبجودک اقصد
و توکل من و برحمت تست آویختن من و بدرگاه تو فرود آوردم بار سفرم را و بجود تو آهنگ کردم
طلبتی وبکرمک ای رب استفتح دعائی ولدیک ارجو
بمطلوب خود و بکرم خود ای پروردگار میگشایم دعایم را و نزد خود امیدوارم
فاقتی وبغناک اجبر عیلتی وتحت ظل عفوک قیامی والی
حاجت خود را و به بی‌نیازی تو جبران میکنم نیازم را و زیر سایه عفو تست ایستادن من و بجانب
جودک وکرمک ارفع بصری والی معروفک ادیم نظری فلا
جود تست و کرم تو برمیدارم دیده ام را و بسوی معروف تو همیشه میدارم نگاهم را پس نه
تحرقنی بالنار وانت موضع املی ولا تسکنی الهاویة فانک
سوزان مرا باتش و توئی جایگاه امید من و ساکن مکن مرا در دوزخ پس بدرستیکه تو
قرة عینی یا سیدی لا تکذب ظنی باحسانک ومعروفک
روشنی چشم من ای آقای من دروغ مکن گمان مرا باحسان خودت و نیکی خودت
فانک ثقتی ورجائی ولا تحرمنی ثوابک فانک العارف
پس بدرستیکه توئی اعتماد من و امید من و محروم مکن مرا از ثواب خود پس بدرستیکه توئی شناسا
بفقری الهی ان کان قد دنا اجلی ولم یقربنی منک عملی فقد
باحتیاج من خداوندا اگر باشد تحقیق نزدیک اجل من و نزدیک نگردانیده از تو کاری که دارم پس بتحقیق
جعلت الاعتراف الیک بذنبی وسائل عللی الهی ان عفوت
گردانیدم اقرار کردنم را بسوی تو بگناهانم وسیله‌های علتهایم خداوندا اگر درگذری
فمن اولی منک بالعفو وان عذبت فمن اعدل منک فی
پس کیست سزاوارتر از تو بگذشت و اگر عذاب کنی پس کیست عادل‌تر از تو در
الحکم ارحم فی هذه الدنیا غربتی وعند الموت کربتی
حکم رحم کن در این دنیا غربت مرا و نزد مردن اندوه مرا
وفی القبر وحدتی وفی اللحد وحشتی واذا نشرت للحساب
و در قبر تنهائی مرا و در لحد تنگنای گور وحشت مرا و هنگامیکه زنده شوم برای حساب
بین یدیک ذل موقفی واغفر لی ما خفی علی الآدمیین
پیش تو خواری ایستادنگاه مرا و بیامرز برای من آنچه پوشیده بر آدمیان

مِن عملي وادم لي ما به سترتني وارحمني صريعا على الفراش

تقلبني ايدي احبتي وتفضل علي ممدودا على المغتسل

يغسلني وتحنن علي محمولا قد تناول الاقرباء اطراف

جنازتي وجد علي منقولا قد نزلت بك وحيدا في حفرتي

وارحم في ذلك البيت الجديد غربتي لا استانس بغيرك

يا سيدي فانك ان وكلتني الى نفسي هلكت

سيدي فبمن استغيث ان لم تقلني عثرتي والى من افزع

ان فقدت عنايتك في ضجعتي والى من التجئ ان لم

تنفس كربتي سيدي من لي ومن يرحمني ان لم

ترحمني وفضل من اؤمل ان عدمت فضلك يوم فاقتي

والى من الفرار من الذنوب اذا انقضى اجلي سيدي

لا تعذبني وانا ارجوك الهي اللهم حقق رجائي وآمن

خوفي فان كثرة ذنوبي لا ارجو فيها الا عفوك

سيدي انا اسئلك ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل

المغفرة فاغفر لي والبسني من نظرك ثوبا يغطي علي الذنوب

والتبعات وتغفرها لي ولا اطالب بها انك ذو من قديم

وصفح عظيم وتجاوز كريم الهي انت الذي تفيض

سيبك على من لا يسئلك وعلى الجاحدين بربوبيتك

فكيف سيدي بمن سئلك وايقن ان الخلق لك و

الامر اليك تباركت وتعاليت يا رب العالمين الهي و

سيدي عبدك ببابك اقامته الخصاصة بين يديك

يقرع باب احسانك بدعائه ويستعطف جميل نظرك

بمكنون رجائه فلا تعرض بوجهك الكريم عني و

اقبل مني ما اقول فقد دعوتك بهذا الدعاء وانا ارجو

ان لا تردني معرفة مني برأفتك ورحمتك الهي انت

الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل انت كما

تقول وتوفى ما تقول اللهم انى اسئلك صبرا جميلا و
فرجا قريبا وقولا صادقا واجرا عظيما اللهم انى اسئلك
يا رب من الخير كله ما علمت منه وما لم اعلم اسئلك
اللهم من خير ما سئلك منه عبادك الصالحون يا خير
من سئل ويا اجود من اعطى اعطنى سؤلى فى اهلى
نفسى وولدى ووالدى واهل حزانتى واخوانى فيك و
ارغد عيشى واظهر مروتى واصلح جميع احوالى واجعلنى
ممن اطلت عمره وحسنت عمله واتممت عليه نعمتك و
رضيت عنه واحييته حيوة طيبة فى ادوم السرور
واسبغ الكرامة واتم العيش انك تفعل ما تشاء ولا
يفعل ما يشاء غيرك اللهم وخصنى منك بخاصة
ذكرك ولا تجعل شيئا مما اتقرب به اليك فى
آناء الليل واطراف النهار رياء ولا سمعة ولا اشرا

ولا بطرا واجعلنى لك من الخاشعين اللهم اعطنى
السعة فى الرزق والامن فى الوطن وقرة العين فى الاهل
والمال والولد والمقام فى نعمك عندى والصحة
فى الجسم والقوة فى البدن والسلامة فى الدين و
استعملنى بطاعتك وطاعة رسولك محمد واهل
بيته صلى الله عليه وآله ابدا ما استعمرتنى واجعلنى
من اوفر عبادك عندك نصيبا فى كل خير انزلته
وتنزله فى شهر رمضان فى ليلة القدر وما انت
منزله فى كل سنة من رحمة تنشرها وعافية
تلبسها وبلية تدفعها وحسنات تتقبلها وسيئات
تتجاوز عنها وارزقنى حج بيتك الحرام فى عامنا هذا
وفى كل عام وارزقنى رزقا واسعا من فضلك
الواسع الطيب واصرف عنى يا سيدى الاسواء واقض

عني الدين والظلامات حتى لا أتأذى بشيء منه وخذ
عني بأسماع أضدادي وأبصار أعدائي وحسادي و
الباغين علي وانصرني عليهم وأقر عيني وحقق ظني
وفرج قلبي واجعل لي من همي وكربي فرجا ومخرجا و
اجعل من أرادني بسوء من جميع خلقك تحت قدمي و
اكفني شر الشيطان وشر السلطان وسيئات عملي و
طهرني من الذنوب كلها وأجرني من النار بعفوك وأدخلني
الجنة برحمتك وزوجني من الحور العين بفضلك وألحقني
بأوليائك الصالحين محمد وآله الأبرار الطيبين الطاهرين
الأخيار صلوات الله عليهم وعلى أرواحهم وأجسادهم و
رحمة الله وبركاته إلهي وسيدي وعزتك وجلالك لئن
طالبتني بذنوبي لأطالبنك بعفوك ولئن طالبتني
بلؤمي لأطالبنك بكرمك ولئن أدخلتني النار لأخبرن

أهل النار بحبي لك إلهي وسيدي إن كنت لا تغفر إلا لأوليائك
وأهل طاعتك فإلى من يفزع المذنبون وإن كنت لا تكرم
إلا أهل الوفاء بك فبمن يستغيث المسيئون إلهي إن
أدخلتني النار ففي ذلك سرور عدوك وإن أدخلتني
الجنة ففي ذلك سرور نبيك وأنا والله أعلم أن سرور
نبيك أحب إليك من سرور عدوك اللهم إني أسألك
أن تملأ قلبي حبا لك وخشية منك وتصديقا
بكتابك وإيمانا بك وفرقا منك وشوقا إليك
يا ذا الجلال والإكرام حبب إلي لقاءك وأحبب
لقائي واجعل لي في لقائك الراحة والفرج والكرامة
اللهم ألحقني بصالح من مضى واجعلني من صالح من بقي
وخذ بي سبيل الصالحين وأعني على نفسي بما تعين
به الصالحين على أنفسهم واختم عملي بأحسنه واجعل

ثوابي منه الجنة برحمتك يا ارحم الراحمين يا رب العالمين
واعني على صالح ما اعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني في
سوء استنقذتني منه ابدا اللهم اني اسئلك ايمانا
لا اجل له دون لقائك احيني ما احييتني عليه و
توفني اذا توفيتني عليه وابعثني اذا بعثتني عليه
وابرئ قلبي من الرياء والشك والسمعة في دينك حتى
يكون عملي خالصا لك اللهم اعطني بصيرة في دينك
وفهما في حكمك وفقها في علمك وكفلين من رحمتك
وورعا يحجزني عن معاصيك وبيض وجهي بنورك و
اجعل رغبتي فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى ملة
رسولك صلى الله عليه واله اللهم اني اعوذ بك من
الكسل والفشل والهم والحزن والجبن والبخل
والغفلة والقسوة والذلة والمسكنة والفقر والفاقة

وكل بلية والفواحش كلها ما ظهر منها وما بطن
واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع وقلب لا يخشع و
دعاء لا يسمع وعمل لا ينفع وصلوة لا ترفع واعوذ بك يا
رب على نفسي وولدي وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني
من الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم اللهم انه لا
يجيرني منك احد ولا اجد من دونك ملتحدا فلا تجعل نفسي
في شيء من عذابك ولا تردني بهلكة ولا تردني بعذاب
اليم اللهم تقبل مني واعل ذكري وارفع درجتي وحط وزري
ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي و
ثواب دعائي رضاك والجنة واعطني يا رب جميع ما سألتك
وزدني من فضلك اني اليك راغب يا رب العالمين اللهم
انك انزلت في كتابك العفو وامرتنا ان نعفو عمن ظلمنا و
قد ظلمنا انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا وامرتنا

ان لا نرد سائلاً عن ابوابنا وقد جئتك سائلاً فلا تردني

اکنه باز نگردانیم درخواست کننده را از درهای ما و بدرستیکه آمدم ترا سؤال کننده پس باز مگردان مرا

الا بقضاء حاجتي وامرتنا بالاحسان الى ما ملكت ايماننا

مگر بگذاردن حاجت من و امر کرده ما را به نیکوئی بسوی آنکه مالک است دستهای ما

ونحن ارقاؤك فاعتق رقابنا من النار يا مفزعي عند كربتي

و ماییم بندگان تو پس آزاد کن گردنهای ما را از آتش ای پناه من نزد اندوه من

ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت وبك استغثت وبك

و ای فریادرس من نزد سختی من بسوی تو پناه آورده ام و بتو استغاثه میکنم و بتو

لذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا منك فصل

زنهار آورده ام پناه نمیبرم بغیر تو و نمی طلبم گشایش را مگر از تو پس رحمت فرست

على محمد واله واغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير و

بر محمد و آل او و فریادرس مرا و گشایش ده برامن ای کسیکه می پذیری اندک را و

يعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انك انت

عفو مینمائی از بسیار بپذیر از من اندک را و عفو کن از من بسیار را بدرستیکه توئی

الغفور الرحيم اللهم اني اسئلك ايماناً تباشر به قلبي و

آمرزنده مهربان خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم از تو ایمانی که مباشر گردانی بآن دل مرا و

يقيناً صادقاً حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت لي و

یقینی راست تا بدانم که هرگز نمیرسد بمن جز آنچه نوشته برای من و

رضني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين

خوشنود گردان مرا از عیش بآنچه قسمت کرده برامن ای بهترین رحم کنندگان

سحر؛ دعاهای ایراث: یا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك

ای پناه من نزد اندوه من و ای فریادرس من نزد سختی من بسوی تست

فزعت وبك استغثت وبك لذت لا الوذ بسواك ولا

فزع مینمایم و بتو استغاثه مینمایم و بتو پناه آورده ام پناه نمیبرم بغیر تو و نه

اطلب الفرج الا منك فاغثني وفرج عني يا من يقبل

میطلبم گشایش را مگر از تو پس پناه ده مرا و بگشا اندوه از من ای کسیکه می پذیری

اليسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير

اندک را و عفو کنی از بسیار بپذیر از من اندک را و عفو کن از من بسیار را

انك انت الغفور الرحيم اللهم اني اسئلك ايماناً تباشر

بدرستیکه توئی آمرزگار مهربان خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم از تو ایمانی که مباشر شود

به قلبي ويقيناً صادقاً حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت

با دل من و یقینی راست تا بدانم که هرگز نمیرسد مرا مگر آنچه نوشته

لي ورضني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين يا عدتي

برایم و خوشنود ساز مرا از عیش بآنچه قسمت کردی برایمن ای بهترین رحم کنندگان ای ذخیره من

في كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي في نعمتي ويا

در وقت اندوه من و ای صاحب من در سختی من و ای ولی من در نعمت من و ای

غايتي في رغبتي انت الساتر عورتي والآمن روعتي و

نهایت من در رغبت من توئی پوشاننده عورت من و ایمن کننده ترس مرا و

المقيل عثرتي فاغفر لي خطيئتي يا ارحم الراحمين

در گذرنده لغزش من پس بیامرز برایمن گناهان مرا ای بهترین رحم کنندگان

واما دعاهای هر روز ماه مبارک رمضان

بسند معتبر منقول است که حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر علیهما السلام در هر روز این ماه مبارک این دعا را میخواندند دعا: اللهم هذا شهر رمضان الذي

خدایا این ماه رمضانست که

انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى و

فرو فرستادی در آن قرآن را هدایت برای مردمان و برهانها از هدایت و

الفرقان وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا

فرقان و این ماه روزه است و این ماه ایستادنست و این

شهر الانابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة و

ماه بازگشت کردنست و این ماه توبه است و این ماه آمرزش است و

الرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة و

رحمت و این ماه آزادی از آتش است و فیروزی یافتن ببهشت است و

هذا شهر فيه ليلة القدر التي هي خير من الف شهر اللهم

این ماه ایست که در آن شب قدرست که آن بهترست از هزار ماه خدایا

فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنّى عَلى صِيامِهِ وَقِيامِهِ وَسَلِّمْهُ
لى وَسَلِّمْنى فيهِ وَاَعِنّى عَلَيْهِ بِاَفْضَلِ عَوْنِكَ وَوَفِّقْنى فيهِ
لِطاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ وَاَوْلِيائِكَ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ
وَفَرِّغْنى فيهِ لِعِبادَتِكَ وَدُعائِكَ وَتِلاوَةِ كِتابِكَ وَعَظِّمْ لى
فيهِ الْبَرَكَةَ وَاَحْسِنْ لى فيهِ الْعافِيَةَ وَاَحْرِزْ لى فيهِ التَّوْبَةَ
وَاَصِحَّ لى فيهِ بَدَنى وَاَوْسِعْ فيهِ رِزْقى وَاكْفِنى فيهِ ما
اَهَمَّنى وَاسْتَجِبْ فيهِ دُعائى وَبَلِّغْنى فيهِ رَجائى اَللّـهُمَّ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَذْهِبْ عَنّى فيهِ النُّعاسَ وَالْكَسَلَ
وَالسَّأمَةَ وَالْفَتْرَةَ وَالْقَسْوَةَ وَالْغَفْلَةَ وَالْغِرَّةَ وَجَنِّبْنى
فيهِ الْعِلَلَ وَالاَسْقامَ وَالْهُمُومَ وَالاَحْزانَ وَالاَعْراضَ وَ
الاَمْراضَ وَالْخَطايا وَالذُّنُوبَ وَاصْرِفْ عَنّى فيهِ السُّوءَ وَالْفَحْشاءَ
وَالْجَهْدَ وَالْبَلاءَ وَالتَّعَبَ وَالْعَناءَ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ
اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْنى فيهِ مِنَ الشَّيْطانِ

الرَّجيمِ وَهَمْزِهِ وَلَمْزِهِ وَنَفْثِهِ وَنَفْخِهِ وَوَسْوَسَتِهِ وَتَثْبيطِهِ
وَبَطْشِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرِهِ وَحَبائِلِهِ وَخُدَعِهِ وَاَمانِيِّهِ وَغُرُورِهِ
وَفِتْنَتِهِ وَشَرَكِهِ وَاَحْزابِهِ وَاَتْباعِهِ وَاَوْلِيائِهِ وَشُرَكائِهِ
وَجَميعِ مَكائِدِهِ اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنا
قِيامَهُ وَصِيامَهُ وَبُلُوغَ الاَمَلِ فيهِ وَفى قِيامِهِ وَاسْتِكْمالَ
ما يُرْضيكَ عَنّى صَبْراً وَاحْتِساباً وَايماناً وَيَقيناً ثُمَّ تَقَبَّلْ
ذلِكَ مِنّى بِالاَضْعافِ الْكَثيرَةِ وَالاَجْرِ الْعَظيمِ يا رَبَّ الْعالَمينَ
اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِى الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْجِدَّ وَ
الاِجْتِهادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشاطَ وَالاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ
وَالْقُرْبَةَ وَالْخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّهْبَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالتَّضَرُّعَ وَ
الْخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّيَّةَ الصّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسانِ وَالْوَجَلَ
مِنْكَ وَالرَّجاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالثِّقَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ
عَنْ مَحارِمِكَ مَعَ صالِحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْىِ وَمَرْفُوعِ

الْعَمَلِ وَمُسْتَجاباً لِدَعْوَةٍ وَلا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذلِكَ

روا و اجابت کرده شده دعا و حایل مشو میان من و میان چیزی از این

بِعَرَضٍ وَلا مَرَضٍ وَلا هَمٍّ وَلا غَمٍّ وَلا سُقْمٍ وَلا غَفْلَةٍ وَلا نِسْيانٍ

بحادثها و نه مرضی و نه اندوهی و نه غمی و نه بیماری و نه بیخبری و نه فراموشی

بَلْ بِالتَّعاهُدِ وَالتَّحَفُّظِ لَكَ وَفِيكَ وَالرِّعايَةِ لِحَقِّكَ وَالْوَفاءِ

بلکه بمعاهده و نگاهبانی برای تو و در تو و مراعات مر حق ترا و وفا کردن

بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى

به پیمان تو و وعده تو برحمت تو ای بهترین رحم کنندگان خدایا رحمت فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ فِيهِ لِي أَفْضَلَ ما تَقْسِمُهُ لِعِبادِكَ الصّالِحِينَ

محمد و آل محمد و قسمت نما درآن مرا افزون تر چیزیکه قسمت فرموده برای بندگان شایسته ات

وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ ما تُعْطِي أَوْلِياءَكَ الْمُقَرَّبِينَ مِنَ الرَّحْمَةِ

و عطا فرما مرا درآن بهتر چیزیکه عطا میکنی دوستانت را که مقرب اند از رحمت

وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّحَنُّنِ وَالإِجابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدّائِمَةِ وَالْعافِيَةِ

و آمرزش و منت و اجابت و عفو و آمرزش همیشه و عافیت

وَالْمُعافاةِ وَالْعِتْقِ مِنَ النّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ

و لذت و آزادی از آتش و فیروزی ببهشت و خوبی دنیا و آخرت

اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعائِي فِيهِ إِلَيْكَ واصِلاً

خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بگردان دعای مرا درآن بسوی خود رسنده

وَرَحْمَتَكَ وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نازِلاً وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولاً وَسَعْيِي فِيهِ مَشْكُوراً

و رحمتت را و خوبیت را بسوی من درآن فرود آینده و کردار مرا درآن پذیرفته و سعی مرا درآن پاداش داده شده

وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُوراً حَتّى يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ الأَكْبَرَ وَحَظِّي فِيهِ

و گناه مرا درآن آمرزیده تا باشد بهره من درآن بزرگتر و نصیب مرا درآن

الأَوْفَرَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ

وافرتر خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و توفیق ده مرا درآن شب قدر

عَلى أَفْضَلِ حالٍ تُحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْها أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيائِكَ

بر بهتر حالتیکه دوست میداری که باشد بران حالت یکی از دوستانت

وَأَرْضاها لَكَ ثُمَّ اجْعَلْها لِي خَيْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي

و پسندیده تران برای تو پس بگردان آنرا برای من بهتر از هزار ماه و روزی کن مرا

فِيها أَفْضَلَ ما رَزَقْتَ أَحَداً مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ إِيّاها وَأَكْرَمْتَهُ بِها وَ

درآن بهتر چیزیکه روزی کرده کسیرا از کسانیکه رسانیده او را بآن شب و گرامی داشته او را بآن شب و

اجْعَلْنِي فِيها مِنْ عُتَقائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَ

بگردان مرا درآن از آزادکردگانت از دوزخ و رهیده شدگان از آتش و

سُعَداءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوانِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

نیکبختان آفریدگان تو بآمرزش تو و خوشنودی تو ای بهترین رحم کنندگان

اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنا فِي شَهْرِنا هذا الْجِدَّ وَ

خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و روزی کن ما را در این ماه کوشش و

الاِجْتِهادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشاطَ وَما تُحِبُّ وَتَرْضى اللّهُمَّ رَبَّ

و جهد و توانائی و خوشدلی و آنچه دوست داری و خوشنودی آن خدایا پروردگار

الْفَجْرِ وَلَيالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ وَما

صبحها و شبهای ده گانه و جفت و طاق و پروردگار ماه رمضان و آنچه

أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبَّ جَبْرَئِيلَ وَمِيكائِيلَ وَإِسْرافِيلَ

فرود فرستادی درآن از قرآن و پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل

وَجَمِيعِ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ إِبْرهِيمَ وَإِسْمعِيلَ وَإِسْحقَ

و همه فرشتگان مقربان و پروردگار ابراهیم و اسمعیل و اسحق

وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسى وَعِيسى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ

و یعقوب و پروردگار موسی و عیسی و همه پیغمبران و فرستاده شدگان

وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

و پروردگار محمد که خاتم پیغمبرانست رحمتهای خدا براو و بر ایشان همه

وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمْ لَمّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ

و درخواست میکنم از تو بحق ایشان بر تو و بحق تو بزرگ بر ایشان که رحمت کنی براو

وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَرْضى بِها عَنِّي رِضىً

و آل او و بر ایشان همه و بنگری بسوی من نگریستن رحمت که رضا باشی بآن از من خوشنودی

لا يسخط علىّ بعده ابداً واعطيتنى جميع سؤلى ورغبتى و
امنيّتى وارادتى وصرفت عنّى ما اكره واحذر واخاف على
نفسى ومالا اخاف وعن اهلى ومالى واخوانى واخواتى
وذرّيتى اللّهمّ اليك فررنا من ذنوبنا فآونا تائبين وتب
علينا مستغفرين واغفر لنا متعوّذين واعذنا مستجيرين
واجرنا مستسلمين ولا تخذلنا راهبين وامنّا راغبين
وشفّعنا سائلين واعطنا انّك سميع الدّعاء قريب مجيب
اللّهمّ انت ربّى وانا عبدك واحقّ من سئل العبد ربّه
ولم يسئل العباد مثلك كرماً وجوداً يا موضع شكوى
السّائلين ويا منتهى حاجة الرّاغبين ويا غياث المستغيثين
ويا مجيب دعوة المضطرّين ويا ملجأ الهاربين ويا صريخ
المستصرخين ويا ربّ المستضعفين ويا كاشف كرب المكروبين
ويا فارج همّ المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا رحمن

يا رحيم يا ارحم الرّاحمين صلّ على محمّد وآل محمّد واغفر لى
ذنوبى وعيوبى واسائتى وظلمى وجرمى واسرافى على نفسى و
ارزقنى من فضلك ورحمتك فانّه لا يملكها غيرك واعف عنّى
واغفر لى كلّ ما سلف من ذنوبى واعصمنى فيما بقى من عمرى و
استر علىّ وعلى والدىّ وولدى وقرابتى واهل حزانتى ومن
كان منّى بسبيل من المؤمنين والمؤمنات فى الدّنيا والآخرة
فانّ ذلك كلّه بيدك وانت واسع المغفرة فلا تخيّبنى يا سيّدى
ولا تردّ دعائى ولا تردّ يدى الى نحرى حتّى تفعل ذلك بى
وتستجيب لى جميع ما سئلتك وتزيدنى من فضلك فانّك على
كلّ شئ قدير ونحن اليك راغبون اللّهمّ لك الاسماء الحسنى
والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك باسمك بسم
الله الرّحمن الرّحيم ان كنت قضيت فى هذه اللّيلة تنزّل الملائكة
والرّوح فيها ان تصلّى على محمّد وآل محمّد وان تجعل اسمى فى

هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في
عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي
وايماناً لا يشوبه شك ورضاً بما قسمت لي وآتني في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقني عذاب النار وان لم تكن
قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها فأخرني
الى ذلك وارزقني فيها ذكرك وشكرك وطاعتك وحسن
عبادتك فصل على محمد وآل محمد بافضل صلواتك يا ارحم
الراحمين يا احد يا صمد يا رب محمد وآل محمد اغضب اليوم لمحمد
ولابرار عترته واقتل اعدائهم بدداً واحصهم عدداً ولا تدع
على ظهر الارض منهم احداً ولا تغفر لهم ابداً يا حسن الصحبة
يا خليفة النبيين انت ارحم الراحمين البدئ البديع الذي ليس
كمثله شئ والدائم غير الغافل والحي الذي لا يموت انت كل
يوم في شأن انت خليفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسألك

ان تنصر وصي محمد وخليفة محمد والقائم بالقسط من اوصياء
محمد صلواتك عليه وعليهم اعطف عليهم نصرك يا لا اله
الا انت بحق لا اله الا انت صل على محمد وآل محمد واجعلني
معهم في الدنيا والآخرة واجعل عاقبة امري الى غفرانك
ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك نسبت نفسك يا سيدي
باللطيف بلى انك لطيف فصل على محمد وآل محمد والطف لي
انك لطيف لما تشاء اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج
والعمرة في عامنا هذا وفي كل عام وتطول علي بجميع حوائجي
للدنيا والآخرة (پس سه مرتبه بگویند) استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي
قريب مجيب استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي رحيم
ودود استغفر الله ربي واتوب اليه انه كان غفاراً
اللهم اغفر لي انك ارحم الراحمين رب اني عملت سوءاً
وظلمت نفسي فاغفر لي انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله

الّذى لا اله الّا هو الحىّ القيّوم الحليم العظيم العليم الكريم

الغفّار للذّنب العظيم واتوب اليه استغفر الله انّ الله كان

غفوراً رحيماً دعا را بس بخواند اللّهمّ انّى اسئلك ان تصلّى على محمّد وآل محمّد وان تجعل فيما تقضى وتقدّر من الامر المحتوم العظيم فى ليلة القدر من القضاء الّذى لا يردّ ولا يبدّل ان تكتبنى من حجّاج بيتك الحرام المبرور حجّهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفّر عنهم سيّئاتهم وان تجعل فيما تقضى وتقدّر ان تطيل عمرى وتوسّع فى رزقى وتؤدّى عنّى امانتى ودينى آمين ربّ العالمين اللّهمّ اجعل لى فرجاً ومخرجاً وارزقنى من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب واحرسنى من حيث احترس ومن حيث لا احترس وصلّى الله على محمّد وآله وسلّم تسليماً كثيراً

وابن بابويه نيز بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست كه در هر روز اين دعا را بخوانند سبحان الله بارئ النّسم سبحان الله

المصوّر سبحان الله خالق الازواج كلّها سبحان الله جاعل

الظّلمات والنّور سبحان الله فالق الحبّ والنّوى سبحان الله

خالق كلّ شىء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان

الله مداد كلماته سبحان الله ربّ العالمين سبحان الله الّذى

ليس شىء اسمع منه يسمع من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين

ويسمع ما فى ظلمات البرّ والبحر ويسمع الانين والشّكوى و

يسمع السّرّ واخفى ويسمع وساوس الصّدور ولا يصمّ سمعه

صوت سبحان الله بارئ النّسم سبحان الله المصوّر سبحان الله

خالق الازواج كلّها سبحان الله جاعل الظّلمات والنّور سبحان

الله فالق الحبّ والنّوى سبحان الله خالق كلّ شىء سبحان الله

خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله

ربّ العالمين سبحان الله البصير الّذى ليس شىء ابصر منه

يبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين ويبصر ما فى ظلمات

البرّ والبحر لا تدركه الابصار وهو يدرك الابصار وهو اللّطيف

الخبير لا تغشى بصره الظّلمة ولا يستتر منه بستر ولا يوارى منه

جدار ولا يغيب عنه برّ ولا بحر ولا يكنّ منه جبل ما فى اصله ولا

قلب ما فيه ولا جنب ما فى قلبه ولا يستتر منه صغير ولا كبير ولا يخفى

عليه شىء فى الارض ولا فى السّماء هو الّذى يصوّركم فى الارحام

كيف يشاء لا اله الّا هو العزيز الحكيم سبحان الله بارئ النّسم

سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله
جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله
خالق كل شئ سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يسبح
السحاب الثقال ويسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته ويرسل
الصواعق فيصيب بها من يشاء ويرسل الرياح بشرا بين يدي
رحمته وينزل الماء من السماء بكلمته وينبت النبات بقدرته
ويسقط الورق بعلمه سبحان الله الذي لا يعزب عنه مثقال
ذرة في الارض ولا في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا
في كتاب مبين سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان
الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور
سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ
سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان

الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما تحمل كل انثى وما
تغيض الارحام وما تزداد وكل شئ عنده بمقدار عالم الغيب
والشهادة الكبير المتعال سواء منكم من اسر القول ومن جهر به
ومن هو مستخف بالليل وسارب بالنهار له معقبات من بين
يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله سبحان الله الذي يميت
الاحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص الارض ويقر في الارحام
ما يشاء الى اجل مسمى سبحان الله بارئ النسم سبحان الله
المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ
سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته
سبحان الله رب العالمين سبحان الله مالك الملك تؤتي
الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل
من تشاء بيدك الخير انك على كل شئ قدير تولج الليل

فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ

در روز و داخل میکنی روز را در شب و بیرون میاوری زنده را از مرده و

تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ

بیرون میاوری مرده را از زنده و روزی میدهی هر کرا خواهی بغیر حساب تسبیح میکنم خدارا ای آفریننده

النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ

مردمان تسبیح میکنم خدارا که صورت نگارست تسبیح میکنم خدارا که آفریننده اصناف همه آن تسبیح

اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ

خدارا قرار دهنده تاریکی و روشنی منزه است خدا که شکافنده هر دانه و هسته است منزه است

اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللّٰهِ

خدا که آفریدگار همه چیز است تسبیح میکنم خدارا که آفریننده آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود تسبیح میکنم خدارا

مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي عِنْدَهُ

بمقدار کلماتش منزه است خدا که پروردگار عالمیانست تسبیح میکنم خدارا که نزد اوست

مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ

کلیدهای غیب نمیداند کسی آنرا مگر او و میداند آنچه را در بیابان و دریاست و نمی افتد

مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ

هیچ برگی مگر که میداند او را و نه دانه در تاریکیهای زمین و نیست هیچ تری و نه خشکی

إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ

مگر در کتاب روشن منزه است خدا آفریننده مردمان منزه است خدا که صورت نگارست

سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ

تسبیح میکنم خدارا آفریننده جفتها همه آن تسبیح میکنم خدارا قرار دهنده تاریکی

وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ

و روشنی منزه است خدا که شکافنده هر دانه و هسته است منزه است خدا آفریننده هر

شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ

چیز تسبیح میکنم خدارا که آفریدگار آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمیشود منزه است خدا باندازه کلماتش

سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ

منزه است خدا که پروردگار عالمیانست تسبیح میکنم خدارا که نمیتوانند شمرد ثنای او را گویندگان

وَلَا يَجْزِي بِآلَائِهِ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا

و نتوانند اداء شکر نعمتهایش شکر کنندگان و ستایش کنندگان و او چنانست که گفته و بالاتر از آنچه

نَقُولُ وَاللّٰهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَثْنَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ

میگوییم و خدای سبحانه چنانست که ثنا گفته بر خویش و احاطه نتوانند کرد بچیزی از معلومات او

إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا

مگر بآنچه خواهد فرا گرفته کرسی او آسمانها و زمین و مایل نگرداند او را نگاهداری

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ

و اوست بلند مرتبه بزرگ تسبیح میکنم خدارا که آفریدگار مردمانست منزه است خدا که صورت نگارست

سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ

منزه است خدا که آفریننده اصناف همه آن منزه است خدا که قرار دهنده تاریکی

وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ

و روشنی منزه است خدا که شکافنده هر دانه و هسته است منزه است خدا آفریدگار هر

شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ

چیز تسبیح میکنم خدارا که آفریننده آنچه دیده میشود و آنچه دیده نشود تسبیح میکنم خدارا باندازه کلماتش

سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ

منزه است خدا که پروردگار عالمیانست تسبیح میکنم خدارا که میداند آنچه را در زمین است

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ

و آنچه بیرون میاید از آن و آنچه فرود میاید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و مشغول نمیاورد

مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ

آنچه فرو میرود در زمین و آنچه بیرون میاید از او از آنچه فرود میاید از آسمان و آنچه بالا میرود

فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي

در آن و مشغول نمیگرداند او را آنچه فرود میاید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن از آنچه فرو میرود در

الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ

زمین و آنچه بیرون میاید از آن و مشغول نمیگرداند او را علم چیزی از دانستن چیزی و مشغول نمیسازد او را

خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِ

آفریدن چیزی از آفریدن چیزی و نگاهداری چیزی از نگاهداری چیزی و نیست یکسان او را

شيءٌ ولا يعادلهُ شيءٌ ليس كمثلهِ شيءٌ وهو السّميع العليم سبحان

الله بارئ النّسم سبحان الله المصوّر سبحان الله خالق الازواج

كلّها سبحان الله جاعل الظّلمات والنّور سبحان الله فالق

الحبّ والنّوى سبحان الله خالق كلّ شيءٍ سبحان الله خالق ما يُرى وما

لا يُرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله ربّ العالمين سبحان الله

فاطر السّموات والارض جاعل الملٰئكة رسلاً اولي اجنحةٍ مثنى

وثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء انّ الله على كلّ شيءٍ قدير

ما يفتح الله للنّاس من رحمةٍ فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل

له من بعده وهو العزيز الحكيم سبحان الله بارئ النّسم سبحان

الله المصوّر سبحان الله خالق الازواج كلّها سبحان الله جاعل

الظّلمات والنّور سبحان الله فالق الحبّ والنّوى سبحان الله

خالق كلّ شيءٍ سبحان الله خالق ما يُرى وما لا يُرى سبحان الله

مداد كلماته سبحان الله ربّ العالمين سبحان الله الّذي يعلم

ما في السّموات وما في الارض ما يكون من نجوى ثلٰثةٍ الّا هو

رابعهم ولا خمسةٍ الّا هو سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا

اكثر الّا هو معهم اينما كانوا ثمّ ينبّئهم بما عملوا يوم القيٰمة انّ

الله بكلّ شيءٍ عليم

وایضا مستحب ست که این صلوات را در هر روز ایام ماه مبارک و در هر روز جمعه در ایام سال بخوانند

انّ الله وملٰئكته

يصلّون على النّبيّ يا ايّها الّذين آمنوا صلّوا عليه وسلّموا تسليماً

لبّيك يا ربّ اللّهمّ وسعديك وسبحانك اللّهمّ صلّ على محمّد

وآل محمّد وبارك على محمّد وآل محمّد كما صلّيت وباركت وترحّمت

على ابرٰهيم وآل ابرٰهيم انّك حميدٌ مجيدٌ اللّهمّ ارحم محمّداً

وآل محمّد كما رحمت ابرٰهيم وآل ابرٰهيم انّك حميدٌ مجيدٌ

اللّهمّ سلّم على محمّد وآل محمّد كما سلّمت على نوحٍ في

العالمين اللّهمّ امنن على محمّد وآل محمّد كما مننت

على موسى وهرون اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد كما هديتنا

به اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وابعثه مقاماً محموداً

يغبطه به الاولون والآخرون على محمد وآله السلام كلما
طلعت شمس او غربت على محمد وآله السلام كلما طرفت
عين او برقت على محمد وآله السلام كلما طرفت عين او
ذرفت على محمد وآله السلام كلما ذكر السلام على محمد
وآله السلام كلما سبح الله ملك او قدسه السلام على
محمد وآله في الاولين السلام على محمد وآله في الآخرين
السلام على محمد وآله في الدنيا والآخرة السلام على
محمد وآله ورحمة الله وبركاته اللهم رب البلد
الحرام ورب الركن والمقام ورب الحل والحرام ابلغ
نبيك محمدا وآله عنا السلام اللهم اعط محمدا من البهاء
والسرور والنضرة والكرامة والغبطة والوسيلة و
المنزلة والمقام والشرف والرفعة والشفاعة عندك
يوم القيمة افضل ما تعطي احدا من خلقك واعط محمدا

مولاي يا مولاي انت المولى وانا العبد وهل يرحم العبد الا المولى
مولاي يا مولاي انت العزيز وانا الذليل وهل يرحم الذليل الا العزيز
مولاي يا مولاي انت الخالق وانا المخلوق وهل يرحم المخلوق الا الخالق

فوق ما تعطي الخلائق من الخير اضعافا كثيرة لا يحصيها غيرك
اللهم صل على محمد وآل محمد اطيب واطهر وازكى وانمى و
افضل ما صليت على احد من الاولين والآخرين وعلى احد
من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي امير
المؤمنين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
على من شرك في دمه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك
محمد عليه وآله السلام والعن من آذى نبيك فيها اللهم
صل على الحسن والحسين امامي المسلمين ووال من والاهما
وعاد من عاداهما وضاعف العذاب على من شرك في دمهما
اللهم صل على علي بن الحسين امام المسلمين ووال من
والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه
اللهم صل على محمد بن علي امام المسلمين ووال من والاه
وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم

مولاي يا مولاي انت القوي وانا الضعيف وهل يرحم الضعيف الا القوي
مولاي يا مولاي انت الغني وانا الفقير وهل يرحم الفقير الا الغني

صَلِّ عَلى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ

مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى

مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ

وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلى مَنْ شَرِكَ في دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيِّ

بْنِ مُوسى اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ

وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلى مَنْ شَرِكَ في دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدِ

بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ

الْعَذابَ عَلى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ

وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلى مَنْ

ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ

والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ

صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِهِ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ

وَعادِ مَنْ عاداهُ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقاسِمِ وَالطّاهِرِ

ابْنَيْ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى رُقَيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ

اٰذى نَبِيَّكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى اُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ

اٰذى نَبِيَّكَ فيها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ اخْلُفْ

نَبِيَّكَ في اَهْلِ بَيْتِهِ اَللّٰهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا

مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَاَنْصارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ

اَللّٰهُمَّ اطْلُبْ بِذَحْلِهِمْ وَوِتْرِهِمْ وَدِمائِهِمْ وَكُفَّ عَنّا وَعَنْهُمْ

وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بَاْسَ كُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَكُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ

اٰخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّكَ اَنْتَ اَشَدُّ بَاْساً وَاَشَدُّ تَنْكيلاً

ودر اقبال وبعضی از نسخهای دیگر این دعا از حضرت علی بن الحسین تا حضرت امام حسن عسکری بجای عَلى مَنْ ظَلَمَهُ چنین است عَلى مَنْ شَرِكَ في دَمِهِ واز جمله دعاهای هر روز ماه مبارك رمضان دعائی است که سید بن طاوس فضیلت بسیار از جهت آن روایت کرده است ودر استجابت دعوات عجیبه وبرهای عالیه مشتمل است ودعا این است سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ

كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ

مِنْ بَهائِكَ بِاَبْهاهُ وَكُلُّ بَهائِكَ بَهِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِبَهائِكَ

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَلالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلالِكَ جَليلٌ

اللّهمّ إنّي أسئلك بجلالك كلّه اللّهمّ إنّي أسألك من جمالك

بأجمله وكلّ جمالك جميل اللّهمّ إنّي أسئلك بجمالك كلّه پس سه مرتبه

بگوید اللّهمّ إنّي أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید

اللّهمّ إنّي أسألك من عظمتك بأعظمها وكلّ عظمتك عظيمة

اللّهمّ إنّي أسئلك بعظمتك كلّها اللّهمّ إنّي أسئلك من

نورك بأنوره وكلّ نورك نيّر اللّهمّ إنّي أسئلك بنورك كلّه

اللّهمّ إنّي أسئلك من رحمتك بأوسعها وكلّ رحمتك

واسعة اللّهمّ إنّي أسئلك برحمتك كلّها پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ

إنّي أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللّهمّ

إنّي أسألك من كمالك بأكمله وكلّ كمالك كامل اللّهمّ

إنّي أسئلك بكمالك كلّه اللّهمّ إنّي أسئلك من كلماتك

بأتمّها وكلّ كلماتك تامّة اللّهمّ إنّي أسئلك بكلماتك

كلّها اللّهمّ إنّي أسئلك من أسمائك بأكبرها و

كلّ أسمائك كبيرة اللّهمّ إنّي أسئلك بأسمائك كلّها پس سه

مرتبه بگوید اللّهمّ إنّي أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني

پس بگوید اللّهمّ إنّي أسئلك من عزّتك بأعزّها وكلّ عزّتك عزيزة

اللّهمّ إنّي أسئلك بعزّتك كلّها اللّهمّ إنّي أسئلك من

مشيّتك بأمضاها وكلّ مشيّتك ماضية اللّهمّ إنّي أسألك

بمشيّتك كلّها اللّهمّ إنّي أسئلك بقدرتك التي استطلت

بها على كلّ شيء وكلّ قدرتك مستطيلة اللّهمّ إنّي أسألك

بقدرتك كلّها پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ إنّي أدعوك كما

أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللّهمّ إنّي

أسئلك من علمك بأنفذه وكلّ علمك نافذ اللّهمّ إنّي أسألك

بعلمك كلّه اللّهمّ إنّي أسئلك من قولك بأرضاه وكلّ

قولك رضيّ اللّهمّ إنّي أسئلك بقولك كلّه اللّهمّ إنّي أسألك

من مسائلك بأحبّها إليك وكلّ مسائلك إليك حبيبة اللّهمّ

اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَسائِلِكَ كُلِّها پس سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعوكَ كَما

اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس بگوید اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ

شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَريفٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ

كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطانِكَ بِاَدْوَمِهِ وَكُلُّ

سُلْطانِكَ دائِمٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ

اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّهُمَّ

اِنّي اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ پس سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعوكَ كَما

اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس بگوید اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ

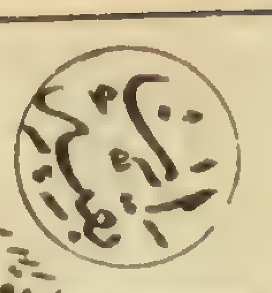
مِنْ عَلائِكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عَلائِكَ عالٍ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ

بِعَلائِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ قَديمٌ

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ آياتِكَ

بِاَعْجَبِها وَكُلُّ آياتِكَ عَجيبَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِآياتِكَ

كُلِّها پس سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني

پس بگوید اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ

فاضِلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ

مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ

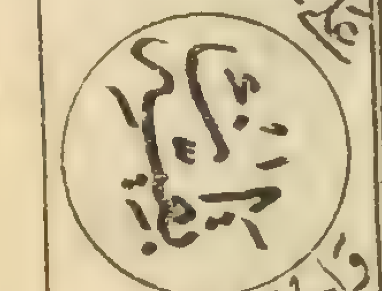
كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عَطائِكَ بِاَهْنَئِهِ وَكُلُّ عَطائِكَ

هَنيءٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعَطائِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ

مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عاجِلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ

كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ اِحْسانِكَ بِاَحْسَنِهِ وَكُلُّ اِحْسانِكَ

حَسَنٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاِحْسانِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ

بِما تُجيبُني بِهِ حينَ اَدْعوكَ فَاَجِبْني يا اَللّهُ نِعْمَ دَعْوَتُكَ يا اَللّهُ

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِما اَنْتَ فيهِ مِنَ الشُّؤونِ وَالْجَبَروتِ

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَجَبَروتٍ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ

بِشَأْنِكَ وَجَبَروتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِما تُجيبُني بِهِ

حينَ اَسْئَلُكَ بِهِ فَاَجِبْني يا اَللّهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

كه دارى بطلب اللهم صل على محمد وآل محمد وابعثني على
پس بگو
الإيمان بك والتصديق برسولك والولاية لعلي بن أبي
طالب عليه السلام والائتمام بالأئمة من آل محمد والبراءة
من أعدائهم فإني قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل
على محمد وآل محمد وأسئلك خير الخير رضوانك والجنة
وأعوذ بك من شر الشر سخطك والنار اللهم صل على
محمد وآل محمد واحفظني من كل مصيبة ومن كل بلية
ومن كل عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر
ومن كل مكروه ومن كل مصيبة ومن كل آفة نزلت
أو تنزل من السماء إلى الأرض في هذه الساعة وفي
هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي
هذه السنة اللهم صل على محمد وآل محمد
واقسم لي من كل سرور ومن كل بهجة ومن كل

استقامة ومن كل فرج ومن كل عافية ومن كل سلامة
ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع حلال طيب ومن
كل نعمة ومن كل حسنة نزلت وتنزل من السماء إلى
الأرض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم و
في هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم إن كانت ذنوبي
قد أخلقت وجهي عندك وحالت بيني وبينك وغيرت
حالي عندك فإني أسئلك بنور وجهك الكريم الذي لم
يطفأ وبوجه حبيبك محمد المصطفى وبوجه وليك
علي المرتضى وبحق أوليائك الذين انتجبتهم أن تصلي
على محمد وآل محمد وأن تغفر لي ولوالدي وما
ولدا وللمؤمنين والمؤمنات وما توالدوا وذنوبنا كلها
صغيرها وكبيرها وأن تختم لنا بالصالحات وأن تقضي
لنا الحاجات والمهمات وصالح الدعاء والمسئلة

فاستجب لنا بحق محمد و آله اللهم صل على محمد و آل محمد آمين
پس اجابت فرما برای ما بحق محمد و آل او خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد اجابت فرما

آمين آمين ما شاء الله كان ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
اجابت فرما اجابت فرما آنچه خواسته است خدا است و نیست حرکت و نه توانائی مگر بخدا بلند مرتبه

العظيم سبحان ربك رب العزة عما يصفون و سلام على
بزرگ پاکیست پروردگار ترا که پروردگار عزت از آنچه وصف میکنند و درود بر

المرسلين والحمد لله رب العالمين
پس دستها را بجانب آسمان بلند کن و بگو میل ده گردنت را بسوی دوش چپ
فرستاده شدگان و ستایش مر خدا را پروردگار جهانیان

يا لا اله الا انت اسألك بحق من حقه عليك
خود و گریه کن و اگر نباید خود را بگریه بدار پس بگو
ای کسیکه نیست خدائی مگر تو سؤال میکنم بحق آنکه حق او بر تو

عظيم بلا اله الا انت اسألك ببهاء لا اله الا انت اسألك
بزرگست با آنکه نیست خدائی جز تو درخواست میکنم از تو بحق کلمه لا اله الا انت سؤال میکنم ترا

بجلال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسألك بجمال لا اله الا
ببزرگی لا اله الا انت ای لا اله الا انت سؤال میکنم به نیکوئی لا اله الا

انت يا لا اله الا انت اسألك بنورك يا لا اله الا انت يا لا
انت ای لا اله الا انت سؤال میکنم بنور تو ای آنکه نیست خدائی مگر تو ای آنکه نیست

اله الا انت اسألك بكمال لا اله الا انت يا لا اله الا
خدائی مگر تو درخواست میکنم از کمال کلمه لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر

انت اسألك بعزة لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسألك
تو درخواست میکنم از بعزت لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سؤال میکنم

بعظم لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسألك بقول لا اله
ببزرگی کلمه لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو درخواست میکنم از بگفتار لا اله

الا انت يا لا اله الا انت اسألك بشرف لا اله الا انت
مگر تو ای آنکه نیست خدائی مگر تو درخواست میکنم از بشرف کلمه لا اله الا انت

يا لا اله الا انت اسألك بعلاء لا اله الا انت يا لا اله
ای آنکه نیست خدائی جز تو درخواست میکنم از ببلندی کلمه لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی

الا انت اسألك بلا اله الا انت يا لا اله الا انت يا رباه
مگر تو سؤال میکنم ترا بکلمه لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو ای آفریدگار

يا رباه
پس بگوید بر همان حالتیکه بود
اسألك يا سيدي
پس بگوید يا الله
انقدر بگوید که یکنفس وفا کند
ای پروردگار گردن کج کرده بسوی دوش چپ سؤال میکنم ترا ای آقای من ای خدا

يا رباه
انقدر بگوید که یکنفس وفا کند پس بگوید
يا سيداه يا مولاه يا غياثاه يا ملجأ
ای پروردگار ای بزرگ ای آقا ای فریادرس ای پناه

يا منتهى غاية رغبتاه يا ارحم الراحمين اسألك فليس
ای نهایت نهایت میل ای بهترین رحم کنندگان درخواست میکنم پس نیست

كمثلك شيء و اسألك بكل دعوة مستجابة دعاك بها
مانند تو چیزی و سؤال میکنم ترا بهر دعای اجابت کرده شده که خواند بآن ترا

نبي مرسل او ملك مقرب او عبد مؤمن امتحنت قلبه
پیغمبر مرسلی یا ملکی مقرب یا بنده گروینده که آزموده باشی دل او را

للايمان و استجبت دعوته منه و اتوجه اليك بمحمد نبيك
برای ایمان و اجابت کرده باشی خواندن را از او و رو میآورم بسوی تو بمحمد پیغمبر تو

نبي الرحمة و اقدمه بين يدي حوائجي يا محمد يا رسول الله
پیغمبر رحمت و پیش میدارم او را میان دو دست حاجتهایم ای محمد ای فرستاده خدا

بابي انت و امي اتوجه بك الى الله ربك و ربي و اقدمك
پدرم بفدای تو و مادرم رو میآورم بواسطه تو بسوی خدا پروردگار تو و پروردگار من و پیش میآورم ترا

بين يدي حوائجي يا رباه يا رباه يا رباه اسألك بك فليس
میان دو دست حاجتهایم ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار سؤال کنم ترا بواسطه تو پس نیست

كمثلك شيء و اتوجه اليك بمحمد حبيبك و بعترته الهادية
مانند تو چیزی و رو میآورم بسوی تو بمحمد دوست تو و بعترت او که راه نمایند

و اقدمهم بين يدي حوائجي و اسألك اللهم بحبوتك التي
و پیش میآورم ایشان را میان دو دست شفاعت حاجتهایم و سؤال میکنم ترا خداوندا بزنده بودن تو که

لا تموت و بنور وجهك الذي لا يطفأ و بعينك التي
نمیمیرد و بنور ذات تو که فرونشانده نمیشود و بدیده تو که

لا تنام وأسألك بحق من حقه عليك عظيم أن تصلي على محمد
وآل محمد قبل كل شيء وبعد كل شيء وعدد كل شيء وزنة كل
شيء وملء كل شيء اللهم إني أسألك أن تصلي على محمد
عبدك المصطفى ورسولك المرتضى وأمينك المصطفى و
نجيبك دون خلقك وحبيبك وخيرتك من خلقك أجمعين
النذير البشير السراج المنير وعلى أهل بيته الطيبين
الطاهرين المطهرين الأخيار الأبرار وعلى ملائكتك الذين
استخلصتهم لنفسك وحجبتهم عن خلقك وعلى أنبيائك
الذين ينبئون بالصدق عنك وعلى عبادك الصالحين
الذين أدخلتهم في رحمتك الأئمة المهتدين الراشدين
المطهرين وعلى جبرئيل وميكائيل وإسرافيل وملك
الموت ورضوان خازن الجنة ومالك خازن النار وروح
القدس وحملة العرش ومنكر ونكير وعلى الملكين

الحافظين علي بالصلوة التي تحب أن تصلي بها عليهم صلوة
كثيرة طيبة مباركة زاكية نامية طاهرة شريفة فاضلة
تبين بها فضلهم على الأولين والآخرين اللهم إني أسألك
أن تسمع صوتي وتجيب دعوتي وتغفر ذنوبي وتنجح طلبتي
وتقضي حاجتي وتقبل قصتي وتنجز لي ما وعدتني و
تقيلني عثرتي وتتجاوز عن خطيئتي وتصفح عن ظلمي و
تعفو عن جرمي وتقبل علي ولا تعرض عني وترحمني ولا
تعذبني وتعافيني ولا تبتليني وترزقني من أطيب الرزق
وأوسعه وأهنئه وأمرئه وأسبغه وأكثره ولا تحرمني
يا رب النظر إلى وجهك الكريم والفوز بالجنة والعتق
من النار واقض عني يا رب ديني وأمانتي وضع
عني وزري ولا تحملني ما لا طاقة لي به يا مولاي
وأدخلني في كل خير أدخلت فيه محمدا وآل محمد و

أَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ
و بیرون آور مرا از هر بدی که بیرون آوردی ایشان را از او و جدائی مینداز میان من و میان ایشان

طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَداً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس سه مرتبه بگوید
بهم زدن چشمی هرگز در دنیا و آخرت

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي پس
خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا چنانکه فرموده مرا پس اجابت فرما مرا چنانکه وعده فرمودی مرا

بگوید اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ
خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا اندکی از بسیار با نیاز من بسوی او

عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ
که بزرگ است و بی‌نیازی تو از او که دیرینه است و او نزد من بسیار است و او بر تو

سَهْلٌ يَسِيرٌ فَامْنُنْ بِهِ عَلَيَّ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللَّهُمَّ
آسان است پس منت گذار با آن بر من بدرستیکه بر هر چیز توانائی خدایا

بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَ
برحمتت در شایسته‌گان پس درآور ما را در علیین پس بردار ما را و

بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ
بجامی از آب شیرین از چشمه سلسبیل سیراب کن ما را و از حوریان

الْعِينِ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ
فراخ چشم پس تزویج کن ما را و از پسران جاودانیان که گویا آنها مروارید پوشیده‌اند

فَأَخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَأَطْعِمْنَا وَمِنْ
خادم ده ما را و از میوه‌های بهشتی و گوشتهای مرغ اطعام کن ما را و از

ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَأَلْبِسْنَا وَلَيْلَةَ
جامه‌های حریر نازک و ابریشم و حریر ستبر پس بپوشان ما را و شب

الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلاً فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ
قدر و حج خانه‌ات که محترم است و کشته شدن در راه تو با ولی تو

فَوَفِّقْ لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا
توفیق ده ما را و شایسته خواندن و سؤال کردن پس اجابت کن برای ما ای

خَالِقَنَا اسْمَعْ وَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جَمَعْتَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
آفریدگار ما بشنو و مستجاب فرما برای ما و چون گرد آوری پیشینیان و پسینیان را

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَأَمَاناً مِنَ الْعَذَابِ
روز رستخیز پس رحم کن ما را و بیزاری از آتش و امان از عذاب

فَاكْتُبْ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فِي النَّارِ
پس بنویس برای ما و در دوزخ پس مده قرار ما را و با دیوان در آتش

فَلَا تُقِرَّنَا وَفِي هَوَانِكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا وَمِنَ
پس جای مده ما را و در خوار داشتن تو و عذاب تو پس مبتلا مکن ما را و از

الزَّقُّومِ وَالضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِنَا
آب جرکن و خار خشک پس اطعام مکن ما را و در آتش بر روهای ما

فَلَا تَكْبُبْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ
پس سرنگون میفکن ما را و از جامه‌های آتش و زیر جامه‌های قطران

فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا
پس مپوشان ما را و از هر بدی ای که نیست خدائی مگر تو بحق لا

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَنَجِّنَا اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يُسْأَلْ
اله الا انت پس نجات ده ما را خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا و درخواست کرده نخواهد شد

مِثْلُكَ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ إِلَى مِثْلِكَ يَا رَبِّ
مانند تو و میل میکنم بسوی تو و رغبت کرده نمیشود بسوی مانند تو ای پروردگار

أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السَّائِلِينَ وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ
توئی موضع درخواست کردن درخواست کنندگان و نهایت رغبت میل کنندگان

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَأَنْجَحِهَا يَا
درخواست میکنم از تو خداوندا بافضلترین نامهای تو همه آن و بافیروزی‌تران ای

أَللهُ يَا رَحْمٰنُ وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَصُونِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ
خدا ای بخشنده و بنام تو که پنهان نگاهداشته شده عزیزتر جلیل‌تر

الْأَعْظَمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَتَهْوَاهُ وَتَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ
بزرگتر که دوست داری او را و بخوانی او را و می‌پسندی از کسیکه بخواند ترا بآن

وتستجيب له دعاءه وحق عليك يا رب ان لا تحرم
سائلك اللهم اني اسئلك بكل اسم هو لك دعاك به عبد
هو لك في بر او بحر او سهل او جبل او عند بيتك الحرام
او في شيء من سبلك فادعوك يا رب دعاء من قد
اشتدت فاقته وعظم جرمه وضعف كدحه واشرفت
على الهلكة نفسه ولم يثق بشيء من عمله ولم يجد لما
هو فيه سادا ولا لذنبه غافرا ولا لعثرته مقيلا غيرك
هاربا اليك متعوذا بك متعبدا لك غير مستنكف و
لا مستكبر ولا مستحسر ولا متجبر ولا متعظم بل بائس
فقير خائف مستجير اسألك يا الله يا رحمن يا حنان يا
منان يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام
ان تصلي على محمد وآل محمد صلوة كثيرة طيبة مباركة نامية
زاكية شريفة اسألك اللهم ان تغفر لي في شهري

هذا وترحمني وتعتق رقبتي من النار وتعطيني خير ما
اعطيت احدا من خلقك وخير ما انت معطيه ولا تجعله
آخر شهر رمضان صمته لك منذ اسكنتني ارضك الى
يومي هذا بل اجعله على اتمه نعمة واعمه عافية واوسعه
رزقا واجزله واهنئه اللهم اني اعوذ بك وبوجهك
الكريم وملكك القديم ان تغرب الشمس من يومي هذا او
تنقضي بقية هذا اليوم او يطلع الفجر من ليلتي هذه او يخرج
هذا الشهر ولك قبلي تبعة او ذنب او خطيئة تريد ان
تقايسني بها او تؤاخذني بها او توقفني بها موقف خزي في
الدنيا والآخرة او تعذبني بها يوم القاك يا ارحم الراحمين
اللهم اني ادعوك لهم لا يفرجه غيرك ولرحمة لا تنال الا
بك ولكرب لا يكشفه الا انت ولرغبة لا تبلغ الا بك
ولحاجة لا يقضيها دونك اللهم فكما كان من شانك ما

اردتني به من مسئلتك ورحمتني به من ذكرك فليكن من
خواسته مرا بآن از درخواست نمودن از تو ورحم کرده مرا بآن از یاد کردن تو پس باید از

شأنك الاستجابة لي فيما دعوتك به والنجاة لي فيما فزعت
شأن تو اجابت کردن برای من در آنچه خواندم ترا بآن و رهائی بخشیدن مرا در آنچه داد خواهی نموده

اليك منه يا ملين الحديد لداود يا كاشف الضر والكرب
بسوی تو از او ای نرم کننده آهن برای داود ای بر دارنده سختی و گرفتاری

العظام عن ايوب ويا مفرج غم يعقوب ويا منفس كرب يوسف
بزرگ از ایوب و گشاینده اندوه یعقوب و رفع کننده اندوه یوسف

صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله فانك اهل
رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بکن درباره من آنچه تو سزاوار آنی پس بدرستیکه تو اهل

التقوى واهل المغفرة اللهم انت ثقتي في كل كرب و
پرهیزکاری و اهل آمرزش خدایا توئی اعتماد من در هر گرفتاری و

رجائي في كل شدة وانت لي في كل امر نزل بي ثقة وعدة
امیدواری من در هر سختی و توئی برای من در هر امری که فرود آمد بمن تکیه و ذخیره

كم من كرب يضعف منه الفؤاد وتقل فيه الحيلة و
چه بسیار از اندوه که ناتوان میگشت از آن دل و اندک میشد در آن حیله و

يخذل فيه الصديق ويشمت فيه العدو انزلته بك و
خوار میگردید در آن دوست و شادکام میشد در آن دشمن و فرود آوردم آنرا بتو و

شكوته اليك رغبة مني فيه اليك عمن سواك ففرجته
شکوه کردم از آن بسوی تو از روی رو گردانیدم از او در آن بسوی تو از اینکه غیر تست پس گشایش دادی

وكشفته وكفيته فانت ولي كل نعمة وصاحب كل
و برداشتی آنرا و کفایت کردی او را پس توئی کارگذار هر نعمت و صاحب هر

حسنة ومنتهى كل رغبة اعوذ بكلمات الله التامات
نیکی و نهایت هر میلی پناه میبرم بکلمات خدا که تمام اند

من شر ما خلق من شيء اللهم عافني في يومي هذا حتى امسي
از شر آنچه آفریده است از چیزی خدایا عافیت ده مرا در روز من امروز تا که شام کنم

اللهم اني اسألك بركة يومي هذا وما نزل فيه من عافية
خدایا بدرستیکه من درخواست میکنم ترا برکت روز من این روز و آنچه فرود آید در آن از عافیت

ومغفرة ورحمة ورضوان ورزق واسع حلال تبسطه
و آمرزش و رحمت و خوشنودی و روزی فراخ حلال که بگسترانی آنرا

علي وعلى والدي وولدي واهلي وعيالي واهل حزانتي
بر من و بر پدر و مادر من و فرزندان من و اهل من و عیال من و اهل مخارج من

ومن احببت واحبني وولدت وولدني اللهم اني اعوذ
و کسیکه دوست دارم و دوست دارد مرا و زاده ام و زاده است مرا خدایا بدرستیکه من پناه میبرم

بك من الشك والشرك والحسد والبغي والحمية والغضب
بتو از شک و شرک و حسد و گمراهی و حمیت و غضب

اللهم رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما
خدایا پروردگارا آسمانهای هفتگانه و پروردگار زمینهای هفتگانه و آنچه

فيهن وما بينهن ورب العرش العظيم صل على محمد وآل محمد
در آنهاست و آنچه میان آنهاست و پروردگار عرش بزرگ رحمت فرست بر محمد و آل محمد

واكفني اللهم من امري بما شئت وكيف شئت
و کفایت فرما مرا خدایا از کارهای من بآنچه خواهی و چنانکه خواهی

اللهم انك قلت لنبيك صلى الله عليه وآله ولسوف
خدایا بدرستیکه تو گفتی به پیغمبرت رحمت کناد خدا بر او و آل او و هر آینه زود باشد

يعطيك ربك فترضى اللهم ان نبيك ورسولك و
که عطا کند ترا پروردگار تو پس خوشنود شوی خدایا بدرستیکه پیغمبر تو و فرستاده ات و

حبيبك وخيرتك من خلقك لا يرضى بان تعذب احدا
و حبیبت و برگزیده ات از آفریدگانت خوشنود نخواهد شد باینکه عذاب کنی احدی را

من امته دان لك بموالاته وموالاة الائمة من اهل بيته
از امتش که نزدیک شده ترا بسبب موالات او و دوست داشتن امامان از اهل بیتش

وان كان مذنبا خاطئا في نار جهنم فاجرني يا رب من
و هر چند بوده باشد گناه کار خطا کار در آتش دوزخ پس پناه ده مرا ای پروردگارم از

جهنّم وعذابها وهبني لمحمّد وآل محمّد يا ارحم الرّاحمين يا

دوزخ و عذاب آن و ببخش مرا برای محمّد و آل محمّد ای بهترین رحم کنندگان ای

جامعاً بين اهل الجنّة على تألّفٍ من القلوب وشدّة المحبّة

گرد آورنده میان اهل بهشت بر الفت از دلها و سختی دوستی

ونازع الغلّ من صدورهم وجاعلهم اخواناً على سررٍ

و بر کننده کینه از سینهای ایشان و قرار دهنده ایشان برادران بر تختها

متقابلين ويا جامعاً بين اهل طاعته وبين من خلقها

برابر یکدیگر و ای گرد آورنده میان اهل طاعت و میان هر که آفریدت از

له ويا مفرّج كلّ محزونٍ ويا منهّل كلّ غريبٍ يا راحمي في غربتي

برای او ای فرج دهنده هر اندوهناک و ای غمخوار هر غریب ای رحم کننده من در غربت

وفي كلّ احوالي بحسن الحفظ والكلاءة لي يا مفرّج ما بي من

و در همه احوال من به نیکوی نگهداری و حفظ برای من ای فرج دهنده و بخشنده آنچه از

الضّيق والخوف صلّ على محمّد وآل محمّد واجمع بيني وبين

تنگی و خوف رحمت فرست بر محمّد و آل محمّد و گرد آور میان من و میان

احبّتي وقادتي وسادتي وهداتي وموالي يا مؤلّفاً بين

دوستان من و پیشوایان من و آقایان من و راهنمایان من و بزرگان من ای الفت دهنده میان

الاحبّاء صلّ على محمّد وآل محمّد ولا تفجعني بانقطاع رؤية

دوستان رحمت فرست بر محمّد و آل محمّد و بدرد میاور مرا ای ببریدن دیدار

محمّد وآل محمّد ولا بانقطاع رؤيتي عنهم فبكلّ مسائلك يا

محمّد و آل محمّد و نه بواسطه بریدن دیدار من از ایشان پس بهمه سایل تو ای

ربّ دعوتك الهي فاستجب دعائي اما لك يا ارحم الرّاحمين

پروردگار را خواندم ترا خدایا من پس مستجاب کن دعای مرا بحق تو ای بهترین رحم کنندگان

اللّهمّ انّي اسئلك بانقطاع حجّتي ووجوب حجّتك ان تغفر

الها بدرستیکه من سؤال میکنم ترا به بریدن حجّت من و وجوب حجّت تو اینکه بیامرزی

لي اللّهمّ انّي اعوذ بك من خزي يوم المحشر ومن شرّ ما بقي

مرا خدایا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از رسوائی روز محشر و از شرّ آنچه باقی مانده

من الدّهر ومن شرّ الاعداء وصغير الفناء وعضال الدّاء

از روزگار و از شرّ دشمنان و کوچک فنا و دشواری درد

وخيبة الرّجاء وزوال النّعمة وفجاءة النّقمة اللّهمّ اجعل

و ناامیدی از امید و زایل شدن نعمت و ناگهانی عقوبت الها بگردان

لي قلباً يخشاك كانّه يراك الى يوم يلقاك

برای من دلی که بترسد از تو گویا می بیند ترا تا روزیکه ملاقات کند ترا

و در دوربینست که در او و قت دیگر هر کاه شدت

رو دهد یا حاجت ضروری بهم رسد این دعا را توان خواند **فصل ششم** در اعمال

مختصّه شبها و روزهای مخصوص اینماه مبارک است و در روایتی وارد شده است که انجیل

بر حضرت عیسی در سیّم اینماه نازل شد و بروایت دیگر هرشتم و بروایت معتبر دیگر در دوا

زدهم و شیخ مفید نقل کرده است که در روز ششم اینماه مامون خائن ملعون با

حضرت امام رضا ع بیعت کرد و مرویست که هر که در این روز دو رکعت نماز بکند و در

هر رکعت بعد از حمد بیست و پنجمرتبه قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن

حق انحضرت را ادا کرده خواهد بود و بروایت [illegible] معتبر از حضرت صادق ع منقول

است که در شب سیزدهم دو رکعت نماز بکذارند و در هر رکعت بعد از حمد سوره

یس و تبارک الّذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و در شب چهاردهم چهار

رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین

کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت امام حسین ع

مستحبّ است در ان چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقول

است که حضرت رسول ص فرمودند که هر که در شب نیمه ماه مبارک رمضان صد رکعت

نماز بکذارد یعنی هر دو رکعت بیکسلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره

قل هو الله احد بخواند خدا ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کنند از او ضرر

دشمنان او را از جنیان و ادمیان و در هنگام مرگ او سی ملک بفرستد

که او را بشارت دهند ببهشت و سی ملک که او را ایمن گردانند از

اتش جهنّم و ایضاً از انحضرت منقول است که هر که در نصف ماه رمضان

زیارت حضرت امام حسین ع بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت نماز نزد قبر

انحضرت بکند و در هر رکعتی سوره حمد و ده مرتبه سوره قل هو الله احد

بخواند نمیرد تا در خواب ببیند ملکی چند را که او را بشارت دهند ببهشت و ایمن کردانند
او را از جهنم و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارکیست و در انشب لشکر حضرت رسول
با لشکر کفار قریش ملاقات نمودند در بدر و در روز ش جنگ بدر واقع شد و خدا لشکر
ان حضرترا بر کافران ظفر داد و ان اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و عبادت
در انشب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و خدا می
فرماید انا انزلناه فی لیلة القدر یعنی ما فرستادیم قران را در شب قدر یعنی شبی
که در نزد خداوند قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در ان میشود یا زمین
تنگ میشود از بسیاری نزول ملائکه و ما ادریک ما لیلة القدر و چه چیز ترا
اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لیلة القدر خیر من الف شهر شب قدر
بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در ان بهتر است از عبادت در هزار ماه تنزل الملائکة
والروح فیها فرود میایند ملائکه و روح که از همه ملائکه اعظم است در اینشب باذن
ربهم من کل امر سلام برخصت پروردگار ایشان بسبب تقدیر هر امری اخبار بسیار وارد
شده است که ملائکه و روح در اینشب بر امام زمان نازل میشوند و انچه از برای هر
کس در انشب مقدر شده است بر امام عرض میکنند سلام هی حتی مطلع الفجر
یعنی سلامتی است اینشب از جمیع بدیها تا طلوع صبح یا سلام میکنند بر امام و
بر مومنان که در اینشب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان شیعه و سنی در
شب قدر خلاف بسیار هست بعضی از سنیان کفته اند که شب قدر در زمان حضرت
رسول بود و بعد از ان حضرت برطرف شد و اکثر ایشان کفته اند که تا روز قیامت
باقیست پس بعضی کفته اند که در تمام سال پنهانست و بعضی کفته اند شب نیمه شعبان
است و بعضی کفته اند شب اول رمضانست و بعضی کفته اند شب نیمه و بعضی شب
هفدهم و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و سیم و بعضی شب بیست و نهم و بعضی
شب اخر کفته اند و اکثر سنیان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم
و علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند بر ان که از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و
سیم بیرون نیست و بعضی مردم تا شب بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و
از احادیث معتبره دلالت میکند بر انکه از انشب بیرون نیست بلکه از بیست و یک و بیست و سه شب یعنی
نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را

دریابد و در بعضی از روایات معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم شده است
و در بعضی تعیین خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقولست که انشب جهنی است
و او اعرابی بود بحضرت رسول عرض کرد که منزل من دور است از مدینه میخواهم شبی را
از برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در انشب بخدمت تو برسم حضرت شب بیست و
سیم را از برای او تعیین فرمود و او پوشیده با جمیع اهل و خدم و حشم خود در انشب داخل
مدینه میشد و چون صبح میشد بر میکشت و از بعضی از احادیث ظاهر میشود که هر سه
شب قدر باشد و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دویم بکثرت دعا و عبادات
ممکن است که بعضی تغییر بیابد و در شب سیم ختم میشود و تغییر نمییابد یا بسیار کم
تغییر مییابد بلا تشبیه مانند ارقام پادشاهان که اول تعلیقه میشود و تغییر اسان
است و بعد از ان ثبت دفاتر میشود و تغییرش دشوارتر است تا انکه مهر اثار
مزین نکردیده است باز ممکن است که تغییر بیابد و چون بمهر اشرف رسید بمنزله حتم
و تغییرش در غایت صعوبت است و خدا را حکمتها در ابهام بعضی امور هست مانند
اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه است و نماز وسطی که بهترین نمازها است و
ساعت استجابت دعا در هر شب و در هر روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و
امثال اینها و یک حکمت در مبهم ساختن اینها ان است که بر همه اسماء مقدسه الهی
مواظبت نمایند و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب و روز جمعه دعا
بکنند و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول کردد و همچنین در شب قدر
در شبهائیکه احتمال ان دارد همه را احیا کنند و حکمت دیکر در بعضی از اینها
میتواند بود مثل انکه اکر اسم اعظم را همه کس بداند کاه باشد بعضی از نفوس شریره
از او سیله حصول مطالب دنیوی کنند چنانچه از بلعم نقل کرده اند و همچنین شب
قدر و ساعت استجابت دعا اکر بخصوص انها را داناشند ممکنست که امور غیر مشروع
یا ضررهای عظیم نسبت بعضی از مسلمانان استدعا کنند و اکر بخصوص دانند
البته باید مستجاب کردد و دیکر انکه مغرور باعمال خود نکردند و حکمتهای دیکر
بسیار است که این رساله کنجایش ذکر انها ندارد پس باید مومن این سه شب را احیا
کند و این اهتمام در عبادت و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در دو شب
اخر اهتمام بیشتر کند و در شب بیست و سیم که احادیث بسیار در تخصیص

ان وارد شده است که شب قدر بیست سعی بیشتر کند و فواید عبادت شب قدر بسیار
است و از جمله انکه چون عبادت شب قدر را در باید بنص قران زیاده از ثواب عبادت
هزار ماه که زیاده از هشتاد سال است نزد او مقرر میفرمایند و دیگران که
چون تقدیرات همه امور از عمر و مال و فرزند و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر
امور دیگر در اینشب میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در اینشب کرده خواهد
بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیا نوشته باشد و در اینشب تغییر یابد و
از زمرهٔ سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث
معتبره وارد شده است و دیگر آنکه چون حضرت صاحب الامر در تمام اینشب
با ملائکه مقربین محشور است و فوج فوج بخدمت او میایند و بر او سلام میکنند
و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده بر او عرض میکنند سزاوار نیست که در چنین
شبی تاسی بامام خود نکند و بغفلت بسر اورند و از حضرت رسول منقول است
که چون شب قدر میشود فرود میایند ملائکه که در سدرة المنتهی میباشند و از
جملهٔ ایشان جبرئیل است و جبرئیل با خود علمها میاورد یک علم را در قبر منور من
نصب میکند و یکی را در بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در طور سینا
و نمیگذارند مرد مؤمن و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند و ایضا از
حضرت رسول منقول است که بهشت را هر سال از برای داخل شدن ماه رمضان
زینت میکنند چون شب اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد که از امثیر میگو
و بصدا میاورد درختان و حلقهای درهای بهشت را پس نغمه از ان میشنوند
که هرگز شنوندگان از ان خوش اینده تر نغمه نشنیده اند پس حوریان از غرفهای
بهشت بیرون میایند و ندا میکنند که ایا کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا
باعمال صالحهٔ خود پس از رضوان خازن بهشت میپرسند این چه شب است رضوان
میگوید لبیک ای نیکورویان و نیکوکاران این شب اول ماه رمضانست درهای
بهشت گشوده شده است برای روزه داران امت محمد پس خدا گوید که ای رضوان
بگشا درهای بهشت را ای مالک ببند درهای جهنم را از روزه داران امت
محمد ای جبرئیل برو بسوی زمین و در زنجیر کن شیاطین متمرد را و غلها در گردن
ایشان گذار و ایشان را در لجههای دریا بینداز تا فاسد نکردانند بر امت حبیب

من محمد روزهای ایشان را و حضرت فرمود که خدا در هر شب از شبهای ماه رمضان
سه مرتبه ندا میفرماید که ایا سؤال کننده هست که سؤال کند او را عطا کنم ایا توبه
ایا توبه کننده هست که توبه او را قبول کنم ایا استغفار کننده هست که گناهانش را
بیامرزم کیست که بفرض دهد بخداوند مالدار که هرگز پریشان نمیشود و وفا کننده
است بوعدهای خود و ستم نمیکند و فرمود که در اخر هر روز از روزهای ماه رمضان
در وقت افطار خدا هزار هزار کس را از اتش جهنم ازاد میکند و چون شب جمعه و
روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از اتش جهنم ازاد میکند که همه
باب مستوجب عذاب شده باشند و در شب و روز اخر ماه بعدد انچه در تمام ماه
ازاد کرده است ازاد میکند و چون شب قدر میشود خدا امر میکند جبرئیل را که بزمین
میاید با لشکر عظیم از ملائکه و با خود علم سبزی میاورد و بر بالای کعبهٔ معظمه نصب
میکند و او ششصد بال دارد و دو بالش را نمیگشاید مگر در شب قدر و چون
شب قدر ان دو بال را میگشاید از مشرق و مغرب میکنذ اند و پهن میکند جبرئیل
ان ملائکه را در اینشب در اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر ایستاده و نشسته
که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان مصافحه میکنند و چون ایشان
دعا میکنند ملائکه امین میگویند و پیوسته مشغول این کارند تا طلوع صبح
پس چون صبح طالع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه جانب سما
شوید پس ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مؤمنان امت محمد
جبرئیل میگوید خدا گناهان همه را امرزیده مگر کسیکه همیشه شراب خورد یا
عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب
عید فطر میشود ان را شب جوایز میگویند خدا مزد میدهد عمل کنندگان ماه
رمضان را بیحساب و چون بامداد روز عید فطر میشود خدا ملائکه بسیار در
جمیع شهرها میفرستد که بزمین میایند و بر سر کوچها و بازارها و راهها
می ایستند و میگویند ای امت محمد بیرون روید بسوی درگاه پروردگار
کریمی که عطاهای بزرگ میبخشد و گناهان بزرگ را میامرزد پس چون بمصلی
میروند بجهة نماز عید خدا بملائکه میگوید که ای ملائکهٔ من چیست جزای مزدور
هرگاه عمل خود را بکند ملائکه میگویند ای خداوند ما و اقای ما جزای او انست که

مزدش تمام داده شود خدا میفرماید بملائکه من شما را گواه میگیرم که ثواب ایشان را از روزه روزهای ماه مبارک رمضان و عبادت شبهای آن عطا کردم که از ایشان راضی شدم و گناهان ایشان را آمرزیدم پس ندا میفرماید مؤمنانی که در این مجمع حاضر شده اند که ای بندگان من هرچه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که در این مجمع شما هر حاجتی که برای آخرت و دنیای خود سؤال کنید البته عطا میکنم و عیبهای شما را میپوشانم تا از من روگردان نشوید و مزدهای شما را مضاعف میدهم و شما را در میان گناهکاران رسوا نمیکردانم برگردید از مصلی آمرزیده بدرستیکه خوشنود گردانیدید مرا و خوشنود شدم از شما پس ملائکه مسرور و شاد میشوند و یکدیگر را مبارکباد میگویند بانچه حقتعالی بامت محمد صلی الله علیه و آله عطا کرده و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که احیاء شب قدر را کند گناهان او آمرزیده شود هرچند بعدد ستارهای آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد و اما اعمال اینسه شب دو نوع است اول آنکه در هر سه شب باید کرد دوم آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بجا بجا آورد که در هر رکعتی بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ بگوید از جای خود برنخیزد تا حقتعالی او را و پدر و مادر شرا بیامرزد و ملکی چند بفرستد که حسنات برای او بنویسند تا سال آینده و ملکی بفرستد بسوی بهشت که درختها برای او غرس نماید و قصرها برای او بنا کند و نهرها برای او جاری گرداند و از دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده نماید و غسل در این سه شب سنت مؤکد است و غسل اینشبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در اینشبها قرآن مجید بگیرد و بگشاید و اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ وَ ما فیهِ وَ

این دعا را بخواند

خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بکتاب تو که فرو فرستادی و آنچه در اوست و

فیهِ اِسْمُكَ الْاَكْبَرُ وَ اَسْماۤؤُكَ الْحُسْنی وَ ما یُخافُ وَ یُرْجی اَنْ

در اوست نام تو که بزرگست و نامهای تو که نیکوست و آنچه ترسیده شود و امید داشته شود که

تَجْعَلَنی مِنْ عُتَقاۤئِكَ مِنَ النّارِ وَ تَقْضِیَ حَوائِجی لِلدُّنْیا وَ الْاٰخِرَةِ

بگردانی مرا از آزادان تو از آتش و برآوری حاجتهای مرا در دنیا و آخرت

پس حاجات خود را از حقتعالی طلب نماید که انشاء الله برآورده است و ایضا از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگو

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْاٰنِ وَ بِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَ بِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ

خدایا بحق این قرآن و بحق آنکه فرستادی او را بان و بحق هر گرونده

مَدَحْتَهُ فیهِ وَ بِحَقِّكَ عَلَیْهِمْ فَلا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ

که مدح کردی او را در قرآن و بحق تو بر ایشان پس نیست احدی شناساتر بحق تو از تو

پس ده مرتبه بگو بِكَ یا اَللّٰهُ و ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِعَلِیٍّ و ده مرتبه بِفاطِمَةَ

بحق تو ای خدا بمحمد بعلی بفاطمه

و ده مرتبه بِالْحَسَنِ و ده مرتبه بِالْحُسَیْنِ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ

بحسن بحسین بعلی پسر حسین بمحمد

بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ

پسر علی بجعفر پسر محمد بموسی پسر جعفر بعلی پسر

مُوسی و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ

موسی بمحمد پسر علی بعلی پسر محمد بحسن پسر

عَلِیٍّ و ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در

علی بحجت

هر یک از این سه شب مستحب مؤکد است و در هر یک خصوصا شب بیست و سیم صد رکعت نماز سنت است هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بهفت مرتبه یا پنج مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد اکتفا میتوان کرد و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید که این صد رکعت غیر از نافله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته میتواند کرد و بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن مرده و زنده ایشان و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخواند اما تتمه پس اعمال مخصوص شب نوزدهم است که صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و صد مرتبه

اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْدَعَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا بخواند

خدایا دور کن از رحمت کشنده امیر مؤمنان را خدایا بگردان در آنچه

تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِي

حکم میفرمائی و مقدر میمائی از امر حتم شده و در آنچه جدا میکنی از کار درست در

لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي

شب قدر از قضائی که برگردانیده نشود و تغییر داده نشود اینکه بنویسی مرا

مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ

از حج کنندگان خانهٔ محترم تو نیکو گشته حج ایشان جزا داده شده سعی ایشان آمرزیده شده

ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ

گناهان ایشان در گذشته شده از ایشان بدیهای ایشان و بگردان در آنچه حکم میفرمائی و مقدر میمائی

اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَفْعَلَ بِي فِي جَمِيعِ اُمُورِي

اینکه دراز گردانی عمر مرا و فراخی دهی بر من در روزی من و بکنی در همه کارهای من

مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس حوائج خود را از

آنچه او بهتر است برای من در دنیای من و آخرت من ای بهترین رحم کنندگان حق تعالی طلب

نماید و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب سابق است و غسل و اعمال سابقه

را باید بعمل آورد و در این دهه آخر اعتکاف در مساجد جامعه سنت است و دهه

استجابت دعا است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام موسی منقول است که در شب بیست و

سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند

و در حدیث معتبر دیگر منقول است که حضرت امام محمد باقر این دو شب را احیا میکرد و در نصف

اول شب مشغول دعا میشد و در نصف آخر مشغول نماز و بسند موثق از حضرت صادق مرویست

که اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بعضی بیست و سیم ده

رکعت نماز شب و نافلهٔ صبح و تا صبح بیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و دعا و تضرع

باشی بدرستیکه امید شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هزار ماه و فرمود

یعنی عمل در این بهتر است از عمل در هزار ماه و هر امری که در انسال واقع میشود در شب قدر

مقدر میکردد و دعاهای اینشب در ضمن دعاهای دهه آخر مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی

و اما شب بیست و سیم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه انشب قدر است و در آن

دو غسل سنت است یکی در اول شب و دیگری در آخر شب و حضرت صادق فرمود که شب بیست

و سیم شب جهنی است و در انشب جمیع امور بر وفق حکمت میگردد و در انشب مقدر میشود

مرگها و بلاها و اجلها و روزیها و قضاها و آنچه در انسال واقع میشود تا شب قدر آینده پس خوشا

حال کسیکه احیا کند انشب را و بیدار باشد بعبادت و کاه در رکوع باشد و گاه در سجود و گناهان

خود را در برابر دیدهای خود ممثل گرداند و برانها بگرید چون چنین کند امید دارم که از

فضیلت شب قدر محروم نگردد انشاء الله و فرمود که خدا امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر روز

ماه رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندگان من بخشیدم من گناهان گذشته شما را

و در شب قدر شفاعت شما را در حق یکدیگر قبول میکنم و دعای شما را در حق یکدیگر مستجاب

میگردانم مگر کسیکه روزه را افطار کند بر مست کننده ها یا کینهٔ مؤمنی را در دل داشته

باشد و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که سورهٔ عنکبوت و روم را در شب

بیست و سیم بخواند والله که او از اهل بهشت است و استثنا نمیکنم در ان احدی را و نمیترسم

که خدا در این سوگند گناهی بر من بنویسد و این دو سوره را از نزد خدا منزلت عظیم هست

و ایضا از ان حضرت بسند معتبر منقولست که هر که در شب بیست و سیم این ماه هزار مرتبه سورهٔ

انا انزلناه را بخواند هر اینه صبح کند با یقین شدید باعتراف بانچه مخصوص بما است از کرامتها

در این شب بسبب آنچه در خواب ببیند و سورهٔ حم دخان را نیز سنت است که در اینشب بخواند و

از حضرت امام محمد تقی منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین را در شب بیست و

سیم که امید شب قدر در ان هست و در ان هر امری مقدر میشود مصافحه کند با او

روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در اینشب رخصت میطلبند از خدا در زیارت

آنحضرت و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر مرویست که هر که احیا کند شب بیست و سیم

ماه رمضان را و صد رکعت نماز بکند خدا روزی او را فراخ گرداند در دنیا و شر دشمنان را

از او کفایت میکند و پناه دهد او را از غرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو گرفتن

و از شر درندگان و دفع کند از او هول منکر و نکیر را و از قبرش بیرون آید و از او نوری باشد

که روشنی بخشد اهل محشر را و نامه اش را بدست راستش دهند و بنویسند برای او برات

بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر صراط و ایمنی از عذاب و داخل بهشت شود بی حساب

و در بهشت از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهیدان گرداند و نیکو رفیقانند ایشان

و دعای اینشب از جملهٔ دعاهای دهه آخر بخواند و ایضا این دعا را بخواند

اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لی فی عُمْری وَاَوْسِعْ لی فی رِزْقی وَاَصِحَّ جِسْمی وَبَلِّغْنی
خدایا درازی ده برای من در عمر من و فراخی ده برای من در روزی من و صحیح کن جسم مرا و برسان مرا

اَمَلی وَاِنْ کُنْتُ مِنَ الْاَشْقِیاءِ فَامْحُنی مِنَ الْاَشْقِیاءِ وَاکْتُبْنی
بآرزویم و اگر باشم من از بدبختان پس محو کن مرا از بدبختان و بنویس مرا

مِنَ السُّعَداءِ فَاِنَّکَ قُلْتَ فی کِتابِکَ الْمُنْزَلِ عَلی نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ
از نیکبختان پس بدرستیکه تو گفته در کتاب خود که فرستاده شد بر پیغمبرت رحمتهای تو

عَلَیْهِ وَآلِهِ یَمْحُو اللّٰهُ ما یَشاءُ وَیُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْکِتابِ وایضا بگوید
براو و آل او محو میکند خدا آنچه میخواهد و ثابت میدارد و نزد اوست اصل کتاب

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی مِنْ اَوْفَرِ عِبادِکَ نَصیباً مِنْ کُلِّ خَیْرٍ اَنْزَلْتَهُ فی
خدایا بگردان مرا از بسیارترین بندگان خود از روی بهره از هر خوبی که فرو فرستادی او را در

هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ اَنْتَ مُنْزِلُهُ مِنْ نُورٍ تَهْدی بِهِ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها
این شب یا تو فرستنده از نوری که راهنمائی کنی بآن و یا رحمتی که بگسترانی آنرا

اَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهُ اَوْ بَلاءٍ تَدْفَعُهُ اَوْ ضُرٍّ تَکْشِفُهُ وَاکْتُبْ لی ما
یا روزی که قسمت کنی او را یا بلائی که دفع کنی او را یا ضرری که برداری او را و بنویس برای من آنچه

کَتَبْتَ لِاَوْلِیائِکَ الصّالِحینَ الَّذینَ اسْتَوْجَبُوا مِنْکَ الثَّوابَ
نوشته برای دوستانت که شایسته اند آنانکه سزاوار شدند از تو ثواب را

وَاَمِنُوا بِرِضاکَ عَنْهُمْ مِنْکَ الْعِقابَ یا کَریمُ یا کَریمُ صَلِّ عَلی
و ایمن شدند از خشنودی تو از ایشان از تو عقاب را ای کریم ای بزرگوار رحمت فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی ذٰلِکَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
محمد و آل محمد و بکن درباره من این برحمتت ای بهترین رحم کنندگان

وهر قدر از قرآن که ممکن باشد بخواند و دعاهای صحیفهٔ کامله را بخواند خصوصاً دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز حرمت باید داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است و در شب بیست و چهارم نیز بخصوص غسل سنت است و در شب بیست و پنجم نیز غسل سنت است و احادیث معتبره در استحباب غسل در آن وارد شده است و منقولست که خدای عز و جل در این شب رفع میکند بدیها و گناهان و جمیع انواع بلاها را از روزه داران ماه رمضان پس عطا کند خدا بایشان نوری در دیدها و گوشهای ایشان و در شب بیست و هفتم نیز بخصوص غسل وارد شده است و منقولست

که حضرت امام زین العابدین ع در این شب مکرر این دعا را میخواندند از اول شب تا آخر شب اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی التَّجافِیَ عَنْ دارِ الْغُرُورِ وَالْاِنابَةَ اِلی دارِ الْخُلُودِ وَالْاِسْتِعْدادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ و در شب بیست و نهم نیز بخصوص غسل وارد شده است و همچنین در شب آخر سنت است زیارت حضرت امام حسین ع سنت است و وداع ماه مبارک رمضان سنت مؤکد است زیرا که اهل ... از زنده و محروبیم و هر که لذت عبادت الهی یافته است و فوایدش در دنیا و عقبی دانسته است عاشق عبادت و بندگی میباشد پس میباید در این ماه وافر البرکات این نحو وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت وداع میکند و معلوم است که غلام حقیقی از خدمت آقای خود شاد و خوشحال باشد و از ترک خدمت او دلگیر باشد مثل غلامی نیستکه از ترس خدمت کند و بآن راضی نباشد و دعاهای وداع را در شب آخر سنت است خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند خوبست و در حدیث است که اگر ماه مشتبه باشد در شب بیست و نهم احتیاطاً سنت است خواندن و دعاهای وداع بسیار است و بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است و بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام جعفر صادق ع این دعا وداع منقول است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ فی کِتابِکَ الْمُنْزَلِ عَلی لِسانِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان خدایا بدرستیکه تو گفته در کتابت فرستاده شده بر زبان

نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَقَوْلُکَ حَقٌّ شَهْرُ رَمَضانَ
پیغمبر تو که فرستاده شده است رحمتهای تو براو و آل او و گفتار تو حق است که ماه رمضان

اَلَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْآنُ هُدیً لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی
که فرو فرستاده شده در آن قرآن برای رهنمائی مردمان و برهانها از هدایت و دلایل

وَالْفُرْقانِ وَهٰذا شَهْرُ رَمَضانَ قَدْ تَصَرَّمَ وَانْقَضَتْ اَیّامُهُ
و جدا کردن حق و باطل و این ماه رمضانست بتحقیق بریده شد و گذشته است روزهای او

فَاَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَکَلِماتِکَ التّامَّةِ اِنْ
پس سؤال میکنم از تو ای پروردگار بذات تو که بزرگوار است و کلمات تامه تو اگر

کانَ بَقِیَ عَلَیَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لی اَوْ تُریدُ اَنْ تُعَذِّبَنی عَلَیْهِ
باشد که باقی مانده برمن گناهی نیامرزیده باشی مرا از برای من یا خواسته باشی که عذاب کنی مرا بر آن

اَوْ تُقایِسَنی بِهِ اَنْ یَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ یَتَصَرَّمَ هٰذا
یا قیاس کنی مرا بآن اینکه طلوع کند صبح این شب یا بریده شود این

الشهر الا وقد غفر به يا ارحم الراحمين اللهم لك الحمد بمحامدك
كلها اولها وآخرها ما قلت لنفسك منها وما قال لك الخلائق
الحامدون المجتهدون المعدّدون الموثرون في ذكرك و
الشكر الذين اعنتهم على اداء حقك من اصناف خلقك
من الملائكة المقربين والنبيين والمرسلين واصناف
الناطقين المسبحين لك من جميع العالمين على انك بلغتنا
شهر رمضان وعلينا من نعمك وعندنا من جزيل قسمك واحسانك
وتظاهر امتنانك بذلك لك منتهى الحمد الخالد الدائم الراكد
المخلد السرمد الذي لا ينفد طول الابد جلّ ثناؤك اعنتنا
عليه حتى قضيت عنا صيامه وقيامه وما كان علينا
من صلاة وما كان منا فيه من برّ او شكر او ذكر اللهم فتقبله
منا باحسن قبولك وتجاوزك وعفوك وصفحك وغفرانك
وحقيقة رضوانك حتى تظفرنا فيه بكل خير مطلوب وجزيل

عطاء موهوب وتؤمننا فيه من كل امر مرهوب وذنب مكسوب
اللهم اني اسئلك بعظيم ما سألك احد من خلقك من
كريم اسمائك وجزيل ثنائك وخاصة دعائك ان تصلي على
محمد وآل محمد وان تجعل شهرنا هذا اعظم شهر رمضان مرّ
علينا منذ انزلتنا الى الدنيا بركة في عصمة ديني وخلاص
نفسي وقضاء حاجتي وتشفعني في مسائلي وتمام النعمة علي
وصرف السوء عني ولباس العافية لي وان تجعلني برحمتك
ممن حزت له ليلة القدر وجعلتها له خيرا من الف شهر
في اعظم الاجر وكرائم الذخر وطول العمر وحسن الشكر ودوام
اليسر اللهم واسألك برحمتك وطولك وعفوك ونعمائك
وجلالك وقديم احسانك وامتنانك ان لا تجعله آخر العهد
منا لشهر رمضان حتى تبلغناه من قابل على احسن حال
وتعرفني هلاله مع الناظرين اليه والمعترفين له في اعفى

عافيتك واتمم نعمتك واوسع رحمتك واجزل قسمك اللهم

يا ربي الذي ليس لي رب غيره لا يكون هذا الوداع مني و

داع فناء ولا آخر العهد من اللقاء حتى ترينيه من قابل في اسبغ

النعم وافضل الرجاء وانا لك على احسن الوفاء انك سميع الدعاء

اللهم اسمع دعائي وارحم تضرعي وتذللي لك واستكانتي لك

وتوكلي عليك وانا لك مسلم لا ارجو نجاحا ولا معافاة ولا

تشريفا ولا تبليغا الا بك ومنك فامنن علي جل ثناؤك و

تقدست اسماؤك بتبليغي شهر رمضان وانا معافا من كل

مكروه ومحذور ومن جميع البوائق الحمد لله الذي اعاننا على

صيام هذا الشهر وقيامه حتى بلغنا آخر ليلة منه اللهم اني

اسالك باحب ما دعيت به وارضى ما رضيت به عن محمد

صلى الله عليه واله ان تصلي على محمد وال محمد ولا تجعل

وداعي شهر رمضان وداع خروجي من الدنيا ولا وداع

آخر عبادتك فيه ولا آخر صومي لك وارزقني العود فيه

ثم العود فيه برحمتك يا ولي المؤمنين ووفقني فيه لليلة

القدر واجعلها خيرا من الف شهر رب الليل والنهار و

الجبال والبحار والظلم والانوار والارض والسماء يا بارئ

يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا حي يا قيوم

يا بديع السموات لك الاسماء الحسنى والامثال العليا و

الكبرياء والالاء اسالك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم ان

تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة

في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين و

اسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا

لا يشوبه شك ورضا بما قسمت لي وان تؤتيني في الدنيا

حسنة وفي الآخرة حسنة وان تقيني عذاب النار الحريق

اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم وفيما تفرق من

الامر الحکیم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد و لا یبدل
و لا یغیر ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور
سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم و اجعل فیما
تقضی و تقدر ان تطیل عمری و ان تعتق رقبتی من النار یا
ارحم الراحمین اللهم انی اسالک و لم یسئل العباد مثلک
جودا و کرما و ارغب الیک و لم یرغب الی مثلک انت موضع
مسئلة السائلین و منتهی رغبة الراغبین اسالک باعظم
المسائل کلها و افضلها و انجحها التی ینبغی للعباد ان یسئلوک
بها یا الله یا رحمن و باسمائک ما علمت منها و ما لم اعلم
و باسمائک الحسنی و امثالک العلیا و نعمک التی لا تحصی
و باکرم اسمائک علیک و احبها الیک و اشرفها عندک منزلة
و اقربها منک وسیلة و اجزلها منک ثوابا و اسرعها لدیک
اجابة و باسمک المکنون المخزون الحی القیوم الاکبر الاجل الذی

تحبه و تهواه و ترضی به عمن دعاک به و تستجیب له دعاءه و حق
علیک ان لا تخیب سائلک و اسالک بکل اسم هو لک فی التوریة و الانجیل
و الزبور و الفرقان و بکل اسم دعاک به حملة عرشک و ملائکة سمواتک
و جمیع الاصناف من خلقک من نبی او صدیق او شهید و بحق الراغبین
الیک القریبین منک المتعوذین بک و بحق مجاوری بیتک الحرام
حجاجا و معتمرین و مقدسین و المجاهدین فی سبیلک و بحق
کل عبد متعبد لک فی بر او بحر او سهل او جبل ادعوک دعاء من
قد اشتدت فاقته و کثرت ذنوبه و عظم جرمه و ضعف کدحه
دعاء من لا یجد لنفسه سادا و لا لضعفه مقویا و لا لذنبه غافرا
غیرک هاربا الیک متعوذا بک متعبدا لک غیر مستکبر و لا
مستنکف خائفا بائسا فقیرا مستجیرا بک اسئلک بعزتک و
عظمتک و جبروتک و سلطانک و بملکک و بهائک و جودک
و کرمک و بآلائک و حسنک و جمالک و بقوتک علی ما اردت

مِنْ خَلْقِكَ اَدْعُوكَ يَا رَبِّ خَوْفاً وَطَمَعاً وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَتَخَشُّعاً

از آفریدگانت میخوانم ترا ای پروردگار از ترس و امید و ترس و خواهش و فروتنی

وَتَمَلُّقاً وَتَضَرُّعاً وَاِلْحَافاً وَاِلْحَاحاً خَاضِعاً لَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

و تملق و زاری و مبالغه و اصرار متواضع مر ترا نیست خدائی مگر تو

وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا اَللّٰهُ يَا

یکتائی نیست انبازی مر ترا ای منزه ای پاکیزه ای منزه ای خدا ای

اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا

خدا ای خدا ای بخشنده ای بخشاینده ای بخشش کننده ای مهربان ای مهربان ای مهربان ای

رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَعُوذُ بِكَ يَا اَللّٰهُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ

پروردگار ای پروردگار ای پروردگار پناه میبرم بتو ای خدای یکتای تنهای بی نیاز

الْوِتْرُ الْمُتَكَبِّرُ الْمُتَعَالُ وَاَسْاَلُكَ بِجَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ بِهِ مِنْ اَسْمَائِكَ

طاق بزرگ برتر و سؤال میکنم ترا بهمه آنچه خواندم ترا به نامهای تو

الَّتِي تَمْلَأُ اَرْكَانَكَ كُلَّهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ

که پر کرده در نهایت همه آنها را اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و بیامرز

لِي ذَنْبِي وَارْحَمْنِي وَاَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي

برای من گناه مرا و رحم کنی مرا و فراخ کنی بر من از فضل تو بزرگ و بپذیر از من

شَهْرَ رَمَضَانَ وَصِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَفَرْضَهُ وَنَوَافِلَهُ وَاغْفِرْ

ماه رمضان و روزه داشتن او را و بپا داشتن او را و واجبات او را و مستحبات او را و بیامرز

لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُهُ

برای من و رحم کن مرا و درگذر از او و مگردان او را آخر ماه رمضانیکه روزه گرفتم

لَكَ وَعَبَدْتُكَ فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي اِيَّاهُ وَدَاعَ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا

برای تو و بندگی نمودم ترا در آن و قرار مده وداع من او را وداع بیرون رفتنم از دنیا

اَللّٰهُمَّ اَوْجِبْ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَخَشْيَتِكَ

خدایا واجب گردان برای من از رحمت خود و آمرزش خود و خوشنودی خود و ترس از تو

اَفْضَلَ مَا اَعْطَيْتَ اَحَداً مِمَّنْ عَبَدَكَ فِيهِ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي آخِرَ

فاضلتر چیزیکه عطا کرده احدی را از کسیکه بندگی نمود ترا در آن خدایا مده قرار مرا از آخرین

مَنْ سَأَلَكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اَعْتَقْتَهُ فِي هٰذَا الشَّهْرِ مِنَ النَّارِ

کسیکه سؤال کردند ترا در آن و بگردان مرا از آنکه آزاد فرمودی در این ماه از آتش

وَغَفَرْتَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَاَخَّرَ وَاَوْجَبْتَ لَهُ اَفْضَلَ مَا

و آمرزیده برای او آنچه پیش بوده از گناه او و آنچه پس داده و واجب کرده برای او فاضلتر چیزیکه

رَجَاكَ وَاَمَّلَ مِنْكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي الْعَوْدَ فِي

امید داشته ترا و آرزو داشته از تو ای بهترین رحم کنندگان خدایا روزی کن مرا باز گشتن در

صِيَامِهِ لَكَ وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ كَتَبْتَهُ فِي هٰذَا الشَّهْرِ

روزه او مر ترا و بندگی ترا در آن و بگردان مرا از آنکه نوشته در این ماه

مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ

از حج کنندگان خانه تو که با حرمت مقبول گشته حج ایشان سپاس کرده شده سعی ایشان آمرزیده شده

لَهُمْ ذُنُوبُهُمُ الْمُتَقَبَّلِ عَمَلُهُمْ آمِينَ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ

برای ایشان گناهان ایشان پذیرفته شده کردار ایشان اجابت فرما مستجاب کن اجابت کن پروردگار جهانیان خدایا

لَا تَدَعْ لِي فِيهِ ذَنْباً اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا خَطِيئَةً اِلَّا مَحَوْتَهَا وَلَا عَثْرَةً

نه گذار برای من در او گناهی مگر بیامرزیده باشی او را و نه خطائی مگر محو کرده باشی و نه لغزشی

اِلَّا اَقَلْتَهَا وَلَا دَيْناً اِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا عَيْلَةً اِلَّا اَغْنَيْتَهَا

مگر عفو کنی آنرا و نه قرضی مگر ادا کنی آنرا و نه عیالمندی مگر بی نیاز کنی او را

وَلَا هَمّاً اِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا فَاقَةً اِلَّا سَدَدْتَهَا وَلَا عُرْيَاناً اِلَّا كَسَوْتَهُ

و نه غمی مگر گشایش دهی او را و نه تنگدستی مگر سد کرده باشی آنرا و نه برهنه مگر پوشانی او را

وَلَا مَرِيضاً اِلَّا شَفَيْتَهُ وَلَا دَاءً اِلَّا اَذْهَبْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ

و نه ناخوشی مگر شفا دهی او را و نه دردی مگر ببری آنرا و نه حاجتی از

حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اِلَّا قَضَيْتَهَا عَلٰى اَفْضَلِ اَمَلِي وَرَجَائِي

حاجتهای دنیا و آخرت مگر روا فرمائی آنها را بر افزونتر آرزوی من و امید من

فِيكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا

در تو ای بهترین رحم کنندگان خدایا میل مده دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را

وَلَا تُذِلَّنَا بَعْدَ اِذْ اَعْزَزْتَنَا وَلَا تَضَعْنَا بَعْدَ اِذْ رَفَعْتَنَا وَلَا

و خوار مکن ما را پس از آنکه عزیز گردی ما را و پست مکن ما را پس از آنکه بلند کرده ما را و نه

تهننا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد اذ اغنيتنا ولا تمنعنا
بعد اذ اعطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقتنا ولا تغيّر شيئاً من نعمك
علينا واحسانك الينا لشيء كان من ذنوبنا ولا لما هو كائن
منّا فانّ في كرمك وعفوك وفضلك سعة لمغفرة ذنوبنا
فاغفر لنا وتجاوز عنّا ولا تعاقبنا عليها يا ارحم الراحمين اللهم
اكرمني في مجلسي هذا كرامة لا تهينني بعدها ابداً واعزّني عزّاً
لا تذلّني بعده ابداً وعافني عافية لا تبتليني بعدها ابداً وارفعني
رفعة لا تضعني بعدها ابداً واصرف عنّي شرّ كلّ شيطان مريد وشرّ
كلّ جبّار عنيد وشرّ كلّ قريب وبعيد وشرّ كلّ صغير وكبير وشرّ
كلّ دابّة انت آخذ بناصيتها انّ ربّي على صراط مستقيم اللهم
ما كان في قلبي من شكّ او ريبة او جحود او قنوط او فرح او مرح
او بطر او بذخ او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او نفاق
او كفر او فسوق او معصية او شيء لا تحبّ عليه وليّاً لك

فاسئلك ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تمحوه من قلبي وتبدّلني
مكانه ايماناً بوعدك ورضى بقضائك ووفاءً بعهدك ووجلاً
منك وزهداً في الدنيا ورغبة فيما عندك وثقة بك وطمأنينة
اليك وتوبة نصوحاً اليك اللهم ان كنت بلّغتناه والّا فاخّرنا
آجالنا الى قابل حتّى تبلّغناه في يسر منك وعافية يا ارحم الراحمين
صلّى الله على محمّد وآله كثيراً ورحمة الله وبركاته عليهم اجمعين

ودر جمعه آخر وداع نیست واز جابر بن عبدالله انصاری منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلعم در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که این آخر جمعه‌ایست از ماه مبارک رمضان پس آن را وداع کن وبگو

اللهم لا تجعله آخر
العهد من صيامنا ايّاه فان جعلته فاجعلني مرحوماً ولا تجعلني
محروماً

زیرا که هر که این دعا را در این روز بخواند یکی از دو خصلت نیکو ظفر میابد یا برسد بماه مبارک رمضان آینده یا بآمرزش خدا و رحمت او

از حضرت صادق عم منقولست که هر که در شب آخر ماه رمضان این دعا را بخواند

اللهم
لا تجعله آخر العهد من صيامي لشهر رمضان واعوذ بك ان
يطلع فجر هذه الليلة الّا وقد غفرت لي

خدا بیامرزد او را پیش از صبح و او را بیامرزد

اللهم انّي اسئلك باحبّ ما دعيت به وارضى ما رضيت به عن
محمّد وعن اهل بيت محمّد عليه وعليهم السلام ان تصلّي عليه

وَعَلَيهِم وَلا تَجعَل وَداعَ شَهرِي هٰذا وَداعَ خُرُوجِي مِنَ الدُّنيا
و بر ایشان و مگردان وداع ماه من این وداع بیرون رفتنم از دنیا

وَلا وَداعَ آخِرِ عِبادَتِكَ وَوَفِّقنِي فِيهِ لِلَيلَةِ القَدرِ وَاجعَلها لِي
و نه وداع آخر بندگی نمودن تو و توفیق ده مرا در آن برای شب قدر و بگردان آن را برای من

خَيراً مِن أَلفِ شَهرٍ مَعَ تَضاعُفِ الأَجرِ وَالإِجابَةِ وَالعَفوِ عَنِ الذَّنبِ
بهتر از هزار ماه با مضاعف ساختن مزد و اجابت و درگذشتن از گناه

بِرِضَى الرَّبِّ وازجمله چیزهائیکه سنت است در شب آخر آزاد کردن بنده ها است زیراکه شب
بخوشنودی کردگار است که خدا بندهٔ بسیارا از آتش جهنم آزاد میکرداند هرگاه بندهٔ ضعیفی فرمانبر
بندگان از قید رقیت آزاد کند امید هست که خداوند قادر بی زوال با آن وسعت و کمال او را از آتش
جهنم آزاد کرداند و نام ورا از جرائد عاصیان محو نماید چنانچه منقولست که حضرت امام زین العابدین بنده ها
که در عرض سال تحصیل مینمود تا بیست نفر و زیاده و کم در شب آخر رمضان آزاد میفرمود که شما ها را
آزاد کردم با مید آنکه خداوند رحیم از تقصیرات من درگذرد و مرا از عذاب جهنم آزاد کرداند و
چون روز عید میشد جایزه ها عظیم با یشان میبخشید که ایشان بی نیاز باشند از سئوال کردن از مردم
و میگفت که خدا در هر شب ماه رمضان در وقت افطار هفتاد هزار هزار کس را آزاد میکند
از آنها که مستوجب جهنم شده باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه آزاد کرده است
آزاد میکند و حضرت هیچ غلام و کنیز را زیاده از یکسال خدمت نفرموده و در روز عرفه در
عرفات نیز بنده های خود را آزاد میفرمود و روایتی وارد شده استکه سنت است که در
شب آخر سورهٔ انعام و کهف و یس بخوانند و صد مرتبه بگویند استغفر الله و اتوب الیه

فصل هفتم در دعاها مخصوص دهه آخر ماه مبارک است بسند بسیار معتبر از حضرت
صادق منقولست که آنحضرت در هر شب از شبهای دههٔ آخر این دعا میخواندند

اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ قُلتَ فِي كِتابِكَ شَهرُ رَمَضانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ
خدایا بدرستیکه گفته در کتابت ماه رمضان که فرو فرستاده شد در آن

القُرآنُ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الهُدىٰ وَالفُرقانِ فَعَظَّمتَ
قرآن راهنمای برای مردمان و نشانهای روشن از هدایت و جدا کردن حق از باطل پس بزرگ کردی

حُرمَةَ شَهرِ رَمَضانَ بِما أَنزَلتَ فِيهِ القُرآنَ وَخَصَّصتَهُ
احترام ماه رمضان بآنچه فرو فرستادی در آن قرآن را و مخصوص گردانیدی آن را

بِلَيلَةِ القَدرِ وَجَعَلتَها خَيراً مِن أَلفِ شَهرٍ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ أَيّامُ شَهرِ
بشب قدر و گردانیدی آن را بهتر از هزار ماه خدایا و این روزهای ماه

رَمَضانَ قَدِ انقَضَت وَلَيالِيهِ قَد تَصَرَّمَت وَقَد صِرتُ يا إِلٰهِي
رمضان که بتحقیق گذشت و شبهای او بدرستیکه منقطع شد و بتحقیق گردیدم ای خدای من

مِنهُ إِلىٰ ما أَنتَ أَعلَمُ بِهِ مِنِّي وَأَحصىٰ لِعَدَدِهِ مِنَ الخَلقِ أَجمَعِينَ
از او بسوی آنچه تو داناتری بآن از من و شمارنده تر مر شمار آن را از آفریدگان همه

فَأَسأَلُكَ بِما سَأَلَكَ بِهِ مَلائِكَتُكَ المُقَرَّبُونَ وَأَنبِياؤُكَ المُرسَلُونَ
پس سئوال میکنم ترا بآنچه سئوال کردند بآن فرشتگان تو که مقرب اند و پیغمبرانت که فرستاده شده

وَعِبادُكَ الصّالِحُونَ أَن تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَن تَفُكَّ
و بندگان تو که شایسته اند که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بر هانی

رَقَبَتِي مِنَ النّارِ وَتُدخِلَنِي الجَنَّةَ بِرَحمَتِكَ وَأَن تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ
گردن مرا از آتش و درآوری مرا در بهشت برحمت خود و اینکه تفضل فرمائی برای من

بِالأَمنِ يَومَ الخَوفِ مِن كُلِّ هَولٍ أَعدَدتَهُ لِيَومِ القِيٰمَةِ إِلٰهِي وَ
با ایمنی روز ترس از هر ورطه که شمردی آن را برای روز رستخیز خدای من و

أَعُوذُ بِوَجهِكَ الكَرِيمِ وَبِجَلالِكَ العَظِيمِ أَن يَنقَضِيَ أَيّامُ شَهرِ
پناه میبرم بذات تو که بزرگوار است و بجلال تو که بزرگ است اینکه برود روزهای ماه

رَمَضانَ وَلَيالِيهِ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ أَو ذَنبٌ تُؤاخِذُنِي بِهِ أَو
رمضان و شبهای او و مر ترا باشد پیش من وبالی یا گناهی که مواخذه کنی مرا بآن یا

خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَن تَقتَصَّها مِنِّي لَم تَغفِرها لِي سَيِّدِي سَيِّدِي
خطائی که میخواهی که قصاص کنی آن را از من که نیامرزی آن را برای من بزرگ من آقای من

سَيِّدِي أَسأَلُكَ يا لا إِلٰهَ إِلّا أَنتَ إِذ لا إِلٰهَ إِلّا أَنتَ إِن كُنتَ
مولای من سئوال میکنم ترا ای آنکه نیست خدائی مگر تو چونکه نیست خدائی مگر تو اگر هستی که

رَضِيتَ عَنِّي فِي هٰذا الشَّهرِ فَازدَد عَنِّي رِضاً وَإِن لَم تَكُن
خوشنود گشته تو از من در این ماه پس زیاد کن از من خوشنودی را و اگر نباشی

رَضِيتَ عَنِّي فَمِنَ الآنَ فَارضَ عَنِّي يا أَرحَمَ الرّاحِمِينَ يا اَللّٰهُ
خوشنود از من پس از اکنون خوشنود شو از من ای بهترین رحم کنندگان ای خدا

يا الله يا احد يا صمد يا من لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفوا احد

يا ملين الحديد لداود عليه السلام يا كاشف الضر و

الكرب العظام عن ايوب عليه السلام اي مفرج هم يعقوب

عليه السلام اي منفس غم يوسف عليه السلام صل على محمد

و آل محمد كما انت اهله و اسألك ان تصلي عليهم اجمعين و

افعل بي ما انت اهله و لا تفعل بي ما انا اهله

اعوذ بجلال وجهك الكريم ان ينقضي عني شهر رمضان او

يطلع الفجر من ليلتي هذه و يبقى لك عندي تبعة او ذنب تعذبني به

عليه يوم القاك يا مولج الليل

في النهار و يا مولج النهار في الليل و مخرج الحي من الميت و

مخرج الميت من الحي يا رازق من يشاء بغير حساب يا الله يا رحمن

يا الله يا رحيم يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله

لك الاسماء الحسنى و الامثال العليا و الكبرياء و الآلاء

اسألك ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تجعل اسمي في هذه

الليلة في السعداء و روحي مع الشهداء و احساني في عليين

و اسائتي مغفورة و ان تهب لي يقينا تباشر به قلبي و ايمانا تذهب

الشك عني و ترضيني بما قسمت لي و آتنا في الدنيا حسنة

و في الآخرة حسنة و قنا عذاب النار الحريق و ارزقني فيها

ذكرك و شكرك و الرغبة اليك و الانابة و التوبة و التوفيق

لما وفقت له محمدا و آل محمد عليه و عليهم السلام

يا سالخ النهار من الليل فاذا نحن مظلمون و مجري

الشمس لمستقرها بتقديرك يا عزيز يا عليم و مقدر القمر

منازل حتى عاد كالعرجون القديم يا نور كل نور و يا منتهى

كل رغبة و ولي كل نعمة يا الله يا رحمن يا الله يا قدوس يا

احد يا واحد يا فرد يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى

و الامثال العليا و الكبرياء و الآلاء اسألك ان تصلي

انْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ

اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل بیت او و اینکه بگردانی نام مرا در این شب

فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي

در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان و نیکوئی مرا در فرشتگان و بدیهای مرا

مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ

آمرزیده شده و اینکه بخشی برایم یقینی که مباشر کنی بآن دل مرا و ایمانی که ببرد

الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ

شک را از من و خوشنود گردان مرا بآنچه قسمت کرده مرا و بده ما را در دنیا نیکوئی

فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ

در آخرت نیکوئی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان و روزی ده مرا در آن یاد خود را

وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ

و سپاس خود و میل کردن بسوی تو و توبه آن و بازگشت و توفیق را

لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

مرا آنچه را توفیق دادی برای او محمد و آل محمد بر او و بر ایشان درود باد

یَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ

ای پروردگار شب قدر و گرداننده آن بهتر از هزار ماه و پروردگار

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْاَنْوَارِ وَالْاَرْضِ

شب و روز و کوهها و دریاها و تاریکیها و روشنیها و زمین

وَالسَّمَاءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ

و آسمان ای پدیدآورنده ای صورت نگار ای مهربان ای منت نهنده ای خدا ای بخشنده

يَا اَللّٰهُ يَا قَيُّومُ يَا اَللّٰهُ يَا بَدِيعُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ

ای خدا ای پاینده ای خدا ای پدیدکننده ای خدا ای خدا ای خدا مر تراست نامهای

الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْاَلُكَ

نیکو و صفات بلند و بزرگی و نعمتها درخواست میکنم ترا

اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِي فِي هٰذِهِ

اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی نام مرا در این

اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ

شب در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان و نیکوئی مرا در فرشتگان

وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً

و بدیهای مرا آمرزیده شده و اینکه بخشی برایم یقینی که مباشر کنی بآن دل مرا و ایمانی که

يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا

ببرد شک را از من و خوشنود کن مرا بآنچه قسمت داده مرا و بیاور ما را در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي

نیکی و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان و روزی کن

فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَ

در این شب یاد کردنت را و سپاست را و میل کردن بسوی تو و بازگشت و توبه را و

التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ

توفیق برای آنچه توفیق دادی برای او محمد و آل محمد را رحمتهای تو باد بر او و بر ایشان

السَّلَامُ يَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ وَيَا جَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَناً وَالشَّمْسِ

درود باد ای شکافنده صبحها و ای گرداننده شب زمان قرارگاه و آفتاب

وَالْقَمَرِ حُسْبَاناً يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَ

و ماه را گردش کننده ای غالب ای دانا ای خداوند عطا و نعمت زیاد و توانائی و

الْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَللّٰهُ

حرکت و تفضل و نعمتها ای خداوند بزرگی و کرامت ای خدا

يَا رَحْمٰنُ يَا اَللّٰهُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا اَللّٰهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ

ای بخشنده ای خدا ای یکتا ای یگانه ای خدا ای پدیدکننده ای پوشاننده ای زنده که نیست خدائی

اِلَّا اَنْتَ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ

مگر تو مر تراست نامهای نیکو و صفات بلند و بزرگی

وَالْآلَاءُ اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ

و نعمتها سؤال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی

اِسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ

نام مرا در این شب در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان و

احسانی فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر
یعنی در دفتر نیکان و بدیهای مرا آمرزیده شده و اینکه بخشی مرا یقینی که باشر گردانی

به قلبی وایمانا یذهب الشک عنی ورضا بما قسمت لی وآتنا
بآن دل مرا وایمانیکه ببرد شک را از من وخوشنودی بآنچه قسمت کرده مرا وبیاور

فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق
در دنیا نیکی و در آخرت نیکی ونگاهدار مارا از عذاب آتش سوزان

وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرغبة الیک والانابة و
وروزی کن مرا در این شب یاد کردنت را وسپاست را ومیل کردن بسویت وبازگشت و

التوبة والتوفیق لما وفقت له محمدا وآل محمد صلواتک علیه
توبه و توفیق برای آنچه توفیق دادی برای آن محمد وآل محمد رحمتهای تو باد براو

وعلیهم رکعتین یا جاعل اللیل لباسا والنهار معاشا و
وبرایشان ای گرداننده شب برای راحت وروز برای زندگانی و

الارض مهادا والجبال اوتادا یا الله یا قاهر یا الله یا جبار
زمین را هموار وکوهها را میخها ای خدا ای خشم کننده ای خدا ای شکننده

یا الله یا سمیع یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله یا الله
ای خدای شنونده ای خدا ای نزدیک ای خدا ای اجابت کننده ای خدا ای خدا

لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء
مر تراست نامهای نیکو وصفات بلند وبزرگی ونعمتها

اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل اسمی فی هذه
سؤال میکنم از تو اینکه رحمت فرستی بر محمد وآل محمد واینکه بگردانی نام مرا در این

اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی علیین
شب در زمره نیکبختان وروح مرا با شهیدان ونیکوئی مرا در دفتر نیکان

واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا
وبدیهای مرا آمرزیده شده واینکه بخشی مرا یقینی که باشر گردانی بآن دل مرا وایمانیکه

یذهب الشک عنی ورضا بما قسمت لی وآتنا فی الدنیا حسنة
ببرد شک را از من وخوشنودی بآنچه قسمت کرده مرا وبیاور مارا در دنیا نیکی

وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق وارزقنی فیها
ودر آخرت نیکی ونگاهدار مارا از عذاب آتش سوزان وروزی کن مرا در این شب

ذکرک وشکرک والرغبة الیک والانابة والتوبة والتوفیق
یاد کردنم ترا وسپاس تو ومیل کردن بسوی تو وبازگشت وتوبه وتوفیق

لما وفقت له محمدا وآل محمد علیه وعلیهم السلام رکعتین
برای آنچه توفیق دادی برای او محمد وآل محمد براو وبرایشان باد درود

یا جاعل اللیل والنهار آیتین یا من محی آیة اللیل وجعل آیة
ای قرار دهنده شب وروز دو حجت ای آنکه برد نشانه شب را وقرار داد نشانه

النهار مبصرة لتبتغوا فضلا منه ورضوانا یا مفصل کل شیء
روز را بینا کننده تا برسانند فضل خود را از او وخوشنودی خود ای تفصیل دهنده هر چیز

تفصیلا یا الله یا ماجد یا الله یا وهاب یا الله یا جواد یا الله
تفصیل دادنی ای خدا ای بزرگوار ای خدا ای بخشنده ای خدا ای جود کننده ای خدا

یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء
ای خدا ای خدا مر تراست نامهای نیکو وصفات بلند وبزرگی

والآلاء اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل
ونعمتها سؤال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد وآل محمد واینکه بگردانی

اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی
نام مرا در این شب در زمره نیکبختان وروح مرا با شهیدان ونیکوئیهای مرا

فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی
در دفتر نیکان وبدیهای مرا آمرزیده شده واینکه بخشی مرا یقینی که باشر گردانی بآن دل مرا

وایمانا یذهب الشک عنی وترضینی بما قسمت لی وآتنا فی الدنیا
وایمانیکه ببرد شک را از من وخوشنود کنی مرا بآنچه قسمت کرده مرا وبده مارا در دنیا

حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق وارزقنی
نیکی ودر آخرت نیکی ونگاهدار مارا از عذاب آتش سوزان وروزی کن مرا

فیها ذکرک وشکرک والرغبة الیک والانابة والتوبة و
در شب یادت وسپاست را ومیل کردن بسوی تو ونعمتها وبازگشت و

التوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد عليه وعليهم السلام (دعاى شب بيست و ...)

توفیق برای آنچه توفیق دادی برای او محمد و آل محمد براو و بر ایشان باد درود

يا مادّ الظلّ ولو شئت جعلته ساكناً وجعلت الشمس

ای کشاینده سایه و اگر خواستی گردانیدی اورا رام و گردانیدی آفتاب را

عليه دليلاً ثمّ قبضته إليك قبضاً يسيراً يا ذا الحول والطول

براو دلیلی پس گرفتی اورا بسوی تو گرفتنی اندک ای خداوند حرکت و انعام

والكبرياء والآلاء لا إله إلّا أنت عالم الغيب والشهادة الرحمن

و بزرگواری و نعمتها نیست خدائی مگر تو داننده نهان و آشکار بخشاینده

الرحيم لا إله إلّا أنت يا قدّوس يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا عزيز

مهربان نیست خدائی مگر تو ای پاک ای سالم ای ایمن کننده ای دانا بهر چیز ای غالب

يا جبّار يا متكبّر يا الله يا خالق يا بارئ يا مصوّر يا الله يا الله

ای کارفرما بقهر ای بزرگوار ای خدای ای آفریننده ای پدیدآورنده ای نگارنده صورت ای خدا ای خدا

يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء

ای خدا مر تراست نامهای نیک و صفات بلند و بزرگی و نعمتها

أسألك أن تصلّي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه

سؤال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه قرار دهی نام مرا در این

الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في علّيّين

شب در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان و خوبیهای مرا در علیین

وإساءتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً

و بدیهای مرا آمرزیده شده و اینکه ببخشی مرا یقینی که بیاشر گردانی بآن دل مرا و ایمانیکه

يذهب الشكّ عنّي وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي

ببرد شک را از من و خوشنود فرمائی مرا بآنچه قسمت دادی مرا و بده ما را در دنیا نیکی و در

الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك

آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان و روزی کن مرا در آن یادت

وشكرك والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق لما وفقت

و سپاست و رغبت کردن بسوی تو و توبه و بازگشت و توفیق برای آنچه توفیق

له محمداً وآل محمد صلّى الله عليه وعليهم (دعاى شب بيست ...) يا خازن الليل

برای او محمد و آل محمد رحمت کناد خدا براو و بر ایشان ... ای نگاهدارنده شب را

في الهواء وخازن النور في السماء ومانع السماء أن تقع على

در هوا و نگاهدارنده روشنی در آسمان و وادارنده آسمانها که بیفتد بر

الأرض إلّا بإذنه وحابسهما أن تزولا يا عليم يا عظيم يا غفور

زمین مگر باذن او و بازدارنده آنها اینکه ناچیز شود ای دانا ای بزرگ ای آمرزگار

يا دائم يا الله يا وارث يا باعث من في القبور يا الله يا الله يا الله

ای همیشه ای خدا ای ارث برنده ای برانگیزاننده کسیکه در گورهاست ای خدا ای خدا ای خدا

لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء

مر تراست نامهای نیکو و صفات بلند و بزرگواری و نعمتها

أسألك أن تصلّي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه

درخواست میکنم از تو اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه گردانی نام مرا در این

الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في علّيّين

شب در زمره نیکبختان و روحی با شهیدان و خوبیهای مرا در علیین

وإساءتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً

و بدیهای مرا آمرزیده شده و اینکه ببخشی مرا یقینی که بیاشر گردانی بآن دل مرا و ایمانیکه

يذهب الشكّ عنّي وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة

ببرد شک را از من و خوشنود نمائی مرا بآنچه قسمت داده مرا و بیاور ما را در دنیا نیکی

وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك

و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان و روزی کن مرا در آن یاد خود

وشكرك والرغبة إليك والرغبة فيك والتوبة والإنابة

و سپاست و میل کردن بسوی خود و میل کردن در تو و توبه و بازگشت

والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد صلّى الله عليه وعليهم

و توفیق برای آنچه توفیق دادی برای او محمد و آل محمد رحمت فرستد خدا براو و بر ایشان

أجمعين السلام (دعاى شب بيست و نهم) يا مكوّر الليل على النهار ومكوّر

همگی درود ای درآورنده شب بر روز و درآورنده

النهار على الليل يا عليم يا حكيم يا رب الارباب و سيد السادات
روز بر شب ای دانا ای درست کار ای پروردگار پروردگاران و بزرگ بزرگان

لا اله الا انت يا من هو اقرب الي من حبل الوريد يا الله يا
نیست خدائی مگر تو ای آنکه او نزدیکتر است بسوی من از رگ گردن ای خدا ای

الله يا الله لك الاسماء الحسنى و الامثال العليا و الكبرياء
خدا ای خدا مر تراست نامهای نیکو و صفات بلند و بزرگواری

والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد و آل محمد وان تجعل اسمي
و نعمتها درخواست میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی نام مرا

في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني
در این شب در زمرهٔ نیکبختان و روح مرا با شهیدان و نیکوئیهای مرا

في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به
در علیین و بدیهای مرا امرزیده شده و اینکه ببخشی مرا یقینی که مباشر گردانی بآن

قلبي و ايمانا يذهب الشك عني و ترضيني بما قسمت لي واتنا
دل مرا و ایمانیکه ببرد شک را از من و خوشنودی من بانچه قسمت دادی مرا بده

في الدنيا حسنة و في الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق
و در دنیا نیکی و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان

وارزقني فيها ذكرك و شكرك و الرغبة اليك والتوبة و
و روزی کن ما را در آن یاد خودت و سپاست و میل کردن بسوی خود و توبه و

الانابة والتوفيق لما وفقت له محمدا و آل محمد صلى الله
بازگشت و توفیق برای آنچه توفیق دادی برای محمد و آل محمد رحمت کناد خدا

عليه وعليهم دعای تسبیح الحمد لله لا شريك له الحمد لله كما
بر او و بر ایشان ستایش مرخدا را که نیست شریکی مر او را ستایش مرخدا را بنحویکه

ينبغي لكرم وجهه و عز جلاله و كما هو اهله يا قدوس يا نور
سزاوار است مر بزرگی ذات او و عزت بزرگواری او و بنحویکه او سزاوار است ای پاکیزه ای نور

يا نور القدس يا سبوح يا منتهى التسبيح يا رحمن يا فاعل
ای نور پاک ای منزه ای نهایت تنزیه ای بخشاینده ای کننده

الرحمة يا الله يا عليم يا كبير يا الله يا لطيف يا جليل يا الله يا الله
رحمت ای خدا ای دانا ای بزرگ ای خدا ای مهربان ای بزرگوار ای خدا ای خدا

يا سميع يا بصير يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال
ای شنوا ای بینا ای خدا ای خدا ای خدا مر تراست نامهای نیک و صفات

العليا و الكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد و آل
بلند و بزرگواری و نعمتها سؤال میکنم اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل

محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء و روحي مع
محمد و اینکه بگردانی نام مرا در این شب در زمرهٔ نیکبختان و روح مرا با

الشهداء و احساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب
شهیدان و نیکوئیهای مرا در دفتر نیکان و بدیهای مرا امرزیده شده و اینکه ببخشی

لي يقينا تباشر به قلبي و ايمانا يذهب الشك عني و ترضيني
برای من یقینی که مباشر گردانی بان دل مرا و ایمانیکه ببرد شک را از من و خوشنودی را

بما قسمت لي واتنا في الدنيا حسنة و في الآخرة حسنة وقنا
بانچه قسمت داده مرا و بده ما را در دنیا نیکی و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را

عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك و شكرك والرغبة
از عذاب آتش سوزان و روزی کن مرا در آن یادت و سپاست و میل کردن

اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمدا و آل
بسوی تو و بازگشت و توبه و توفیق برای آنچه توفیق دادی برای او محمد و آل

محمد صلى الله عليه وعليهم السلام
محمد را رحمت فرستد خدا بر او و بر ایشان باد درود

فصل هشتم
در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها که مشهور است

و علما در کتب دعا ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست نماز شب اول چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید دوم چهار رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه سوم ده رکعت در هر رکعت بعد حمد و پنجاه مرتبه توحید چهارم هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل على محمد و آل محمد ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه هشتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله نهم شش رکعت در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللهم